

นัยยะทางวัฒนธรรมพื้นที่ปัญญาชนในรัชสมัยเจียนหลง เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบสำหรับ
ปัญญาชนร่วมสมัยด้วยนวัตกรรมใหม่

CHEN CHI

คุณฉวีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

The cultural connotation of literati space in the Qianlong period and the design of
contemporary literati space with innovation

CHEN CHI

A DISSERTATION SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR DOCTOR DEGREE OF PHILOSOPHY
IN VISUAL ARTS AND DESIGN
FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS
BURAPHA UNIVERSITY
2024
COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมคุณวุฒินิพนธ์และคณะกรรมการสอบคุณวุฒินิพนธ์ได้พิจารณาคุณวุฒิ
นิพนธ์ของ CHEN CHI ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญา
คุณวุฒิปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมคุณวุฒินิพนธ์

คณะกรรมการสอบคุณวุฒินิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....

(ศาสตราจารย์ภรดี พันธุ์ภากร)

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงวุฒิ เอกภูมิวงศา)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์)

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์ภรดี พันธุ์ภากร)

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์พงศ์เดช ไชยคุตร)

..... กรรมการภายนอก

มหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์เทพศักดิ์ ทองนพคุณ)

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับคุณวุฒินิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาคุณวุฒิปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ ของมหาวิทยาลัย
บูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ่มเอี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

62810028: สาขาวิชา: ทักษะศิลป์และการออกแบบ; ปร.ด. (ทักษะศิลป์และการออกแบบ)
 คำสำคัญ: รัชสมัยเฉียนหลง, ปัญญาชน, พื้นที่ปัญญาชน, นัยยะทางวัฒนธรรม, นวัตกรรม,
 เครื่องเคลือบร่วมสมัย

CHEN CHI : นัยยะทางวัฒนธรรมพื้นที่ปัญญาชนในรัชสมัยเฉียนหลง เพื่อออกแบบ
 ผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบสำหรับปัญญาชนร่วมสมัยด้วยนวัตกรรมใหม่. (The cultural connotation
 of literati space in the Qianlong period and the design of contemporary literati space
 with innovation) คณะกรรมการควบคุมดุซงกีนิพนธ์: เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์, ภรดี พันธุภากร ปี
 พ.ศ. 2567.

รัชสมัยเฉียนหลงเป็นยุครุ่งเรืองของ “ยุคทองคังเฉียน” แห่งราชวงศ์ชิง ภายใต้กำลัง
 และการสนับสนุนของจักรพรรดิเฉียนหลง ห้องหนังสือของปัญญาชนในช่วงเวลานั้นจึงมีความเป็น
 ตัวอย่างมากที่สุด และวัฒนธรรมเครื่องใช้ก็บรรลุถึงจุดสูงสุดเช่นเดียวกัน งานวิจัยนี้ใช้นัยยะทาง
 วัฒนธรรมของพื้นที่ปัญญาชนในรัชสมัยเฉียนหลงเป็นหัวข้อ ใช้การวิเคราะห์เอกสาร การสัมภาษณ์
 การสำรวจภาคสนาม และวิธีการอื่น ๆ เพื่อดำเนินการวิเคราะห์รัชสมัยเฉียนหลงในสามระดับได้แก่
 กรณีศึกษาตัวอย่างของห้องหนังสือ ห้องดื่มชาและห้องหมากล้อมของจักรพรรดิ บัณฑิตและ
 ปัญญาชนพื้นบ้านการวิเคราะห์นัยยะของห้องหนังสือร่วมสมัย และกรณีศึกษาห้องดื่มชาแบบ
 คลาสสิก นอกจากนี้ยังได้วิเคราะห์บทบาทของวัฒนธรรมเครื่องใช้ หลักการทางสุนทรียภาพ รูปแบบ
 ของการจัดองค์ประกอบ หลักการการจัดแสดงในพื้นที่ปัญญาชน และใช้วิธีการวิจัยเชิงสร้างสรรค์เพื่อ
 สังเคราะห์งานหัตถกรรมและองค์ประกอบด้านสุนทรียภาพของเครื่องเคลือบรัชสมัยเฉียนหลงออกมา
 เพื่อดำเนินการออกแบบเชิงนวัตกรรม จากการวิจัย ทำให้ได้รับองค์ความรู้สำหรับการสร้าง “พื้นที่
 ปัญญาชน” ในหัวข้อ เฉียนหลงร่วมสมัย ได้รับต้นแบบของผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบร่วมสมัย และ
 คุณค่าทางวิชาการของวัฒนธรรมเครื่องใช้และการออกแบบพื้นที่ในพื้นที่ปัญญาชน ตลอดจนการ
 พัฒนาแบบบูรณาการของวัฒนธรรมดั้งเดิมและการสำรวจวัฒนธรรมทางสังคมร่วมสมัยและ
 ความสำคัญทางประวัติศาสตร์ โดยส่งเสริมการพัฒนาและนวัตกรรมของศิลปะเครื่องเคลือบ และที่
 สำคัญไปกว่านั้นคือ การฟื้นฟูและการทำซ้ำขององค์ประกอบทางวัฒนธรรมและรูปแบบทางศิลปะ
 เพื่อให้ผู้คนมีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวัฒนธรรมดั้งเดิมของของจีน และเพิ่มความรู้สึกรัก
 เอกลักษณ์ประจำชาติและความภูมิใจต่อวัฒนธรรมของชาติ

62810028: MAJOR: VISUAL ARTS AND DESIGN; Ph.D. (VISUAL ARTS AND DESIGN)

KEYWORDS: Qianlong period, literati, literati space, cultural connotation, innovation, contemporary ceramics

CHEN CHI : THE CULTURAL CONNOTATION OF LITERATI SPACE IN THE QIANLONG PERIOD AND THE DESIGN OF CONTEMPORARY LITERATI SPACE WITH INNOVATION. ADVISORY COMMITTEE: SAKESAN TANYAPIROM, Ph.D. PORADEE PANTHUPAKORN 2024.

The Qianlong period was the heyday of the "Kangxi and Qianlong" in the Qing Dynasty. Under the practice and advocacy of Emperor Qianlong, the literati study room in this period was the most typical, and the artifact culture also reached its peak. This study takes the cultural connotation of literati space in the Qianlong period as the theme, and uses document analysis, interviews, field research and other methods to analyze the classic cases of the emperor, scholar-bureaucrats, and folk literati's study rooms, tea rooms, and chess and chess rooms at three levels during the Qianlong period. , as well as the connotation analysis of the more typical contemporary literati study rooms and teahouse cases, analyze the important role of their utensil culture, aesthetic principles, composition forms, display principles, etc. in the literati space, and use creative research methods to extract the ceramics of the Qianlong period Innovative design using craftsmanship and aesthetic elements. Through research, the knowledge system for creating a contemporary Qianlong-themed "literati space" was obtained, prototypes of contemporary ceramic products were obtained, and the academic value of artifact culture and space design in the literati space to the integrated development of traditional culture and contemporary social culture was explored and historical significance, promoting the development and innovation of ceramic art, and more importantly, restoring and reproducing the cultural elements and artistic styles of the Qianlong period, allowing people to regain their confidence and pride in traditional Chinese culture, and enhance their sense of national identity and cultural pride.

กิตติกรรมประกาศ

เวลาเป็นสิ่งที่เก่าแก่ที่สุดในโลก เราไม่สามารถจับแสงและเงาของอดีตได้ และไม่สามารถมองเห็นหมอกแห่งอนาคตได้อย่างชัดเจน แต่ส่วนตัวของพวกเราแล้ว เวลากลับเป็นสิ่งที่สั้นมากที่สุด ความสุข ความเศร้า ความเจ็บปวด ความดีใจ และความฝันผวนทางอารมณ์เล็กน้อยในชีวิตล้วนเกี่ยวข้องกับเศษเสี้ยวของเวลา และก่อให้เกิดเป็นชีวิตที่ดูเหมือนจริงแต่แท้จริงแล้วกลับเต็มไปด้วยภาพลวงตา นับเป็นเวลา 5 ปีแล้วนับตั้งแต่ที่ผู้วิจัยเดินทางมายังประเทศไทย และขณะนี้ผู้วิจัยได้เขียนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกเสร็จสิ้นแล้ว หากมองย้อนกลับไปในช่วงเวลา 5 ปีนี้ มีผู้คนมากมายเข้ามาและผ่านไปอย่างเร่งรีบและได้ทิ้งร่องรอยที่เลือนลางหรือชัดเจนไว้ในชีวิต แต่ยังมีอีกหลายคนที่มาเติมเต็มความทรงจำ ซึ่งผู้วิจัยจะจดจำไว้ไม่ลืมเลือน

ก่อนอื่นผู้วิจัยอยากจะขอบคุณบิดาและมารดาที่มอบชีวิตให้แก่ผู้วิจัย และทำให้ผู้วิจัยได้มีประสบการณ์อันล้ำค่าในการมาเรียนต่อยังต่างประเทศ ประการที่สอง ผู้วิจัยอยากจะขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์และศาสตราจารย์ภรดี พันธุ์ภากรแห่งมหาวิทยาลัยบูรพา ประเทศไทย สำหรับคำชี้แนะอันเข้มงวดและความเชี่ยวชาญของพวกท่านที่มีต่อวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกของผู้วิจัย ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยจะไม่มีวันลืม เช่นเดียวกับอาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่เราได้เดินทางไปสำรวจที่เมืองจิ้งเต๋อเจิ้นและภูเขาจิวฮวาซาน ประเทศจีน และสำรวจแหล่งโบราณสถานและพิพิธภัณฑสถานในจังหวัดสุโขทัย ประเทศไทยด้วยกัน ภาพเหล่านั้นยังคงชัดเจนในใจของผู้วิจัยราวกับเพิ่งเกิดขึ้นเมื่อวานนี้ สุดท้ายผู้วิจัยอยากจะขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาที่ประเทศจีนของผู้วิจัย ศาสตราจารย์ฟางมานแห่งมหาวิทยาลัยจิ้งเต๋อเจิ้น และเพื่อนร่วมชั้นระดับปริญญาเอกที่พยายามด้วยกันมาเป็นเวลาหลายปี เราให้กำลังใจซึ่งกันและกัน สนับสนุนซึ่งกันและกัน และสำเร็จการศึกษาที่สำคัญที่สุดในชีวิตร่วมกัน

จากประสบการณ์การศึกษาระดับปริญญาเอกในประเทศจีนและประเทศไทย ทำให้ทิศทางการวิจัยของผู้วิจัยมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ความรับผิดชอบและภารกิจของผู้วิจัยก็ชัดเจนมากยิ่งขึ้นเช่นกัน ในอนาคต ผู้วิจัยอยากจะสร้างความเชื่อมโยงระหว่างมหาวิทยาลัยบูรพากับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในประเทศจีนต่อไป เพื่อเป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและศิลปะระหว่างสองประเทศ ดังคำกล่าวที่ว่า จีนไทยใช้อื่นไกลพี่น้องกัน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
คำถามของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
วิธีการดำเนินการวิจัย	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ภูมิหลังทางสังคมและการเมืองในช่วงสามรัชสมัยแห่งราชวงศ์ชิง	8
ภูมิหลังทางสังคมและภูมิหลังทางวัฒนธรรมในรัชสมัยเฉียนหลง.....	9
1. ภูมิหลังทางสังคม	9
2. ภูมิหลังทางวัฒนธรรม	9
3. ความสำเร็จด้านวรรณกรรมของจักรพรรดิเฉียนหลง	14

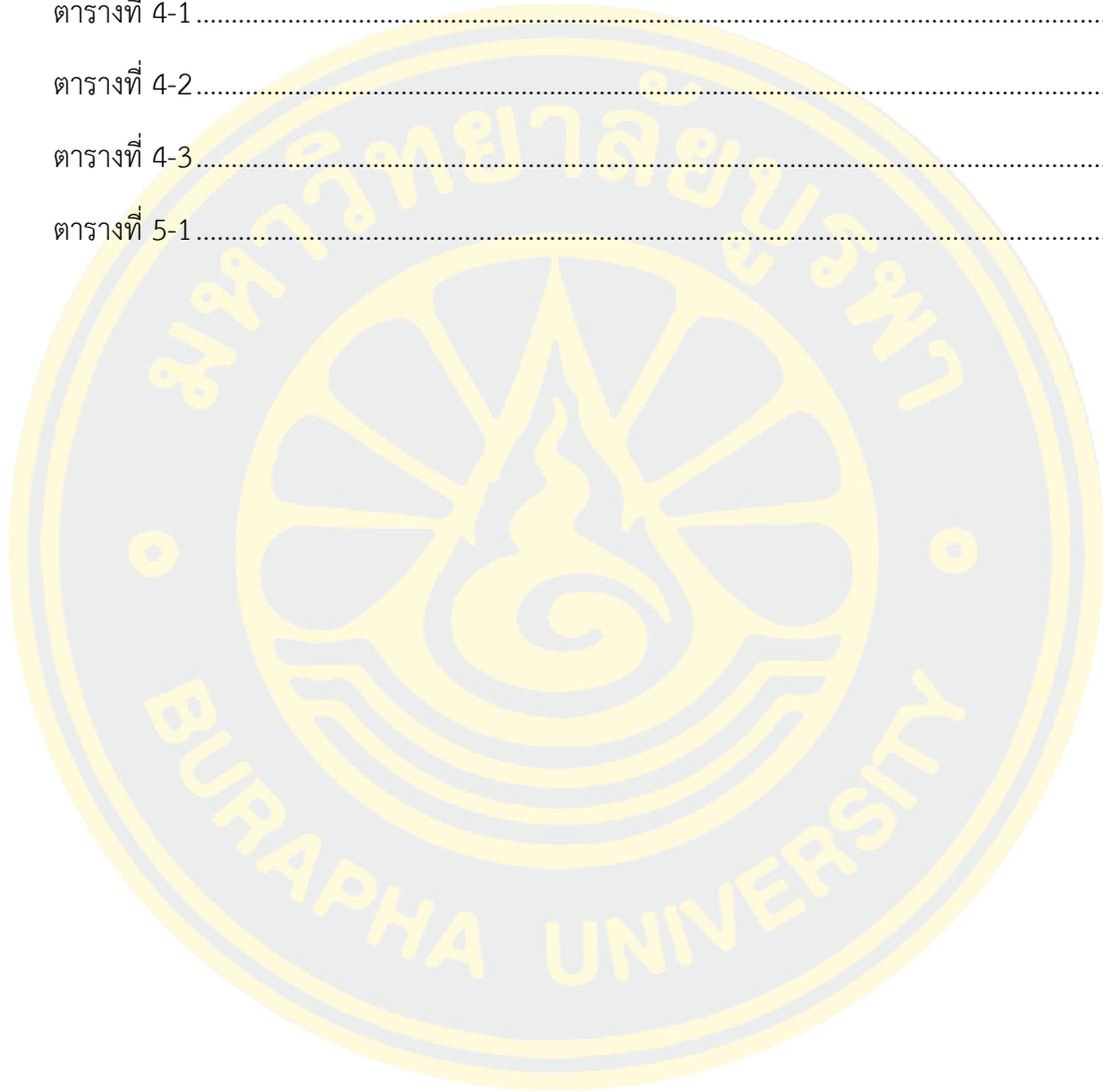
“พื้นที่ปัญญาชน”	15
1. วิวัฒนาการของ “พื้นที่ปัญญาชน”	15
2. ส่วนประกอบของ “พื้นที่ปัญญาชน”	19
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	25
1. ทฤษฎีการจํัดองค้ประกอบและกฎเกณฑ์ความงามด้านรูปแบบ	25
2. ทฤษฎีประติมานวิทยา	26
3. ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์.....	26
4. ทฤษฎีสัญศาสตร์.....	27
5. ทฤษฎี “แกนกลาง” ของการออกแบบพื้นที่.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
บทที่ 3 “พื้นที่ปัญญาชน” ในสมัยเขียนหลงและพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัย	31
“พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเขียนหลง	31
1. ห้องหนังสือ.....	31
2. ห้องดื่มชา.....	41
3. ห้องหมากล้อม	48
พื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัย.....	51
1. พื้นที่ปัญญาชนแบบชูโจว	51
2. พื้นที่ปัญญาชนรูปแบบจิ่งเต๋อเจิ้น	55
การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ	58
1. ผู้เชี่ยวชาญด้านแหล่งกำเนิดทางประวัติศาสตร์ของพื้นที่ปัญญาชน	58
2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดวางพื้นที่ องค์ประกอบ ลวดลายและความสำคัญของพื้นที่ปัญญาชน	60
บทที่ 4 นัยยะทางวัฒนธรรม “พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเขียนหลง และสุนทรียภาพ “พื้นที่ปัญญาชน” ร่วมสมัย เพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบ.....	63

นัยยะทางวัฒนธรรมของ “พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเจียนหลง.....	63
1. ห้องหนังสือ.....	63
2. ห้องดื่มชา.....	93
3. ห้องหมากล้อม.....	99
รูปแบบองค์ประกอบ หลักการจัดแสดงและคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ของเครื่องเคลือบใน “พื้นที่ ปัญญาชน” ร่วมสมัย.....	108
1. รูปแบบการจัดองค์ประกอบ.....	109
2. หลักการจัดแสดง.....	114
3. คุณค่าทางสุนทรียศาสตร์.....	121
การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ.....	126
บทที่ 5 การออกแบบเครื่องเคลือบสำหรับพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยด้วยนวัตกรรมใหม่.....	128
การสร้างสรรคและแนวคิดของผลงานเครื่องเคลือบใน “พื้นที่ปัญญาชน” รูปแบบเจียนหลง	128
การสร้างสรรคผลงานเครื่องเคลือบใน “พื้นที่ปัญญาชน” รูปแบบเจียนหลง.....	131
1. การเลือกใช้วัสดุ.....	131
2. กระบวนการสร้างสรรค.....	133
นิทรรศการ.....	145
บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	149
การสรุปผลของการวิจัย.....	149
การอภิปราย.....	151
ข้อเสนอแนะ.....	152
บรรณานุกรม.....	153
ภาคผนวก.....	156
ภาคผนวก ก.....	157
ภาคผนวก ข.....	164

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4-1.....	82
ตารางที่ 4-2.....	84
ตารางที่ 4-3.....	92
ตารางที่ 5-1.....	132

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ภาพที่ 2-1 จวินเชิงปาเจียน.....	20
ภาพที่ 2-2 แก้อี้กลมแบบหมิง.....	22
ภาพที่ 2-3 โต๊ะเครื่องหอมหวงฮวายหลี่ในราชวงศ์หมิง.....	22
ภาพที่ 2-4 หินหมึกอุ้งเท้าหมีสามา.....	25
ภาพที่ 3-1 ภาพโบราณของจักรพรรดิเฉียนหลง.....	32
ภาพที่ 3-2 แผนผังของพระราชวังต้องห้าม.....	33
ภาพที่ 3-3 ภาพของตำหนักหย่างซินเตี้ยน.....	35
ภาพที่ 3-4 ซานซีถั่ง.....	35
ภาพที่ 3-5 แจกันแขวนผนัง.....	35
ภาพที่ 3-6 ภาพแสดงพื้นที่ของซานซีถั่ง.....	36
ภาพที่ 3-7 เยว่เว่ยฉ่าวถาง.....	37
ภาพที่ 3-8 แจกันรางวัล.....	38
ภาพที่ 3-9 ภาพพื้นที่โดยรวมของเยว่เว่ยฉ่าวถาง.....	38
ภาพที่ 3-10 ภาพห้องหนังสือของเยว่เว่ยฉ่าวถาง.....	38
ภาพที่ 3-11 ห้องหนังสือเหลียวจาย.....	40
ภาพที่ 3-12 ภาพแสดงพื้นที่โดยรวมของเหลียวจาย.....	40
ภาพที่ 3-13 ภาพแสดงห้องหนังสือของเหลียวจาย.....	41
ภาพที่ 3-14 ภาพห้องน้ำชาของจักรพรรดิเฉียนหลง – เปยฉาอู๋.....	42
ภาพที่ 3-15 ภายในเปยฉาอู๋.....	43
ภาพที่ 3-16 ภายในเปยฉาอู๋.....	43

ภาพที่ 3-17 ภาพแสดงพื้นที่ของเปยฉาอู๋	44
ภาพที่ 3-18 ห้องดื่มชาในเยว่เว่ยฉ่าวถาง	45
ภาพที่ 3-19 ภาพพื้นที่ทั้งหมดของเยว่เว่ยฉ่าวถาง	45
ภาพที่ 3-20 ภาพพื้นที่ทั้งหมดของเยว่เว่ยฉ่าวถาง	46
ภาพที่ 3-21 พื้นที่เหลียวจาย.....	47
ภาพที่ 3-22 ภาพแสดงพื้นที่ดื่มชาของเหลียวจาย	47
ภาพที่ 3-23 โรงน้ำชาพื้นบ้านในรัชสมัยเฉียนหลง	48
ภาพที่ 3-24 ยูนฉินจาย	49
ภาพที่ 3-25 ภาพภายในของยูนฉินจาย	50
ภาพที่ 3-26 ภาพภายในของยูนฉินจาย	50
ภาพที่ 3-27 ภาพแสดงพื้นที่ของยูนฉินจาย	51
ภาพที่ 3-28 ห้องดื่มชาแบบซูโจว	52
ภาพที่ 3-29 ห้องดื่มชาแบบซูโจว	53
ภาพที่ 3-30 การแสดงภาพห้องดื่มชาแบบซูโจว	53
ภาพที่ 3-31 ห้องหนังสือแบบซูโจว.....	54
ภาพที่ 3-32 ภาพการแสดงห้องหนังสือแบบซูโจว.....	55
ภาพที่ 3-33 ห้องดื่มชาแบบจิงเต๋อเจิ้น	56
ภาพที่ 3-34 ภาพแสดงห้องดื่มชาแบบจิงเต๋อเจิ้น	56
ภาพที่ 3-35 ห้องหนังสือแบบจิงเต๋อเจิ้น.....	57
ภาพที่ 3-36 ห้องหนังสือแบบจิงเต๋อเจิ้น.....	57
ภาพที่ 3-37 ภาพแสดงห้องหนังสือแบบจิงเต๋อเจิ้น.....	58
ภาพที่ 3-38 ภาพการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ	59
ภาพที่ 3-39 ภาพการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ	59
ภาพที่ 3-40 ภาพการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ	60

ภาพที่ 3-41 ภาพการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ.....	61
ภาพที่ 3-42 ภาพการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ.....	62
ภาพที่ 4-1 ภาพประกอบใน “ฉางอู้จื้อ”.....	64
ภาพที่ 4-2 ภาพชื่ออีชื่อเอ้อเจี้ยนกู่ถู่ (ฉากที่จักรพรรดิเฉียนหลงขึ้นชมโบราณวัตถุ).....	65
ภาพที่ 4-3 ชามชาสูงมีฝา สีส้มลายมังกร รัชสมัยเฉียนหลง.....	70
ภาพที่ 4-4 แจกันรางวัลลายครามลายกิ่งก้านดอกบัว รัชสมัยเฉียนหลง.....	70
ภาพที่ 4-5 แจกันแบบฉงชื่อลายครามลวดลายกิ่งก้านดอกไม้ รัชสมัยเฉียนหลง.....	71
ภาพที่ 4-6 แจกันแบนทรงน้ำเต้าหยางฉายพื้นสีเหลืองลายริบบิ้นและภาพ “อายุมั่นขวัญเย็น” รัชสมัยเฉียนหลง.....	72
ภาพที่ 4-7 แจกันทรงมังกรสองหูหยางฉายพื้นสีเหลืองเพิ่มลวดลายอ่านปาเซียน รัชสมัยเฉียนหลง.....	72
ภาพที่ 4-8 แจกันพื้นฉายพื้นสีเหลืองฉลุหัวใจหมุน รัชสมัยเฉียนหลง.....	73
ภาพที่ 4-9 แจกันทรงแบนสองหูลายครามสีแดงและน้ำเงินลายเมฆและมังกร รัชสมัยเฉียนหลง.....	75
ภาพที่ 4-10 ชามเคลือบเงินเส้นทองลายหงส์ลวดดอกโบตัน.....	76
ภาพที่ 4-11 แจกันหัวทรงกระเทียมฟ้ากลางฉายลวดลายดอกไม้ รัชสมัยเฉียนหลง.....	77
ภาพที่ 4-12 แจกันสองหูฟ้ากลางฉายภาพบทกวี ดอกไม้ ก้อนหิน และไก่ฟ้าสีทอง รัชสมัยเฉียนหลง.....	78
ภาพที่ 4-13 แจกันจวินฝีผาหูทรงหรู้อี้ หยางฉายลายทิวทัศน์สร้างขึ้นโดยจักรพรรดิเฉียนหลง.....	79
ภาพที่ 4-14 แจกันขนาดใหญ่หูทรงแหวนคู่ลายครามเพิ่มฉาก “สวนดอกท้อ” รัชสมัยเฉียนหลง.....	79
ภาพที่ 4-15 แผนที่ความคิดของการออกแบบเครื่องเคลือบในรัชสมัยเฉียนหลง.....	82
ภาพที่ 4-16 ภาพตัวอักษรและภาพวาดหายาก ใน “ชีซานถั่ง”.....	83
ภาพที่ 4-17 เครื่องเรือนใน “ชีซานถั่ง”.....	85
ภาพที่ 4-18 เครื่องเรือนใน “ชีซานถั่ง”.....	86
ภาพที่ 4-19 หน่วนเก้อฝิ่งตะวันออกในตำหนักหย่างซินเตี้ยน.....	87
ภาพที่ 4-20 หน่วนเก้อฝิ่งตะวันตกในตำหนักหย่างซินเตี้ยน.....	88

ภาพที่ 4-21 หน่วนเกอฝิ่งตะวันตกในตำหนักหย่างซินเตี้ยน	89
ภาพที่ 4-22 หน่วนเกอฝิ่งตะวันตกในตำหนักหย่างซินเตี้ยน	90
ภาพที่ 4-23 กาน้ำชาทรงเตงโมหยางฉ่ายที่ผลิตขึ้นจักรพรรดิเฉียนหลง	94
ภาพที่ 4-24 ถ้วยชาหยางฉ่ายที่ผลิตขึ้นสำหรับจักรพรรดิเฉียนหลง	95
ภาพที่ 4-25 กระจกธูปปลูกลายสีขาเฟินฉ่ายเคลือบสีเขียวเทอร์ควอยซ์ลวดลายกิ่งก้านดอกไม้ สร้างขึ้นในรัชสมัยเฉียนหลง.....	95
ภาพที่ 4-26 เตออโรมาเฟินฉ่ายลวดลายกิ่งก้านดอกไม้ สร้างขึ้นในรัชสมัยเฉียนหลง.....	96
ภาพที่ 4-27 ภาพภายในเป่ย์ฉาอู่.....	97
ภาพที่ 4-28 เป่ย์ฉาอู่.....	98
ภาพที่ 4-29 เป่ย์ฉาอู่.....	99
ภาพที่ 4-30 พิณโบราณ	100
ภาพที่ 4-31 กระจาดนหมากล้อมโบราณ.....	100
ภาพที่ 4-32 บอนไซลูกท้ออายุยืน	101
ภาพที่ 4-33 บอนไซดอกไม้	102
ภาพที่ 4-34 หินหลิงปี้.....	103
ภาพที่ 4-35 หยูฉินจาย	104
ภาพที่ 4-36 หยูฉินจาย.....	105
ภาพที่ 4-37 แผนภาพความคิดการออกแบบเครื่องใช้เครื่องเคลือบในรัชสมัยเฉียนหลง.....	108
ภาพที่ 4-38 พื้นที่สำหรับการดื่มชาและพูดคุย	110
ภาพที่ 4-39 พื้นที่สำหรับการดื่มชาและพูดคุย	110
ภาพที่ 4-40 พื้นที่สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ	112
ภาพที่ 4-41 พื้นที่สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ	112
ภาพที่ 4-42 พื้นที่สำหรับความบันเทิงและการพักผ่อน	113
ภาพที่ 4-43 พื้นที่สำหรับความบันเทิงและการพักผ่อน	114

ภาพที่ 4-44 การแสดงหน้าที่ของเครื่องใช้เครื่องเคลือบ	115
ภาพที่ 4-45 การสร้างบรรยากาศพื้นที่ของเครื่องใช้เครื่องเคลือบ.....	117
ภาพที่ 4-46 หน้าที่ของฮวงจุ้ยจากเครื่องใช้เครื่องเคลือบ	118
ภาพที่ 4-47 การใช้อักษรจีนแบบดั้งเดิมบนภาชนะเครื่องเคลือบ.....	120
ภาพที่ 4-48 การใช้ลวดลายมงคลบนภาชนะเครื่องเคลือบ	120
ภาพที่ 4-49 สุนทรียภาพด้านการมองเห็นของเครื่องเคลือบ.....	122
ภาพที่ 4-50 ความรู้สึกทางการสัมผัสของเครื่องเคลือบ	123
ภาพที่ 4-51 ความรู้สึกด้านการได้ยินของเครื่องเคลือบ	124
ภาพที่ 4-52 ความรู้สึกด้านการดมกลิ่นของเครื่องเคลือบ	126
ภาพที่ 4-53 ภาพการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ	127
ภาพที่ 5-1 ภาพการออกแบบ CAD ของพื้นที่.....	129
ภาพที่ 5-2 ภาพร่างของการออกแบบพื้นที่.....	130
ภาพที่ 5-3 ภาพร่างของการออกแบบพื้นที่.....	130
ภาพที่ 5-4 ภาพผลลัพธ์ของการออกแบบพื้นที่.....	131
ภาพที่ 5-5 แนวคิดของการออกแบบชุดน้ำชา	134
ภาพที่ 5-6 ตัวภาชนะเครื่องเคลือบสำเร็จรูปของชุดน้ำชา	134
ภาพที่ 5-7 ภาพร่างของการออกแบบชุดน้ำชาเครื่องเคลือบ.....	135
ภาพที่ 5-8 กระบวนการสร้างสรรค์ – การร่างเส้น	135
ภาพที่ 5-9 กระบวนการสร้างสรรค์ – เทคนิคเฟินสूप	135
ภาพที่ 5-10 การเผาผลิต.....	136
ภาพที่ 5-11 การตัดขอบทอง	136
ภาพที่ 5-12 ผลงานที่สำเร็จแล้ว.....	137
ภาพที่ 5-13 ภาพผลลัพธ์ในพื้นที่.....	137
ภาพที่ 5-14 รูปทรงของเครื่องใช้เครื่องเคลือบในห้องหนังสือ	138

ภาพที่ 5-15 รูปทรงเครื่องใช้เครื่องเคลือบในห้องหนังสือ	139
ภาพที่ 5-16 ภาพร่างการออกแบบเครื่องใช้เครื่องเคลือบในห้องหนังสือ.....	139
ภาพที่ 5-17 การออกแบบกระดาษรูปลอกเครื่องเคลือบ	140
ภาพที่ 5-18 การทดลองสีของกระดาษรูปลอกเครื่องเคลือบ.....	140
ภาพที่ 5-19 ผลงานที่สำเร็จแล้ว.....	140
ภาพที่ 5-20 ภาพผลลัพธ์ในพื้นที่.....	141
ภาพที่ 5-21 ภาพผลลัพธ์ในพื้นที่.....	141
ภาพที่ 5-22 ภาพร่างการออกแบบเครื่องดอกไม้.....	142
ภาพที่ 5-23 ผลงานที่สำเร็จแล้ว.....	142
ภาพที่ 5-24 ภาพผลลัพธ์ในพื้นที่.....	143
ภาพที่ 5-25 รูปทรงของมังกรปี่ชี้.....	143
ภาพที่ 5-26 ภาพร่างด้วยมือของเครื่องหอม.....	144
ภาพที่ 5-27 ภาพร่างด้วยมือของเครื่องหอม.....	144
ภาพที่ 5-28 ผลงานที่สำเร็จแล้ว.....	144
ภาพที่ 5-29 ภาพถ่ายรวมกลุ่มของงานนิทรรศการ.....	145
ภาพที่ 5-30 ภาพโปสเตอร์ของนิทรรศการ.....	146
ภาพที่ 5-31 ภาพโปสเตอร์ของนิทรรศการ.....	146
ภาพที่ 5-32 สถานที่จริงของการจัดนิทรรศการ.....	146
ภาพที่ 5-33 สถานที่จริงของการจัดนิทรรศการ.....	147
ภาพที่ 5-34 สถานที่จริงของการจัดนิทรรศการ.....	147
ภาพที่ 5-35 สถานที่จริงของการจัดนิทรรศการ.....	148
ภาพที่ 5-36 สถานที่จริงของการจัดนิทรรศการ.....	148
ภาพที่ 5-37 สถานที่จริงของการจัดนิทรรศการ.....	148

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

หลังจากการปฏิรูปและเปิดประเทศ ประเทศจีนได้สร้างวัฒนธรรมทางวัฒนธรรมมากมายผ่านการพัฒนาเศรษฐกิจ แต่ประสบความสำเร็จลำบากในการพัฒนาวัฒนธรรมทางจิตวิญญาณ และไม่ได้ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมดั้งเดิมอย่างเพียงพอ จนกระทั่งค.ศ. 1997 เพียเสี่ยวทง ได้เสนอแนวคิดเรื่อง “จิตสำนึกทางวัฒนธรรม” เป็นครั้งแรกในหลักสูตรมนุษยวิทยาทางสังคมและวัฒนธรรมระดับสูงที่จัดโดยสถาบันสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยปักกิ่ง ผู้คนจึงให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมดั้งเดิมของประเทศจีน ในช่วงต้นของศตวรรษที่ 21 วัฒนธรรมดั้งเดิมของประเทศจีนเริ่มมีความสำคัญระดับประเทศชาติ หลังจากการประชุมระดับชาติของพรรคคอมมิวนิสต์จีนครั้งที่ 18 วัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนได้รับหน้าที่ที่สำคัญของ “ความมั่นใจทางวัฒนธรรม” ดังนั้น ปรัชญาขงจื้อ มรดกทางวัฒนธรรม มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม และวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นใจทางวัฒนธรรมจึงกลายเป็นหัวข้อการวิจัยยอดนิยมสำหรับคนจีน

ห้องหนังสือปัญญาชนสมัยโบราณถือเป็นหนึ่งในรูปแบบการแสดงออกของ “พื้นที่ปัญญาชน” และยังเป็นเนื้อหาสำคัญของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมเช่นกัน ในด้านหนึ่ง ในฐานะที่เป็นโบราณวัตถุทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ห้องหนังสือปัญญาชนสมัยโบราณไม่เพียงแต่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์มากมายเท่านั้น แต่ยังให้คุณค่าทางวัฒนธรรมสำหรับการทำความเข้าใจศิลปะสถาปัตยกรรมจีนโบราณและศิลปะแห่งการสรรค์สร้าง ในอีกด้านหนึ่ง ในฐานะที่เป็นตัวนำทางจิตวิญญาณของปัญญาชนสมัยโบราณ ห้องหนังสือปัญญาชนสมัยโบราณได้สะท้อนให้เห็นถึงรสนิยมทางสุนทรียภาพและความรู้สึกในการใช้ชีวิตของปัญญาชนสมัยจีนโบราณ ดังนั้น การสืบทอดและการอนุรักษ์ห้องหนังสือปัญญาชนสมัยโบราณ และวิธีการสำรวจและพัฒนาแก่นแท้ของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมที่มีอยู่ใน “พื้นที่ปัญญาชน” มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อจิตสำนึกทางวัฒนธรรมและความมั่นใจทางวัฒนธรรมที่สนับสนุนโดยประเทศชาติ

ประการแรก ความสำคัญของกลุ่ม “ปัญญาชน”

“ปัญญาชน” ในคำว่า “พื้นที่ปัญญาชน” ในวัฒนธรรมดั้งเดิมส่วนใหญ่หมายถึงหัวกะทิในชนชั้นผู้มีการศึกษา ซึ่งมีระดับสติปัญญาสูงและเป็นตัวแทนของศีลธรรม (Liu, 2021) กล่าวโดยง่ายหมายถึงบัณฑิตผู้คงแก่เรียนที่นับถือลัทธิขงจื้อ ด้วยเหตุนี้ เนื่องจากการพัฒนาและเป็นที่ยอมรับของ

การศึกษาสมัยใหม่ กลุ่ม “ปัญญาชน” ในความหมายสมัยใหม่จึงมีจำนวนมาก คนกลุ่มนี้ไม่ได้แบ่งตามชนชั้นและเป็นกลุ่มคนสำคัญในสังคมอารยธรรมสมัยใหม่ พวกเขาเป็นผู้สืบทอด ผู้เผยแพร่ และผู้สร้างสรรค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม พวกเขา มีบทบาทสำคัญในการสร้างเศรษฐกิจและอารยธรรมทางจิตวิญญาณที่ไม่สามารถทดแทนได้

ประการที่สอง การส่งเสริมวัฒนธรรมเครื่องใช้และนวัตกรรมของการออกแบบภายในด้วย “พื้นที่ปัญญาชน”

ตามบันทึกของหนังสือโบราณและเอกสาร มีงานวิจัยมากมายเกี่ยวกับ “พื้นที่ปัญญาชน” ซึ่งศึกษาจากมุมมองที่แตกต่างกัน บางท่านศึกษาจากมุมมองของ “ปัญญาชนกับสถาปัตยกรรม” เช่น “ยื่นปัญญาชนของพื้นที่ภายในของสถาปัตยกรรมจีนดั้งเดิม” ของหวังอี้เสี่ยว บางท่านศึกษาจากมุมมองของ “ปัญญาชนกับห้องหนังสือ” เช่น “การวิจัยเรื่องพื้นที่เครื่องใช้การตกแต่งในห้องหนังสือสมัยราชวงศ์หมิงและชิง” ของหวังเหวินหยู บางท่านศึกษาจากมุมมองของ “ปัญญาชนกับภาพภาพตัวอักษรและภาพวาด” เช่น “การรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวของ 'บทกวี ภาพภาพตัวอักษร ภาพวาด ตราประทับ' ในภาพวาดปัญญาชนกับจักรพรรดิซ่งซู่จงจ้าวจี” ของสวีถิง บางท่านศึกษาจากมุมมองของ “ปัญญาชนกับเครื่องใช้” เช่น “รูปแบบการแสดงออกของศิลปะเครื่องเคลือบประจำวันภายใต้อิทธิพลของพื้นที่ปัญญาชน” ของจูซีรู่ย นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยศึกษาจากมุมมองของ ปัญญาชนกับศิลปะชาปัญญาชนกับวรรณคดีจีนโบราณ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งของ “พื้นที่ปัญญาชน” เท่านั้น ไม่สามารถสะท้อนเนื้อหาของ “พื้นที่ปัญญาชน” ได้อย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตาม การศึกษาขั้นพื้นฐานเหล่านี้ได้ปูทางไปสู่การทำความเข้าใจอย่างเต็มที่กับ “พื้นที่ปัญญาชน” ดังนั้น ตามผลการวิจัยข้างต้น “พื้นที่ปัญญาชน” ควรรวมถึงแนวคิดต่อไปนี้

ประการที่หนึ่ง “พื้นที่ปัญญาชน” ควรเป็นพื้นที่ทางกายภาพ ปัญญาชนโบราณให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับพื้นที่อยู่อาศัยของพวกเขา และชอบนำอุดมคติทางปรัชญาและแนวคิดด้านสุนทรียศาสตร์มาหลอมรวมเข้ากับพื้นที่อยู่อาศัย เพื่อแสดงถึงความสง่างามของ “ปัญญาชน” ดังนั้น องค์ประกอบในพื้นที่อยู่อาศัยของปัญญาชนโบราณเช่น ห้องหนังสือ อุปกรณ์ เฟอร์นิเจอร์ ภาพวาด และภาพภาพตัวอักษร และการตกแต่งภายในและภายนอกทั้งหมด ล้วนมีความพิถีพิถันมาก และมีความงามทางวัตถุและความงามด้านการใช้งาน นอกจากนี้ยังมีความงามของการออกแบบที่มีเสน่ห์อีกด้วย ซึ่งพื้นที่ใช้สอยประเภทนี้มีให้เห็นเฉพาะห้องหนังสือของปัญญาชนโบราณ (“ห้องศึกษา” ในปัจจุบัน) ในแง่หนึ่งคือ สิ่งสำคัญของการจัดแสดงห้องหนังสือของปัญญาชนโบราณไม่ได้อยู่ที่ตัวสิ่งของ แต่เป็นวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่มีห้องหนังสือเป็นตัวบรรจู้ อาจกล่าวได้ว่าการออกแบบห้องหนังสือคือการออกแบบและการสร้างวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของปัญญาชน (Wang, 2014)

ประการที่สอง “พื้นที่ปัญญาชน” ควรเป็นพื้นที่ทางจิตวิญญาณ ในฐานะที่กลุ่ม “ปัญญาชน” เป็นหนึ่งในกลุ่มชนชั้นสูง ซึ่งแตกต่างจากชาวนา คณงาน พ่อค้า และขุนนางอื่น ๆ ตรงที่

มี “อัตวิสัย” ที่โดดเด่น กิจกรรมทางการเมืองและชีวิตของพวกเขาต่างเป็นการแสดงออกด้าน “อัตวิสัย” ทั้งสิ้น

จากการวิเคราะห์ข้างต้น “พื้นที่ปัญญาชน” สามารถแบ่งคร่าว ๆ ได้เป็นพื้นที่ทางกายภาพ และพื้นที่ทางจิตวิญญาณ แง่หนึ่ง มันไม่สามารถแยกออกจากสถาปัตยกรรม อุปกรณ์ ภาพวาด ภาพตัวอักษร เฟอร์นิเจอร์และเนื้อหาอื่น ๆ ในชีวิตของ “ปัญญาชน” ได้ และอีกแง่หนึ่ง มันไม่สามารถแยกออกจากโลกทางจิตวิญญาณภายในหัวใจของ “ปัญญาชน” ได้ ดังนั้น วัฒนธรรมเครื่องใช้และการออกแบบพื้นที่ใน “พื้นที่ปัญญาชน” จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบูรณาการและการพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิมและวัฒนธรรมสังคมนิยมใหม่

งานวิจัยนี้จึงเลือก “พื้นที่ปัญญาชน” รัชสมัยเฉียนหลงเป็นขอบเขตช่วงเวลาและวัตถุประสงค์ของการวิจัยนั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาอื่น ๆ และยังมีลักษณะพิเศษอีกด้วย เนื่องจากรัชสมัยเฉียนหลงเป็นยุครุ่งเรืองสุดท้ายของจินโบราณ ซึ่งรู้จักกันในนามของ “ยุครุ่งเรืองคังยงเฉียน” และเป็นช่วงเวลาสำคัญที่ราชวงศ์ชิงเปลี่ยนจากความเจริญรุ่งเรืองไปสู่ความเสื่อมถอย ช่วงเวลานี้เป็นจุดสูงสุดของการเมืองและเศรษฐกิจจินโบราณ นอกจากนี้ “ห้องหนังสือของปัญญาชน” ในช่วงเวลานั้นมีความเป็นแบบอย่างมากที่สุด วัฒนธรรมเครื่องใช้ก็มาถึงจุดสูงสุด และยังเป็นช่วงเวลาที่วัฒนธรรมเครื่องใช้ใน “พื้นที่ปัญญาชน” มีความงดงามมากที่สุด รัชสมัยเฉียนหลงให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมเครื่องใช้เป็นอย่างมาก ซึ่งได้แต่งตั้งขุนนางฝ่ายเครื่องเคลือบ และก่อตั้งเตาเผาราชสำนักขึ้น ภายใต้ระบบการจัดการเตาเผาทางการที่เข้มงวด ผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบมีความประณีตเป็นพิเศษ รูปทรง ลวดลาย สี และองค์ประกอบอื่น ๆ ของเครื่องเคลือบล้วนได้รับการออกแบบและผลิตตามมาตรฐานด้านสุนทรียภาพของจักรพรรดิและนักปราชญ์ ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้ได้รับการศึกษาและการชำระล้างจากวัฒนธรรมดั้งเดิม ในกระบวนการคัดเลือกขององค์ประกอบเครื่องเคลือบต้องมีแนวโน้มด้านสุนทรียภาพที่ค่อนข้างสูง ประสบการณ์ส่วนตัวของจักรพรรดิเฉียนหลงวางรากฐานสำหรับ “พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเฉียนหลง ภายใต้การนำของจักรพรรดิเฉียนหลง ขุนนางและนักปราชญ์ในราชวงศ์ชิง ปัญญาชนพื้นบ้านมีความพิถีพิถันมาก ตั้งแต่การตั้งชื่อห้องหนังสือ การเลือกใช้สิ่งของภายในห้อง การจัดวางเครื่องใช้ และด้านอื่น ๆ ล้วนเป็นไปตามแนวโน้มด้านสุนทรียศาสตร์และอุดมคติในการใช้ชีวิตของปัญญาชนสมัยโบราณ เช่น “ซานซีถิง” ของจักรพรรดิเฉียนหลง ที่มีความหมายแฝงว่า “บัณฑิต ผู้ยิ่งใหญ่ และนักปราชญ์ต่างปรารถนาที่จะเข้าถึงระดับรับรู้ของสวรรค์” แสดงให้เห็นถึงการให้กำลังใจของเฉียนหลงในแสวงหา มุมนะบากบัน และพัฒนาตนเองอย่างไม่ลดละ อีกตัวอย่างหนึ่งคือ “เยว่เว่ยฉ่าวถิง” ของจีเสี่ยวหวาน ที่ในชีวิตได้ผ่านร้อนผ่านหนาวอย่างมากมาย และตระหนักว่าชีวิตของมนุษย์มีขนาดเล็กมากกราวกับฝุ่นเท่านั้น และมีความปรารถนาที่จะอ่านหนังสือเยอะและออกเดินทางไปทุกที่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

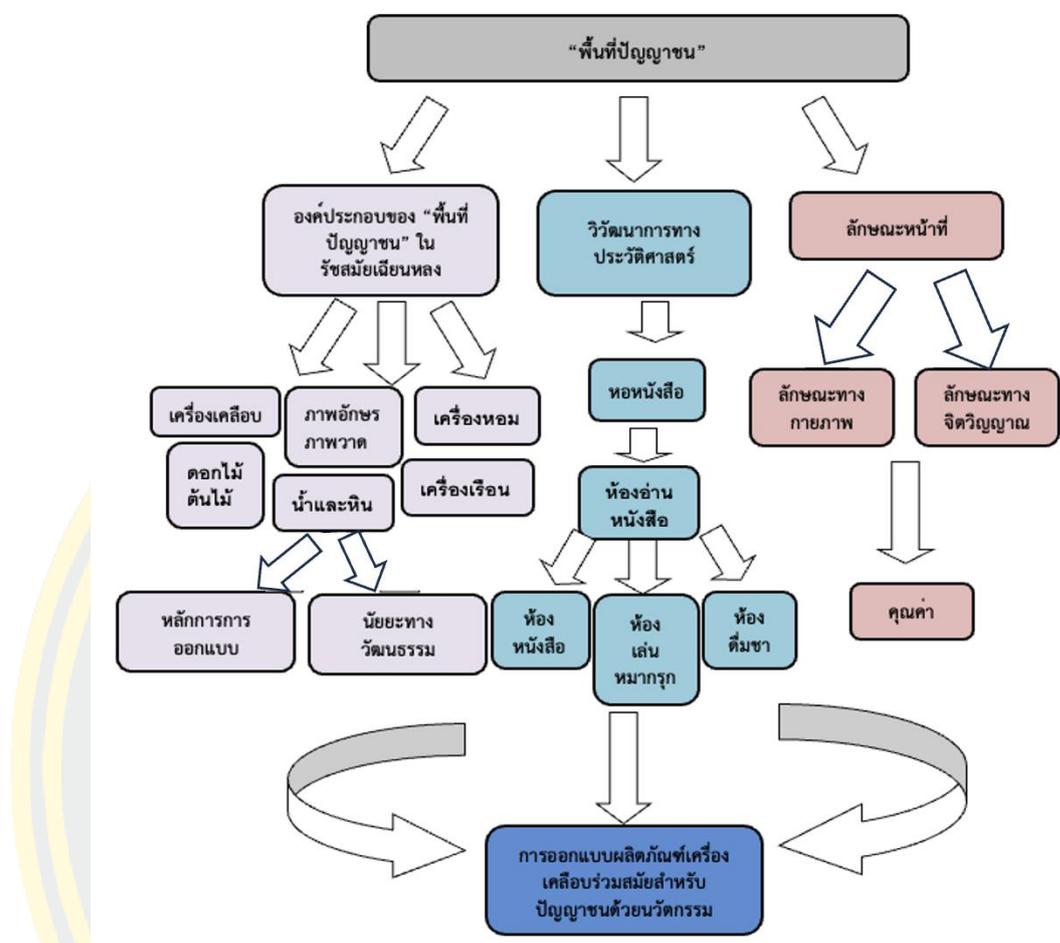
1. เพื่อศึกษาภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ ภูมิหลังทางสังคมและภูมิหลังทางวัฒนธรรมของพื้นที่ปัญญาชนในรัชสมัยเจียนหลง
2. เพื่อวิเคราะห์นัยยะทางวัฒนธรรม องค์ประกอบ รูปแบบและองค์ประกอบของพื้นที่ปัญญาชน
3. เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบสำหรับปัญญาชนร่วมสมัย ด้วยนวัตกรรมใหม่

คำถามของการวิจัย

1. แนวคิดรูปแบบ ลักษณะของพื้นที่ปัญญาชน ในรัชสมัยเจียนหลงมีลักษณะอย่างไร
2. นัยยะทางวัฒนธรรมองค์ประกอบ และรูปแบบของพื้นที่ปัญญาชนในรัชสมัยเจียนหลงเป็นอย่างไร
3. จะผสมผสานแนวคิดเรื่องของพื้นที่ปัญญาชนในอดีตกับรูปแบบผลิตภัณฑ์ใหม่สำหรับปัญญาชนรุ่นใหม่ได้อย่างไร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดนี้เสนอแนวคิดโดยรวมของงานวิจัย โดยศึกษาถึงวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ องค์ประกอบ และลักษณะหน้าที่ของ “พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเจียนหลง และได้รับหลักการการออกแบบ นัยยะทางวัฒนธรรม คุณค่า และอื่น ๆ และออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบร่วมสมัยสำหรับปัญญาชนด้วยนวัตกรรมใหม่

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

บทบาททางประวัติศาสตร์ของกลุ่ม “ปัญหาชน” ในวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน วิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ โครงสร้างพื้นที่ และนัยยะทางวัฒนธรรมของ “พื้นที่ปัญหาชน” เครื่องใช้ใน “พื้นที่ปัญหาชน” รวมถึงหลักการออกแบบเครื่องใช้ การจัดวางเครื่องใช้ ความสัมพันธ์ระหว่าง คนเครื่องใช้ และพื้นที่ รวมถึงนัยยะทางวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนที่มีอยู่ในเครื่องใช้นั้น วิชาการออกแบบการออกแบบผลิตภัณฑ์ และความเป็นไปได้ของเครื่องเคลือบเตาเผาราชสำนัก แนวคิด นัยยะทางวัฒนธรรม และการประยุกต์ใช้คุณค่าของการออกแบบเครื่องเคลือบ “พื้นที่ปัญหาชน” วิจัยองค์ความรู้เกี่ยวกับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ และความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของ “พื้นที่ปัญหาชน” ในรัชสมัยเฉียนหลง โดยใช้นวัตกรรมในการออกแบบต้นแบบทางผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบร่วมสมัย

สำหรับปัญญาชน บุรณาการความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของ “พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัย เฉียนหลงเข้ากับผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบ ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ร่วมสมัย

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

พิพิธภัณฑสถานกรุงปักกิ่ง จิ่งเต๋อเจินเมืองเจียงซีและเมืองซูโจว มณฑลเจียงซู

3. ขอบเขตด้านเวลา

รัชสมัยเฉียนหลง (ค.ศ. 1736 - ค.ศ. 1796)

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยทางเอกสาร

ผ่านการค้นคว้าเอกสาร ทำให้เข้าใจถึงค่านามและแนวคิดหลักของงานวิจัยเช่น “ปัญญาชน” และ “พื้นที่ปัญญาชน” อย่างชัดเจน เข้าใจถึงวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของ “ปัญญาชน” และ “พื้นที่ปัญญาชน” อย่างชัดเจน เข้าใจถึงเนื้อหาขององค์ประกอบของ “พื้นที่ปัญญาชน” ทำความคุ้นเคยกับองค์ประกอบของเครื่องใช้และนัยยะทางวัฒนธรรม ศึกษาหลักการออกแบบของ “พื้นที่ปัญญาชน” รวมถึงศึกษาคุณค่าและความสำคัญของ “พื้นที่ปัญญาชน” ในการพัฒนาสังคม นอกจากนี้ยังดำเนินการค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ปัญญาชนและภูมิหลังในรัชสมัยเฉียนหลง ผ่านวรรณกรรมและหลักการที่เกี่ยวข้อง

2. การวิจัยภาคสนาม

เจาะลึกใน “หอซานซีถัง” ของจักรพรรดิเฉียนหลงในพระราชวังต้องห้าม กรุงปักกิ่ง “เยว่เว่ยฉ่าวถัง” ของจีเสี่ยวหฺวาน และสถานที่อื่น ๆ เพื่อดำเนินการวิจัยภาคสนามเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมของสถาปัตยกรรมโบราณ เครื่องใช้ในห้องหนังสือของปัญญาชนโบราณ นอกจากนี้ยังดำเนินการเจาะลึกในเมืองจิ่งเต๋อเจิน มณฑลเจียงซี เมืองซูโจว มณฑลเจียงซู เพื่อดำเนินการวิจัยภาคสนามเกี่ยวกับพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยเพื่อทำความเข้าใจสถานการณ์ปัจจุบันของ “พื้นที่ปัญญาชน” อย่างแท้จริง พิจารณาถึงปัญหาของวิธีการสืบทอด อนุรักษ์ และนวัตกรรมของ “พื้นที่ปัญญาชน”

3. วิธีการวิจัยเชิงสร้างสรรค์

การใช้นัยยะทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในการผสมผสานขององค์ประกอบการตกแต่ง ฝีมือ รูปทรง และองค์ประกอบอื่น ๆ ใน “พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเฉียนหลง เพื่อออกแบบชุดผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบร่วมสมัยในพื้นที่ปัญญาชนด้วยนวัตกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้องค์ความรู้เกี่ยวข้องกับ “พื้นที่ปัญญาชน” และผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในพื้นที่ รวมถึงความหมาย
2. ได้ต้นแบบชุดผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบร่วมสมัยสำหรับปัญญาชน ประกอบด้วยชุดชาเครื่องเคลือบ 1 ชุด (9 ชิ้น) ชุดเครื่องใช้ในห้องหนังสือเครื่องเคลือบ 1 ชุด (5 ชิ้น) ภาชนะเครื่องหอมเครื่องเคลือบ และภาชนะใส่ดอกไม้เครื่องเคลือบ
3. เป็นการเผยแพร่แนวคิดเรื่องของ “พื้นที่ปัญญาชน” และเป็นการผสมผสานนัยยะทางวัฒนธรรมในอดีตกับวัฒนธรรมใหม่

นิยามศัพท์เฉพาะ

รัชสมัยเขียนหลง หมายถึง ช่วงระยะเวลาที่จักรพรรดิเขียนหลงครองราชย์ (ค.ศ. 1736 - ค.ศ. 1796) เป็นหนึ่งในช่วงเวลาสำคัญในประวัติศาสตร์สมัยราชวงศ์ชิงของจีน

ปัญญาชนสมัยโบราณ หมายถึง ในสมัยยุคจ้านกั๋วถึงยุคปลายสมัยราชวงศ์ชิง ผู้คนที่ใช้วรรณกรรมเป็นทิศทางหลักในการสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังมีความสามารถและความสำเร็จทางวรรณกรรมสูง พวกเขามีการบ่มเพาะทางวรรณกรรมที่ดีและมีภูมิหลังทางการศึกษาที่ดี ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นนักเขียนเท่านั้น แต่ยังเป็นบุคคลสำคัญในด้านการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและสาขาอื่น ๆ อีกด้วย

ปัญญาชนร่วมสมัย หมายถึง นักเขียนบทความที่มีความสร้างสรรค์ และมีความคิด เนื่องจากการพัฒนาทางสังคม ยังหมายถึงปัญญาชน ศิลปิน นักวิจารณ์หรือผู้มีการศึกษา พวกเขายังเป็นคนที่แสวงหาคุคลิกที่เป็นอิสระและค่านิยมที่อิสระ ทั้งยังศึกษาสังคมและธรรมชาติของมนุษย์

พื้นที่ปัญญาชน หมายถึง พื้นที่ทางกายภาพและพื้นที่ทางจิตวิญญาณตามแนวโน้มด้านสุนทรียภาพของปัญญาชนโบราณ

นัยยะทางวัฒนธรรม หมายถึง ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ภายในเครื่องใช้สุนทรียภาพ สิ่งแวดล้อม และองค์ประกอบอื่น ๆ ของพื้นที่ปัญญาชน

นวัตกรรม หมายถึง การใช้การตกแต่ง งานหัตถกรรม รูปทรง และองค์ประกอบอื่น ๆ ในเครื่องใช้เครื่องเคลือบในรัชสมัยเขียนหลง รวมเข้ากับแนวคิดการออกแบบที่ทันสมัยและนัยยะทางวัฒนธรรม เพื่อออกแบบชุดผลิตภัณฑ์สำหรับพื้นที่ปัญญาชนด้วยนวัตกรรมใหม่

เครื่องเคลือบร่วมสมัย หมายถึง ผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบที่นำเสนอในพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัย ด้วยลักษณะพิเศษของความเรียบง่าย ความหลากหลาย และเทคโนโลยี

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ศึกษาวิวัฒนาการและโครงสร้างของ “พื้นที่ปัญญาชน” สถานการณ์ทางสังคมและการเมืองในช่วงสามรัชสมัยแห่งราชวงศ์ชิง รวมถึงภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของ “พื้นที่ปัญญาชน” โดยมีจุดประสงค์หลักคือวิเคราะห์สถานการณ์ของ “พื้นที่ปัญญาชน” ข้อมูลในบทนี้จะแนะนำภูมิหลังทางสังคมและภูมิหลังทางวัฒนธรรมและการเมืองในช่วงสามรัชสมัยแห่งราชวงศ์ชิงโดยสังเขป ภูมิหลังทางสังคมและภูมิหลังทางวัฒนธรรมในรัชสมัยเฉียนหลง ท้ายสุดคือ การทบทวนทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้สภาพการณ์ปัจจุบันของการวิจัยในสาขาที่เกี่ยวข้องในงานวิจัยนี้

ภูมิหลังทางสังคมและการเมืองในช่วงสามรัชสมัยแห่งราชวงศ์ชิง

ในช่วงสามรัชสมัยแห่งราชวงศ์ชิง (จักรพรรดิคังซี จักรพรรดิยงเจิ้งและจักรพรรดิเฉียนหลง) ราชวงศ์ชิงได้ค่อย ๆ บรรลุถึงความมั่นคงทางการเมืองและความเจริญรุ่งเรืองในสังคม จักรพรรดิคังซี จักรพรรดิยงเจิ้งและจักรพรรดิเฉียนหลงดำเนินการปฏิรูปทางการเมือง เศรษฐกิจและวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง ในรัชสมัยจักรพรรดิคังซี พระองค์ได้ปราบกบฏสามหัวเมืองชายแดน สร้างการปกครองแบบรวมศูนย์ของราชวงศ์ชิง เสริมสร้างการรวมอำนาจสู่ส่วนกลาง ทำให้การเมืองมีเสถียรภาพมากขึ้น จักรพรรดิคังซีดำเนินนโยบายที่สร้างสมดุลระหว่างขุนนางและนายพล ทำให้อำนาจการปกครองของราชวงศ์ชิงมีความเปิดกว้างมากขึ้น และก่อตัวเป็นรากฐานของยุครุ่งเรืองคังยงเฉียน นอกจากนี้ จักรพรรดิคังซียังดำเนินการปฏิรูปหลายครั้ง แก่ไชระบอบราชการ เสริมสร้างการจัดการการบริหารท้องถิ่น และส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองในสังคม ในรัชสมัยยงเจิ้ง พระองค์ยังใช้รูปแบบการปกครองแบบราชวงศ์ชิงที่เข้มงวด แก่ไชระบอบราชการ ปราบปรามการทุจริต ส่งเสริมรูปแบบการปกครองที่โปร่งใส เพื่อสร้างเงื่อนไขสำหรับการพัฒนาสังคมที่ดี ในรัชสมัยยงเจิ้งสาขาทางวัฒนธรรมเช่น วรรณกรรมและจิตรกรรมมีความเจริญรุ่งเรืองมาก งานต่าง ๆ เช่น การเรียบเรียงผลงานคลาสสิกและการสำรวจเอกสารก็ได้รับความสำคัญเช่นเดียวกัน รัชสมัยเฉียนหลงถือเป็นช่วงเวลาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดช่วงหนึ่งของราชวงศ์ชิง โดยมีการพัฒนาที่รวดเร็วทางเศรษฐกิจและความสำเร็จที่โดดเด่นในด้านเกษตรกรรม งานหัตถกรรมและการพาณิชย์ จักรพรรดิเฉียนหลงทรงให้ความสนใจอย่างมากต่อการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม และศิลปะเช่น การเขียนอักษรจีน จิตรกรรม และละครได้รับการพัฒนา

และประสบความสำเร็จอย่างโดดเด่น จักรพรรดิทั้งสามพระองค์นี้ทรงวางรากฐานเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของราชวงศ์ชิงในขณะนั้น และยังปูทางไปสู่ “ยุครุ่งเรืองคังยงเฉียน” ในช่วงเวลาต่อมา

ภูมิหลังทางสังคมและภูมิหลังทางวัฒนธรรมในรัชสมัยเฉียนหลง

1. ภูมิหลังทางสังคม

ตั้งแต่การสถาปนาประเทศในค.ศ. 1644 จนถึงการล่มสลายของราชวงศ์ในค.ศ. 1911 ราชวงศ์ชิงมีระยะเวลารวมทั้งสิ้น 267 ปี ซึ่งเป็นการปกครองในระบอบศักดินาสุดท่ายในประวัติศาสตร์จีน ในช่วง 267 ปีของราชวงศ์ชิงนั้น ช่วงระหว่างค.ศ. 1662 ถึง ค.ศ. 1795 ถือเป็นยุครุ่งเรืองกว่ายุครุ่งเรืองในสมัยราชวงศ์ฮั่นและถังในจีนโบราณ ยุคนี้ถูกคนรุ่นหลังเรียกว่า “ยุครุ่งเรืองคังเฉียน” หรือที่เรียกว่า “สามรัชสมัยแห่งราชวงศ์ชิง” เนื่องจากผ่านการปกครองของจักรพรรดิสามองค์คือ คังซี ยงเจิ้ง และเฉียนหลง ดังนั้น “สามรัชสมัยแห่งราชวงศ์ชิง” จึงเรียกอีกชื่อว่า “ยุคคังยงเฉียน” (Shen, 2014) รัชสมัยเฉียนหลงเป็นหนึ่งในยุครุ่งเรืองของราชวงศ์ชิง การเงินการคลังของประเทศมีความมั่งคั่ง และมีความสำเร็จที่โดดเด่นในด้านการเกษตร งานหัตถกรรมและการพาณิชย์ นโยบายห้ามเดินเรือของประชาชนส่งเสริมการค้าจากต่างประเทศ ทำให้ความมั่งคั่งของประเทศเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญ โครงสร้างทางสังคมที่มั่นคง ลำดับชั้นของสังคมศักดินาที่มีความชัดเจน และโครงสร้างทางสังคมที่บูรณาการชาวแมนจูและชาวฮั่นเข้าด้วยกันค่อย ๆ ก่อตัวขึ้นภายใต้การปกครองของจักรพรรดิ แม้ว่าจะมีชนชั้นสูงในระบบราชการ แต่การเพิ่มขึ้นของเศรษฐกิจเชิงพาณิชย์ยังทำให้นักธุรกิจบางคนมีโอกาสยกสถานะของตนในสังคมอีกด้วย ในรัชสมัยเฉียนหลง วรรณกรรม จิตรกรรม ละครและศิลปวัฒนธรรมอื่น ๆ ต่างขึ้นสู่จุดสูงสุด ตัวของพระองค์เองก็มีความชื่นชมต่อวรรณกรรมและศิลปะในระดับสูง ซึ่งการชื่นชมความรู้ของปัญญาชนยังมีส่วนทำให้วรรณกรรมและศิลปะมีความเจริญรุ่งเรืองมากขึ้นเช่นกัน ในรัชสมัยเฉียนหลงสังคมมีความมั่นคง คุณภาพชีวิตของผู้คนสูงขึ้น บรรยากาศทางสังคมที่เปิดกว้าง ทำให้กระแสของปัญญาชนเริ่มเจริญรุ่งเรืองขึ้น

2. ภูมิหลังทางวัฒนธรรม

รากฐานทางเศรษฐกิจเป็นตัวกำหนดโครงสร้างส่วนบน ความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจของสามรัชสมัยแห่งราชวงศ์ชิงได้ส่งผลต่อความรุ่งเรืองทางวัฒนธรรมในช่วงเวลานี้โดยตรง “กระแส นิยมตราประทับ” และ “กระแสเลียนแบบโบราณ” รวมถึงความทุ่มเทของจักรพรรดิทำให้วัฒนธรรมของชาวฮั่นได้รับการพัฒนา ห้องหนังสือของปัญญาชนถือเป็นหนึ่งในวัฒนธรรมดั้งเดิมที่พัฒนาอย่างเต็มที่มากกว่าราชวงศ์ก่อน เนื่องจากในช่วงเวลานี้ ภายใต้อิทธิพลรูปแบบโบราณสมัยราชวงศ์ชิง เครื่องเรือนและเครื่องใช้แบบหมิงล้วนอยู่ในช่วงราชวงศ์ชิงตอนต้น ซึ่งได้รับการสืบทอดและการพัฒนาโดยเฉพาะในรัชสมัยเฉียนหลง และการก่อตั้งเตาเผาจักรพรรดิในสมัยราชวงศ์ชิง ทำให้การ

ผลิตเครื่องใช้ในท้องถิ่นของปัญญาชนในรัชสมัยเฉียนหลงที่มีความงดงามมากยิ่งขึ้น และยังมีคุณลักษณะของปัญญาชนด้วย ซึ่งมีมูลเหตุหลักต่อไปนี้

กระแสเลียนแบบโบราณและนวัตกรรมช่วยส่งเสริมซึ่งกันและกัน รูปแบบโบราณ สามารถย้อนกลับไปได้ถึงในสมัยราชวงศ์ซ่ง ขณะนั้นนักปราชญ์และบัณฑิตต่างกระตือรือร้นในการใช้เครื่องใช้โบราณเพื่อตรวจสอบระบบเตียนจางโบราณ ขณะเดียวกันก็ใช้เครื่องใช้เหล่านี้เพื่อเพิ่มรสนิยมในท้องถิ่น ดังนั้นภาพวาดอักษร เครื่องหยก เครื่องเคลือบและวัสดุรูปแบบโบราณจึงได้ถือกำเนิดขึ้น ซึ่งประเพณีดั้งเดิมเช่นนี้ ได้พัฒนามาถึงในสมัยราชวงศ์ซิง และมีความเจริญรุ่งเรืองขึ้น ในยุคสมัยคังซีได้มี “เตาจ้าง” และ “เตาหลาง” ในสมัยยงเจิ้งได้มี “เตาเหนียน” และในรัชสมัยเฉียนหลงได้มี “เตาลัง” ล้วนสร้างผลงานที่โดดเด่นในรูปแบบโบราณ เหตุใดรูปแบบโบราณนี้ยังคงรุ่งเรือง อาจจะเกี่ยวข้องกับแนวโน้มด้านสุนทรียศาสตร์ของชนชั้นปกครอง จักรพรรดิแห่งราชวงศ์ซิงได้รับการศึกษาที่เข้มงวด ตั้งแต่ยังเด็ก ภายใต้การสอนการศึกษาอันจากอาจารย์ทำให้พวกเขาได้เรียนรู้ระบบวัฒนธรรมของชาวจีนและวิธีการปกครอง แนวคิดการปกครอง “ชาวแมนจูและชาวจีนเป็นพี่น้องกัน” ได้เริ่มปรากฏขึ้น ในสมัยจักรพรรดิซุ่นจื้อ และจากสมัยคังซีถึงเฉียนหลง แนวคิดทางการปกครองนี้ได้แสดงให้เห็นอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยของจักรพรรดิเฉียนหลง ใน “ต้นฉบับประวัติศาสตร์ราชวงศ์ซิง ม้วนที่สิบ กวางจงเป็นจื้อ” บันทึกไว้ว่า “หงส์ทำตามระเบียบของจักรพรรดิยงเจิ้ง ผู้กุมมิตรกับบัณฑิตชาวจีน ครองแผ่นดินปีแรกได้ทำการสอบพิเศษที่เรียกว่า ป้อเสวยหงส์” และจุดประสงค์หลักของการเดินทางมาเยือนเจียงหนานทั้ง 6 ครั้งคือเพื่อมาพบปะกับชาวจีน และส่งเสริมความสามารถของชาวจีน ดังที่บันทึกไว้ใน “ซิงสี่อู่ เกาจงสี่อู่” ไว้ว่า “จักรพรรดิเฉียนหลงเสด็จแดนเจียงหนานสิบสองครั้ง ทุกครั้งที่มีการสอบบัณฑิต โดยการเขียนบทกวีหรือบทความวิเคราะห์ เพื่อพระราชทานยศตามอันดับ” จะเห็นได้ว่า ทัศนคติของจักรพรรดิเฉียนหลงนั้นนับถือวัฒนธรรมของชาวจีนมาก เนื่องจากรับฟังมาตั้งแต่เด็ก จึงสนใจในคัมภีร์และวัตถุโบราณในวัฒนธรรมของชาวจีน ดังนั้น เตาเครื่องเคลือบทางการในสมัยราชวงศ์ซิงล้วนมีการเลียนแบบเครื่องเคลือบในยุคสมัยก่อนหน้าในระดับสูง ในกระบวนการเลียนแบบเพื่อผลิตซ้ำนี้ ทำให้ช่างฝีมือค่อย ๆ ค้นพบรูปแบบใหม่ของการผลิต หัตถกรรม นี้จึงสะท้อนให้เห็นถึงด้านนวัตกรรม เช่นนั้นแล้ว เตาทองการในรัชสมัยเฉียนหลงมีความสำเร็จอะไรบ้าง

หนึ่งคือ การลอกเลียนแบบเตาทองการของราชวงศ์หมิง การสืบทอดวิธีการในสมัยเฉียนหลงคือ ความพยายามการลอกเลียนแบบเครื่องเคลือบเตาทองการในสมัยราชวงศ์หมิงต้องล้ำหน้ากว่าราชวงศ์ก่อน กล่าวในแง่ของยุคสมัยของการเลียนแบบ ในรัชสมัยเฉียนหลงนอกจากการเลียนแบบเตาที่มีชื่อเสียงในสมัยราชวงศ์ซ่งแล้ว ส่วนใหญ่ยังลอกเลียนแบบมาจากราชวงศ์หมิง ประเภทแรกคือเครื่องลายครามในสมัยของจักรพรรดิหย่งเล่อ ฉวนเต๋อ และเฉิงฮวา ยกตัวอย่างเช่นใน “บันทึกเครื่องเคลือบจิ้งเต๋อเจิ้น” เครื่องเคลือบลายครามในสมัยของจักรพรรดิฉวนเต๋อถูกระบุว่าเป็น “ในบรรดา

วัตถุที่ราคาแพง เครื่องลายครามนั้นแพงที่สุด” และ “สิ่งมหัศจรรย์ของยุคสมัย” และอีกประเภทหนึ่ง คือ การเลียนแบบรูปแบบของถ้วยถ้วยในสมัยจักรพรรดิเฉิงฮวาแห่งราชวงศ์หมิง

ระดับการทุ่มเทของในเครื่องเคลือบโบราณรัชสมัยเฉียนหลงคือการไม่นับต้นทุน ทุกครั้ง เมื่อเผาออกมาแล้วคุณภาพไม่เป็นที่น่าพอใจเครื่องเคลือบเหล่านั้นจะถูกทำลายหรือทิ้ง ทำให้ผู้คนในเมืองหลวงที่ทำเครื่องเคลือบนั้นไม่พอใจเป็นอย่างมาก แน่ใจว่า มันขึ้นอยู่กับข้อกำหนดที่เข้มงวดของจักรพรรดิที่มีต่อการใช้เครื่องเคลือบ จึงทำให้เครื่องเคลือบเตาทางการได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ยกตัวอย่างเช่น เครื่องเคลือบใน 159 ถูกเผาโดยถังอิงในเดือนมิถุนายน ในปีที่สามของเฉียนหลง นอกจากมาตรฐานเรื่องขนาด สีเคลือบ และลวดลายแล้ว เครื่องเคลือบจำนวนมากยังต้องมีลักษณะตามความชื่นชอบด้านสุนทรียภาพของจักรพรรดิอีกด้วย หรือแม้กระทั่งการอนุญาตและการเผาตามแบบที่กำหนด ยกตัวอย่างเช่น การเลียนแบบฝาชามลายครามสมัยจักรพรรดิฉวนเต๋ต้องไม่มีหู การเลียนแบบแจกันกวนอิมคอตรงพื้นหลังลายคราม ทำตามแบบเดิมคือส่วนคอต้องหนาขึ้นและส่วนปากต้องบานออก การเลียนแบบโคมไฟเครื่องหอมลายครามในสมัยจักรพรรดิฉวนเต๋ ต้องเผาแบบเดิม แต่ต้องลวดลายดอกไม้เปลี่ยนเป็นภาพวาดลายดอกไม้ การลอกเลียนแบบกาน้ำสีชาเคลือบดำกวาน ส่วนฐานต้องเผาสูงขึ้นมาหน่อย แจกันเหมยผิงน้ำทะเลลายคราม ลายครามพื้นขาวไม่ต้องเปลี่ยนการเผา มังกรสีเขียวให้เปลี่ยนเป็นมังกรสีแดงเผาแบบเคลือบภายใน ลวดลายครามมังกรและกลีบดอกทานตะวันบนจานเล็กขนาดสี่นิ้วมังกรสีเขียวพื้นเหลือง สีเขียวที่เคลือบไม่ชัดเจน ด้านนอกของจานเล็กวาดเป็นรูปหนวดมังกร (Zhang & Zhang, 2010) จะเห็นได้ว่า ในสมัยเฉียนหลง อิทธิพลของจักรพรรดิที่มีต่อเครื่องเคลือบเตาทางการนั้นมีสูงมาก และส่งอิทธิพลต่อรูปทรงของเครื่องเคลือบเตาทางการได้ในระดับหนึ่ง

สอง นอกเหนือจากการเลียนแบบเครื่องลายครามที่ยอดเยี่ยมของราชวงศ์ก่อนหน้า ในรัชสมัยเฉียนหลงยังเผาเครื่องเคลือบเตาทางการที่มีจุดเด่นของรัชสมัยเฉียนหลงเป็นจำนวนมาก เช่นกัน ซึ่งในด้านต้นแบบ รูปทรง ลวดลาย การเคลือบ ของเครื่องเคลือบเหล่านี้ได้รับการควบคุมอย่างเคร่งครัด นอกจากนี้ยังมีความก้าวหน้าครั้งใหญ่ในเทคโนโลยีเครื่องเคลือบ และการแลกเปลี่ยนระหว่างงานหัตถกรรมเครื่องเคลือบ ยกตัวอย่างเช่น แจกันหัวใจหมุนลายคราม เฟินฉายลวดลายปลา และสาหร่ายช่องโปร่งแสง เครื่องเคลือบชิ้นนี้ได้ทำลายข้อจำกัดของการผลิตเครื่องลายครามในสมัยราชวงศ์หมิง โครงสร้างแบ่งออกเป็นสองชั้น ภายในแจกันสามารถหมุนได้ 360 องศา ปากของแจกันภายนอกตั้งตรงและส่วนปากพับขึ้นเน้นให้เห็นถึงความสง่างามของราชวงศ์ ลวดลายครามประดับอยู่ เช่น ใบตอง กลีบบัว และกิ่งก้านพันแสดงความหมายอย่างต่อเนื่อง และมีลวดลายปลาทองเฟินฉายสาหร่าย ดอกบัวอยู่ภายในของแจกันแสดงให้เห็นถึงความชื่นชอบของราชวงศ์ที่มีต่อชาวจีน กล่าวโดยสรุปคือ การออกแบบผลงานเครื่องเคลือบชิ้นนี้มีเอกลักษณ์และเป็นงานที่ดีที่สุดของเตาทางการในรัชสมัยเฉียนหลง

ความรุ่งเรืองอย่างที่ไม่เคยปรากฏขึ้นมาก่อนของการวาดภาพด้วยสีและสีเคลือบ แม้ว่าภาพวาดได้รับการพัฒนาจากในสมัยคังซีและยงเจิ้ง และเครื่องเคลือบสีก็มียอดเยี่ยมเช่นเดียวกัน แต่ในการวาดภาพและการเคลือบสีในรัชสมัยเฉียนหลงนั้นล้วนได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด ไม่มีอะไรที่เป็นตัวแทนความสำเร็จของการวาดภาพในรัชสมัยเฉียนหลงได้ดีไปกว่าเครื่องเคลือบฟาลาง ฉายและเครื่องเคลือบเฟิน ฉายอีกแล้ว จักรพรรดิเฉียนหลงทรงหวงแหนเครื่องเคลือบฟาลาง ฉายมาก เพื่ออนุรักษ์เครื่องเคลือบฟาลาง ฉายในสมัยคังซีและยงเจิ้ง เฉียนหลงยังสั่งให้คนทำกล่องไม้หนานมู่ เครื่องเคลือบฟาลาง ฉายและตั้งชั้นพิเศษไว้สำหรับการเก็บรักษา แท้จริงแล้ว การเผาเครื่องเคลือบฟาลาง ฉายในรัชสมัยเฉียนหลงมีความก้าวหน้ากว่าในสมัยคังซีและยงเจิ้งเป็นอย่างมาก ทำให้งานหัตถกรรมเครื่องเคลือบนั้นมีความซับซ้อน และมีความประณีตกว่าสองราชวงศ์ก่อนหน้า ในแง่ของการตกแต่งเครื่องเคลือบฟาลาง ฉายได้เป็นต้นแบบสำหรับ คังซีและยงเจิ้ง ได้ริเริ่มการผสมผสานวัฒนธรรมจีนและตะวันตกเข้ากับการตกแต่งเครื่องเคลือบ กล่าวคือ เครื่องเคลือบในรัชสมัยเฉียนหลงไม่เพียงแต่มีลวดลายดั้งเดิมเท่านั้นแต่ยังมีองค์ประกอบทางวัฒนธรรมตะวันตกอีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น แจกันทรงน้ำเต้าฟาลาง ฉายลวดลายชาวตะวันตก ผลงานชิ้นนี้เป็นคู่ บนตัวเครื่องเคลือบมีช่อง ส่วนบนวาดภาพทิวทัศน์แบบจีนดั้งเดิม และส่วนล่างวาดเป็นชาวตะวันตก เนื้อหาของการวาดภาพวิธีการวาดภาพ และวิธีการลงสีล้วนสะท้อนให้เห็นถึงความแปลกใหม่อย่างเต็มที่ เป็นผลงานคลาสสิกที่ได้รับอิทธิพลจากตะวันตก แต่ในอีกแง่หนึ่ง ลวดลายของเครื่องเคลือบฟาลาง ฉายในรัชสมัยเฉียนหลงก็มีความซับซ้อนมากจนเกินไป ทำให้ลวดลายและรูปภาพบนตัวของเครื่องเคลือบทั้งหมด เป็นแบบเสมือนจริงที่ไม่ค่อยชัดเจน มีความงดงามจนเกินไป รูปแบบที่ซับซ้อนเช่นนี้ยังปรากฏบนเครื่องเคลือบเฟิน ฉายในรัชสมัยเฉียนหลงอย่างชัดเจน หรือแม้กระทั่ง แจกันใหญ่เคลือบสีต่าง ๆ ในรัชสมัยเฉียนหลง ที่มีความสูง 86.4 เซนติเมตร และเส้นผ่านศูนย์กลาง 27.4 เซนติเมตร เนื่องจากเครื่องเคลือบชิ้นนี้มีขนาดใหญ่มาก ส่วนตัวของมันมีลวดลาย 16 แบบและเคลือบสีทั้งหมด 15 สี มีสีสันที่งดงามมาก ซึ่งสะท้อนถึงการรวบรวมฝีมือที่ประณีตของเครื่องเคลือบเฟิน ฉายเตาทางการในรัชสมัยเฉียนหลง

นอกจากนี้ การพัฒนาด้านการเคลือบสีก็มีความโดดเด่นเช่นเดียวกัน และมีประเภทที่หลากหลาย เช่น เคลือบสีขาว เคลือบสีฟ้า เคลือบสีแดง เคลือบแบบเกอโย่ว เคลือบเลียนแบบทางการ ฯลฯ ที่เผาด้วยอุณหภูมิสูง และเคลือบสีเหลือง สีเขียวนากุ้ง สีเปลือกแดง สีเขียวเทอร์ควอยซ์ สีแดงเลือดนก ที่เผาด้วยอุณหภูมิต่ำ

สาม การรวมเป็นหนึ่งเดียวของบทกวี ภาพตัวอักษร ภาพวาด ตราประทับ ในกระบวนการพัฒนาทางวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนโบราณ เรามุ่งมั่นที่จะผสมผสานศิลปะดั้งเดิมที่หลากหลาย ซึ่ง “บทกวี ภาพตัวอักษร ภาพวาด ตราประทับ” เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุด การพัฒนาการผสมผสานรูปแบบของ “บทกวี ภาพตัวอักษร ภาพวาด ตราประทับ” เป็นกระบวนการที่ยาวนาน ในช่วงก่อนยุคราชวงศ์

ฉินและยุคจ้านกั๋ว ภาพเขียนบนผ้าไหมในสมัยนั้นมีแนวโน้มที่จะเป็น “บทกวี ภาพตัวอักษร ภาพวาด ตราประทับ” ได้ จากภาพเขียนบนผ้าไหมสมัยจ้านกั๋วที่ถูกขุดพบในสมัยใหม่ ในภาพเขียนเหล่านั้นมีการผสมผสานระหว่างภาพตัวอักษรและภาพ ซึ่งบทบาทของภาพตัวอักษรคือการอธิบายภาพ ที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจถึงเนื้อหาของภาพได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นในช่วงยุคแรก ๆ การผสมผสานระหว่างภาพตัวอักษรและภาพจึงสามารถนำมา “ใช้ได้จริง” และหลักการทางสุนทรียภาพยังไม่ชัดเจนมากนัก เมื่อถึงสมัยราชวงศ์ฉิน การผสมผสานระหว่างบทกวี ภาพตัวอักษร และภาพวาดเริ่มมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น แต่โดยพื้นฐานแล้วมันปรากฏออกมาในรูปแบบของภาพวาดในราชสำนักในขณะนั้น ดังนั้นผู้ที่ทำงานด้านการวาดภาพและ “ช่างฝีมือ” จึงมีความคล้ายคลึงกัน นั่นคือ ภาพวาดในราชสำนักล้วนสะท้อนให้เห็นถึงจิตใจของชนชั้นปกครอง ที่ไม่ค่อยมีอิสระ ดังนั้นภาพวาดในราชสำนักโดยทั่วไปจึงไม่มีการจารึกชื่อ เมื่อถึงสมัยราชวงศ์ซ่ง ภายใต้อิทธิพลของซ่งฮูยงจ้งจ้าวจิกกล่าวถึง “บทกวี ภาพตัวอักษร ภาพวาด ตราประทับ” เป็นครั้งแรกที่ศิลปะตราประทับได้ถูกนำมาผสมเข้ากับศิลปะการวาดภาพโบราณ ในช่วงเวลานั้น บทกวี ภาพตัวอักษร ภาพวาด และตราประทับจึงได้รับการรวมเป็นหนึ่งอย่างแท้จริง แต่น่าเสียดายเล็กน้อยที่ แม้ว่าในสมัยราชวงศ์ซ่งรวมศิลปะตราประทับเข้ามา แต่ชนเผ่าที่อยู่ห่างไกลเช่น ยอดภูเขา ต้นไม้ รากไม้ และก้อนหินเป็นสถานที่ที่พบเห็นได้ยาก สำหรับสาเหตุที่ทำให้สิ่งเหล่านี้ไม่สะดุดตา อาจมีอยู่หลายประการคือ หนึ่ง การสืบต่อทอดภาพวาดราชสำนักจากราชวงศ์หมิง ที่เชื่อว่าศิลปะตราประทับควรอยู่ในที่ที่ไม่สะดุดตา สองคือ ความเป็นอิสระของศิลปะตราประทับค่อนข้างอ่อนแอ เมื่อเทียบกับศิลปะบทกวี ภาพตัวอักษร และภาพวาด มันควรอยู่ในตำแหน่งรอง ในสมัยราชวงศ์หยวน หมิง และชิงหลังจากราชวงศ์ซ่ง รูปแบบของ “บทกวี ภาพตัวอักษร ภาพวาด ตราประทับ” ค่อย ๆ กลายเป็นศิลปะการวาดภาพดั้งเดิมของประเทศจีน และศิลปะดั้งเดิมประเภทนี้ยังมีอิทธิพลต่อสาขางานหัตถกรรมอื่น ๆ อีกด้วยเช่น สาขางานหัตถกรรมเครื่องเคลือบ

รูปแบบการรวมของ “บทกวี ภาพตัวอักษร ภาพวาด ตราประทับ” ปรากฏขึ้นครั้งแรกในสาขาเครื่องเคลือบที่เตาสีโอโจวในช่วงระหว่างราชวงศ์ซ่งและหยวน เครื่องเคลือบที่ผลิตจากเตาสีโอโจวมีร่องรอยของบทกวี ภาพตัวอักษร ภาพวาด ตราประทับที่มีชัดเจนในรูปแบบการตกแต่ง ซึ่งเป็นครั้งแรกที่ตามแหล่งเตาต่าง ๆ มีการย้ายศิลปะการเขียนภาพตัวอักษรจีนดั้งเดิมมาไว้บนวัสดุเครื่องเคลือบ ขณะเดียวกันก็มีเตาจำนวนมากที่มีการย้ายศิลปะภาพวาดจีนดั้งเดิมมาไว้ในวัสดุเครื่องเคลือบ กล่าวได้ว่า เตามีชื่อเสียงในด้านต่าง ๆ หลังจากยุคเตาสีโอโจวล้วนได้รับอิทธิพลมาจากรูปแบบของเตาสีโอโจวยกตัวอย่างเช่น เครื่องเคลือบฟ้ากลางฉายในสมัยย่งเจิ้งแห่งราชวงศ์ชิงที่ผสมผสานบทกวี ภาพตัวอักษร ภาพวาด ตราประทับเป็นหนึ่งเดียว แจกันทรงมะกอกฟ้ากลางฉายลวดลายต้นสน ใบไม้และหมอยในสมัยย่งเจิ้ง ภาพบนเครื่องเคลือบชิ้นนี้มีต้นสน ใบไม้ และหมอย “สามสหายแห่งหมันตฤดู” และภาพตัวอักษรจากโม่ซู “ช่างหลินย่วนหลี่ซุนฉางจ้าย (上林苑里春长在)” และสีแดงเลือดนกของตราประทับว่า “เสียงฉ่าย (翔采)” “ตั่วกู่” (多古) และ “เซียงชิง” (香清) ด้านล่างของเครื่อง

เคลือบแก้วด้วย “ผลิตขึ้นในสมัยยงเจิ้งแห่งราชวงศ์ชิง” (大清雍正年制) นี้คือชิ้นส่วนของบทกวี ภาพตัวอักษร ภาพวาด ตราประทับ นี่เป็นหนึ่งในเครื่องเคลือบชั้นดีที่สะท้อนถึง “บทกวี ภาพตัวอักษร ภาพวาด ตราประทับ” อย่างยอดเยี่ยม

เครื่องเคลือบทางการราชสมัยเฉียนหลงนั้นยังคงมีลักษณะเฉพาะของภาพวาดในสมัยยงเจิ้ง แต่ก็มีเปลี่ยนแปลงบางประการเช่น หนึ่ง ภาพขณะมีความหลากหลายมากขึ้น และการตกแต่งของ “บทกวี ภาพตัวอักษร ภาพวาด ตราประทับ” ที่ไม่เพียงแต่ใช้บนเครื่องเคลือบฟ้ากลางเท่านั้น แต่ยังใช้กับเครื่องเคลือบประเภทอื่นอีกด้วยเช่น เครื่องเคลือบเฟิ่นฉ่าย และจากการสังเกตผลทางศิลปะบนภาพแล้ว เครื่องเคลือบเฟิ่นฉ่ายรูปแบบ “บทกวี ภาพตัวอักษร ภาพวาด ตราประทับ” ในรัชสมัยเฉียนหลงนั้นมีจุดเด่นของภาพวาดบัณฑิตมากยิ่งขึ้น ภาพตัวอักษรยังมีเสน่ห์ของการเขียนอักษรจีน และเนื้อหาของบทกลอนยังให้อารมณ์ความรู้สึกบางอย่าง สอง รูปแบบมีความยืดหยุ่นกว่า มีภาพเขียนที่ตกแต่งไว้บริเวณส่วนช่องของตัวเครื่องเคลือบ และยังมีการตกแต่งภาพวาดบริเวณส่วนท้องของเครื่องเคลือบ และส่วนอื่น ๆ คือส่วนผนังด้านนอกของเครื่องเคลือบล้วนมีเนื้อหาของภาพวาด รูปแบบภาพตัวอักษรก็มีความแตกต่างกันเช่น ส่วนมากเขียนโดยวัตถุประสงค์เฉพาะ และภาพตัวอักษรบางตัวก็เขียนด้วยภาพตัวอักษรสีทอง ซึ่งมีหลายรูปแบบ รูปแบบการวาดของ “บทกวี ภาพตัวอักษร ภาพวาด ตราประทับ” ในรัชสมัยเฉียนหลงนั้นมีความหลากหลายมากกว่าสมัยยงเจิ้ง เหตุผลอาจเกี่ยวข้องกับแนวคิดด้านสุนทรียภาพอันสง่างามของจักรพรรดิเฉียนหลง ซึ่งจะอธิบายอย่างละเอียดในงานวิจัยภายหลัง

3. ความสำเร็จด้านวรรณกรรมของจักรพรรดิเฉียนหลง

จักรพรรดิเฉียนหลงทรงมีพระปรีชาสามารถด้านการแต่งบทกวีและการเขียนอักษรจีน โดยเฉพาะในด้านบทกวีที่มีความสำเร็จอย่างยิ่ง พระองค์ขึ้นชอวรรณกรรมและศิลปะ นอกจากนี้ยังเป็นประธานหรือเข้าร่วมการสร้างกวีนิพนธ์ของจักรพรรดิด้วยพระองค์เองหลายครั้ง ซึ่งมีอิทธิพลบางประการต่อวรรณกรรมของจักรพรรดิของราชวงศ์ชิง จักรพรรดิเฉียนหลงทรงคลุกคลีอยู่กับสาขาต่างๆ มากมาย บทกลอน ฝึนเหวิน (ร้อยแก้วตุลภาค) การวิจารณ์วรรณกรรม และสาขาอื่น ๆ พระองค์ไม่เพียงแต่มีคุณูปการในการสนับสนุนการสร้างสรรควรรณกรรมเท่านั้น แต่ยังมีส่วนสำคัญในการพัฒนาและประเมินผลวรรณกรรมในยุคสมัยนั้นอีกด้วย จักรพรรดิเฉียนหลงมีรสนิยมด้านวรรณกรรมในระดับสูง พระองค์ทรงสามารถชื่นชมและมองคุณค่าของวรรณกรรมและศิลปะได้ดี พระองค์ขึ้นชอวรรณกรรมคลาสสิกโบราณ และมีสุนทรียภาพทางวรรณกรรมอันเป็นเอกลักษณ์ รัชสมัยเฉียนหลงเป็นช่วงเวลาแห่งความเจริญรุ่งเรืองด้านวรรณกรรม การสนับสนุนและความชื่นชมในวรรณกรรมของพระองค์นำไปสู่การพัฒนาด้านวรรณกรรมและศิลปะที่เข้มแข็งในช่วงเวลาดังกล่าว พระองค์ทรงเป็นประธานในการคัดเลือกกวีนิพนธ์ของจักรพรรดิด้วยตัวพระองค์เอง และเชิญนักปราชญ์เข้ามาในพระราชวัง ซึ่งทำให้กระแสวรรณกรรมมีความเจริญรุ่งเรืองมากขึ้น

ภายใต้ภูมิหลังและการลงมือปฏิบัติส่วนพระองค์ของจักรพรรดิเฉียนหลง ได้นำเสนอ บรรยายากาตทางวรรณกรรมและศิลปะของพื้นที่ปัญญาชนอย่างแข็งแกร่ง พื้นที่ปัญญาชนทั้งยุคสมัยนี้ สะท้อนให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองของวัฒนธรรมและสังคม ตลอดจนการให้ความสำคัญด้าน วรรณกรรมและศิลปะ เพื่อเป็นการวางรากฐานสำหรับความเจริญรุ่งเรืองของวรรณกรรมในยุคสมัยนั้น

“พื้นที่ปัญญาชน”

1. วิวัฒนาการของ “พื้นที่ปัญญาชน”

1.1 ที่มาของคำว่า “ปัญญาชน”

จากการพิจารณาจากบันทึกเอกสารในภาษาจีนและภาษาต่างประเทศ คำว่า “ปัญญาชน” เป็นคำที่มีบริบทของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม และเป็นกลุ่มคนที่มีความหมายของวัฒนธรรม ดั้งเดิม แต่ว่า “ปัญญาชน” คืออะไร และ “ปัญญาชน” เกิดขึ้นเมื่อใดนั้น ยังไม่มีข้อสรุปที่ทุกคน ยอมรับ

จากความหมายตามภาพตัวอักษรคำว่า “ปัญญาชน” (文人) ควรเป็น กลุ่มคนที่ทำงาน ด้าน “文” (เหวิน) เช่นนั้น “文” (เหวิน) หมายถึงอะไร ตามการวิเคราะห์ของหลักการสร้างภาพ ตัวอักษรจีนแล้ว “文” (เหวิน) เป็นอักษรภาพที่ถูกจารึกไว้ในอักษรบนกระดองเต่า (เจียกู่เหวิน) อักษรภาพหลายเส้นก่อตัวกันแบบไขว้ คล้ายกับสัญลักษณ์บนเครื่องปั้นดินเผาของมนุษย์ในยุคก่อน ประวัติศาสตร์ และอาจเป็นสิ่งที่คนโบราณทิ้งไว้บนโขดหินหรือกระดูกสัตว์ ใช้เพื่อถ่ายทอด ความหมายของสัญลักษณ์ภาพ ตามที่นักประวัติศาสตร์จีนกล่าวไว้ มีความเป็นไปได้ที่คนโบราณใช้เพื่อ บันทึกเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์เช่น สงคราม ปราบกฏการณ์ของดวงดาว และการบูชาขั้ว ยอดตลอดจนประสบการณ์ในชีวิตที่สำคัญ เพื่อส่งต่อให้คนรุ่นหลัง นอกจากนี้ บางคนคิดว่า “文” (เหวิน) นั้นหมายถึง “纹” (เหวิน) ซึ่งมีความหมายว่าการตกแต่ง แสดงให้เห็นถึงกระบวนการที่คน โบราณสักลวดลายบนร่างกายของตนเอง เพื่อแสดงถึงความสวยงามและการถ่ายทอดโทเทม ดังนั้น “文” (เหวิน) ในที่นี้มีความหมายที่เกี่ยวข้องกับสุนทรียภาพในระดับหนึ่ง แต่ไม่ว่าใช้มุมมองไหน “文” (เหวิน) และคำว่า “文” (เหวิน) ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้มีความต่อเนื่องกัน ซึ่งล้วนมีความหมายเพื่อ การถ่ายทอดขนบธรรมเนียมและระบบของมนุษย์ผ่านรูปแบบของสัญลักษณ์ ดังนั้น “ปัญญาชน” ก็ น่าจะเป็นกลุ่มคนที่ถ่ายทอดอารยธรรมมนุษย์ผ่านรูปแบบสัญลักษณ์เช่นเดียวกัน ยกตัวอย่างเช่น บัณฑิตที่มีบทความและงานเขียนมากมาย พวกเขาถ่ายทอดอารยธรรมของมนุษย์ด้วยการศึกษาจาก คนยุคก่อนหน้า เฉียนฉี กวีแห่งราชวงศ์ถังได้เขียนใน “เหอวานเหนียนเฉิงชาวฟูหยู้อี้” ไว้ว่า “คำคั้น หนึ่งในฤดูใบไม้ผลิที่เมืองฉือเสียน ปัญญาชนทบทวนความคิดของตนเอง” ในกลอนนี้ ปัญญาชนมี

ความหมายว่า บัณฑิต แต่ “ปัญญาชน” หมายถึงบัณฑิตเท่านั้น ดูเหมือนว่า การอธิบายเช่นนี้ยังไม่เพียงพอ

แท้จริงแล้ว การตีความของ “ปัญญาชน” ในยุคต่าง ๆ ของประวัติศาสตร์จีนนั้นมีความแตกต่างกัน และภูมิหลังที่แตกต่างกันของยุคสมัยนั้น ก็มีส่วนทำให้ “ปัญญาชน” มีความหมายที่แตกต่างกันอีกด้วย ก่อนยุคจ้านกั้ว “ปัญญาชน” หมายถึงสุภาพบุรุษที่มีศีลธรรมอันดี และให้ความสำคัญกับการปลูกฝังคุณธรรมส่วนบุคคล ยกตัวอย่างเช่น “ความชอบธรรมและความปรองดอง ห่วงเคอะส่ำเป็นบรรพบุรุษ เขาเริ่มใช้วรรณคดีและการต่อสู้ เรียกประชุม เพื่อรำลึกถึงปัญญาชนก่อนหน้า” (Ju & Gui) “ปัญญาชนในที่นี้ หมายถึง นักปราชญ์และบรรพบุรุษของนักปราชญ์ บนพื้นฐานของ “ปัญญาชน” ได้มีการเน้นถึงความสามารถในการเขียนของ “ปัญญาชน” ที่สะท้อนถึงลักษณะและความสามารถทางจิตวิญญาณของปัจเจกบุคคล ด้วยเหตุนี้ ตงจิงซู และหวังชงแห่งราชวงศ์ฮั่น ตะวันออกที่มีทั้งคุณธรรมอันสูงส่งและทักษะทางด้านวรรณกรรมที่ลึกซึ้ง การศึกษาที่เป็นแบบอย่างและการสืบทอดแบบดั้งเดิม และการส่งเสริมคุณธรรม ล้วนเป็นข้อกำหนดของปัญญาชน คำว่า “ปัญญาชน” ในสมัยราชวงศ์เว่ยจินและราชวงศ์เหนือใต้ หมายถึงผู้ที่สามารถเขียนบทความและอ่านหนังสือได้ เน้นไปที่ทักษะมากกว่า สำหรับ “ผู้ศึกษาคุณธรรม” ที่เกิดขึ้นก่อนราชวงศ์ฉินและฮั่น ดูเหมือนไม่ค่อยให้ความสนใจกับด้านประเพณีมากนัก ฉาวพีในสมัยสามก๊ก ได้เขียนเกี่ยวกับลักษณะของ “ปัญญาชน” เอาไว้ว่า “เมื่อดูจากวรรณกรรมโบราณและปัจจุบัน พวกเขาไม่สนใจถึงความพิถีพิถัน ซึ่งแทบไม่สามารถยืนหยัดได้ด้วยตนเอง” (Cao) นี้แสดงให้เห็นถึงแนวคิดของปัญญาชนชาวจีนที่ไม่ใช่เหตุผลสำหรับชื่อเสียงของพวกเขา หรือแม้แต่ว่าเขาไม่ได้ใช้ชื่อว่า “ผู้ศึกษาคุณธรรม” ด้วยซ้ำ เขาเชื่อว่าปัญญาชนควรเป็นคนที่มีความสามารถโดดเด่นด้าน มุมมองของ “ปัญญาชน” ในสมัยราชวงศ์เว่ยและจิ้น ในด้านหนึ่งเพิ่มสถานะทางสังคมของ “ปัญญาชน” แต่ยังไม่เสริมถึงชื่อเสียงของ “ปัญญาชน” เพื่อให้คนรุ่นหลังมองว่า ความสามารถของ “ปัญญาชน” นั้นอยู่ที่ความสามารถในการเขียน ดังนั้น “ผู้รู้หนังสือ” “กวี” และ “นักเขียน” และแม้แต่ขุนนางที่แสวงหาความมีชื่อเสียงล้วนถูกนำมารวมไว้ในความเข้าใจของ “ปัญญาชน” ด้วยวิธี “ลูกศิษย์ของผู้รู้หนังสือ” จึงเข้ามาแทนที่ “ผู้ศึกษาคุณธรรม”

“ปัญญาชน” ในวัฒนธรรมโบราณส่วนใหญ่ “ปัญญาชน” หมายถึง ชั้นสูงทางปัญญาที่มีความสำเร็จทางวัฒนธรรมสูงและเป็นตัวแทนของจริยธรรมทางสังคม (Liu,2021) แต่คำจำกัดความนี้สอดคล้องกับบริบทของสังคมสมัยใหม่หรือไม่

“ปัญญาชน” ในสังคมสมัยใหม่และ “มนุษยศาสตร์” ในวัฒนธรรมดั้งเดิมมีความแตกต่างกัน ในด้านต่อไปนี้ ประการแรก นับตั้งแต่การปฏิรูปและเปิดประเทศ ภารกิจด้านวัฒนธรรมของประเทศจีนได้รับการพัฒนาอย่างจริงจัง ระบบอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมค่อย ๆ ก่อตัวขึ้น และรูปแบบวัฒนธรรมร่วมสมัยที่ได้มาจากวัฒนธรรมดั้งเดิมก็เกิดขึ้นอย่างมากมายเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะ

อย่างยิ่ง ภายใต้บริบทของภารกิจการสนับสนุน “การฟื้นฟูทางวัฒนธรรม” เนื่องจากจำนวนผู้ที่ทำงานด้านวัฒนธรรมมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งแนวโน้มนี้ยังก้าวข้ามขอบเขตของ “วัฒนธรรม” โบราณอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และไม่ถูกจำกัดเพียงแค่การเขียนบทความและหนังสืออีกต่อไป ซึ่งถูกแทนที่ด้วยงานทางวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการสืบทอดวัฒนธรรม และกลายเป็นผู้ทำงานด้านวัฒนธรรมและศิลปะ ดังนั้น การวิเคราะห์จากมุมมองของอาชีพ “ปัญญาชน” ในสังคมสมัยใหม่จึงไม่ใช่ขั้นสูงสุดในสังคมสมัยโบราณอีกต่อไป เขาสามารถเป็นคนงาน ช่างนา และยังสามารถเป็นนักธุรกิจ อาจารย์ หรือศิลปิน ฯลฯ เพียงแค่พวกเขาทำงานด้านการสร้างวัฒนธรรม เผยแพร่วัฒนธรรม และสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม ประการที่สอง “ปัญญาชน” ในวัฒนธรรมดั้งเดิมเป็นผลผลิตของระบบศักดินา ซึ่งวัตถุประสงค์ของการถ่ายทอดอารยธรรมมนุษย์ของพวกเขาคือ ซึ่งการแสดงออกทางคุณธรรมและความต้องการด้านการเมืองนั้นยังเป็นสิ่งเดียวกันอีกด้วย การสะท้อนด้านอัตวิสัยของ “ปัญญาชน” ยังไม่ชัดเจนเพียงพอ แต่ด้านอัตวิสัยของ “ปัญญาชน” ภายในสังคมสมัยใหม่นั้นมีความชัดเจนอย่างมาก และทั้งหมดนั้นเป็นกลุ่มที่มีพื้นฐานมาจาก “มนุษยชาติ” โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มที่ทำงานด้านการสร้างสรรค์วรรณกรรมและศิลปะ ในด้านการแสดงออกถึงตนเองของพวกเขา การถ่ายทอดความงามของการแสวงหาความจริง และการสืบทอดวัฒนธรรมของ “ปัญญาชน” นั้นมีความแตกต่างอย่างมาก ยกตัวอย่างเช่น นายจางจิวทิวแห่งยุคร่วมสมัยได้กล่าวไว้ใน “ว่าด้วยปัญญาชน” ว่า “ปัญญาชน หมายถึงด้านมนุษยศาสตร์ ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ และเต็มไปด้วยจินตนาการในการเขียน และผู้ที่จริงจังกับการทำงานด้านปรัชญา วรรณกรรม ศิลปะและสังคมศาสตร์ ที่มีความรู้ลึกด้านมนุษยศาสตร์ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ปัญญาชนเป็นผู้ที่กำลังแสวงหาบุคลิกที่เป็นอิสระและคุณค่าที่เป็นอิสระ ทำให้มีผู้คนบรรยายและศึกษาสังคมและความเป็นมนุษย์มากยิ่งขึ้น” (Zhang, 2005)

1.2 วิวัฒนาการและนัยยะของ “พื้นที่ปัญญาชน”

เนื่องจาก “ปัญญาชน” เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญการถ่ายทอดอารยธรรมของมนุษยชาติ เช่นนั้นแล้วความชื่นชอบ วิถีชีวิต และวิธีการแสดงความคิดของ “ปัญญาชน” นั้น หนีไม่พ้นความสัมพันธ์ของวัฒนธรรม แต่ในอีกแง่หนึ่ง พวกเขายังเป็นส่วนหนึ่งของอารยธรรมของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ พื้นที่ชีวิตของปัญญาชนและโลกแห่งจิตวิญญาณของปัญญาชนจึงเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม เช่นนั้นแล้วแนวคิด “พื้นที่ปัญญาชน” จึงปรากฏขึ้น

ตามบันทึกของตำราและวรรณกรรมโบราณ คำว่า “พื้นที่ปัญญาชน” เป็นคำศัพท์เฉพาะ หากอธิบายความหมายตามภาพตัวอักษรของ “พื้นที่ปัญญาชน” แล้ว ตามสังคมสมัยใหม่ควรมีความหมายว่า สถานที่ที่ปัญญาชนอาศัยและศึกษา ดังนั้น ในความหมายแคบสามารถเข้าใจได้ว่า “พื้นที่ปัญญาชน” เป็นห้องหนังสือหรือห้องศึกษาในสมัยโบราณ

“ปัญญาชน” เป็นผลิตผลของอารยธรรมจีน ห้องหนังสือของปัญญาชนก็คือผลิตผลของปัญญาชน มันเป็นกระบวนการวิวัฒนาการที่มาพร้อมกับการพัฒนาของตัวปัญญาชน บ้านที่แรกสุดเกี่ยวกับห้องหนังสือน่าจะเป็นประโยชน์ในบันทึกประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมสวนสมัยราชวงศ์ถัง

“ไปจู้อี้” นักกวีแห่งราชวงศ์ถัง ได้สร้างคฤหาสน์ในคฤหาสน์เก่าของตระกูลหยาง ในเมืองลั่วหยางขนาด 17 หมู่ ส่วนตัวบ้านกินพื้นที่ประมาณ 1 ใน 3 ของพื้นที่ ส่วนน้ำกินพื้นที่ 1 ใน 5 ของพื้นที่ ต้นไม้กินพื้นที่ 1 ใน 9 ของพื้นที่ ภายในสวนมีเกาะ ต้นไม้ สะพาน และถนน ในสระน้ำมีสามเกาะ เกาะกลางมีศาลาเชื่อมด้วยสะพานล้อมรอบสระน้ำ มีอาคารหลายหลัง มีสระน้ำ ชายหาดเล็ก ๆ และน้ำพุหิน หอหนังสือ ลาน ห้องบรรเลงฉิน ศาลาพัก และอื่น ๆ ซึ่งผังของสวนทั้งหมดมีน้ำและต้นไม้เป็นหลัก”

“หอหนังสือ” (书楼) ในวรรณกรรมน่าจะหมายถึง ห้องหนังสือ อย่างน้อยก็เป็นต้นกำเนิดของห้องหนังสือ เพราะอย่างน้อยมันมีคุณสมบัติเชิงหน้าที่ใน “การเก็บหนังสือ” ราชวงศ์ซ่งและหยวนน่าจะเป็นช่วงพัฒนาของห้องหนังสือ ยกตัวอย่างเช่น หลี่ซิงจ้าว นักกวีหญิงในราชวงศ์ซ่งได้บันทึกเรื่องราวที่น่าสนใจเกี่ยวกับห้องหนังสือของปัญญาชนที่มักจะได้พบได้ในบทกวีของพวกเขา และใน “ปัจฉิมลิขิตของบันทึกจินสือ” ได้บันทึกเรื่องราวที่น่าสนใจของเธอและสามีเธอ จ้าวหมิงเฉิง ที่กำลังอ่านหนังสือและใช้ชีวิตในห้องหนังสือไว้ว่า

“หลังจากอาหารทุกมื้อ กลับมานั่งในห้องและชงชา ซี่ไปที่กองหนังสือประวัติศาสตร์ กล่าวว่ามีเรื่องราวบางอย่างอยู่ในหนังสือบางเล่มและบางม้วน หน้าที่เท่าไร บรรทัดที่เท่าไร ม้วนที่เท่าไร ไบที่เท่าไร และแถวที่เท่าไร ถ้าพูดถูกก็ชนะ มิฉะนั้นก็แพ้ และจัดลำดับการดื่มชาตามนั้น” (Li)

โจวจิ้น นักกวีแห่งราชวงศ์ซ่งได้บรรยายถึงห้องหนังสือของเขาใน “ชิงผิงเยว่” ไว้ว่า “โต๊ะหนังสือก็เต็มไปด้วยกลิ่นหอม นอนอยู่ที่นี้จนแดดส่องเข้ามา ตรงหน้าคือหมากล้อมที่ยังเล่นไม่เสร็จเมื่อคืนนี้ ฉันเล่นมันด้วยมือที่เย็นเยือก รูปที่ศิลาจารึกราชวงศ์ถัง เมื่อคุณต้องการบิวยและหิมะ ก็เหมือนอารมณ์ที่ไม่มีเหล่าและไม่มีบทกวี”

จะเห็นได้ว่าหน้าที่ของห้องหนังสือเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากในสมัยราชวงศ์ซ่งและหยวน ซึ่งต่างจากบทกวีในราชวงศ์ซ่งและหยวน จะเห็นได้ว่าห้องหนังสือไม่ได้เป็นเพียงสถานที่สำหรับเก็บรักษาเท่านั้น แต่ยังรวมสถานที่สำหรับดื่มชาและเล่นหมากล้อม

ราชวงศ์หมิงเป็นยุคที่วางรากฐานรูปแบบของห้องหนังสือของจินโบราณ และเอกสารโบราณที่เกี่ยวกับห้องหนังสือจำนวนมากปรากฏขึ้น ยกตัวอย่างเช่น “ฉางอู่จี้” ที่รวบรวมโดยเหวินเจิ้นเหิงในราชวงศ์หมิง บทเริ่มต้นของหนังสือทั้งสิบสองเล่มคือ การพูดคุยเกี่ยวกับ “ห้อง” ซึ่งอธิบายเค้าโครงของห้องหนังสือโบราณอย่างเป็นระบบ “จื่อถาวรจวนจ่าจู้” ของหลี่รื่อฮวา ปัญญาชนใน

ราชวงศ์หมิง “จวินเซิงปาเจี้ยน • ฉี่จู้อันเล่อเจี้ยน” ของเกาเหลียน “เหวินจู้หย่าเปี่ยน” ของถู่หลง และอื่น ๆ ซึ่งอธิบายเกี่ยวกับการตกแต่งภายในและการศึกษาเครื่องใช้อย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดห้องหนังสือราชวงศ์หมิงซึ่งเป็นต้นแบบจินโบราณ

แม้ว่าคุณูปการด้านทฤษฎีของห้องหนังสือในราชวงศ์ชิงจะไม่เท่าราชวงศ์หมิง แต่ในทางปฏิบัติของห้องหนังสือนั้นมีความลึกซึ้งกว่าราชวงศ์หมิง ความมีส่วนร่วมในการสร้างห้องหนังสือ กลุ่มผู้ใช้งานของห้องหนังสือก็กว้างกว่าในราชวงศ์ถัง ซึ่งแสดงให้เห็นในชนชั้นจักรพรรดิ บัณฑิตและปัญญาชนชาวบ้าน หรือสภาพการณ์ปัจจุบันของลำดับชั้นห้องหนังสือ เนื่องจากความเป็นอันอังกอบคลุมในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมในราชวงศ์ชิง เครื่องเคลือบ เครื่องเรือน และวัสดุอื่น ๆ ในห้องหนังสือของทุกชนชั้นในราชวงศ์ชิงนั้นมีคุณสมบัติของปัญญาชนมากกว่าราชวงศ์หมิง และนี่ยังเป็นเหตุผลว่า เหตุใดห้องหนังสือในรัชสมัยเฉียนหลงจึงถูกนำมาใช้เป็นช่วงเวลาการวิจัยของงานวิจัย

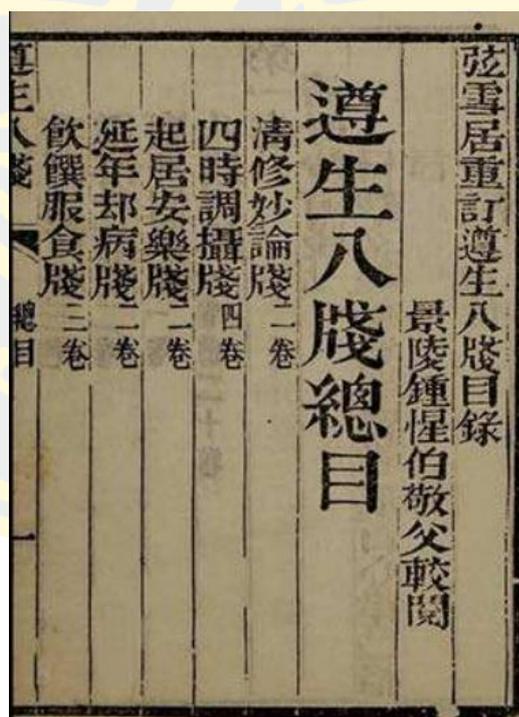
ในยุคปัจจุบัน นอกจากตระกูลใหญ่ที่สืบทอดการตกแต่งห้องหนังสือจากสมัยราชวงศ์หมิงและชิงในระดับสูง เช่น ห้องหนังสือของวังป๋อชิงปัญญาชนชาวซูโจว ปัญญาชนรุ่นหลังส่วนใหญ่มีแนวคิดเชิงวิพากษ์ และยังคงรูปแบบของห้องหนังสือโบราณไว้เพียงเล็กน้อย การตกแต่งห้องหนังสือค่อนข้างจำเจ โดยมีเพียงเครื่องใช้ในห้องหนังสือ ภาพวาด ภาพตัวอักษร และเครื่องเรือน นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลตะวันตกมาจากการให้สัมปทานในเมืองเซี่ยงไฮ้และเทียนจิน ดังนั้นจึงเกิด “สไตล์ยุโรป” ห้องหนังสือของปัญญาชนชั้น ที่รวมไปถึงเครื่องเรือนสไตล์ยุโรป เครื่องใช้สไตล์ยุโรป หรือแม้กระทั่งภาพวาดแบบตะวันตก เช่น บ้านของหวังกวางอิงในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์อู่ต้าต้าเวียนจิน แม้ว่าห้องหนังสือของปัญญาชนสมัยใหม่จะยังคงการตกแต่งของห้องหนังสือของปัญญาชนโบราณในระดับหนึ่ง แต่พื้นที่ของห้องนั้นได้เสียหน้าที่ของ “คุณสมบัติปัญญาชน” ส่วนใหญ่ไป

2. ส่วนประกอบของ “พื้นที่ปัญญาชน”

“โต๊ะหนึ่ง เก้าอี้หนึ่ง หน้าต่างหนึ่ง ฉากกั้นหนึ่ง และฟ้าดิน” จากการพัฒนาและวิวัฒนาการของห้องหนังสือจินโบราณนั้น ได้เปลี่ยนจากกระบวนการที่เรียบง่ายไปสู่ความซับซ้อน ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ว่าหน้าที่ของห้องหนังสือได้เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เนื่องจากห้องหนังสือเกิดขึ้นในราชวงศ์ถัง ซึ่งพื้นที่วัตถุโดยพื้นฐานแล้วประกอบด้วยชั้นวางหนังสือและหนังสือ แต่เมื่อถึงราชวงศ์ซ่งและหยวน พื้นที่วัตถุในห้องหนังสือนั้นมีเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จากคำพูดและบทกวีในราชวงศ์ซ่งและหยวน ทำให้เราสามารถวิเคราะห์ได้ว่า องค์ประกอบพื้นที่วัตถุของห้องหนังสือจินโบราณในช่วงเวลานั้น อารวมถึง ชั้นวางหนังสือ หนังสือ เครื่องใช้ เครื่องเรือนที่เป็นโต๊ะธรรมดา และหน้าที่ของห้องเหล่านั้นมีความหลากหลายมากขึ้น ในราชวงศ์หมิง พื้นที่วัตถุของห้องหนังสือได้เกิดรูปแบบตายตัว ใน “จวินเซิงปาเจี้ยน • ฉี่จู้อันเล่อเจี้ยน” (ดังที่แสดงในภาพที่ 2-1) ของเกาเหลียน บันทึกไว้ว่า

“ภายในห้องมีโต๊ะยาวหนึ่งตัว หินฝนหมึกโบราณหนึ่งอัน ขวดใส่น้ำทองแดงเก่าหนึ่งอัน ชั้นใส่พุทธรูปจากเตาเผาเก่า ที่ใส่พุทธรูปไม้ไผ่หนึ่งอัน ถ้วยล้างพุทธรูปหนึ่งอัน พูโต่วหนึ่งอัน ส่วยจงเจิงหนึ่งอัน และหินทองแดงทับกระดาษหนึ่งอัน ทางซ้ายมือเป็นเตียง มีที่นั่งเลื่อนได้อยู่ได้เตียง มีโต๊ะเล็ก ๆ ที่หัวเตียง และวางจันทองดอกไม้ทองแดงหรือแจกันจากเตาเผาเก่าหลายอัน เมื่อดอกไม้บานแล้วนำดอกไม้มาจัดใส่แจกัน เพื่อเก็บกลิ่นหอม เวลาว่างนำหินมาวางไว้ เพื่อเก็บน้ำค้างในยามเช้าเพื่อไว้ล้างตา หรือตั้งเตาเผาไว้หนึ่งเตา เพื่อเผาตราประทับให้มีกลิ่นหอม และตั้งเตาหินไว้เพื่อความอบอุ่นในฤดูหนาว บนกำแพงแขวนพินโบราณไว้หนึ่งตัว และอีกสองถึงสามตัวที่ตรงกลาง ยกตัวอย่างเช่น รูปแบบของอุจงหฺยหลิน นั้นดีที่สุดในภาพแขวนอยู่บนผนังหนึ่งภาพ และมีเพียงแค่สองภาพในห้องหนังสือ โดยมีภูเขาและแม่น้ำเป็นหลัก ดอกไม้และต้นไม้เป็นรอง นก สัตว์ ตัวละครนั้นไม่มี”

นี่คือการจัดวางแบบทั่วไปของห้องหนังสือปัญญาชนแบบดั้งเดิมในราชวงศ์หมิง จากการอธิบายของเกาเหลียน จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบของพื้นที่วัดฤกษ์ของห้องหนังสือปัญญาชนในราชวงศ์หมิงนั้น เกิดขึ้นจากองค์ประกอบเหล่านั้น

ภาพที่ 2-1 จวินเซิงปาเจี้ยน เป็นหนังสือที่กล่าวถึงการดูแลสุขภาพที่เขียนโดย Gao Jian สมัยราชวงศ์หมิง ซึ่งเนื้อหาภายในแบ่งออกเป็น 4 ประเภทหลักได้แก่ การออกกำลังกาย เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน สภาพแวดล้อมและการเดินทางท่องเที่ยว (max.book118.com/html/2018/0118/149357907.shtml)

2.1 เครื่องเรือน

ประกอบไปด้วยชั้นวางหนังสือ โต๊ะอ่านหนังสือ เก้าอี้ และแม่กระทั่งเตียง ดังนั้นจึงเห็นได้ชัดว่า จากเครื่องเรือนไม้ดังกล่าว หน้าที่ของห้องหนังสือในราชวงศ์หมิงแข็งแกร่งมาก อย่างน้อยก็เป็นพื้นที่สำหรับเก็บหนังสือ ทำงาน และพักผ่อน เครื่องเรือนของราชวงศ์หมิงยังเป็นจุดสูงสุดของจินโบราณอีกด้วย นอกจากนี้เครื่องเรือนในห้องหนังสือของปัญญาชนสมัยราชวงศ์หมิงยังมีแก่นของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมและมีจุดเด่นที่ชัดเจนดังต่อไปนี้

1) เส้นมีความงดงามและรูปทรงเรียบง่าย ศิลปะแบบดั้งเดิมของจีนเน้นไปที่การสร้างเส้น และนำมารวมเข้ากับศิลปะประเภทอื่น ๆ เครื่องเรือนแบบราชวงศ์หมิงก็เหมือนกับศิลปะประเภทอื่น ซึ่งได้รับอิทธิพลอย่างลึกซึ้งจากความคิดสุนทรียศาสตร์และวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม เส้นถือว่าเป็นรูปแบบการแสดงทางออกศิลปะประเภทหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะความงดงามของ เส้นโค้งและเส้นตรง แนวตั้งและแนวนอน สว่างและมืด หยินและหยาง สร้างขึ้นเป็นรูปร่างของเครื่องเรือนที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการด้านสุนทรียภาพของผู้คน สิ่งที่ควรสังเกตคือ การแสดงออกของเส้นในเครื่องเรือนแบบราชวงศ์หมิงมิใช่ “ศิลปะเพื่อศิลปะ” แต่เป็นการตกแต่งที่เข้ากับโครงสร้างและหน้าที่ที่แสดงให้เห็นถึงพลังของโครงสร้างและความงามของชีวิต ซึ่งแสดงออกถึงจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมภายในโดยการใช้การเปลี่ยนแปลงของความโค้งและความตรงของเส้น รวมถึงการแทรกที่มีประสิทธิภาพ

2) ขนาดมีความเหมาะสมและมีสัดส่วนที่พอเหมาะ เครื่องเรือนแบบหมิงมีความต้องการด้านขนาดและสัดส่วนที่ค่อนข้างพิถีพิถัน ซึ่งล้วนแล้วแต่มีมาตรฐานการผลิตที่สอดคล้องกัน ตัวอย่างเช่นใน “ฉางอู้อี้” ที่อธิบายไว้ว่า “เบาะที่นั่งสูง 1 ฟุตนิ้ว พนักพิงสูง 1 ฟุต 3 นิ้ว ยาว 7 ฟุต กว้าง 3 ฟุต 5 นิ้ว มีที่วางแขนล้อมรอบ ปูด้วยไม้ไผ่ ขาเตียงไม้โยกแยก มีพนักพิง 3 ด้านคือ ด้านหลังและด้านข้างทั้งสองด้านมีขนาดเท่ากัน นี่เป็นแบบของเบาะที่นั่ง” นี่แสดงให้เห็นว่าขนาดเครื่องเรือนแบบหมิงเหมาะสมกับความต้องการด้านการใช้งานของผู้คนในสมัยนั้นมาก นอกจากนี้ยังสามารถใช้งานได้จริง และเกิดเป็นรูปแบบที่ตายตัว อีกตัวอย่างหนึ่งคือเก้าอี้กลมแบบหมิง (ดังที่แสดงในภาพที่ 2-2) ที่นั่งมีความสูง 520 มม. แผ่นวางเท้าสูง 90 มม. ความสูงสุทธิ 430 มม. ความลึกของที่นั่ง 480 มม. ความกว้างของที่นั่ง 620 มม. ความสูงของพนักพิง 500 มม. โดยขนาดเหล่านี้เป็นขนาดที่สอดคล้องกับขนาดที่คนสมัยใหม่ต้องการ สัดส่วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เครื่องเรือนแบบหมิงมีรูปทรงที่สวยงาม ในเครื่องเรือนแบบ หมิง เราจะเห็นความสัมพันธ์ด้านสัดส่วนที่ตรงกันทั้งหมดกับชิ้นส่วนและชิ้นส่วนกับชิ้นส่วน ตัวอย่างเช่น โต๊ะเครื่องหอมหวายหลีในราชวงศ์หมิง (ดังที่แสดงในภาพที่ 2-3) ที่มีรูปทรงสูง เส้นผ่านศูนย์กลางของหน้าโต๊ะเท่ากับส่วนฐาน ส่วนขาและฐานโค้งอย่างนุ่มนวล ความสัมพันธ์ด้านสัดส่วนระหว่างความสูงกับเส้นผ่านศูนย์กลาง ทำให้ศูนย์กลางของโต๊ะเครื่องหอมนี้มีความมั่นคง ความแน่นและความอ่อนคลายมีระดับ และสูงตระหง่าน ขนาดที่เหมาะสมและสัดส่วนที่

เหมาะสมของเครื่องเรือนไม่เพียงแต่ตอบสนองความต้องการด้านการใช้งานเท่านั้น แต่ยังได้รับรูปทรงทางศิลปะที่งดงามอีกด้วย

ภาพที่ 2-2 เก้าอี้กลมแบบหมิง (baijiaobao.baidu.com/s?id=1690546658501057679&wfr)

ภาพที่ 2-3 โต๊ะเครื่องหอมหวงฮวยหลี่ในราชวงศ์หมิง (auction.artron.net/paimai-art0014160045/)

3) เส้นโค้งและเส้นตรงที่ขึงขึงกัน วงกลมและสี่เหลี่ยมอยู่ร่วมกัน ในเครื่องเรือนแบบหมิง เน้นการรวมกันของเส้นตรงและเส้นโค้งในด้านรูปทรง เพื่อสร้างภาพศิลปะของสี่เหลี่ยมและวงกลม ใน “คัมภีร์เต๋าเต๋อจิง” กล่าวว่า “เมื่อคนยังมีชีวิตอยู่ร่างกายมีความนุ่ม แต่หลังจากตายแล้วร่างกายจะแข็ง ตอนพีชกำลังเติบโตจะอ่อนและเปราะบาง และจะแห้งเหี่ยวเฉาเมื่อตายแล้ว ดังนั้นสิ่งที่แข็งแรงจัดอยู่ในประเภทของความตาย และสิ่งที่อ่อนแอผู้นั้นอยู่ในประเภทของการเติบโต ด้วยเหตุนี้ เมื่อคุณแสดงความแข็งแกร่ง คุณก็จะถูกทำลาย ต้นไม้ที่แข็งแรงงอกโค่นและทำลาย ผู้แข็งแรงมักจะอยู่ในตำแหน่งที่ต่ำกว่า และผู้อ่อนแอกลับอยู่ตำแหน่งที่สูงกว่าเสมอ” นี้แสดงให้เห็นว่า ลัทธิเต๋านำแนวคิดสุนทรียภาพที่เน้นการนำความนุ่มนวลเอาชนะความแข็งแกร่ง “ความนุ่มนวล” คือ แก่นของชีวิต ในความคิดของคนโบราณเส้นตรงคือ “ความแข็งแกร่ง” และเส้นโค้งคือ “ความนุ่มนวล” ในรูปทรงของเครื่องเรือนแบบหมิง ไม่เพียงแต่มีแข็งแรงและตระหง่านของเส้นตรงเท่านั้น แต่ยังมีความไหลลื่นและนุ่มนวลของเส้นโค้งอีกด้วย ทำให้ความแข็งและความอ่อนในเครื่องเรือน ที่มีทั้งรูปลักษณะและจิตวิญญาณ วงกลมและสี่เหลี่ยมอยู่ร่วมกันมีวิธีการจัดการทางศิลปะในด้านรูปทรงที่มีสี่เหลี่ยมอยู่ในวงกลมและวงกลมอยู่ในสี่เหลี่ยม รูปทรงของเครื่องเรือนหากเหลี่ยมจนเกินไป จะทำให้ดูแข็ง มีเช่นนั้นจะเป็นกระดูก ด้วยการออกแบบและการจัดการของกรอบโครงสร้างและประเภทของเส้นในเครื่องเรือน ทำให้เครื่องเรือนแบบหมิงมีเอกลักษณ์ของวงกลมและสี่เหลี่ยมที่อยู่ร่วมกัน

4) การตกแต่งเรียบง่าย การตกแต่งเครื่องเรือนแบบหมิง จากมุมมองการใช้งานจริง ขณะที่ตอบสนองโครงสร้าง แต่ยังมีรูปทรงศิลปะที่เรียบง่าย สดชื่น เป็นธรรมชาติ มีความสบาย ทำให้ผู้คนไม่รู้สึกรุนแรงไม่เป็นธรรมชาติ เครื่องเรือนแบบหมิงคือ “มีรูปทรงสวยงาม มีเส้นที่กระชับ เรียบง่ายจนทำให้คนไม่คิดว่าเป็นการตกแต่ง แต่กลับมีความหมายด้านการตกแต่งที่สำคัญ” ศิลปะการตกแต่งเครื่องเรือนแบบหมิงผสมผสานสีและลวดลายของผิวไม้ไว้ด้วยกัน ทำให้เครื่องเรือนแบบหมิงมีความสูงและงดงามด้วยเทคนิคการตกแต่งเช่น การแกะสลัก การฝัง การไสไม้ และเทคนิคอื่น ๆ ในด้านการตกแต่ง มีเนื้อหาที่หลากหลาย ซึ่งลวดลายส่วนใหญ่ได้แก่ ลายหล้าม้วน ลายดอกบัว ลายดอกบัว ลายเมฆ ลายมังกร ลายดอกไม้และนก ลายภูมิทัศน์ ตัวละคร และเนื้อหาอื่น ๆ จากการสรุปและสังเคราะห์หัวข้อการตกแต่ง จับคู่กับศิลปะลายเส้นที่นุ่มนวล มันถูกนำไปใช้ในเครื่องเรือนแบบหมิงอย่างแยบยล เพื่อสร้างความเป็นหนึ่งเดียวที่สมบูรณ์แบบ แนวคิดและเทคนิคการตกแต่งที่เรียบง่ายและสง่างามเหล่านี้ แสดงถึงอารมณ์ที่เป็นธรรมชาติและอิสระของปัญญาชนในราชวงศ์หมิง

2.2 ภาพตัวอักษรและภาพวาด

ภาพตัวอักษรและภาพวาดก็มีบทบาทสำคัญในท้องถิ่นของปัญญาชนโบราณเช่นกัน เป็นส่วนสำคัญในท้องถิ่นของปัญญาชนโบราณ เป็นสิ่งที่สะท้อนโลกภายในจิตวิญญาณของปัญญาชน ภาพตัวอักษรและภาพวาดกับวัสดุอื่น ๆ ที่อยู่ร่วมกันช่วยสร้างบรรยากาศในท้องถิ่นของปัญญาชน ภาพตัวอักษรและภาพวาดที่เริ่มต้นขึ้นในราชวงศ์หมิงยังกำหนดรูปแบบท้องถิ่นของปัญญาชน

โบราณ ดังนั้นภาพตัวอักษรและภาพวาดจึงเป็นมาตรฐานของห้องหนังสือจีนโบราณ トラバจนถึงปัจจุบัน ภาพตัวอักษรและภาพวาดต่างก็เป็นสิ่งสำคัญที่สะท้อนถึงห้องหนังสือ

2.3 เครื่องใช้

เครื่องใช้ประจำวันเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในชีวิตประจำวันของปัญญาชน ตั้งแต่ยุคหิน ชาวจีนได้สร้างเครื่องปั้นดินเผาอันวิจิตรงดงาม เมื่อพัฒนาถึงราชวงศ์หมิงและชิง เครื่องใช้ไม่ได้เป็นเพียงแค่ของใช้ในชีวิตประจำวันอีกต่อไป แต่ยังคงประทับอยู่ในวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมอีกด้วย ซึ่งเป็นตัวบรรจugarมณัความรู้สึกรักของคนโบราณ และปัญญาชนยังมีส่วนร่วมในการผลิตและชื่นชมเครื่องใช้ทั้งทางตรงและทางอ้อมในช่วงเวลานั้น ยกตัวอย่างเช่น ถังอิง ขุนนางผู้ดูแลเครื่องเคลือบในราชวงศ์ชิง

เช่นนั้นแล้วเครื่องใช้ชนิดใดบ้างที่อยู่ในห้องหนังสือในสมัยโบราณ เมื่อดูจากห้องหนังสือในสมัยราชวงศ์หมิงและชิงแล้ว ส่วนใหญ่ประกอบไปด้วยเครื่องใช้ที่ทำจากเครื่องเคลือบ เช่น ไห เครื่องชา เป็นต้น ดังที่บันทึกไว้ใน “ฉางอู่จี้” ของ เหวินเจินเหิงไว้ว่า “สร้างห้องหนังสือเล็ก ๆ ไว้ภายในมีอุปกรณ์ชงชา และยกชามาให้เด็ก ๆ ” อุปกรณ์ชงชาในนั้นคือ เครื่องใช้เครื่องเคลือบสำหรับดื่มชา เครื่องใช้ที่ทำจากเครื่องเคลือบที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในห้องหนังสือคือ การผลิตเครื่องเคลือบโบราณในห้องหนังสือในประเทศจีนมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน เครื่องเคลือบในห้องหนังสือที่เก่าแก่ที่สุดถูกพบครั้งแรกในสมัยสามก๊ก ช่วงเวลานั้นหินหมึกอู่จี้ทำหมึกสามขา (ดังที่แสดงในภาพที่ 2-4) ที่มีชีวิตชีวาและน่ารักได้ปรากฏขึ้น ภายหลักราชวงศ์ต่าง ๆ ได้ปฏิบัติตามประเพณี ในสมัยราชวงศ์หมิงและชิง เครื่องใช้ในห้องหนังสือที่ผลิตจากเครื่องเคลือบได้ถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะในรัชสมัยเฉียนหลงถือเป็นยุครุ่งเรือง เครื่องเคลือบที่ใช้ในห้องหนังสือที่สำคัญคือ ที่ล้างฟู่กัน ที่ใส่ฟู่กัน ชั้นวางฟู่กัน กล่องใส่ฟู่กัน ถ้วยใส่น้ำ และอื่น ๆ ประเภทที่มีฝาคือ ลายคราม ใต้วฉาย เฟินฉาย อู่ฉาย เครื่องเคลือบเลียนแบบลายหิน เครื่องเคลือบเลียนแบบลายไม้ เลียนแบบเครื่องเงินแกะสลัก เครื่องเคลือบเลียนแบบเตาเผาหรุ เครื่องเคลือบเลียนแบบเตาเผาทางการ เครื่องเคลือบเลียนแบบเตาเผาเกอ เครื่องเคลือบเลียนแบบเตาเผาตั้ง เครื่องเคลือบสนิม เครื่องเคลือบเปลี่ยนสีจากเตาเผา เครื่องเคลือบขาวจากเตาเผาเกอ เครื่องเคลือบเหลืองจากเตาเผาเกอ เครื่องเคลือบจวินเตาหลอม เครื่องเคลือบสีเขียวถั่ว เครื่องเคลือบสีเขียวแดง สีสัมฤทธิ์โบราณ เครื่องเคลือบสีเขียวนกยูง สีหมึกพื้นสีขาว สีหมึกเคลือบไม้ สีทองพื้นสีม่วง ฟาหลางฉายพื้นสีม่วง สีฟ้าพื้นสีขาว เฟินฉายพื้นสีฟ้า และอื่น ๆ นอกจากเครื่องใช้เครื่องเคลือบแล้ว ยังมีเครื่องใช้อื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมากที่ทำจากวัสดุต่าง ๆ ในห้องหนังสือโบราณ เช่น แท่นหมึกและหรุอี้ทำจากหยก เครื่องพิริที่ทำจากโลหะ และประเภทอื่น ๆ ก็มีมากมายเช่นกัน มีโถสำหรับใส่ผลงานและกระดาษสำหรับภาพตัวอักษรและภาพวาด เครื่องหอมที่ใช้เพื่อเพิ่มบรรยากาศภายในห้อง ภาพขณะดอกไม้ที่ใช้เพื่อเพิ่มสภาพแวดล้อมภายในห้อง รวมถึงเครื่องชาสำหรับดื่มชา

ภาพที่ 2-4 หินหมึกอุ้งเท้าหมีสามา (baijihao.baidu.com/s?id=1584095797091785228&wfr)

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีการจัดองค์ประกอบและกฎเกณฑ์ความงามด้านรูปแบบ

การศึกษาการจัดองค์ประกอบเป็นสาขาวิชาที่เน้นเรื่ององค์ประกอบและโครงสร้างของสิ่งต่าง ๆ โดยวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบภายในของสิ่งต่าง ๆ วิธีการจัดองค์ประกอบและรูปแบบโครงสร้างโดยรวมเป็นหลัก ในทฤษฎีการจัดองค์ประกอบ มีแนวคิดพื้นฐานบางประการที่เป็นกฎเกณฑ์สำคัญ และมีส่วนช่วยในการทำความเข้าใจและวิเคราะห์องค์ประกอบและโครงสร้างของสิ่งต่าง ๆ แนวคิดที่สำคัญประกอบไปด้วย องค์ประกอบ โครงสร้าง องค์กร องค์รวม ระบบ ระดับชั้น ความสัมพันธ์และวิวัฒนาการ (Xin, 1999) กฎเกณฑ์ความงามด้านรูปแบบเป็นหนึ่งในเนื้อหาที่สำคัญอย่างหนึ่งของ การศึกษาการจัดองค์ประกอบ นั่นคือการสรุปกฎเกณฑ์ทั่วไปของกฎแห่งความงามในกระบวนการสร้างรูปแบบและความงามที่สวยงาม ส่วนมากจะประกอบไปด้วย ความสมมาตรและความสมดุล ความเรียบง่ายและความสม่ำเสมอ จังหวะและท่วงท่า การเปลี่ยนแปลงและความเป็นหนึ่งเดียว

ทฤษฎีการจัดองค์ประกอบได้ให้เครื่องมือและมุมมองที่เป็นประโยชน์ในการวิจัยพื้นที่ปัญหาชน พื้นที่พื้นที่ปัญหาชนโดยรวมแล้วเป็นพื้นที่ที่มีความซับซ้อน ซึ่งประกอบไปด้วย องค์ประกอบและโครงสร้างที่หลากหลาย ด้วยแนวคิดของทฤษฎีการจัดองค์ประกอบ จะสามารถทำความเข้าใจและวิเคราะห์เอกลักษณ์และสุนทรียศาสตร์ของพื้นที่ปัญหาชนได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น กฎเกณฑ์ความงามด้านรูปแบบ ได้ให้หลักการแนะนำหลายประการเกี่ยวกับการใช้รูปทรง สัดส่วน เส้น และสีในการออกแบบเครื่องเคลือบ ช่วยให้ศิลปินสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณค่าทางสุนทรียภาพมากขึ้น กฎเกณฑ์นี้ไม่เพียงแต่ทำให้เครื่องเคลือบมีความน่าดึงดูดใจมากขึ้นเท่านั้น แต่ยังเพิ่ม

ประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพของผู้คนที่มีปฏิสัมพันธ์กับผลงาน และยังทำให้เกิดความเป็นศิลปะและความสวยงามอีกด้วย

2. ทฤษฎีประติมานวิทยา

ทฤษฎีประติมานวิทยา (Iconology) คือสาขาการวิจัยและการตีความภาพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ ก่อตัว วิวัฒนาการ การจำแนกประเภท และการประยุกต์ในวัฒนธรรมและสาขาการออกแบบที่แตกต่างกัน แนวคิดที่สำคัญ ได้แก่ ภาพและโครงสร้าง วัฒนธรรมและภาพ สีและลวดลาย ขอบเขตการใช้งาน การจำแนกภาพ หลักการออกแบบภาพ และภาพแบบดิจิทัล ทฤษฎีประติมานวิทยาช่วยให้นักออกแบบ ศิลปิน และนักวิจัยด้านวัฒนธรรมมีรากฐานทางทฤษฎีที่สมบูรณ์ ผ่านการศึกษาเชิงลึกในทุกแง่มุมของภาพ ซึ่งมีส่วนช่วยในการทำความเข้าใจและประยุกต์ใช้ภาพในการสร้างสรรค์และการแสดงออกของภาพในสาขาต่าง ๆ (Lei, 2016)

ทฤษฎีประติมานวิทยามีการประยุกต์ใช้ที่สำคัญในด้านเครื่องเคลือบ โดยครอบคลุมในหลายด้าน เช่น การออกแบบ รูปแบบ โครงสร้าง และวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังมีผลกระทบต่อสุนทรียภาพและคุณค่าทางศิลปะของเครื่องเคลือบอย่างลึกซึ้งอีกด้วย ทฤษฎีประติมานวิทยาให้หลักการออกแบบหลายชุด เช่น ความสมมาตร ความสมดุล การทำซ้ำ การตัดกัน เป็นต้น ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการออกแบบลวดลายของเครื่องเคลือบ

3. ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์

ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์เป็นสาขาหนึ่งของปรัชญาที่วิจัยเกี่ยวกับความงาม สุนทรียศาสตร์และศิลปะ ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของความงาม มาตรฐานของความงาม การสร้างสรรค์ทางศิลปะและการชื่นชมศิลปะ โดยมีแนวคิดที่สำคัญ ได้แก่ สุนทรียภาพจากประสบการณ์ ซึ่งเน้นไปที่การรับรู้และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ทฤษฎีนี้เชื่อว่าความงามเกิดขึ้นจากประสบการณ์ทางประสาทสัมผัส โดยเน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ชมและงานศิลปะ สุนทรียศาสตร์เชิงอัตวิสัยและภววิสัย ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ (Expressionism) รูปนิยม (Formalism) โครงสร้างนิยม (Structuralism) สัมผัสภาพแห่งความงาม อันตวิทยาของความงาม (Teleology of Beauty) (Adorno, 2020)

ความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีสุนทรียศาสตร์กับพื้นที่ปัญญาชนและเครื่องเคลือบ สามารถเข้าใจได้ผ่านประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพ ศิลปะและการตกแต่ง ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมกับความงาม สุนทรียภาพด้านรูปแบบและการออกแบบโครงสร้าง ปรัชญาศิลปะ คุณค่าเชิงสุนทรียภาพและอื่น ๆ โดยทั่วไปแล้ว ทฤษฎีสุนทรียภาพเป็นพื้นฐานสำหรับการออกแบบพื้นที่ปัญญาชนและเครื่องใช้เครื่องเคลือบเป็นรากฐานทางทฤษฎีและหลักการชี้แนะ

4. ทฤษฎีสัญศาสตร์

ทฤษฎีสัญศาสตร์ (Semiotics) เป็นสาขาวิชาที่วิจัยสัญลักษณ์และการนำไปใช้ มีการใช้งานอย่างกว้างขวางในด้านสุนทรียศาสตร์ การศึกษาวัฒนธรรม ภาษาศาสตร์ และสาขาอื่น ๆ ในสาขาสุนทรียศาสตร์ ทฤษฎีสัญศาสตร์มีความสำคัญอย่างยิ่งในการตีความสัญลักษณ์และความหมายเชิงสัญลักษณ์ของงานศิลปะและงานออกแบบ โดยมีแนวคิดที่สำคัญ ได้แก่ ระบบสัญลักษณ์ สัญลักษณ์ ภาษาและศิลปะ สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม เป็นต้น ในด้านการใช้งานจริง ทฤษฎีสัญศาสตร์สามารถใช้เพื่อตีความองค์ประกอบเชิงสัญลักษณ์ในงานศิลปะ วิเคราะห์ความหมายเชิงสัญลักษณ์ของงานออกแบบ และเข้าใจการตอบสนองการตีความที่แตกต่างกันของผู้ฟังที่มีต่อสัญลักษณ์ ซึ่งจะช่วยให้เจาะลึกเข้าไปในความหมายหลายชั้นที่มีอยู่ในผลงานและเสริมสร้างความเข้าใจในศิลปะและการออกแบบ (Umberto, 2023)

การประยุกต์ใช้สัญศาสตร์ในด้านเครื่องใช้เซรามิกส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการตีความสัญลักษณ์และลวดลายบนเครื่องใช้ ตลอดจน วิธีที่สัญลักษณ์เหล่านี้สื่อความหมายเชิงสัญลักษณ์ออกมาทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ หรือส่วนบุคคล โดยการประยุกต์ใช้งานหลักประกอบไปด้วย ความหมายเชิงสัญลักษณ์ของลวดลายและการตกแต่ง ความหมายของสัญลักษณ์สี ความหมายของรูปทรงและการใช้งาน และความหมายของมรดกทางวัฒนธรรม ผ่านการใช้ทฤษฎีสัญศาสตร์ ทำให้เราทำความเข้าใจเกี่ยวกับความซับซ้อนของเครื่องเคลือบได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น ในฐานะสื่อทางวัฒนธรรม และนักออกแบบเลือกวัตถุประสงค์และความหมายของสัญลักษณ์ได้ในระหว่างกระบวนการสร้างสรรค์

5. ทฤษฎี “แกนกลาง” ของการออกแบบพื้นที่

ทฤษฎีแกนกลางเป็นแนวคิดที่ใช้กันทั่วไปในการออกแบบพื้นที่ โดยเน้นที่ศูนย์กลางหรือเส้นแกนในการออกแบบเพื่อสร้างความสมดุล ความเป็นระเบียบ และความสวยงาม โดยมีแนวคิดที่สำคัญ ได้แก่ นิยามของแกนกลาง ความสมมาตร ความสมดุลและความกลมกลืน การนำทางด้วยภาพ และการแบ่งพื้นที่ ทฤษฎีแกนกลางช่วยให้นักออกแบบมีวิธีการออกแบบที่มีโครงสร้างและเป็นระเบียบ ขณะเดียวกันยังให้วิธีการโดยตรงของการนำทางและทำความเข้าใจการออกแบบ (Jiao, 2015)

ทฤษฎีแกนกลางมีบทบาทสำคัญในการออกแบบพื้นที่ปัญหาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเน้นความสมดุล ลำดับและการนำทางด้วยภาพ การใช้งานหลักประกอบไปด้วย การออกแบบสมมาตร การออกแบบเส้นนำด้วยภาพ การออกแบบการแยกพื้นที่ และวิวัฒนาการสมัยใหม่ กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีแกนกลางจะให้กรอบการออกแบบที่เป็นระเบียบ เรียบร้อยและสวยงามสำหรับพื้นที่ปัญหาชน ซึ่งช่วยสร้างสภาพแวดล้อมของพื้นที่ที่สอดคล้องกับบรรยากาศของปัญหาชน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากการพัฒนาของห้องหนังสือจีนโบราณ การวิจัยในปัจจุบันที่เกี่ยวกับ “พื้นที่ปัญญาชน” จะดำเนินการวิจัยจากมุมมองที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับชีวิตของปัญญาชน แต่มุมมองในการอธิบายนั้นมีความแตกต่างกัน

จากมุมมองของ “ปัญญาชนและสถาปัตยกรรม” ยกตัวอย่างเช่น “ลักษณะภายในของปัญญาชนของพื้นที่ภายในสถาปัตยกรรมดั้งเดิมของประเทศจีน” (Wang & Liu, 2018) ของหวังอี้เซียวและหลิวเจี๋ยหมิน บทความนี้ส่วนมากกล่าวถึงการออกแบบพื้นที่ภายใน องค์ประกอบด้านการจัดวางและการตกแต่งที่เกี่ยวข้องกับปัญญาชนในสถาปัตยกรรมจีนแบบดั้งเดิม ซึ่งเผยให้เห็นถึงความสำคัญทางวัฒนธรรมและคุณค่าทางสุนทรียภาพที่อยู่เบื้องหลังองค์ประกอบเหล่านี้ หนังสือนำเสนอลักษณะพิเศษพื้นฐานและลักษณะภายในของพื้นที่ปัญญาชน บทความนี้นิยามพื้นที่ปัญญาชนว่าเป็นพื้นที่พิเศษที่มีนัยยะทางวัฒนธรรมและคุณค่าทางสุนทรียภาพ และเป็นสถานที่สำหรับใช้ชีวิตสร้างสรรค์และแลกเปลี่ยนของปัญญาชน หนังสืออธิบายเกี่ยวกับการจัดวางและหน้าที่ของพื้นที่ปัญญาชน รวมถึงห้องอ่านหนังสือ ห้องดื่มชา และห้องส่วนตัว ตลอดจนลักษณะเด่นด้านวัสดุ สี และการตกแต่ง บทความนี้ยังกล่าวถึงนัยยะทางจิตวิญญาณและการสืบทอดวัฒนธรรมของพื้นที่ปัญญาชนในสถาปัตยกรรมดั้งเดิมของจีน โดยเน้นในด้านตำแหน่งและบทบาทสำคัญของพื้นที่ปัญญาชนในสถาปัตยกรรมดั้งเดิม จากการศึกษาและสืบทอดของพื้นที่ปัญญาชน ทำให้เราสามารถผสมผสานองค์ประกอบทางวัฒนธรรมดั้งเดิมเข้ากับพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัย และเพิ่มนัยยะและความสำคัญของพื้นที่

จาก “มุมมองของปัญญาชนและห้องหนังสือ” เช่น “การศึกษาพื้นที่การจัดแสดงของห้องหนังสือในสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง” (Wang, 2014) ของหวังเหวินยู บทความนี้เจาะลึกถึงวิธีการจัดวาง การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ และองค์ประกอบด้านการตกแต่งของห้องหนังสือในสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง เผยให้เห็นถึงความสำคัญทางวัฒนธรรมและคุณค่าทางสุนทรียภาพที่อยู่เบื้องหลังองค์ประกอบเหล่านั้น บทความนี้เน้นพื้นที่ห้องหนังสือในสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง ในฐานะที่ห้องหนังสือเป็นสถานที่สำคัญสำหรับปัญญาชน และเป็นสถานที่สำหรับการอ่านหนังสือ การเขียนอักษรและการสร้างสรรค์ หนังสือเล่มนี้ยังกล่าวถึงการจัดวางและหน้าที่ของหนังสืออย่างละเอียด รวมถึงการออกแบบและการจัดวางเครื่องเรือนเช่น โต๊ะหนังสือ ชั้นวางหนังสือ เก้าอี้ ฉากกั้น รวมถึงลักษณะพิเศษของการตกแต่งผนังและการจัดแสดงสมบัติทั้งสิ้นของห้องหนังสือ บทความนี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำความเข้าใจถึงลักษณะเด่นและนัยยะทางวัฒนธรรมของห้องหนังสือของปัญญาชนในสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง การรวมองค์ประกอบทางวัฒนธรรมห้องหนังสือแบบดั้งเดิมเข้ากับการออกแบบพื้นที่ร่วมสมัยมีส่วนช่วยในการเพิ่มนัยยะและความหมายของพื้นที่

ขณะเดียวกัน บทความนี้ยังให้การอ้างอิงและแรงบันดาลใจที่เป็นประโยชน์สำหรับการสืบทอดและอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นในสมัยราชวงศ์ชิงและราชวงศ์หมิง

จากมุมมองของ “ปัญญาชนและภาพตัวอักษรกับภาพวาด” เช่น ใน “การบูรณาการของ ‘บทกวี ภาพตัวอักษร ภาพวาด ตราประทับ’ และช่งฮุยจง จ้าวจี้” (Xu, 2020) ของสวีถึง บทความนี้เผยให้เห็นถึงรูปแบบการแสดงออกและวิธีการแสดงออกทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ในภาพวาดของปัญญาชน โดยการวิเคราะห์บทกวี ผลงานการเขียนตัวอักษร ภาพวาดและตราประทับของช่งฮุยจง จ้าวจี้ เขาได้ผสมผสานความหมายของบทกวี ความหมายของหมึกในการเขียนตัวอักษรและภาพวาด และตราประทับ เพื่อสร้างรูปแบบศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งแสดงออกถึงอารมณ์ส่วนตัวและแนวคิดทางวัฒนธรรมของเธอ

จากมุมมองของ “ปัญญาชนและเครื่องใช้” เช่น “รูปแบบการแสดงออกของงานศิลปะเครื่องเคลือบภายใต้อิทธิพลของพื้นที่ปัญญาชน” (Zhu & Wang, 2016) ของจูซีรู่ยและหวังย่าหิง บทความนี้แนะนำแนวคิดและลักษณะพิเศษของพื้นที่ปัญญาชน รวมถึงการแสวงหาธรรมชาติ บรรยากาศของความครุ่นคิด โดยให้ความสำคัญด้านสุนทรียศาสตร์และวัฒนธรรมดั้งเดิม วิเคราะห์ผลกระทบของพื้นที่ปัญญาชนที่มีต่อแนวคิดสุนทรียภาพของเครื่องเคลือบสำหรับชีวิต พื้นที่ปัญญาชนเน้นความงามของธรรมชาติ ความเรียบง่ายและความสง่างาม แนวคิดสุนทรียภาพนี้สะท้อนให้เห็นถึงการแสวงหาความเรียบง่าย ความประณีตและความกลมกลืนในเครื่องเคลือบสำหรับชีวิต บทความนี้สำรวจอิทธิพลของแนวคิดการออกแบบเครื่องเคลือบสำหรับชีวิตที่มีต่อพื้นที่ปัญญาชน พื้นที่ปัญญาชนเน้นความกลมกลืนระหว่างสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ตลอดจนแสวงหาการแสดงออกทางอารมณ์และการแสดงออกทางศิลปะ แนวคิดดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นถึงการออกแบบเครื่องเคลือบสำหรับชีวิต โดยผสมผสานองค์ประกอบทางธรรมชาติเข้ากับความงาม เน้นความเป็นหนึ่งเดียวของรูปแบบและการใช้งาน และการแสวงหาการแสดงออกส่วนบุคคลที่เป็นเอกลักษณ์ หนังสือเล่มนี้ยังแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของพื้นที่ปัญญาชนที่มีต่อการแสดงออกทางศิลปะของเครื่องเคลือบสำหรับชีวิต บรรยากาศและคุณค่าของพื้นที่ปัญญาชนยังเป็นแรงบันดาลใจให้แก่เหล่าศิลปินในการแต่งบทกวีที่มีความสง่างามและประณีต ผลงานเหล่านี้อาจปรากฏในรูปแบบของเครื่องใช้ เช่น ชุดน้ำชา ภาพชงดอกไม้ เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เป็นต้น และยังปรากฏในรูปแบบของประติมากรรมอีกด้วย เช่น การแกะสลักรูปบุคคล การแกะสลักรูปสัตว์ เป็นต้น ผ่านการออกแบบวัสดุ รูปทรง ลวดลาย และการตกแต่งของผลงานเหล่านี้ แสดงให้เห็นถึงแนวคิดทางสุนทรียศาสตร์และการแสวงหาคูณค่าของพื้นที่ปัญญาชน

จากมุมมองของ “ปัญญาชนและศิลปะการชงชา” เช่น “พื้นที่ของรสชาติชา” (Gui, 2023) ของกู่ชู่เหวินฮว่า บทความนี้กล่าวถึง ตำแหน่งและความสำคัญของพิธีการชงชาในวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิมผ่านการวิเคราะห์และศึกษาของพิธีการชงชา คุณค่าทางศิลปะและสุนทรียภาพเป็นการอธิบาย

ถึงตำแหน่งที่เป็นเอกลักษณ์ของพิธีชงชาในวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ยังกล่าวถึงแนวคิดและนัยยะของพิธีชงชาของปัญญาชน เผยให้เห็นถึงความเข้าใจที่เป็นเอกลักษณ์และการแสวงหาของปัญญาชนต่อพิธีชงชา หนังสือเล่มนี้อธิบายถึงรูปแบบการแสดงออกและคุณค่าทางศิลปะของพิธีการชงชาในศิลปะปัญญาชน และยังมีอภิปรายเชิงลึกเกี่ยวกับประสบการณ์ทางอารมณ์ ความรู้สึกทางสุนทรียภาพและการสื่อสารทางจิตวิญญาณของปัญญาชนในกระบวนการดื่มชา รวมถึงอิทธิพลของพิธีชงชาต่อการสร้างสรรค์ทางศิลปะของปัญญาชน บทความนี้อธิบายถึงคุณค่าทางศิลปะของชุดน้ำชาและความสำคัญของพิธีชงชาต่อการฝึกตนเอง ขอบเขตแห่งความคิดและการแสวงหาทางจิตวิญญาณของปัญญาชน

จากมุมมองของ “การจัดแสดงและการจัดวางของพื้นที่ปัญญาชน” เช่น “ซีฟงจี้จิน: 50 บทเรียนวัฒนธรรมดั้งเดิมของสวีจีหลิน” (Xu, 2021) หนังสือเล่มนี้เสนอแนวคิด วิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ และลักษณะพิเศษของพื้นที่ปัญญาชนและการจัดแสดงในวัฒนธรรมจีน ผ่านการวิเคราะห์การจัดแสดงและการจัดวางในพื้นที่ปัญญาชน แสดงให้เห็นถึงนัยยะทางวัฒนธรรม แนวคิดด้านสุนทรียภาพและแนวคิดด้านคุณค่าที่มีอยู่ภายใน

จากมุมมองของ “พื้นที่ปัญญาชนและฮวงจู้ย” เช่น “การจัดวางทางวัฒนธรรมฮวงจู้ยของห้องหนังสือ – วรรณคดี ความสง่างาม ความสว่างและความสงบ” (Chu, 2007) ของ ฉู่เหลียงฉ่าย บทความนี้อธิบายถึงบทบาทของ “ตัวอักษร” ในวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิมเพื่อบันทึกและเผยแพร่ความรู้ด้านวัฒนธรรม โดยอธิบายถึงผลกระทบต่อห้องอ่านหนังสือต่อปัญญาชนจากมุมมองของฮวงจู้ยคือตำแหน่งของการจัดวาง บรรยากาศทางวัฒนธรรม อาณาจักรแห่งจิตวิญญาณ ความกว้างความสว่าง ความเงียบ และความสบาย รวมถึงอิทธิพลต่อบรรยากาศ จิตใจและจิตวิญญาณของกลุ่มคน

จากมุมมองของ “พื้นที่ปัญญาชนและจิตวิญญาณ” เช่น “พื้นที่ปัญญาชน – การเพลิตเพลินกับสิ่งที่พบ” (Guo, 2022) ของ ก้าวเสี่ยวานา หนังสือเล่มนี้เน้นไปที่อิทธิพลของการสร้างและการแสดงออกทางอารมณ์ของพื้นที่ปัญญาชน ผ่านวิธีการวิจัยและทฤษฎีทางจิตวิทยา สำรวจแนวทางและการกระตุ้นการออกแบบพื้นที่ปัญญาชนเกี่ยวกับประสบการณ์ทางอารมณ์ของผู้คน บทความนี้วิเคราะห์อิทธิพลของการจัดวาง สีและวัสดุของพื้นที่ปัญญาชน อภิปรายว่าพื้นที่ปัญญาชนจะสามารถสร้างบรรยากาศทางอารมณ์เฉพาะและนัยยะด้านวัฒนธรรมทางอารมณ์ในพื้นที่ปัญญาชนผ่านการสร้างและตกแต่งสิ่งแวดล้อมได้อย่างไร บทความนี้ยังเผยให้เห็นว่าพื้นที่ปัญญาชนในฐานะของตัวนำทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งผ่านรสนิยมทางสุนทรียภาพ การสื่อสารระหว่างบุคคลและประสบการณ์ทางอารมณ์ โดยเน้นว่าพื้นที่ปัญญาชนไม่ได้จำกัดพื้นที่ทางกายภาพเท่านั้น แต่ยังแสดงออกถึงอารมณ์ร่วมและอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมอีกด้วย

วรรณกรรมทั้งหมดที่กล่าวถึงนั้นล้วนเป็นพื้นฐาน ซึ่งสามารถปูทางไปสู่ความเข้าใจอย่างครอบคลุมเกี่ยวกับ “พื้นที่ปัญญาชน” ในภายหลัง

บทที่ 3

“พื้นที่ปัญญาชน” ในสมัยเขียนหลงและพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัย

ในบทนี้เน้นการวิจัยภาคสนามที่เกี่ยวข้องกับห้องหนังสือ ห้องดื่มชา ห้องหมากล้อมและพิณโบราณของจักรพรรดิเขียนหลงในพระราชวังต้องห้าม กรุงปักกิ่ง “เย่วเว่ยฉ่าวถิง” ของจี้เสี่ยวหฺวานของซุนนาง และ “เหลียวจาย” ของผู้ซ่งหลังที่เป็นปัญญาชนพื้นบ้าน นอกจากนี้ยังสำรวจห้องหนังสือและห้องดื่มชารูปแบบจิ้งเต๋อเจิ้น มณฑลเจียงซี และห้องอ่านหนังสือและห้องดื่มชาแบบซูโจว มณฑลเจียงซู โดยเน้นไปที่การสำรวจองค์ประกอบของ “พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเขียนหลง เพื่อสังเคราะห์ความหมายแฝงที่มีอยู่ในพื้นที่ปัญญาชน ความสวยงามของเครื่องใช้ และหลักการตกแต่ง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับงานวิจัยนี้

“พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเขียนหลง

ห้องหนังสือในรัชสมัยเขียนหลงเป็นพื้นที่หลักในชีวิตของปัญญาชน ซึ่งมีหน้าที่และความหมายที่หลากหลาย ไม่เพียงแต่เป็นสถานที่สำหรับการสร้างสรรค์ การคิด และการแลกเปลี่ยนทางวิชาการของปัญญาชนเท่านั้น แต่ยังเป็นพื้นที่สำหรับแสดงรสนิยมส่วนตัวและรสนิยมทางสุนทรียภาพอีกด้วย ห้องอ่านหนังสือมีบทบาทสำคัญในการขัดเกลาทางสังคม การรวมตัว การสร้างสรรค์งานศิลปะ และการฝึกฝนจิตวิญญาณของผู้รู้หนังสือ การออกแบบมุ่งเน้นไปที่ความเป็นส่วนตัวและความเรียบง่าย เพื่อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับปัญญาชนที่เน้นการคิดและการสร้างสรรค์ การตกแต่งและการจัดวางของห้องหนังสือสะท้อนให้เห็นถึงรสนิยมของปัญญาชนสะท้อนมุมมองอันเป็นเอกลักษณ์ของปัญญาชนเกี่ยวกับวรรณกรรม ศิลปะ และปรัชญาชีวิตในขณะนั้น โดยทั่วไปแล้ว ห้องหนังสือในรัชสมัยเขียนหลงเป็นพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่ผสมผสานด้านวิชาการ ศิลปะ สังคม และสุนทรียศาสตร์เข้าไว้ด้วยกัน

1. ห้องหนังสือ

1.1 ห้องหนังสือของจักรพรรดิเขียนหลง

ความทุ่มเทในการพัฒนาห้องหนังสือของปัญญาชนในราชวงศ์ซ่งนั้นไม่สามารถแยกออกจากความทุ่มเทของจักรพรรดิแห่งราชวงศ์ซ่งได้ ยกตัวอย่างเช่น จักรพรรดิเขียนหลง ตามเอกสารบันทึก จักรพรรดิเขียนหลงเรียนรู้วัฒนธรรมอันตั้งแต่เด็ก และหลงใหลในงานฝีมือและศิลปะของชาวฮั่นเป็นพิเศษ รูปแบบความชอบของโบราณส่วนมากที่เกิดขึ้นในราชวงศ์ซ่งนั้นเกี่ยวข้องกับความชื่น

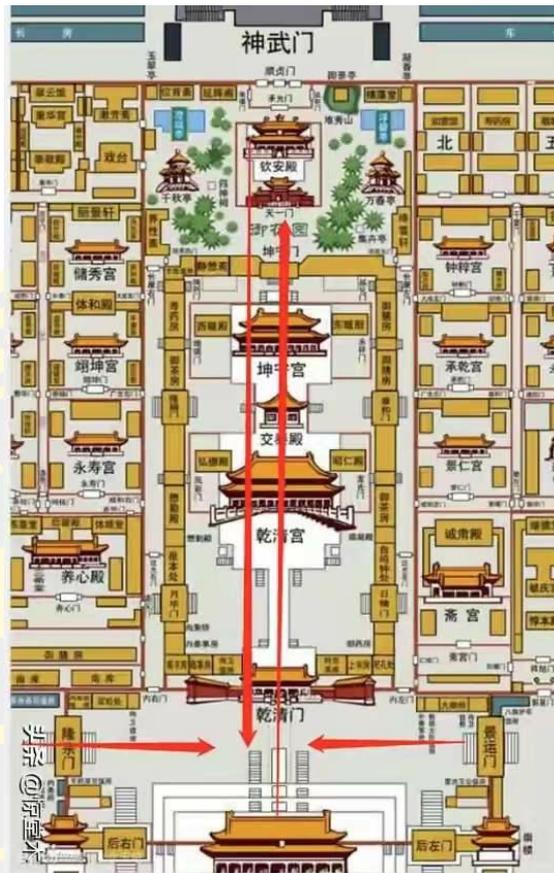
ชอบของจักรพรรดิ ด้วยเหตุนี้ ความชื่นชอบในวัฒนธรรมชาวฮั่นดั้งเดิม ศึกษาแก่นแท้ทางวัฒนธรรมฮั่น เจตจำนงทางวัฒนธรรมของชาวฮั่นควบคู่กับชีวิตของเฉียนหลง (ดังที่แสดงในภาพที่ 3-1)

ภาพที่ 3-1 ภาพโบราณของจักรพรรดิเฉียนหลง

(baijiahao.baidu.com/s?id=1769228536276042597&wfr)

จักรพรรดิเฉียนหลงชอบห้องหนังสือของชาวฮั่นมาก เนื่องจากอ่านฎีกา เฉียนหลงจึงเปิดสถานที่หลายแห่งเพื่อเก็บหนังสือและอ่านหนังสือในวังหลวง การจัดวางแผนผังพระราชวังยังอิงตามแนวความคิดของจักรพรรดิในเรื่องการส่งเสริมความสมดุลและความเป็นหนึ่งเดียวที่สอดคล้องกับทฤษฎีการวางแผนและการออกแบบพื้นที่ “แกนกลาง” นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์รวมที่ของความสมมาตรและความเป็นหนึ่งเดียวกันของความงามในพื้นที่ตามสถิติที่เกี่ยวข้อง ห้องหนังสือที่เฉียนหลงได้จัดตั้งห้องหนังสือมากกว่าสิบสองแห่ง ห้องที่ค่อนข้างแบบอย่างคือ ห้องหนังสือในวังทั้งชวน หอตงหน่วนในตำหนักหย่างซิน หอซานซีถิง เป็นต้น ซึ่งหอซานซีถิงสามารถสะท้อนวัฒนธรรมฮั่นและสไตล์ราชวงศ์ได้ดีที่สุด (ดังที่แสดงในภาพที่ 3-2)

ภาพที่ 3-2 แผนผังของพระราชวังต้องห้าม (m.toutiao.com/is/iLyDMS8T/)

หอชานซีตั้งอยู่ในหอสีหน่วนของตำหนักหย่างซินในพระราชวังกู้กง (ดังที่แสดงในภาพที่ 3-3) ชื่อเดิมคือเวินซือ หลังจากนั้นเปลี่ยนชื่อเป็น ซีชานถั่ง

ตำแหน่ง : ด้านซ้ายของตำหนักหย่างซินในพระราชวังกู้กง

ขนาดของพื้นที่ : 4.8 ตารางเมตร

เครื่องเรือน : ภายนอกห้องมีพื้นที่ 4.8 ตร.ม. ข้างหน้าต่างมีเตียงค่าง ซึ่งเตียงค่างมีความยาว 210 ซม. กว้าง 114 ซม. พื้นผิวขนาด 2.4 ตร.ม. ที่มีขนาดเล็กกว่าเตียงครัวเรือนทั่วไป เตียงค่างหันหน้าไปทางทิศตะวันตก ที่นั่งประกอบไปด้วยพนักพิง เบาะรองนั่งและที่วางแขน เบาะรองนั่งประดับด้วยหูกู้ซีเขียวหยก ด้านหน้าของค่างมีโต๊ะหนังสือแกะสลักดอกไม้ไม้หนานมู่ ยาว 70 ซม. กว้าง 31 ซม. สูง 38 ซม. ด้านทิศตะวันตกของค่างมีกล่องไม้เนื้อแดงสองชั้นขนาดเล็กยาว 96 ซม. กว้าง 27 ซม. และสูง 38 ซม.

รูปแบบของการจัดองค์ประกอบ : อุปกรณ์เครื่องเขียนและของเล่นต่าง ๆ ถูกจัดแสดงบนโต๊ะหนังสือ กล่องเล็ก และขอบหน้าต่างโดยมี ที่ใส่ฟูกันทำจากหยกขาว ที่วางฟูกันหยกเขียว (ชั้น

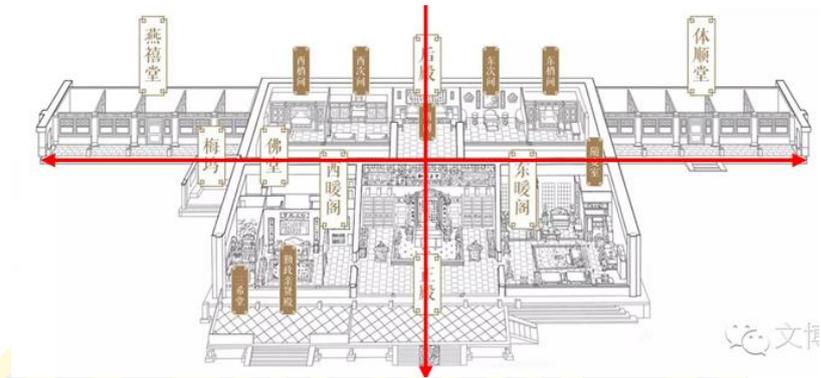
วางพู่กัน) หยุฟู ที่วางมงกุฎหยก กงผานฉือหยก ซีจวินเหยียนตีหยกเขียว กระถางรูปดอกบัวหยกเขียว ฉากหิน และอื่น ๆ (ดังที่แสดงในภาพที่ 3-4)

ในฐานะที่เป็นห้องหนังสือที่มีลักษณะของห้องทำงาน ซึ่งสะท้อนให้เห็นในด้านต่อไปนี้
หนึ่ง ป้าย “ซานซีถั่ง” ที่เขียนโดยจักรพรรดิเฉียนหลง ที่ทรงพลัง เป็นการแสดงออกถึงการเขียนอักษรของจักรพรรดิเฉียนหลงได้อย่างเต็มที่ ซึ่งชื่อของซีซานถั่ง มีความหมายลึกซึ้งและมีรากเดียวกับวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาวฮั่น

สอง เครื่องเรือนในซีซานถั่งเป็นเครื่องเรือนแบบหมิง โต๊ะและเก้าอี้ทุกมุมที่เรียบง่าย และสภาพแวดล้อมภายในห้องที่แสดงถึงความเรียบง่ายของห้องหนังสือ

สาม เครื่องใช้ในซีซานถั่ง โดยเฉพาะเครื่องใช้ในห้องหนังสือและขวดติดผนัง แม้ว่าสิ่งเหล่านี้จะค่อนข้างง่ายเมื่อเทียบกับห้องหนังสือแบบหมิง แต่มาตรฐานของห้องหนังสือมีความสอดคล้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งขวดผนังเครื่องเคลือบที่อุดมไปด้วยประเพณีของวัฒนธรรมของชาวฮั่น ยกตัวอย่างเช่น ขวดติดผนังแบบคายนกวางบทกวีนิพนธ์ของจักรพรรดิหลวตลายกิ่งดอกไม้เฟินฉ่ายพื้นสีเขียว เครื่องเคลือบชิ้นนี้มีปากขวดเป็นรูวงกลม ตัวขวดทรงเหลี่ยมสี่ด้าน สะท้อนถึงความคิดจักรวาล “ท้องฟ้ากลม แผ่นดินสี่เหลี่ยม” (ดังที่แสดงในภาพที่ 3-5) ของปัญญาชนโบราณอย่างเต็มที่ การกระจายตัวของลวดลายกระจายตัวอย่างสม่ำเสมอ ด้านซ้ายและขวามีหูจับ สะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดสุนทรียภาพอย่างสมมาตรของปัญญาชนโบราณ ผสมผสานภาพตัวอักษร ตราประทับ บทกวีและเครื่องเคลือบเข้าไว้ด้วยกัน แสดงให้เห็นถึงการแสวงหาศิลปะของบทกวี ภาพตัวอักษร ภาพวาด และตราประทับของปัญญาชนโบราณ

การเกิดขึ้นของแนวคิดเกี่ยวกับจักรวาลและแนวคิดด้านสุนทรียภาพเหล่านี้ยังขึ้นอยู่กับโลกทัศน์ของจักรพรรดิในการเคารพธรรมชาติและปฏิบัติตามธรรมชาติ การคิดแบบวิภาษวิธีการเสริมหยินและหยาง ความเป็นหนึ่งเดียวของความสมมาตร และรูปแบบของการเปลี่ยนแปลง ซึ่งได้ฝังลึกในปรัชญา การเมือง วัฒนธรรม และด้านอื่น ๆ และยังคงกลายเป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมประเภทหนึ่งด้วย

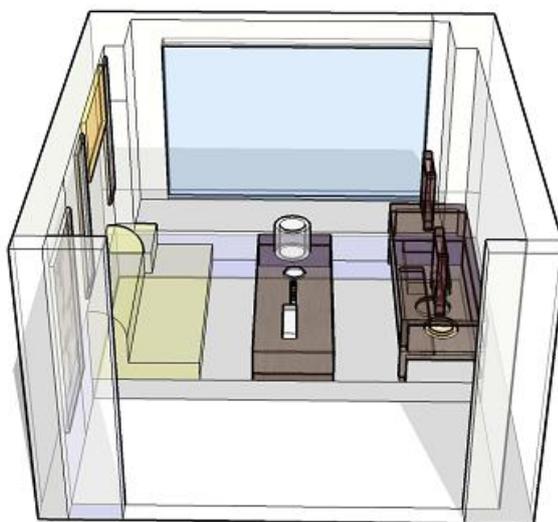
ภาพที่ 3-3 ภาพของตำหนักหย่างซินเตี้ยน (yixuexianzhi.com/a/33954.html)

ภาพที่ 3-4 ซานชีถิง (Chen Chi)

ภาพที่ 3-5 แจกันแขวนผนัง (Chen Chi)

ภาพที่ 3-6 ภาพแสดงพื้นที่ของชานซีถั่ง (Chen Chi)

1.2 ห้องหนังสือของบัณฑิต

เนื่องจากเอกลักษณ์เฉพาะของจักรพรรดิ ในกระบวนการการพัฒนาวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม ความชื่นชอบของจักรพรรดิสามารถส่งอิทธิพลต่อเชื้อพระวงศ์และขุนนางรอบตัวได้ ยกตัวอย่างเช่น ถังไท่จงและหลี่ซื่อหมิงแห่งที่ให้ความเคารพต่อ “สองกษัตริย์” ดังนั้นจึงมีผู้มีความสามารถด้านการเขียนภาพตัวอักษรออกมาเป็นจำนวนมาก เช่นเดียวกับความให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมอื่นของจักรพรรดิเฉียนหลงแห่งราชวงศ์ชิง ดังนั้นวัฒนธรรมก็ได้รับความสนใจโดยธรรมชาติ ยกตัวอย่างเช่น เทอเซิน ผู้เชี่ยวชาญด้านบทกวีและเพลง และการรวบรวม “ชื่อคูเฉวียนซู” ของจีเสี่ยวหลาน ดังนั้นรูปแบบการศึกษาของจักรพรรดิจึงส่งอิทธิพลต่อบัณฑิตโดยธรรมชาติ ในที่นี้เราจะนำ “เยว่เว่ยฉ่าวถาง” (ดังที่แสดงในภาพที่ 3-7) ของจีเสี่ยวหลานมาเป็นตัวอย่าง นอกจากนี้ยังมี “ชิงอ้ายถาง” ของหลิวหย่ง และ “ซูหมี่จาย” ของ เวิงฟางกาง รวมถึง “ปายหยู่ชานฝาง” และ “ฉางเซิงกู่ วาจาย” ของ อี้ปิ่งโซ่ว บัณฑิตสมัยราชวงศ์ชิงตอนปลาย ในที่นี้เรานำ “เยว่เว่ยฉ่าวถาง” ของ จีเสี่ยวหลานมาเป็นตัวอย่าง

“เยว่เว่ยฉ่าวถาง” เป็นห้องหนังสือของบัณฑิตชั้นผู้ใหญ่ในสมัยจักรพรรดิเฉียนหลง เป็นทางเข้าสองทางของชื่อเหยว่ฉวน ห้องหลักในเรือนที่สองคือห้องหนังสือ เยว่เว่ยฉ่าวถาง

ตำแหน่ง: ทางตอนใต้ของเรือนพักอาศัยเดิมของเจ้าสี่หวาน ห้องหนังสือกว้าง 5 ห้อง ลึก 5 ไม้แป (ไม้แนวนอนที่วางตามความกว้างของห้องของตำแหน่งหัวคาน) สามห้องเชื่อมกับ ด้านหน้า เพิ่มระเบียงด้านหน้าอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งเป็นกระเบื้องแข็งรวมกัน

ขนาดของพื้นที่: ประมาณ 6 ตารางเมตร

เครื่องเรือน: ชั้นวางหนังสือ โต๊ะอ่านหนังสือ และเก้าอี้อ่านหนังสือ วัสดุส่วนมากเป็นไม้ชิงชัน (Rosewood)

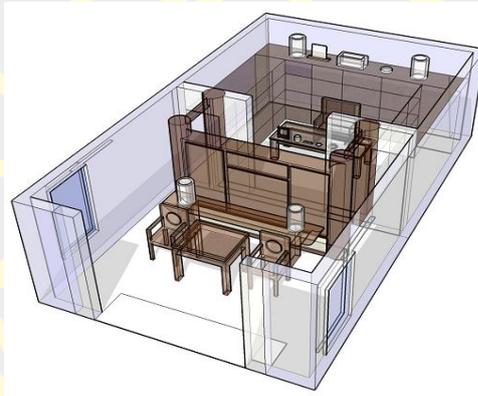
รูปแบบของการจัดองค์ประกอบ: แผ่นป้าย ภาพอักษรจีน เครื่องเรือน เครื่องใช้ในห้องหนังสือ และเครื่องเคลือบเป็นรูปแบบองค์ประกอบหลักของพื้นที่ เครื่องเคลือบเป็นองค์ประกอบสำคัญของ “เย่วเว่ยฉ่าวถาง” ตัวอย่างเช่น เครื่องใช้ในห้องหนังสือที่ทำจากเครื่องเคลือบมีหลายอย่าง เช่น กระจก ขวด ดั่งเช่น แจกันรางวัลลายครามลายกิ่งก้านดอกไม้สมัยจักรพรรดิเฉียนหลง (ดังที่แสดงในภาพที่ 3-8) เครื่องเคลือบชิ้นนี้มีความหมายที่ลึกซึ้ง เนื่องจากความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และความรักชาติซึ่งเป็นอุดมคติของปัญญาชนโบราณ ซึ่งความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ก่อนอื่นต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต และมีลายกิ่งก้านดอกบัวเป็นหลัก มีความหมายว่าความซื่อสัตย์สุจริต “ดอกบัว” คือการแสวงหาสุนทรียภาพของปัญญาชนในสมัยโบราณ และเป็นตัวแทนของสุภาพบุรุษที่ “ออกจากโคลนได้โดยไม่เปดเปื้อน”

ภาพที่ 3-7 เย่วเว่ยฉ่าวถาง (Chen Chi)

ภาพที่ 3-8 แจกันรางวัล (auction.artron.net/showpic.php?picid=art5)

ภาพที่ 3-9 ภาพพื้นที่โดยรวมของเยว่เว่ยฉ่าวถาง (Chen Chi)

ภาพที่ 3-10 ภาพห้องหนังสือของเยว่เว่ยฉ่าวถาง (Chen Chi)

เงินจื่อฝือนักวิจัยลวดลายที่เก่าแก่ที่สุดของจีนเสนอกฎการออกแบบในวิธีการจัดองค์ประกอบลวดลาย ลวดลายเป็นศิลปะประเภทหนึ่ง ที่มีหลักการทางความงามและวิธีการผลิต นอกจากนี้ยังมีระบบของธรรมชาติอีกด้วย แจกกันลายครามลวดลายกิ่งก้านดอกไม้ รัชสมัยเฉียนหลงแห่งราชวงศ์ชิงเป็นบทสรุปของความสัมพันธ์ที่สมมาตรและกฎเกณฑ์ของรูปแบบศิลปะ และยังเป็นทัศนคติการปรับตัวให้เข้ากับชีวิตและธรรมชาติอีกด้วย (Chen, 2020)

จีเสี่ยวหวานไม่เพียงแต่ตั้งชื่อห้องหนังสือของเขาว่า “เยว่เว่ยฉ่าวถาง” เท่านั้น แต่เขายังตั้งชื่อผลงานวรรณกรรมที่เขียนขึ้นในห้องหนังสือของตนเองว่า “บันทึกเยว่เว่ยฉ่าวถาง” ภายในหนังสือไม่แน่ใจว่าจริงหรือเท็จ แต่ก็มีจุดมุ่งหมายเพื่อสะท้อนถึง การทุจริต ความมีเดม และความเสื่อมของขุนนางในขณะนั้น จากการบรรยายถึงสิ่งเหล่านี้ได้ขัดต่อลัทธิของขงจื่อสมัยราชวงศ์ชิงที่เกี่ยวกับให้ความสำคัญกับปรัชญาด้านจิตสำนึก แต่ละเลยการปฏิบัติ และเสียดสีความหน้าซื่อใจคดของลัทธิเต๋า เผยให้เห็นถึงความโลภ เลี่ยงกฎหมาย และความเชื่อเรื่องมงายของผู้คน อย่างไรก็ตาม จีเสี่ยวหวานยังคงแสดงความเห็นอกเห็นใจและความสงสารต่อความยากลำบากในชีวิตที่คนชั้นล่างในสังคมต้องเผชิญ ในช่วงท้ายของแต่ละเรื่องราว ผู้เขียนมักใช้วิธีสองถึงสามประโยค โดยมีบริบทที่สมดุลเพื่อตัดสินว่าเรื่องราวในนั้นมีความสมเหตุสมผลหรือไม่ แต่ความเห็นเหล่านี้กลับควรค่าแก่การทำ ความเข้าใจและไตร่ตรองอย่างรอบคอบ (Hou, 2001)

1.3 ห้องหนังสือของปัญญาชนพื้นบ้าน

ความนิยมของห้องหนังสือปัญญาชนสมัยราชวงศ์ชิงมาจากการเติบโตของห้องหนังสือปัญญาชนพื้นบ้าน ภายใต้รูปแบบการเลียนแบบโบราณทั้งยุคสมัย รวมถึงการนำของราชสำนักปัญญาชนในรัชสมัยเฉียนหลงแห่งราชวงศ์ชิงก็ให้ความสำคัญกับการสร้างห้องหนังสือ แต่เมื่อเทียบกับห้องหนังสือของจักรพรรดิเฉียนหลงและขุนนางแล้ว ห้องหนังสือของปัญญาชนพื้นบ้านให้ความสำคัญกับด้านพื้นที่ ภายในห้องหนังสือไม่มีเครื่องใช้ขนาดใหญ่ และมีมูลค่าค่อนข้างต่ำ ห้องหนังสือที่เป็นตัวอย่างคือ “เสี่ยวชูจาย” ของนักเขียนภาพตัวอักษรจีนและจิตรกรสมัยราชวงศ์ชิง และ “เหลียวจาย” ของผู้ซ่งหลังนักเขียนสมัยราชวงศ์ชิง (ดังที่แสดงในภาพที่ 3-11)

เจิ้งเซี่ยเดิมเป็นขุนนาง ในปีที่สิบหกของจักรพรรดิคังซี เขาลาออกจากราชการ เขาหาเลี้ยงชีพด้วยการขายภาพตัวอักษรและภาพวาด และเป็นตัวแทนของกลุ่มปัญญาชน “หยางโจวปากว่าย” แห่งราชวงศ์ชิง เขาตั้งชื่อห้องหนังสือว่า เสี่ยวชูจาย ห้องหนังสือขนาดเล็กและแสงน้อย แต่หน้าที่การใช้งานของ “โต๊ะหนึ่ง เก้าอี้หนึ่ง หน้าต่างหนึ่ง ฉากกั้นหนึ่ง และฟาดิน” ยังสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจน เครื่องเคลือบแบบทิเบตในห้องหนังสือของเจิ้งเซี่ยพบได้ค่อนข้างยาก อาจจะเกี่ยวข้องกับความสุจริตของเขาในฐานะขุนนาง แต่เครื่องใช้ในการศึกษานั้นยังมีอยู่ ที่ล้างแปรง ขันวางแปรง ที่ใส่แปรง หม้อใส่น้ำ ฯลฯ ผลิตภัณฑ์ทั้งหมดและเครื่องใช้เหล่านี้เป็นเครื่องเคลือบ และใช้สิ่งเหล่านี้แทรกซึมความเข้าใจของปัญญาชนโบราณอีกด้วย

ในฐานะที่ผู้ซ่งหลิงเป็นประชาชนคนหนึ่ง เขาใช้ชีวิตที่เรียบง่าย แต่ห้องหนังสือของเขามีกลิ่นอายของปัญญาชนอย่างชัดเจน ยกตัวอย่างเช่น “เหลียวจาย”

ตำแหน่ง: ตั้งอยู่ภายในเหลียวจาย ประกอบไปด้วยห้องอ่านหนังสือและห้องนั่งเล่นแบบสมมาตร

ขนาดของพื้นที่ : ประมาณ 6 ตารางเมตร

เครื่องเรือน : โต๊ะหนังสือ โต๊ะชา เก้าอี้ และอื่น ๆ วัสดุทำจากไม้ชิงชัง (Rosewood)

รูปแบบของการจัดองค์ประกอบ : องค์พื้นฐานของห้องหนังสือมาประกอบขึ้นมาจากเครื่องใช้และเครื่องเรือน แต่วัสดุเครื่องใช้ในห้องหนังสือไม่หรูหราเหมือนขุนนางระบบศักดินา เครื่องใช้ในห้องหนังสือส่วนมากเป็นเครื่องเคลือบเป็นหลัก

ภาพที่ 3-11 ห้องหนังสือเหลียวจาย (Chen Chi)

ภาพที่ 3-12 ภาพแสดงพื้นที่โดยรวมของเหลียวจาย (Chen Chi)

ภาพที่ 3-13 ภาพแสดงห้องหนังสือของเหลียวจาย (Chen Chi)

2. ห้องตีมหา

2.1 ห้องตีมหาของจักรพรรดิเฉียนหลง

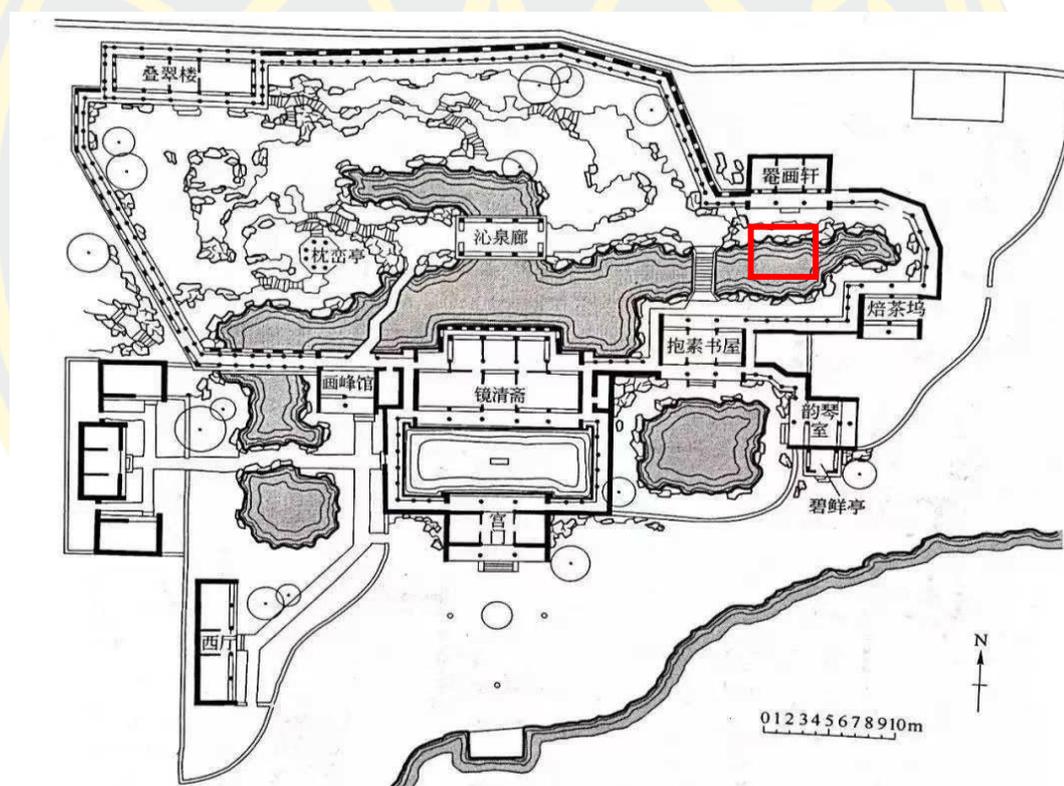
ห้องตีมหาเป่ย์ฉาอู่ของจักรพรรดิเฉียนหลงเป็นพื้นที่สวนพระองค์ในราชสำนัก ดังนั้นการออกแบบจึงให้ความสำคัญกับรายละเอียดและความสวยงามเป็นอย่างมาก ห้องตีมหา มักจะตั้งอยู่ในพื้นที่เงียบสงบของพระราชวัง ห่างไกลจากความวุ่นวาย สร้างบรรยากาศแห่งความเงียบสงบและผ่อนคลาย รูปแบบสถาปัตยกรรมในห้องตีมหา มักจะได้รับอิทธิพลจากสวนแบบดั้งเดิม โดยเน้นการผสมผสานกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ การจัดวางและการออกแบบของห้องตีมหาของจักรพรรดิเฉียนหลงคำนึงถึงความสิ้นเปลืองและการใช้งานของพื้นที่เป็นหลัก ห้องตีมหา มักจะมีศาลา หอ บ่อน้ำ ภูเขาปลอมและองค์ประกอบอื่น ๆ เพื่อสร้างภูมิทัศน์ทางธรรมชาติและฉากน้ำ องค์ประกอบของภูมิทัศน์เหล่านี้สะท้อนโครงสร้างภายในของห้องตีมหา สร้างความกลมกลืนและสมดุลของพื้นที่ (Guo, 1993) นี่เป็นการสะท้อนแนวคิดเรื่องพื้นที่ห้องน้ำชาของจักรพรรดิเฉียนหลงภายใต้แนวคิด ฮวงจุ้ย โดยเน้นถึงผลกระทบของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อผู้คน โดยเฉพาะอิทธิพลที่มีต่อรูปแบบและตำแหน่งของสถาปัตยกรรมที่มีต่อบุคคลและสังคม และยังแสดงให้เห็นว่าความเชื่อของจักรพรรดิเฉียนหลงต่อการให้ความสำคัญกับฮวงจุ้ยยังสะท้อนให้เห็นในพื้นที่ปัญญาชนและความรักในศิลปะของเขา (ดังที่แสดงในภาพที่ 3-14)

ตำแหน่ง : ฝั่งตะวันออกของตำหนักจิ้งชิ่งจาย

ขนาดของพื้นที่ : ประมาณ 20 ตารางเมตร

เครื่องเรือน : โต๊ะชา เก้าอี้น้ำชา โดยมีไม้ชิงชัง (Rosewood) เป็นวัสดุ

รูปแบบของการจัดองค์ประกอบ: ในด้านการตกแต่ง ห้องดื่มชาของจักรพรรดิเฉียนหลงให้ความสำคัญกับเครื่องชาที่พิถีพิถันและประณีต ซึ่งมักจะใช้เครื่องชาที่มีคุณภาพสูงเช่น กาน้ำจ้อชา เครื่องลายคราม เป็นต้น เครื่องเคลือบเหล่านี้ไม่เพียงแต่สามารถใช้งานได้จริงเท่านั้น แต่ยังสามารถถึงรสนิยมและสถานะของจักรพรรดิเฉียนหลงได้อีกด้วย ห้องดื่มชาของจักรพรรดิเฉียนหลงไม่ได้เป็นสถานที่สำหรับดื่มชาของจักรพรรดิเท่านั้น แต่ยังเป็นพื้นที่สำหรับการศึกษาและชื่นชมวัฒนธรรมชาอีกด้วย หนังสือ การเขียนอักษรจีนและภาพวาดที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมชามักจะถูกจัดแสดงไว้ในห้องดื่มชา เพื่อสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมและความเป็นศิลปะที่แข็งแกร่ง องค์ประกอบทางวัฒนธรรมเหล่านี้ สะท้อนถึงเครื่องเคลือบในห้องดื่มชา ซึ่งร่วมกันแสดงให้เห็นถึงจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมและการแสวงหาสุนทรียภาพของราชสมัยเฉียนหลง

ภาพที่ 3-14 ภาพห้องน้ำชาของจักรพรรดิเฉียนหลง - เป่ย์ฉาอู่

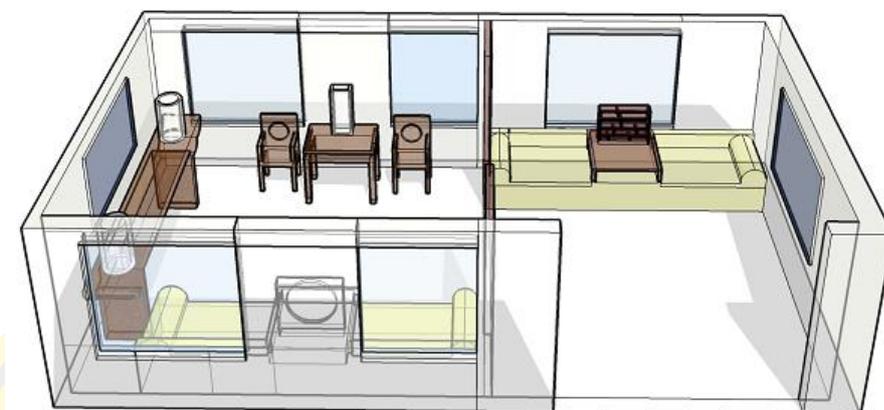
(douban.com/note/751951922/?_i=5572984cYstYtN)

ภาพที่ 3-15 ภายในเป่ยฉาอู๋ (dpm.org.cn/Home.html)

ภาพที่ 3-16 ภายในเป่ยฉาอู๋ (Chen Chi)

ภาพที่ 3-17 ภาพแสดงพื้นที่ของเป่ย์ฉาอู่ (Chen Chi)

2.2 ห้องตี๋มาของของบัณฑิต

ห้องตี๋มาในเยว่เว่ยฉ่าวถางเน้นไปที่วรรณกรรมและศิลปะ การตกแต่งภายในประกอบด้วยภาพอักษรจีน ภาพวาดและผลงานวรรณกรรมเป็นหลัก อาจจะมีผลงานการเขียนอักษรจีนแขวนไว้บนผนัง งานวรรณกรรมถูกวางไว้ในห้องอ่านหนังสือ ทำให้เกิดบรรยากาศทางวรรณกรรมที่แข็งแกร่ง การตกแต่งห้องน้ำชานั้นมีความเรียบง่ายและประณีตเป็นหลัก โดยเน้นไปที่ความสง่างามและรสนิยม การใช้เครื่องเรือนแบบดั้งเดิม เครื่องลายคราม และองค์ประกอบอื่น ๆ สอดคล้องกับการแสวงหาชีวิตที่เรียบง่ายและสง่างามของผู้รู้หนังสือในขณะนั้น ห้องตี๋มาให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสร้างลานภายในที่สดชื่น เพื่อให้ปัญญาชนสามารถสัมผัสบรรยากาศที่เรียบง่ายและน่าอยู่ทั้งภายในและภายนอกห้องน้ำชา

ตำแหน่ง : ภายในเยว่เว่ยฉ่าวถาง

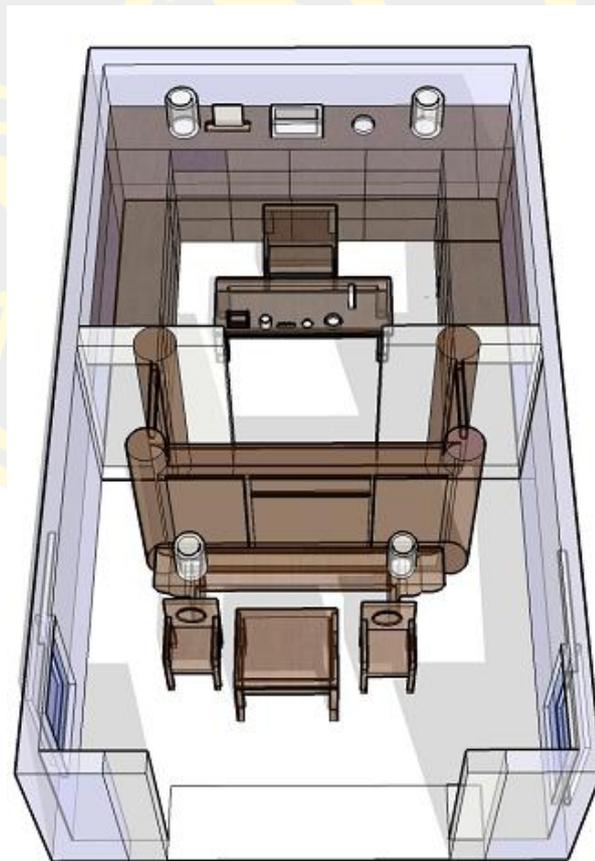
ขนาดของพื้นที่ : ประมาณ 15 ตารางเมตร

เครื่องเรือน : โต๊ะน้ำชา เก้าอี้น้ำชา โต๊ะและเก้าอี้ วัสดุทำจากไม้แดง

รูปแบบของการจัดองค์ประกอบ : เครื่องเคลือบ ภาพตัวอักษรและภาพวาด

ภาพที่ 3-18 ห้องตีพิมพ์ในเย่วเว่ยฉ่าวถาง (Chen Chi)

ภาพที่ 3-19 ภาพพื้นที่ทั้งหมดของเย่วเว่ยฉ่าวถาง (Chen Chi)

ภาพที่ 3-20 ภาพพื้นที่ทั้งหมดของเยว่เว่ยฉ่าวถาง (Chen Chi)

2.3 ห้องดื่มชาของปัญญาชนพื้นบ้าน

การสร้างพื้นที่ดื่มชาในเหลียวจายเน้นไปที่การสร้างบรรยากาศที่ผสมผสานความคลาสสิกและความเรียบง่าย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมอบประสบการณ์ของปัญญาชนที่มีความโดดเด่น ในส่วนของรูปแบบการตกแต่งนั้น เหลียวจายใช้ความแตกต่างของเหลียวจาย นำองค์ประกอบของวรรณกรรมดั้งเดิมของจีนและองค์ประกอบของภาพวาดมาใช้ ยกตัวอย่างเช่น เครื่องลายคราม เครื่องเรือนโบราณ หินและเครื่องตกแต่งอื่น ๆ ก็สามารถนำมาสร้างบรรยากาศที่คลาสสิกได้

ตำแหน่ง : ในเหลียวจาย

ขนาดของพื้นที่ : ประมาณ 10 ตารางเมตร

เครื่องเรือน : โต๊ะน้ำชา เก้าอี้น้ำชา วัสดุทำจากไม้สนเป็นหลัก

รูปแบบของการจัดวางองค์ประกอบ: เครื่องเคลือบ ภาพตัวอักษรจีนและภาพวาด หิน

ภาพที่ 3-21 พื้นที่เหลียวจาย (Chen Chi)

ภาพที่ 3-22 ภาพแสดงพื้นที่ตี๋มชาของเหลียวจาย (Chen Chi)

ในรัชสมัยเฉียนหลง วัฒนธรรมชาได้รับการเผยแพร่และได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง ความชื่นชอบและการแสวงหาชาของผู้คนค่อย ๆ กระจายไปสู่ทุกชนชั้นในสังคม โรงน้ำชาพื้นบ้านในรัชสมัยเฉียนหลงเป็นสถานที่ที่ผู้คนธรรมดานิยมมาตี๋มชาในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ ยังมีแตกต่างจากห้องตี๋มชาในพระราชวังอย่างเห็นได้ชัด การสร้างพื้นที่มักเป็นแบบเรียบง่าย แสวงหาบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติและกลมกลืน การจัดวางและรูปแบบการออกแบบของห้องตี๋มชานั้นการใช้งานและความสบาย ในด้านการตกแต่ง โรงน้ำชาพื้นบ้านนั้นค่อนข้างเรียบง่ายและเน้นประโยชน์ใช้สอย เครื่อง

ชาและเครื่องเคลือบมักจะใช้แก้วหรือชามเครื่องเคลือบ และกาน้ำชาแบบธรรมดา แม้ว่าเครื่องเคลือบจะไม่วิจิตรงดงามเท่าเครื่องเคลือบในห้องดื่มชาในพระราชวัง แต่ก็สะท้อนถึงความรักและการแสวงหาของผู้คนที่มีความรักต่อวัฒนธรรมชา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความนิยมและอิทธิพลของชาในสังคม และยังแสดงให้เห็นถึงความรักและความเคารพของผู้คนที่มีความรักต่อวัฒนธรรมชานี้ด้วย สิ่งเหล่านี้ช่วยส่งเสริมซึ่งกันและกันกับห้องดื่มชาจักรพรรดิ และรวมกันเป็นหลายระดับและหลายมิติของวัฒนธรรมชาในรัชสมัยเฉียนหลง (ดังที่แสดงในภาพที่ 3-23)

ภาพที่ 3-23 โรงน้ำชาที่บ้านในรัชสมัยเฉียนหลง (Feng Erkang, ชีวิตประจำวันในสังคมสมัยราชวงศ์ชิง, สำนักพิมพ์กวงเหริน, 2021)

3. ห้องหมากล้อม

จักรพรรดิเฉียนหลงได้สร้างสถานที่สำหรับติดฉินและเล่นหมากล้อมเป็นพิเศษไว้ในพระราชวังต้องห้ามเช่น ยุ่ฉินจาย (ดังที่แสดงในภาพที่ 3-24) เป็นต้น การสร้างพื้นที่ยังคงเป็นไปตามทฤษฎี “แกนกลาง” นั่นคือความสมมาตรและความเป็นหนึ่งเดียวกัน จักรพรรดิเฉียนหลงมีความสนใจอย่างมากในด้านดนตรีและหมากล้อม ดังนั้นพระองค์จึงเพลิดเพลินกับศิลปะทั้งสองอย่างนี้ในยามว่างของพระองค์ ห้องติดฉินและหมากล้อมของจักรพรรดิเฉียนหลงเป็นพื้นที่ที่ตกแต่งอย่างงดงามและมีสภาพแวดล้อมที่เงียบสงบ ภายในมีเครื่องเรือน เครื่องดนตรี เครื่องหอม เครื่องชา เครื่องประดับ ฉากกั้น และอื่น ๆ เพื่อให้จักรพรรดิได้กลิ่นหอมขณะติดฉิน และเพลิดเพลินกับการดื่มชาระหว่างเล่นหมากล้อม นอกจากนี้ ห้องติดฉินและหมากล้อมไม่ได้เป็นเพียงแค่สถานที่พักผ่อนและความบันเทิงส่วนตัวสำหรับจักรพรรดิเฉียนหลงเท่านั้น แต่ยังเป็นพื้นที่สำคัญสำหรับการแสดงถึงระดับ

ทางวัฒนธรรมและรสนิยมทางสุนทรียภาพของจักรพรรดิอีกด้วย สถานที่แห่งนี้เป็นสถานที่ที่จักรพรรดิเฉียนหลงสามารถแสดงความสามารถด้านดนตรีและหมากล้อม ขณะเดียวกันก็เป็นสถานที่สำหรับพูดคุยและปฏิสัมพันธ์กับขุนนางและคนใกล้ชิดเพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างกัน

ด้วยเหตุนี้ ห้องตีคพิณและเล่นหมากล้อมของจักรพรรดิเฉียนหลงจึงแสดงถึงความชื่นชอบในศิลปะและวัฒนธรรม และยังคงกลายเป็นหนึ่งในสัญลักษณ์ของรสนิยมส่วนพระองค์และการแสวงหาสุนทรียภาพอีกด้วย นอกจากนี้ยังเป็นพื้นที่ส่วนพระองค์และสง่างามสำหรับจักรพรรดิเฉียนหลง ทำให้พระองค์รู้สึกถึงความสงบและความสุขภายในจิตใจระหว่างตีคพิณและเล่นหมากล้อม

ตำแหน่ง : ยุ่นฉินจาย

ขนาดของพื้นที่ : ประมาณ 30 ตารางเมตร

เครื่องเรือน : โต๊ะชา เก้าอี้ชา โต๊ะยาว และวัสดุส่วนมากทำจากไม้สนเป็นหลัก

รูปแบบของการจัดวางองค์ประกอบ: เครื่องเคลือบ พินโบราณ และหมากล้อม

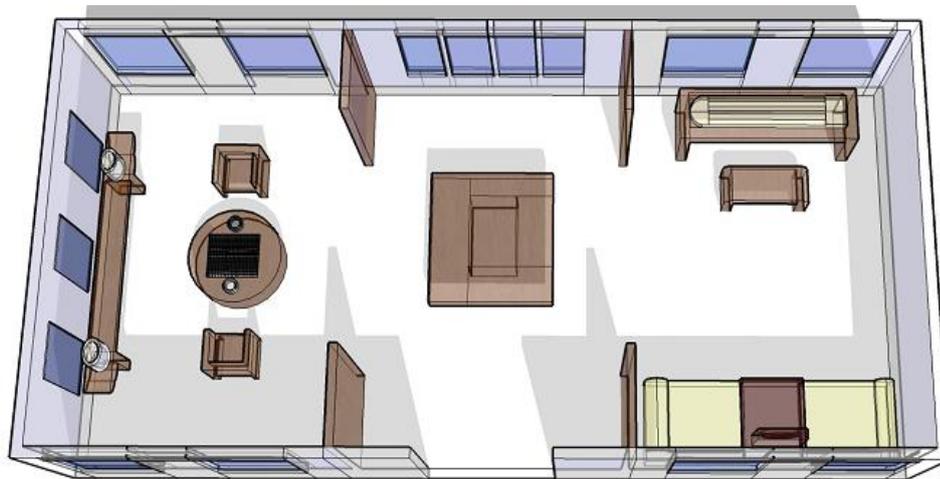
ภาพที่ 3-24 ยุ่นฉินจาย (Chen Chi)

ภาพที่ 3-25 ภาพภายในของยูนจินจาย (dpm.org.cn/Home.html)

ภาพที่ 3-26 ภาพภายในของยูนจินจาย (dpm.org.cn/Home.html)

ภาพที่ 3-27 ภาพแสดงพื้นที่ของยู่นฉินจาย (Chen Chi)

พื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัย

พื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยนำเสนอลักษณะพิเศษของความหลากหลาย ความเป็นส่วนตัวและความทันสมัย การออกแบบเน้นไปที่การแสวงหาศิลปะ วรรณกรรมและปรัชญาของแต่ละบุคคล ผสมผสานวัฒนธรรมดั้งเดิมเข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยมีคุณสมบัติหลักได้แก่ การออกแบบเฉพาะบุคคล การบูรณาการองค์ประกอบทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม การออกแบบเอนกประสงค์ การจัดวางแบบเปิด และการจัดแสดงงานศิลปะและงานหัตถกรรม กล่าวโดยสรุป พื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยไม่เพียงแต่ยังคงรักษาแนวโน้มความหรูหราของพื้นที่ปัญญาชนแบบดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังรวมเอาวิถีชีวิตและคุณค่าสมัยใหม่เข้าด้วยกัน จากการวิจัยภาคสนาม งานวิจัยนี้ นำพื้นที่ปัญญาชนแบบซูโจวและพื้นที่ปัญญาชนท้องถิ่นในจิงเต๋อเจิ้นมาเป็นตัวอย่าง

1. พื้นที่ปัญญาชนแบบซูโจว

พื้นที่ปัญญาชนแบบซูโจวใช้ความงามตามธรรมชาติของเมืองน้ำเจียงหนานเป็นพื้นหลัง แสดงให้เห็นถึงประเพณีของปัญญาชนอย่างลึกซึ้ง โดยมีเอกลักษณ์ได้แก่ การผสมผสานของธรรมชาติ การใช้เครื่องเรือนแบบคลาสสิก การให้ความสำคัญกับสมบัติทั้งสี่ในห้องศึกษา การตกแต่งด้วยภาพวาดหมึก การแกะสลักไม้แดง การตกแต่งด้วยหินอ่อนสีขาว และเน้นวัฒนธรรมที่เป็นศูนย์รวมความหรูหรา รูปแบบนี้สร้างพื้นที่การพบปะอันเป็นเอกลักษณ์สำหรับปัญญาชน ผ่านการผสมผสานอย่างลงตัวขององค์ประกอบทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม ซึ่งไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงความรักในศิลปะและวรรณกรรมของปัญญาชนเท่านั้น แต่ยังรวมแนวคิดของการอยู่ร่วมกันกับธรรมชาติอย่างกลมกลืนเข้าไว้ด้วยกันอีกด้วย

1.1 ห้องตี๋มา

ห้องตี๋มาแบบซูโจวเป็นพื้นที่พิเศษที่ผสมผสานบรรยากาศของปัญญาชนเจียงหนาน ห้องตี๋มาในรูปแบบซูโจวเน้นไปที่การผสมผสานกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเพื่อให้แสงธรรมชาติส่องผ่านหน้าต่างบานใหญ่หรือลานภายในได้อย่างเต็มที่ ทำให้ทิวทัศน์ในร่มและกลางแจ้งส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดดเด่นด้วยการผสมผสานตามธรรมชาติ การตกแต่งที่หรูหรา รูปแบบสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิม รสนิยมของชุดน้ำชา วัฒนธรรมที่รวมความหรูหรา บรรยากาศที่เงียบสงบ บรรยากาศของวรรณกรรมและศิลปะ และมารยาทในพิธีชงชาแบบดั้งเดิม (ดังที่แสดงในภาพที่ 3-28)

ตำแหน่ง : ปกติจะวางไว้ในพื้นที่ที่มีหน้าต่างบานใหญ่

ขนาดของพื้นที่ : ประมาณ 10 ตารางเมตร

เครื่องเรือน : โต๊ะกาแฟ ตู้เครื่องชา วัสดุส่วนมากทำจากไม้มะฮอกกานีแกะสลักเป็น

หลัก

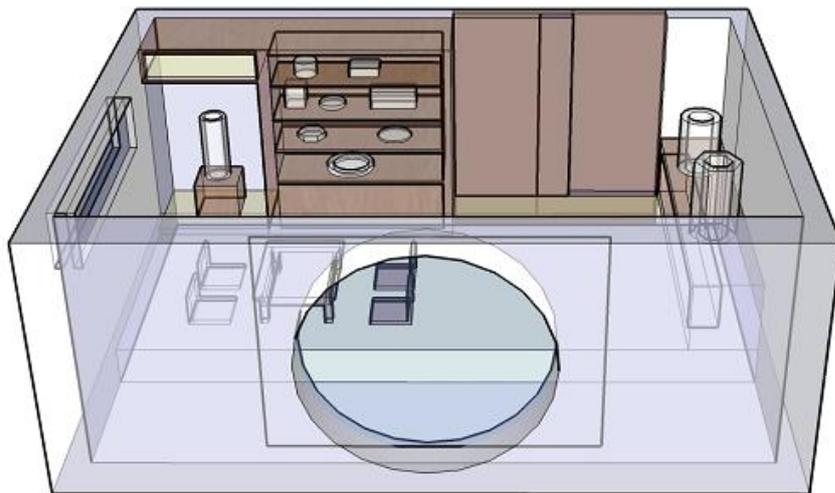
รูปแบบของการจัดวางองค์ประกอบ: พิธีพรณธรรมชาติ เครื่องเรือน ชุดน้ำชา เครื่องตกแต่งเครื่องเคลือบ

ภาพที่ 3-28 ห้องตี๋มาแบบซูโจว (Chen Chi)

ภาพที่ 3-29 ห้องดื่มชาแบบชู่โจว (Chen Chi)

ภาพที่ 3-30 การแสดงภาพห้องดื่มชาแบบชู่โจว (Chen Chi)

1.2 ห้องหนังสือ

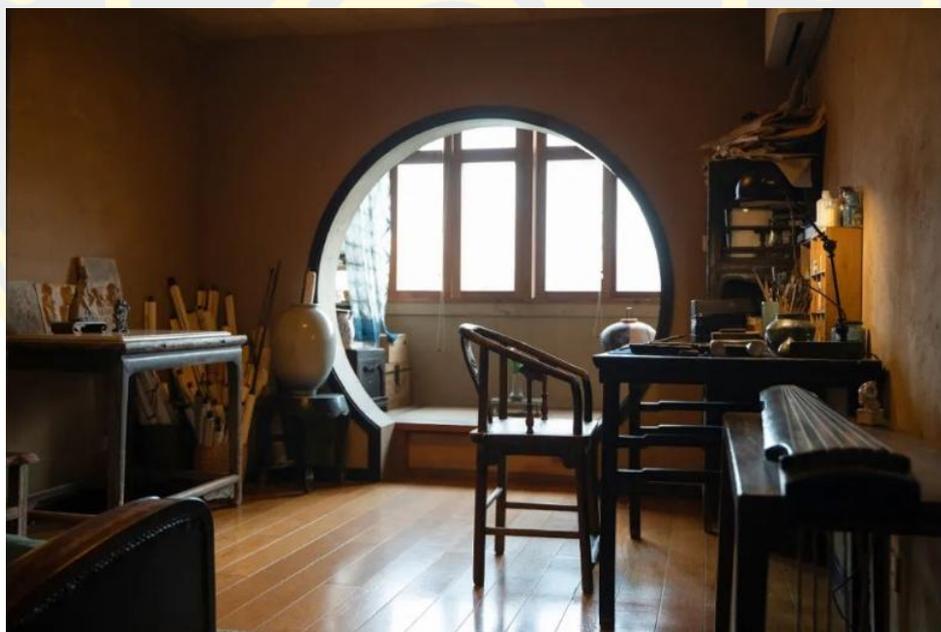
ห้องหนังสือแบบซูโจวเป็นพื้นที่ที่โดดเด่นด้วยบรรยากาศของปัญญาชนแบบดั้งเดิมและนักปราชญ์ผู้สง่างาม โดยมีเอกลักษณ์ได้แก่ การเน้นไปที่องค์ประกอบทางวรรณกรรมและศิลปะ การใช้เครื่องเรือนแบบคลาสสิกและองค์ประกอบไม้ เน้นศิลปะภาพวาดตัวอักษรจีน การใช้รูปแบบสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิม สนับสนุนแสงธรรมชาติ สร้างบรรยากาศที่เงียบสงบ และอาจเป็นสถานที่สำหรับการรวบรวมวรรณกรรม ห้องหนังสือประเภทนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างพื้นที่การอ่านหนังสือและพื้นที่การแลกเปลี่ยนสำหรับผู้ที่มีทั้งความสง่างามและความเรียบง่าย รวมถึงมีรสนิยมทางวรรณกรรม (ดังที่แสดงในภาพที่ 3-31)

ตำแหน่ง : โดยทั่วไปแล้วจัดวางในตำแหน่งที่มีแสงสว่างจ้าในพื้นที่

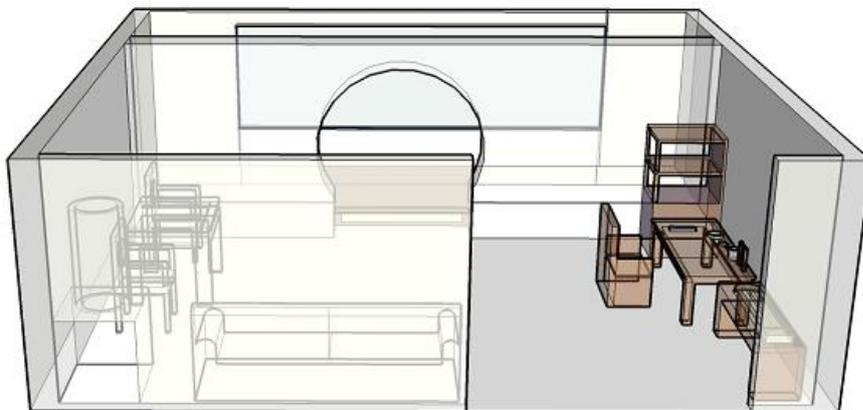
ขนาดของพื้นที่ : 8 ตารางเมตร

เครื่องเรือน : โต๊ะ เก้าอี้ โต๊ะวาดภาพ วัสดุทำจากไม้แดงเป็นหลัก

รูปแบบของการจัดวางองค์ประกอบ: มีเครื่องใช้ในห้องศึกษา พินโบราณและเครื่องเคลือบเป็นหลัก

ภาพที่ 3-31 ห้องหนังสือแบบซูโจว (Chen Chi)

ภาพที่ 3-32 ภาพการแสดงห้องหนังสือแบบซูโจว (Chen Chi)

2. พื้นที่ปัญญาชนรูปแบบจิ้งเต๋อเจิ้น

พื้นที่ปัญญาชนรูปแบบจิ้งเต๋อเจิ้นใช้วัฒนธรรมเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมเป็นหลัก โดยเน้นบรรยากาศที่เป็นเอกลักษณ์ของจิ้งเต๋อเจิ้นในฐานะเมืองหลวงแห่งเซรามิกของจีน โดยมีเอกลักษณ์ ได้แก่ งานฝีมืออันประณีตของเครื่องเคลือบจิ้งเต๋อเจิ้น การนำองค์ประกอบของปัญญาชนแบบดั้งเดิมเข้ามา การใช้สีคลาสสิกและการบูรณาการองค์ประกอบสมัยใหม่ พื้นที่ปัญญาชนประเภทนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงประเพณีที่โดดเด่นของวัฒนธรรมเครื่องเคลือบของจีนผ่านการผสมผสานระหว่างงานศิลปะเครื่องเคลือบและองค์ประกอบของปัญญาชนแบบดั้งเดิม ขณะเดียวกันปัญญาชนร่วมสมัยได้จัดให้มีพื้นที่เพื่อผสมผสานความดั้งเดิมเข้ากับความทันสมัย ตลอดจนการนำความสร้างสรรค์เข้ากับการชื่นชมศิลปะ

2.1 ห้องดื่มชา

เอกลักษณ์ของห้องดื่มชาแบบจิ้งเต๋อเจิ้น ได้แก่ การใช้ชุดน้ำชาเซรามิกที่สวยงามของจิ้งเต๋อเจิ้น การตกแต่งเครื่องลายคราม เครื่องเรือนแบบดั้งเดิม การจัดแสดงเครื่องเคลือบ และการนำองค์ประกอบของปัญญาชนแบบดั้งเดิมเข้ามา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้คนมีสถานที่สำหรับพักผ่อนและชิมชาที่ผสมผสานวัฒนธรรมดั้งเดิม ศิลปะเครื่องเคลือบ และรสนิยมสมัยใหม่เข้าไว้ด้วยกัน (ดังภาพที่ 3-33)

ตำแหน่ง : มุมตะวันออกเฉียงเหนือของพื้นที่

ขนาดของพื้นที่ : 6 ตารางเมตร

เครื่องเรือน : โต๊ะน้ำชา ศิลปะการชงชา ตู้โชว์ ซึ่งวัสดุทำจากไม้แดงเป็นหลัก

รูปแบบของการจัดวางองค์ประกอบ : ชุดน้ำชาเครื่องเคลือบ ถ้วยชา หินและตู้ปลา

ภาพที่ 3-33 ห้องดื่มชาแบบจิ้งเต๋อเจิ้น (Chen Chi)

ภาพที่ 3-34 ภาพแสดงห้องดื่มชาแบบจิ้งเต๋อเจิ้น (Chen Chi)

2.2 ห้องหนังสือ

ห้องหนังสือแบบจิงเต๋อเจิ้นเน้นไปที่การผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมและความสง่างามของปัญญาชน โดยมีเอกลักษณ์ได้แก่ การใช้สมบัติทั้งสี่ของห้องศึกษาเครื่องเคลือบ ผลงานเขียนพู่กันเครื่องลายคราม เครื่องเคลือบแบบดั้งเดิม ของตกแต่งเครื่องเคลือบจิงเต๋อเจิ้น การเก็บสะสมผลงานวรรณกรรมแบบดั้งเดิม ภาพวาดบนจานกระเบื้องเคลือบจิงเต๋อเจิ้น และอื่น ๆ องค์ประกอบเหล่านี้ร่วมกันสร้างพื้นที่การอ่านและการคิดที่เต็มไปด้วยศิลปะเครื่องเคลือบและความรู้สึกของปัญญาชนแบบดั้งเดิม (ดังภาพที่ 3-35)

ภาพที่ 3-35 ห้องหนังสือแบบจิงเต๋อเจิ้น (Chen Chi)

ภาพที่ 3-36 ห้องหนังสือแบบจิงเต๋อเจิ้น (Chen Chi)

ภาพที่ 3-37 ภาพแสดงห้องหนังสือแบบจิ้งเต๋อเจิ้น (Chen Chi)

การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านแหล่งกำเนิดทางประวัติศาสตร์ของพื้นที่ปัญญาชน

จากการสัมภาษณ์ทำให้ผู้วิจัยรู้ว่า ประวัติศาสตร์การพัฒนาของ “ปัญญาชน” ในราชวงศ์ที่ผ่านมาของประเทศจีน รัชสมัยเฉียนหลงอาจกล่าวได้ว่าเป็นยุคทองของปัญญาชน ในช่วงเวลานั้น เศรษฐกิจและสังคมมีความมั่นคงและเจริญรุ่งเรือง บรรยากาศทางวัฒนธรรมที่หนักแน่น สถานะและอิทธิพลของเหล่าปัญญาชนก็ได้รับการยกระดับขึ้นเช่นกัน ขณะเดียวกัน การให้ความสำคัญของจักรพรรดิเฉียนหลงในด้านวัฒนธรรมในฐานะ “จักรพรรดิปัญญาชน” ได้ส่งเสริมการพัฒนาและสร้างปัญญาชนเช่นกัน ด้วยเหตุนี้จึงมีบทบาทสำคัญมากในรัชสมัยเฉียนหลง ไม่เพียงแต่กลายเป็นเวทีสำหรับการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและศิลปะเท่านั้น แต่ยังมีส่วนช่วยในการส่งเสริมด้านการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจอีกด้วย

ภาพที่ 3-38 ภาพการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Chen Chi)

ภาพที่ 3-39 ภาพการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Chen Chi)

“พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเฉียนหลงยังเป็นพื้นที่ที่เต็มไปด้วยความคิดสร้างสรรค์และความหมายแฝงทางวัฒนธรรม ผลงานศิลปะและเครื่องเคลือบของที่นี่ไม่เพียงแต่ได้รับการชื่นชมอย่างสูงในช่วงเวลานั้นเท่านั้น แต่ยังถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าในปัจจุบันอีกด้วย การออกแบบและผลิตผลงานเหล่านั้น ผสมผสานแนวคิดและเทคโนโลยีด้านสุนทรียภาพในเวลานั้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงมุมมองทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณในยุคสมัยนั้น สำหรับการสร้าง “พื้นที่ปัญญาชน” ในอนาคต เราอาจได้รับแรงบันดาลใจจาก “พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเฉียนหลง ประการแรก ต้องให้

ความสำคัญกับการผสมผสานองค์ประกอบแบบดั้งเดิมและสมัยใหม่ในการออกแบบ เพื่อให้พื้นที่มีเสน่ห์ทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์และความรู้สึกสมัยใหม่ ประการที่สอง ในการผลิตเครื่องใช้เครื่องเคลือบ ควรให้ความสำคัญกับการผสมผสานระหว่างความเป็นศิลปะและการใช้งานจริง นอกจากนี้ ยังสามารถสร้างความรู้สึกด้านการมองเห็นและการสัมผัสที่ไม่เหมือนใครด้วยการใส่ใจในรายละเอียดต่าง ๆ เช่น สีและพื้นผิว ทำให้พื้นที่น่าดึงดูดยิ่งขึ้น

ภาพที่ 3-40 ภาพการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Chen Chi)

2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดวางพื้นที่ องค์ประกอบ ลวดลายและความสำคัญของพื้นที่ ปัญหาชน

จากการสัมภาษณ์ทำให้ผู้วิจัยรู้ว่า เครื่องใช้เครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญหาชนมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับกลุ่มปัญหาชนในวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน ปัญหาชนในวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนไม่ได้เป็นเพียงผู้สร้างสรรค์ด้านวรรณกรรมและศิลปะเท่านั้น แต่ยังเป็นผู้สืบทอดวัฒนธรรมและผู้นำแนวคิดเกี่ยวกับสุนทรียภาพอีกด้วย ในฐานะเป็นหนึ่งในรูปแบบศิลปะที่เป็นตัวแทนของวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน เครื่องเคลือบยังถูกนำมาใช้แพร่หลายในพื้นที่การใช้ชีวิตของปัญหาชน ในการออกแบบเครื่องเคลือบ องค์ประกอบและรูปแบบการออกแบบจำนวนมากได้มาจากสัญลักษณ์และลวดลายในวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน เช่น ดอกบัว ปลา มังกร เป็นต้น ลวดลายและสัญลักษณ์เหล่านั้นมีความหมายทางวัฒนธรรมและสัญลักษณ์เฉพาะของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับสุนทรียภาพและความรู้ทางวัฒนธรรม ขณะเดียวกัน กระบวนการผลิตและการใช้เครื่องใช้เครื่องเคลือบยังสะท้อนถึงคุณค่าและจิตวิญญาณบางประการในวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน ยกตัวอย่างเช่น สอดคล้องกับ

ธรรมชาติ เน้นความกลมกลืน เคารพประเพณี เป็นต้น ซึ่งค่านิยมเหล่านี้คล้ายกับอุดมการณ์และจิตวิญญาณของปัญญาชน การจัดวางของพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยเน้นการสืบทอดและการพัฒนาของวัฒนธรรมดั้งเดิม การจัดวางพื้นที่เน้นไปที่การสร้างบรรยากาศ โดยเน้นผ่านการเลือกและการจัดวางเครื่องใช้เครื่องเคลือบ และการออกแบบแสงเพื่อสร้างบรรยากาศแห่งปัญญาชน ขณะเดียวกัน การจัดวางยังเน้นความสะดวกสบายและการใช้งานจริง ทำให้ผู้คนที่รู้สึกผ่อนคลายสบายใจ โดยรวมแล้ว การจัดวางของพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยคือ การแสดงออกทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิต สะท้อนถึงการให้ความสำคัญในวัฒนธรรมดั้งเดิมของผู้คนและการแสวงหาชีวิตที่ดีขึ้น

ภาพที่ 3-41 ภาพการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Chen Chi)

ในด้านของความสำคัญ การออกแบบเครื่องเคลือบใน “พื้นที่ปัญญาชน” เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมและแนวโน้มทางสุนทรียภาพที่ไม่เหมือนใคร จากมุมมองของการออกแบบเครื่องเคลือบ สามารถให้แนวคิดการออกแบบใหม่และวิธีการสร้างสรรค์สำหรับการออกแบบเครื่องเคลือบในปัจจุบัน เพิ่มคุณค่าให้กับรูปแบบและเนื้อหาของ การออกแบบเครื่องเคลือบ ขณะเดียวกัน การสืบทอดและนวัตกรรมวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมปัญญาชน จะสามารถส่งเสริมการกระจายตัวและการพัฒนาของวัฒนธรรมดั้งเดิมจีนได้ในระดับหนึ่ง ในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมเครื่องเคลือบ ซึ่งให้มุมมองใหม่และประสบการณ์ทางสุนทรียภาพของวัฒนธรรมเครื่องเคลือบจีนในสังคมนานาชาติ ส่งเสริมการเผยแพร่และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเครื่องเคลือบระดับสากล ด้วยเหตุนี้ การประยุกต์ใช้ผลงานออกแบบเครื่องเคลือบใน “พื้นที่ปัญญาชน” จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง และมีผลอย่างยิ่งมากขึ้นต่อการส่งเสริมการพัฒนาและการสืบ

ทอด้วัฒนธรรมเครื่องเคลือบ ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและการแลกเปลี่ยนมือของวัฒนธรรมระหว่างประเทศ และเสริมอิทธิพลระหว่างประเทศของวัฒนธรรมจีนให้กว้างขวางมากขึ้น นอกจากนี้ การออกแบบเครื่องเคลือบ “พื้นที่ปัญญาชน” ร่วมสมัยยังสอดคล้องกับจิตวิญญาณของการฟื้นฟูวัฒนธรรมที่สนับสนุนโดยประเทศอีกด้วย ด้วยรูปแบบและเนื้อหาของเครื่องใช้เครื่องเคลือบ ยังสามารถสื่อความรักและการยอมรับในวัฒนธรรมจีน ขณะเดียวกัน ยังช่วยให้วัฒนธรรมโบราณรุ่งเรืองขึ้นในสังคมร่วมสมัย และส่งเสริมการเผยแพร่และการพัฒนาของวัฒนธรรมจีน

ภาพที่ 3-42 ภาพการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Chen Chi)

จากการวิจัยภาคสนามเกี่ยวกับการแสดงข้อมูลของพื้นที่ปัญญาชนในรัชสมัยเฉียนหลงและพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัย ตลอดจนความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยเชื่อว่า “พื้นที่ปัญญาชน” ของจักรพรรดิเฉียนหลงและวัฒนธรรมเครื่องใช้ที่อุดมสมบูรณ์ ขณะที่ “พื้นที่ปัญญาชน” ของบัณฑิตที่ปฏิบัติตามจักรพรรดิเฉียนหลง ซึ่งรวมไปถึงความคาดหวังของจักรพรรดิในด้านความซื่อสัตย์สุจริตก็ได้แสดงให้เห็นในพื้นที่เช่นกัน แม้ว่าพื้นที่ปัญญาชนชนพื้นบ้านจะปฏิบัติตามแนวคิดของจักรพรรดิเช่นเดียวกัน แต่เครื่องใช้ได้แสดงออกถึงความเรียบง่าย และเน้นไปที่การใช้งานจริงเป็นหลัก

จากการสำรวจพื้นที่ปัญญาชนรูปแบบจิ้งเต๋อเงินและพื้นที่ปัญญาชนรูปแบบชู่โจวในยุคร่วมสมัย ผู้วิจัยเชื่อว่าพื้นที่ปัญญาชนทั้งสองแห่งนี้ได้เป็นไปตามรูปแบบดั้งเดิมของท้องถิ่น เช่น เครื่องเคลือบจิ้งเต๋อเงิน สวนแบบชู่โจว ซึ่งรูปแบบเหล่านี้สามารถนำมาใช้เป็นตัวอย่างเพื่อสร้างพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยได้

บทที่ 4

นโยบายทางวัฒนธรรม “พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเจียนหลง และสุนทรียภาพ “พื้นที่ปัญญาชน” ร่วมสมัย เพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบ

ในบทนี้ได้วิเคราะห์นโยบายทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ภายในเป็นหลัก ผ่านการสังเคราะห์องค์ประกอบของรัชสมัยเจียนหลงและพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัย โดยวิเคราะห์เครื่องใช้ สุนทรียภาพ และสภาพแวดล้อมของห้องหนังสือ ห้องดื่มชา ห้องพินและหมากล้อมเป็นหลัก สังเคราะห์ออกมาเป็นองค์ประกอบและหลักการจัดแสดงที่สอดคล้องกับสุนทรียภาพของเครื่องเคลือบใน “พื้นที่ปัญญาชน” ร่วมสมัย เพื่อเป็นพื้นฐานการออกแบบเชิงนวัตกรรมของผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบในภายหลัง

นโยบายทางวัฒนธรรมของ “พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเจียนหลง

1. ห้องหนังสือ

1.1 การวิเคราะห์เครื่องใช้

(1) เครื่องเคลือบ

เครื่องใช้มีบทบาทอย่างมากในพื้นที่ชีวิตของปัญญาชน ด้านหนึ่งคือ การใช้งานของเครื่องใช้มีบทบาทเพื่อตอบสนองความต้องการในชีวิตของ “ปัญญาชน” อีกด้านหนึ่งคือ เครื่องใช้ต่างๆ กลายเป็นเครื่องบรรจุนิเวศวิทยาของ “ปัญญาชน” ดังนั้น วัตถุใน “พื้นที่ปัญญาชน” มีหน้าที่เป็นตัวเชื่อม ซึ่งไม่เพียงแต่นำ “ปัญญาชน” ไปสู่โลกทางสุนทรียภาพและสง่างามเท่านั้น แต่ยังสามารถนำ “ปัญญาชน” เข้าสู่ชีวิตทางสังคมที่แท้จริง ด้วยการพัฒนาทางสังคม วัตถุยังคงอยู่บนพื้นฐานของการใช้งาน และสุนทรียภาพได้รับการพัฒนาอย่างโดดเด่น เพื่อให้เป็นรากฐานอันทรงคุณค่าสำหรับการผสมผสานของเข้ากับสังคมสมัยใหม่

“ห้องที่ไม่มีเครื่องเคลือบไม่สง่างาม” ตามที่ระบุไว้ใน “ฉางอู้จื่อ” ของเหวินเจินเหิงสมัยราชวงศ์หมิง เครื่องเคลือบสะท้อนให้เห็นอย่างมากใน “พื้นที่ปัญญาชน” เครื่องใช้ในห้องดื่มชา ภาชนะดอกไม้และเครื่องหอมในห้องหนังสือ และเครื่องใช้ในห้องหนังสือที่ทำจากเครื่องเคลือบ หรือแม้แต่อุปกรณ์ในการรับประทานอาหาร หมอนเครื่องเคลือบที่อยู่บนเตียง ล้วนสามารถเห็นได้ถึงเงาของเครื่องเคลือบทั้งสิ้น และหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมันได้สะท้อนให้เห็นในทางปฏิบัติ (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-1)

ภาพที่ 4-1 ภาพประกอบใน “ฉางอู้จื่อ” (sohu.com/a/141236071_739364)

จะเห็นได้ว่า เครื่องเคลือบเป็นสิ่งของที่ขาดไม่ได้ใน “พื้นที่ปัญญาชน” และยังเป็นส่วนสำคัญของ “พื้นที่ปัญญาชน” อีกด้วย เช่นนั้น เหตุใด “ปัญญาชน” ถึงมีความหลงใหลในเครื่องเคลือบเป็นพิเศษ เหตุผลดังกล่าวน่าจะมีดังต่อไปนี้

ประการที่หนึ่ง คุณสมบัติของวัสดุเครื่องเคลือบ ปัญญาชนของจีนโบราณมีความรู้สึกพิเศษต่อ “แผ่นดิน” ในความคิดของพวกเขา “แผ่นดิน” มีความหมายถึงบ้านเกิดและประเทศ เนื่องจาก “แผ่นดิน” ให้กำเนิดและเลี้ยงดูพวกเขา พูดตรง ๆ ก็คือ “แผ่นดิน” ภายในใจของปัญญาชนโบราณ เป็นความรู้สึกที่มีต่อบ้านเกิดและประเทศ วัสดุของเครื่องเคลือบนั้น ล้วนมีดินพอร์ชเลนเป็นส่วนประกอบพื้นฐาน ช่วงตัวของภาชนะ ลวดลายตกแต่ง และที่มาของรูปทรงและลวดลายล้วนมีความเกี่ยวข้องกับบ้านเกิดของเขา บ้านที่เลี้ยงดูเขา และแผ่นดินของประเทศอย่างใกล้ชิด ด้วยเหตุนี้ เครื่องเคลือบจึงสร้างความสัมพันธ์ทางสุนทรียภาพตามธรรมชาติกับปัญญาชน โดยอาศัยคุณสมบัติของวัสดุ

ประการที่สอง ความหมายทางวัฒนธรรมดั้งเดิมที่มีอยู่ในรูปทรงและลวดลายของเครื่องเคลือบ ตั้งแต่สมัยยุคหินเป็นต้นมา รูปทรงและลวดลายของเครื่องเคลือบโบราณของจีนล้วนมาจากชีวิตของมนุษย์ในยุคแรก ๆ และแหล่งที่มาของวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนก็ถูกสร้างขึ้นจากเครื่องใช้ในยุคหินอีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น แนวคิด “พิธีกรรม” ในวัฒนธรรมขงจื๊อนั้นเกี่ยวข้องกับเครื่องใช้ในครัวในยุคหิน และในกระบวนการสร้าง “เครื่องใช้ในครัว” ได้มีการปรากฏ “เครื่องเซ่นไหว้” ของจีน

โบราณจีน และพันธกิจของคนจีนโบราณได้ล่อม “พิธีกรรม” และศึกษา “สี่หนังสือห้าคัมภีร์” และยังต้องปฏิบัติตามจริยธรรมของ “สามหลักห้าคุณธรรม” (สามหลักได้แก่ จักรพรรดิเป็นหลักของขุนนาง พ่อเป็นหลักของลูก สามีเป็นหลักของภรรยา และห้าคุณธรรมประกอบไปด้วย เมตตาธรรม คุณธรรม มารยาท สติปัญญา และความเชื่อถือ) อีกด้วย ในฐานะที่เครื่องเคลือบเต็มไปด้วความเป็นพิธีกรรม จึงกลายเป็นวัตถุโดยธรรมชาติและเป็นที่ต้องการของ “ปัญญาชน” โบราณ

ประการที่สาม เครื่องเคลือบเป็นผลมาจากการทำให้เป็นวัตถุของพลังของมนุษย์ การพัฒนาเครื่องเคลือบในประเทศจีนถูกกำหนดจากภูมิปัญญาร่วมกันของบรรพบุรุษโบราณและสุนทรียภาพของชาติ เครื่องเคลือบมาจากความหยาบไปจนถึงละเอียด จากรูปนามไปจนถึงนามธรรม สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นผลจากการทำให้เป็นวัตถุของภูมิปัญญาโดยรวมของชนชาติจีน

ประการที่สี่ หน้าที่และการใช้งานที่เกิดจากเครื่องเคลือบ ยกตัวอย่างเช่น ภาพชื้ออื่อชื่อ เอ้อเจี้ยนกู่ถู่ (ฉากที่จักรพรรดิเฉียนหลงชื่นชมโบราณวัตถุ) (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-2) ชุดน้ำชาสำหรับการดื่มชา อุปกรณ์เครื่องเขียนสำหรับการเขียนพู่กัน กระถางดอกไม้สำหรับพืช ภาชนะเครื่องหอม เครื่องใช้พิธีกรรมสำหรับการปรับฮวงจุ้ย และการจัดวางเครื่องใช้เครื่องเคลือบทั้งหมดยังเป็นไปตามแนวคิดเรื่องการปรับสมดุลและความสมมาตรของจักรพรรดิเฉียนหลง

ภาพที่ 4-2 ภาพชื้ออื่อชื่อเอ้อเจี้ยนกู่ถู่ (ฉากที่จักรพรรดิเฉียนหลงชื่นชมโบราณวัตถุ)

(zxart.cn/detail/227/111429.html)

เนื่องจากลักษณะเฉพาะของเครื่องเคลือบ ดังนั้นคนโบราณจึงศึกษาและนวัตกรรมเครื่องเคลือบอย่างต่อเนื่อง และวัฒนธรรมดั้งเดิมของการสืบทอดเครื่องเคลือบเริ่มมีความชัดเจนมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งพัฒนาไปจนถึงปลายยุคสังคมนิยม และองค์ประกอบทางวัฒนธรรมของเครื่องเคลือบได้พัฒนาถึงจุดสูงสุด เครื่องเคลือบในยุคนี้ ไม่เพียงแต่มองเห็นแนวโน้มด้านสุนทรียภาพของ

“ปัญญาชน” โบราณเท่านั้น แต่ยังคงแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มความงามพิเศษของราชวงศ์ในยุคศักดินา อีกด้วย เครื่องเคลือบในยุคสมัยนั้น โดยเฉพาะเครื่องเคลือบเตาทางการในรัชสมัยเฉียนหลงนั้นมีควมค่าแก่การสืบทอดและนวัตกรรม สิ่งเหล่านี้มีการสืบทอดและนวัตกรรมแบบใด พัฒนาการของเครื่องเคลือบจนถึงทุกวันนี้ เนื่องจากเป็นการใช้งานและการสร้าง มันจึงมีพื้นที่มากมายสำหรับการพัฒนาในการออกแบบผลิตภัณฑ์ในปัจจุบัน การออกแบบผลิตภัณฑ์ไม่ได้เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์เท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงบุคคลทั่วไปด้วย ลักษณะทางสุนทรียภาพเป็นแนวโน้มที่จำเป็นต่อการพัฒนา ด้วยเหตุนี้ ภายใต้ภูมิหลังของยุคฟื้นฟูวัฒนธรรม คุณลักษณะทางสุนทรียภาพของเครื่องเคลือบเตาราชสำนักในรัชสมัยเฉียนหลงจึงจำเป็นต้องค้นหาวิธีการดำรงอยู่ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ดังนั้น รูปทรง และลวดลายของเครื่องเคลือบเตาราชสำนักในรัชสมัยเฉียนหลง ที่สามารถแสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะด้านสุนทรียภาพที่สามารถเข้าร่วมกระแสของการออกแบบผลิตภัณฑ์ร่วมสมัยจากมุมมองของการออกแบบอย่างแน่นอน เพราะฉะนั้น “พื้นที่ปัญญาชน” แสวงหาแบบอย่างของการผสมผสานแนวคิดการออกแบบเครื่องเคลือบและลวดลายของเครื่องเคลือบเตาราชสำนักในรัชสมัยเฉียนหลงเข้ากับการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ทันสมัย

การวิเคราะห์รูปทรง

ตามเอกสารของกรมกิจการภายในแห่งราชวงศ์ชิง การผลิตเครื่องเคลือบเตาทางการในราชวงศ์ชิง รวมถึงประเภทและลวดลายของเตาทางการนั้น ล้วนถูกกำหนดจากกรมกิจการภายใน ยกตัวอย่างเช่น

“ในวันที่สิบกันยายนปีที่เจ็ดของเฉียนหลง ขุนนางปายชื่อซิว และรองหัวหน้าดำจื่อ กล่าวว่ขันทีเกาหยูเจียวหยางกำลังลงสีแดงเพิ่มที่รอบด้านของชามเครื่องเคลือบลวดลายทิวทัศน์ โดยมีจุดประสงค์ว่า การเพิ่มสีแดงลงในน้ำทะเลทำเป็นแก้วและจาน ส่วนแก้วทำหูจับ จานแบนหรือทรงกลม หรือทรงกลีบดอกทานตะวัน ทดลองทำโครงไม้ของแก้วและจานก่อน เมื่อถึงเวลาแล้วค่อยทำอนุมติตามนี้”

นอกจากนี้ กรมกิจการภายในยังมีบทบาทในการตรวจสอบประเภทและลวดลายของเครื่องเคลือบที่ผ่านขุนนางเครื่องเคลือบที่นำมาถวายแก่พระเจ้าจักรพรรดิ และประสงค์ของพระเจ้าจักรพรรดิต่อขุนนางเครื่องเคลือบ

เนื่องจากขนาดของราชสำนักและระบบลำดับชั้นศักดินา จึงทำให้ประเภทของรูปทรงเครื่องเคลือบเตาทางการของราชวงศ์ชิงมีหลากหลายประเภท มีเครื่องใช้สำหรับการทำพิธีกรรม โดยเฉพาะ มีเครื่องใช้ดอกไม้ที่แสดงไว้ภายในห้อง มีเครื่องใช้สำหรับการดื่มชา ซึ่งเครื่องใช้เหล่านี้เป็นเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันในราชสำนัก และการออกแบบรูปทรงของเครื่องใช้ทางการเหล่านี้ล้วนสะท้อนถึงความสง่างามและความหรูหราของราชสำนักทั้งสิ้น

เครื่องใช้ประจำวัน

การออกแบบเครื่องใช้ประจำวัน โดยทั่วไปแล้วพิจารณาจากมุมมองของการใช้งานเป็นหลัก ซึ่งเน้นไปที่การใช้งานและหน้าที่เป็นหลัก ยกตัวอย่างเช่น หม้อสามขาและกาน้ำสามขาในวัฒนธรรมจีนตอนต้น จุดประสงค์ของสามขาออกแบบไว้เพื่อความมั่นคง และอาจจะมาจากการเผาเพื่อเครื่องปั้นดินเผาในยุคแรกนั้น สุนทรียภาพไม่ใช่จุดสำคัญในการพิจารณา แต่ด้วยความก้าวหน้าของอารยธรรมมนุษย์ สุนทรียภาพของเครื่องเคลือบเริ่มแข็งแกร่งขึ้น และเครื่องเคลือบเหล่านี้ได้รวมอยู่ในเครื่องเคลือบเตาทางการในสมัยโบราณ เนื่องจากเครื่องเคลือบเตาทางการนั้นมีไว้เพื่อรับใช้จักรพรรดิ ราชวงศ์ และขุนนางในสมัยโบราณที่มีความสามารถด้านสุนทรียภาพสูง ดังนั้นจีนโบราณจึงสามารถผสมผสานการใช้งานจริงและสุนทรียภาพได้อย่างลงตัวจึงเรียกคนเหล่านั้นว่า “นักปราชญ์” ซึ่ง “นักปราชญ์” ยังเป็นทั้งผู้สร้างและยังเป็น “ผู้มีปัญญา” อีกด้วย ดังเช่นที่กล่าวถึงถึงอิง ก็อยู่ในประเภทนี้เช่นเดียวกัน (Fu et al., 2023)

เตาทางการในรัชสมัยเฉียนหลงของราชวงศ์ชิงสะท้อนให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่น่าสนในของกลุ่มราชสำนัก ด้านหนึ่ง มีการใช้งานจริงเช่นเดียวกับเครื่องเคลือบประจำวันของเตาพลเรือน ในทางกลับกันเครื่องเครื่องประจำวันของเตาทางการมีแนวโน้มด้านสุนทรียภาพที่สูงมาก ซึ่งแนวโน้มด้านสุนทรียภาพประเภทนี้สะท้อนอยู่ในการตกแต่งและรูปทรงของเครื่องเคลือบ ตามเอกสารที่เกี่ยวข้อง เครื่องเคลือบประจำวันของเตาทางการรัชสมัยเฉียนหลงส่วนใหญ่มีดังต่อไปนี้

1) เครื่องใช้รับประทานอาหาร ภาชนะและเครื่องใช้ประจำวัน

ชาม จาน แก้ว จานรอง ถ้วย จอก กาน้ำ ขวด กระป๋อง โองี กล่อง ม้านั่ง โต๊ะ หมอน ฯลฯ เครื่องเคลือบประเภทเดียวกันแต่มีรูปร่างที่ต่างกัน และเครื่องเคลือบประเภทนี้มีมากที่สุด

2) เครื่องใช้ในห้องหนังสือ

เฉียนหลงเรียนรู้วัฒนธรรมชาวฮั่นมาตั้งแต่ยังเด็ก ด้วยเหตุนี้ทำให้ได้รับอิทธิพลจากชาวฮั่นมากมาย เครื่องใช้ในห้องหนังสือจึงถูกแทนที่ด้วยการใช้เครื่องเคลือบในปริมาณมาก และยังมีงานฝีมือที่ประณีตงดงามอีกด้วย เช่น ถาดหมึก ที่ล้างแปรง กล่องตราประทับ ที่ใส่พู่กัน ที่แขวนพู่กัน ที่ปักพู่กัน อุปกรณ์หมากล้อม และอื่น ๆ

เครื่องใช้สำหรับการตกแต่ง

เครื่องใช้สำหรับการตกแต่ง หมายถึง เครื่องใช้ในการตกแต่งพื้นที่ภายในอาคารหรือให้ความบันเทิง ซึ่งเครื่องใช้ประเภทนี้มีไว้เพื่อสนองความต้องการด้านสุนทรียภาพของชนชั้นปกครองเท่านั้น ดังนั้น การออกแบบรูปทรงจึงมีความงดงาม ยกตัวอย่างเช่น แจกันเจียวไต้ของเตาทางการในรัชสมัยเฉียนหลง รูปทรงโดยรวมที่เหมือนจะหักแต่ไม่หัก เหมือนจะเชื่อมกันแต่ก็ไม่เชื่อม ซึ่งมีองค์ความคิดที่แยกย่อยอยู่ใน ของตกแต่งของเตาทางการรัชสมัยเฉียนหลงประกอบไปด้วย แจกัน

ดอกไม้ แจกันจวีนดอกไม้ แจกันติดผนัง แจกัน ฉากกั้น กระจกดอกไม้ ที่ใส่ดอกไม้ ขวดยานัตถ์ รวมถึงรูปปั้นสัตว์ต่าง ๆ ประติมากรรมเครื่องเคลือบเลียนแบบสิ่งต่าง ๆ และรูปปั้นจากเครื่องเคลือบ

หลักการออกแบบรูปทรง ในรัชสมัยเฉียนหลงเป็นยุครุ่งเรืองของการพัฒนาสังคมในราชวงศ์ชิง ในช่วงเวลานั้น มีผู้เชี่ยวชาญและช่างฝีมือที่มีชื่อเสียงในหมู่ประชาชนที่ผลิตและออกแบบเครื่องเคลือบทางการ พวกเขาเชี่ยวชาญงานหัตถกรรมเครื่องเคลือบที่ทันสมัยที่สุด ดังนั้นการผลิตเครื่องเคลือบเตาทางการในรัชสมัยเฉียนหลงจึงถึงระดับสูงสุดในแง่ของคุณภาพและปริมาณ ด้วยรูปทรงที่ประณีตงดงาม การออกแบบที่แยบยล ตามภาพรวมทั่วไปของเตาทางการในรัชสมัยเฉียนหลง หลักการออกแบบเครื่องเคลือบมีดังต่อไปนี้

1) ความมั่นคงของรูปทรง

จากการพิจารณารูปแบบของรูปทรงเครื่องเคลือบแล้ว เครื่องปั้นดินเผาของมนุษย์ในยุคแรก ๆ ในสมัยก่อนประวัติศาสตร์ได้มีความมั่นคงของรูปทรงเครื่องปั้นดินเผาแล้ว ยกตัวอย่างเช่น ขามฐานกลมในวัฒนธรรมสื่อซาน ภายหลังได้พัฒนามาเป็นหม้อสามขาในเวลาต่อมา และบางส่วนยังมีฐานกลมอีกด้วย และรูปทรงเครื่องปั้นดินเผาอื่น ๆ เช่น ขวดโหล กาน้ำ หม้อ เป็นต้น ที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าหลักการออกแบบมีความมั่นคงที่เป็นหลักของการออกแบบพื้นฐานของเครื่องใช้ ซึ่งเครื่องใช้เหล่านี้มีลักษณะเด่นที่เหมือนกัน ดังต่อไปนี้ ประการที่หนึ่ง จุดศูนย์กลางอยู่ส่วนล่างของเครื่องใช้ เครื่องเคลือบเตาทางการในรัชสมัยเฉียนหลงล้วนปฏิบัติตามหลักการนี้ โดยเฉพาะเครื่องใช้ประจำวัน เนื่องจากการใช้งานจริงของเครื่องใช้ประจำวันต้องค่อนข้างแข็งแรง ดังนั้นพื้นที่ส่วนทางด้านล่างจึงมีขนาดใหญ่ ส่วนปากและส่วนคอ หรือแม้แต่ช่วงไหล่จะมีขนาดที่ค่อนข้างเล็กเช่น ขวดทรงน้ำเต้า ขวดทรงท้องฟ้า เป็นต้น ประการที่สอง แนวตั้งและระดับ แนวตั้งคือการทำให้แน่ใจว่าจุดถ่วงของเครื่องใช้อยู่ที่ศูนย์กลางของเครื่องใช้ และเครื่องใช้ที่มีรูปทรงกลมต้องคำนึงถึงแนวตั้งและระดับสำหรับเครื่องใช้เหลี่ยมที่เป็นเอกลักษณ์นั้น เช่น กล่องบรรจุรูปขนาดเล็กหนึ่งใน “सानเซ่อ” ที่ได้กล่าวถึงในข้างต้นนั้น ไม่ได้ให้ความสำคัญกับแนวตั้งมากจนเกินไป ประการที่สาม อัตราส่วนของเส้นผ่านศูนย์กลางของวงกลมได้ภาพขณะมีความเหมาะสม ยิ่งเส้นผ่านศูนย์กลางของ เส้นรอบวงนั้นใหญ่ขึ้นยิ่งทำให้มีความมั่นคงมากขึ้น การตรวจสอบอัตราส่วนที่เหมาะสมหรือไม่นั้นต้องดูที่เส้นล่างของตัวเชื่อมขวางระหว่างเส้นขนานที่ปลายทั้งสองของส่วนไหล่กับเส้นทแยงมุม หากนระหว่างปลายทั้งสองของฐานมีค่ามากกว่าหนึ่งในสามหรือน้อยกว่าหนึ่งในสาม ถือว่าอัตราส่วนดังกล่าวไม่เหมาะสม

ลักษณะพิเศษดังกล่าวในข้างต้นถือว่าเป็นหลักการโดยทั่วไปของความมั่นคงของเครื่องเคลือบเตาทางการในรัชสมัยเฉียนหลง แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีจุดถ่วงอยู่ที่ส่วนบนของเครื่องเคลือบเตาทางการในรัชสมัยเฉียนหลง เช่น แก้วฐานสูง ขามฐานสูง เป็นต้น แต่เครื่องเคลือบประเภทนี้ยังคงยึดตามหลักการของความมั่นคง ซึ่งมีเส้นส่วนฐานขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังมีเครื่องเคลือบเช่น จาน จาน

เล็ก เนื่องจากมีรูปทรงที่สั้น และส่วนฐานกลม จึงได้รับผลกระทบจากหลักการของความมั่นคง
ค่อนข้างน้อย

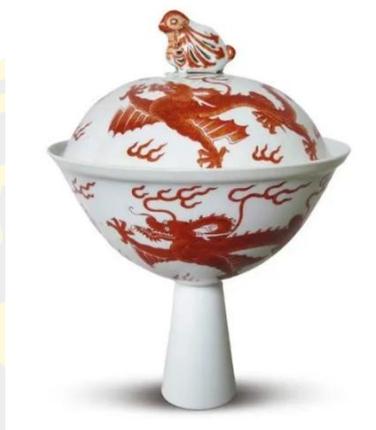
2) ความเปลี่ยนแปลงและความเป็นหนึ่งของรูปทรง

หากพิจารณาถึงหลักการของความมั่นคงจากมุมมองการใช้งาน เช่นนั้นการเปลี่ยนแปลง
และความเป็นหนึ่งของรูปทรงนั้นจะพิจารณาจากมุมมองของสุนทรียภาพ แก่นแท้ของศิลปะคือการ
แสดงเจตนาของผู้สร้างสรรค์ผ่านรูปแบบของผลงานศิลปะที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การ
เปลี่ยนแปลงของรูปแบบเป็นลักษณะพิเศษทางศิลปะที่สำคัญมากสำหรับการสร้างศิลปะ ยกตัวอย่าง
เช่น ศิลปะการวาดภาพจิตรกรรมแสดงให้เห็นถึงเส้นของการวาดภาพศิลปะผ่านรูปแบบของเส้น
และสีที่คาดเดาไม่ได้ ขณะที่ศิลปะประติมากรรมต้องใช้พื้นที่ผิวเพื่อสร้างผลงานศิลปะ ด้วยเหตุนี้ การ
สร้างศิลปะให้ความสำคัญกับรูปแบบเป็นอย่างมาก เนื่องจากเส้น การเลือกวัสดุ และวิธีการพิเศษที่
รวมกันเป็นบางรูปแบบหรือความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบจะสามารถกระตุ้นอารมณ์ทางสุนทรียภาพ
ของเราได้ ในฐานะที่เป็นการสร้างรูปทรงทางศิลปะของศิลปะเครื่องเคลือบ กฎของการสร้างรูปทรงจึง
ประกอบไปด้วยอารมณ์และความรู้สึกทางสุนทรียภาพที่เหนือการเวลาของคนสมัยโบราณ

1) ความสัมพันธ์ของการเปรียบเทียบ

การเปรียบเทียบรูปทรงของเตาทางการในรัชสมัยเฉียนหลง ส่วนใหญ่สะท้อนให้จาก
การเปรียบเทียบส่วนบนและส่วนล่าง โดยเฉพาะความแตกต่างระหว่างส่วนคอและส่วนฐาน การ
เปรียบเทียบระหว่างส่วนไหล่และส่วนท้อง การใช้งานของเครื่องเคลือบที่แตกต่างกันก็ทำให้การ
เปรียบเทียบระหว่างส่วนบนและส่วนล่างแตกต่างกันเล็กน้อย เช่น ภาชนะใส่อาหารและเครื่องใช้
ประจำวัน โดยทั่วไปแล้วจะคงความสัมพันธ์ของการเปรียบเทียบ “บน เล็ก ล่าง ใหญ่” การ
เปรียบเทียบดังกล่าวไม่ได้พิจารณาเพียงแค่ความมั่นคงเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงมุมมองของนิยัตินด้าน
สุนทรียภาพและจิตวิทยาด้านสุนทรียภาพของผู้คนอีกด้วย นอกจากนี้ ในเครื่องใช้เครื่องเคลือบของ
เตาทางการในรัชสมัยเฉียนหลงยังคงมีปรากฏความสัมพันธ์ของการเปรียบเทียบระหว่าง “บนใหญ่
ล่างเล็ก” “บนและล่างเท่ากัน” และ “บนล่างเล็ก ส่วนกลางใหญ่” เป็นต้น ตัวอย่างเช่น ขามฝาปิด
ฐานสูงลายมังกรสีแดง รัชสมัยเฉียนหลง (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-3) แจกันลายครามลวดลายกิ่งก้าน
ดอกไม้รัชสมัยเฉียนหลง (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-4) เป็นต้น มีเครื่องเคลือบบางชนิดยังคงยึดตาม
หลักการความสัมพันธ์การเปรียบเทียบของ “ข้างบนเหลี่ยมข้างล่างกลม” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แนวคิด
จักรวาลของท้องฟ้ากลมในยุควินโยโบราณ เช่น แจกันแบบฉงชื้อลายครามลวดลายกิ่งก้านดอกไม้ รัช
สมัยเฉียนหลง (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-5) ในความสัมพันธ์ที่ตรงข้ามกับส่วนปากและส่วนฐาน ส่วน
มาส่วนฐานจะเปลี่ยนแปลง ที่สะท้อนให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงตรงส่วนปากของเครื่องเคลือบเป็น
หลัก รูปแบบส่วนปากของเครื่องเคลือบเตาทางการในรัชสมัยเฉียนหลงมีหลากหลาย และมีแบบหลัก

อยู่สามแบบได้แก่ มีแบบปากแคบ แบบปากบานออก และแบบปากตรง แต่ยังมีปากดอกทานตะวัน และแบบกลีบดอกบัวอีกด้วย ซึ่งพวกมันสร้างความแตกต่างอย่างมากกับส่วนฐานด้านล่าง

ภาพที่ 4-3 ชามชาสูงมีฝา สีส้มลายมังกร รัชสมัยเฉียนหลง (เครื่องใช้เครื่องเคลือบเตาเผาทางการราชสมัยเฉียนหลง,สำนักพิมพ์โบราณวัตถุทางวัฒนธรรม)

ภาพที่ 4-4 แจกันรางวัลลายครามลายกิ่งก้านดอกบัว รัชสมัยเฉียนหลง (เครื่องใช้เครื่องเคลือบเตาเผาทางการราชสมัยเฉียนหลง,สำนักพิมพ์โบราณวัตถุทางวัฒนธรรม)

ภาพที่ 4-5 แจกันแบบฉิ่งชื่อลายครามลวดลายกิ่งก้านดอกไม้ รัชสมัยเฉียนหลง (เครื่องใช้เครื่องเคลือบเตาเผาทางการรัชสมัยเฉียนหลง, สำนักพิมพ์โบราณวัตถุทางวัฒนธรรม)

2) ความสัมพันธ์แบบสมมาตร

พีทากอรัส นักปราชญ์ชาวกรีกโบราณเคยกล่าวไว้ว่า “ความสวยงามของเส้นต้องสัมพันธ์สมมาตรกับรูปทรงความงามอื่น ๆ ทั้งหมด” เครื่องเคลือบโบราณของจีนล้วนทำตามพื้นฐานของความสัมพันธ์แบบสมมาตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในลวดลายการตกแต่งบนเครื่องเคลือบ นอกจากนี้รูปทรงของเครื่องเคลือบเตาทางการรัชสมัยเฉียนหลงยังมีความสัมพันธ์แบบสมมาตรอีกด้วย ที่ส่วนใหญ่สะท้อนให้เห็นความสมมาตรระหว่างซ้ายและขวา รวมถึงความสมมาตรระกวางหุบด้านซ้ายและด้านขวาเช่น แจกันแบนทรงน้ำเต้าหยางฉายพื้นสีเหลืองลายริบบิ้นและภาพ “อายุมั่นขวัญยืน” รัชสมัยเฉียนหลง (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-6) ด้านซ้ายและด้านขวาของเครื่องเคลือบมีความสมมาตรกัน เช่น แจกันทรงมังกรสองหู หยางฉายพื้นสีเหลืองเพิ่มลวดลายอ้านปาเซียน รัชสมัยเฉียนหลง (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-7)

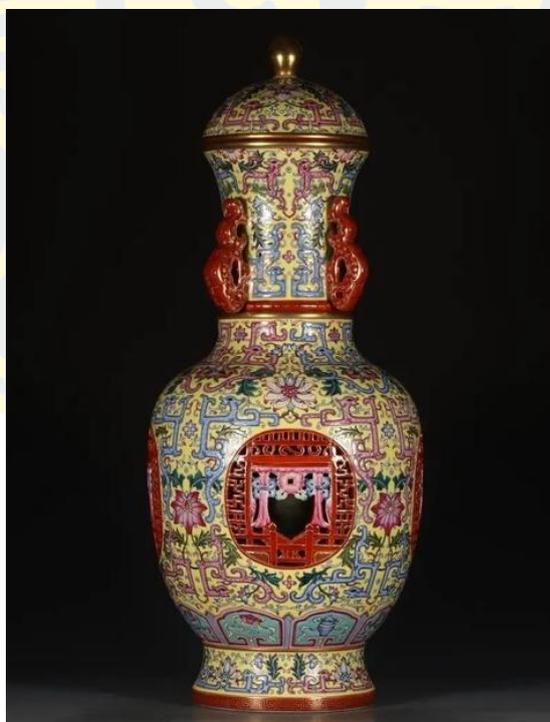
ภาพที่ 4-6 แจกันแบนทรงน้ำเต้าหยางฉายพื้นสีเหลืองลายริบบิ้นและภาพ “อายุมั่นขวัญเย็น” รัชสมัยเฉียนหลง (เครื่องใช้เครื่องเคลือบเตาเผาทางการรัชสมัยเฉียนหลง, สำนักพิมพ์โบราณวัตถุทางวัฒนธรรม)

ภาพที่ 4-7 แจกันทรงมังกรสองหูหยางฉายพื้นสีเหลืองเพิ่มลวดลายอ่านปาเซียน รัชสมัยเฉียนหลง (เครื่องใช้เครื่องเคลือบเตาเผาทางการรัชสมัยเฉียนหลง, สำนักพิมพ์โบราณวัตถุทางวัฒนธรรม)

3). ความสัมพันธ์ของภายในและภายนอก

เครื่องเคลือบในรัชสมัยเฉียนหลงยังปรากฏเครื่องใช้สองแบบในเตาทางการรัชสมัยเฉียนหลง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงระดับของช่างฝีมือเครื่องเคลือบในรัชสมัยเฉียนหลงได้อย่างเต็มที่ เช่น ขวดหัวใจหมุน ขวดหัวใจหมุนนี่คืออะไร ใน “พูดเรื่องเครื่องเคลือบ ณ หยิ่นหลิวจาย” ของสวีจื่อเหิง กล่าวไว้ว่า “ส่วนท้องของขวดมีความงดงามโปร่งแสง และขวดที่อยู่ด้านในสามารถหมุนได้ ถ้าใช้เรียกว่า “หัวใจหมุน” เป็นผลิตภัณฑ์พิเศษของพระราชวังชั้นใน” การออกแบบรูปทรงของขวดหัวใจหมุนนี้ มีความคิดในการออกแบบที่แยบยลมาก ในการจัดการความสัมพันธ์ระหว่าง “ภายใน” และ “ภายนอก” ที่ให้ความสำคัญกับแนวโน้มด้านสุนทรียภาพของผู้ชื่นชม เช่น แจกันเฟินฉ่ายพื้นสีเหลืองฉลุหัวใจหมุน รัชสมัยเฉียนหลง (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-8) บริเวณของคอขวดประเภทนี้ติดอยู่ที่แกนชั้นใน และวางไว้ในช่องส่วนท้องของขวดด้านใน ที่มีลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ ตรงส่วนฐานปิดผนึกไว้ ส่วนท้องแกะสลักโปร่งแสงเจียวไท่รูปทรงหรือที่ท้องส่วนบนและส่วนล่างเกี่ยวกันไว้ และสามารถขยับได้ แต่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ในส่วนหัวของหรือถูกแกะสลักโปร่งใสลวดลายปากว่าและลวดลายอื่น ๆ ซึ่งสามารถมองทะลุผ่านภาพวาดบนขวดด้านในที่หมุนตามส่วนคอได้ ให้ผลเหมือนเป็นโคมหมุน การผลิตมีความพิเศษ ประณีต และเป็นเอกลักษณ์

ภาพที่ 4-8 แจกันเฟินฉ่ายพื้นสีเหลืองฉลุหัวใจหมุน รัชสมัยเฉียนหลง (เครื่องใช้เครื่องเคลือบเตาเผาทางการรัชสมัยเฉียนหลง, สำนักพิมพ์โบราณวัตถุทางวัฒนธรรม)

การวิเคราะห์ลวดลาย

การตกแต่งเครื่องเคลือบในสมัยราชวงศ์ซ่งส่วนใหญ่เป็นภาพสี โดยเฉพาะการตกแต่งที่ครอบคลุมด้วยสีเคลือบเพิ่มกับภาพวาดสี เช่น ลายครามสีเขียวเพิ่มสี เคลือบในสีแดงพื้นเขียว ลายครามพื้นเหลือง ไต้หวันพื้นเหลือง ลวดลายภาพสีเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในการตกแต่งเครื่องเคลือบ ลายคราม เคลือบในสีแดง อุ๋น่าย เฟินฉ่าย ไต้หวัน และอื่นๆ ในเครื่องเคลือบสมัยราชวงศ์ซ่ง ล้วนใช้วัสดุสีต่างกันเพื่อให้ลวดลายและรูปภาพต่าง ๆ เพื่อให้เครื่องเคลือบมีความสวยงามมากยิ่งขึ้น จากวัตถุและเอกสารที่เก็บรักษาไว้ ลวดลายของเครื่องเคลือบเตาทางการในรัชสมัยเฉียนหลงส่วนใหญ่มีประเภทดังต่อไปนี้:

(1) ลวดลายมงคล

ใน “ซัวเหวิน” กล่าวไว้ว่า มงคล ดี สิริมงคล ความสุข คำว่า “ดี” ในที่นี้หมายถึงพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้คน ขณะที่ “สิริมงคล” หมายถึงความหวังและพรของผู้คนในอนาคต ที่มีสีสันของอุดมคติ (Li, 1993)เหตุใดคนโบราณจึงเริ่มใช้ความเป็นมงคล? ปัจจุบัน ในวงการวิชาการ โดยทั่วไปเชื่อว่า จิตสำนึกที่เป็นมงคลนั้นเกิดจากความเกรงกลัวต่อธรรมชาติของคนดึกดำบรรพ์ และความรู้สึกของความลึกลับ จากความเกรงกลัวต่อปรากฏการณ์และวัตถุบางอย่าง จึงนึกภาพว่าเป็นสัญลักษณ์ทางจิตวิญญาณที่มีอำนาจศักดิ์สิทธิ์ เพื่อสะดวกแก่การเช่นไหว้และบูชา ความหมายมงคลบางประการเริ่มแสดงเป็นรูปลักษณ์ทั่วไป นี่จึงเป็นที่มาของลวดลายมงคลประการหนึ่ง ดังนั้น แนวคิดเรื่องความเป็นสิริมงคลในการตกแต่งเครื่องเคลือบจึงสามารถสืบย้อนไปได้ถึงการบูชาโทเทมในสังคมดึกดำบรรพ์ เมื่อมีคนทำเครื่องใช้ที่ตกแต่งด้วยลวดลายมงคลเพื่อแสดงความเคารพและฝากความปรารถนาดี (Duan, 1999) เพราะเครื่องปั้นดินเผาทำสีเป็นผู้บุกเบิก ที่ทำให้ราชวงศ์ซ่งได้ปฏิบัติตามแนวทางนี้ ด้วยเหตุนี้ลวดลายมงคลจำนวนมากจึงสามารถพบได้ในเครื่องใช้ของแต่ละราชวงศ์ในประวัติศาสตร์จีนโบราณ และเครื่องเคลือบเตาทางการในรัชสมัยเฉียนหลงแห่งราชวงศ์ซ่งได้ทำให้มีความละเอียดมากยิ่งขึ้น

1) ลายมังกร

รูปแบบของการตกแต่งลวดลายมังกรที่เก่าแก่ที่สุดคือลวดลายมังกรที่อยู่ในการตกแต่งบนเครื่องเคลือบสมัยราชวงศ์สุ่ยและถัง และมาถึงยุคสูงสุดในสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ซ่ง ซึ่งในสมัยราชวงศ์ซ่งเป็นยุคที่มีความคิดเกี่ยวกับอำนาจของจักรพรรดิที่เป็นศูนย์รวมมากที่สุด ดังนั้น ลวดลายมังกรที่เป็นสัญลักษณ์ของอำนาจของจักรพรรดิจึงมีมากมายไม่ว่าจะเป็นในเตาทางการหรือเตาพลเรือน อีกทั้งยังมีรูปแบบที่หลากหลายอีกด้วย ลวดลายมังกรในเครื่องเคลือบเตาทางการในรัชสมัยเฉียนหลงที่พบเห็นได้บ่อยคือ ลวดลายมังกรกับก้อนเมฆ ลายมังกรกับน้ำทะเล และลายกลุ่มมังกร ภาพของลวดลายเหล่านี้มีรูปร่างราวกับธนูเทพเจ้ามังกร ส่วนท้องเป็นรูปงู กรงเล็บยาวขยาย มีลักษณะที่สง่างามเช่น ขวดแบนสองหูลายมังกรกับเมฆแบบหงฉ่ายลายคราม รัชสมัยเฉียนหลง แจกัน

ทรงแบนสองหูลายครามสีแดงและน้ำเงินลายเมฆและมังกร รัชสมัยเฉียนหลง (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-9)

ภาพที่ 4-9 แจกันทรงแบนสองหูลายครามสีแดงและน้ำเงินลายเมฆและมังกร รัชสมัยเฉียนหลง (เครื่องใช้เครื่องเคลือบเตาเผาทางการรัชสมัยเฉียนหลง ,สำนักพิมพ์โบราณวัตถุทางวัฒนธรรม)

2) ลายหงส์

ลวดลายหงส์มีที่มาเช่นเดียวกับลายมังกร ลวดลายหงส์ยังเป็นสัญลักษณ์โทเทมของมนุษย์ในยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในตำนานของประเทศจีน ผู้คนมักจะอธิบายว่ามันเป็นสัตว์ลึกลับที่ผสมผสานลักษณะของสัตว์ต่าง ๆ เช่น สัตว์ปีก สัตว์ร้าย สัตว์เลื้อยคลาน และปลา ที่รู้จักกันในนามของ “ราชาแห่งนก” มันยังเป็นสัญลักษณ์ของความโชคดี ลวดลายหงส์ในเตาเผาทางการในรัชสมัยเฉียนหลงส่วนใหญ่ประกอบด้วย หงส์คู่ กลุ่มของหงส์ เป็นต้น ในด้านเทคนิคการแสดงออกลวดลายดั้งเดิม ยังมีการวาดภาพในแบบนวัตกรรมใหม่ เช่น ขวดมีหูข้างลวดลายหงส์กับเมฆพื้นฉ่ำสีน้ำเงินเข้ม ขามเคลือบเงินเส้นทองลายหงส์ลอดดอกโบตั๋น (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-10)

ภาพที่ 4-10 ชามเคลือบเงินเส้นทองลายหงส์ลอดดอกโบตัน (เครื่องใช้เครื่องเคลือบเตาเผาทางการราชสมัยเฉียนหลง, สำนักพิมพ์โบราณวัตถุทางวัฒนธรรม)

ในบรรดาลวดลายตกแต่งของเตาเผาทางการในราชสมัยเฉียนหลง ลวดลายมงคลที่ใช้กันทั่วไปนอกจากลวดลายมังกรกับหงส์แล้ว ยังมีลวดลายสัตว์มงคล และสัตว์ปีกที่เป็นมงคล ลวดลายประเภทนี้ได้รับความนิยมโดยนักออกแบบและผู้ผลิตเครื่องเคลือบ ที่พบเห็นได้บ่อยคือ ลวดลายสัตว์มงคลและสัตว์ปีก ได้แก่ สิงโตตัวผู้ กิเลน กวางสน สิงโตเด็ก สิงโต ม้าน้ำ เป็นต้น

(2) ลวดลายธรรมชาติ

การตกแต่งหัวข้อธรรมชาติในเตาเผาทางการในราชสมัยเฉียนหลง ส่วนใหญ่พบในสองประเภท ได้แก่ ดอกไม้ และภูมิตศน์

1) ลวดลายดอกไม้ นก แมลง และปลา

เป็นประเภทหลักในวัฒนธรรมการตกแต่งแบบดั้งเดิมของประเทศจีน ที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน สามารถสืบย้อนไปได้ถึงยุคหิน การตกแต่งแบบดั้งเดิมของดอกไม้ นก แมลง และปลานั้น เริ่มต้นขึ้นตั้งแต่สมัยยุคหิน ด้วยการพัฒนาของสังคมและวัฒนธรรมดั้งเดิมที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ขอบเขตของดอกไม้ นก แมลง และปลาจึงขยายกว้างขึ้นและมีเนื้อหาที่มากมายขึ้นเรื่อย ๆ การตกแต่งดอกไม้และนกเหล่านี้ก็ปรากฏขึ้นในเครื่องเคลือบเป็นจำนวนมาก ลวดลายดอกไม้และนกในเครื่องเคลือบเตาเผาทางการในสามราชสมัยแห่งราชวงศ์ชิงนั้นมีมากมาย ลวดลายนกที่พบเห็นได้บ่อยคือนกยวนยาง นกยูง นกกระสา นกสีเขียวย ไก่จื้อจี ไก่ นกนางแอ่น ห่าน นกหิน นกกระเต็น นกกระเรียน ผีเสื้อ และต๊กแตน เป็นต้น ซึ่งนกเหล่านี้มีความหมายเชิงสัญลักษณ์ในวัฒนธรรมจีนโบราณ ตัวอย่างเช่น นกยวนยางเป็นสัญลักษณ์ของความรักที่สวຍงาม นกกระเรียนเป็นสัญลักษณ์ของความอายุยืน และอำนาจอันเป็นนิรันดร์ เป็นต้น สำหรับดอกไม้ที่พบได้บ่อยได้แก่ ดอกโบตัน ดอกบัว ดอกเบญจมาศ ดอกเหมย ดอกไห่ถั่ง เห็ดหลินจือ ดอกกล้วยไม้ ดอกคาเมเลีย ต้นสน ต้นไผ่ ส้มมือ อุ้งงู ดอกพิทูเนีย ดอกหงอนไก่ ดอกอวี๋หลัน ดอกไฮเดรนเยีย ดอกลิลลี่ และดอกกุ้ยฮวา เป็นต้น ซึ่งดอกไม้

เหล่านี้มีความหมายเชิงสัญลักษณ์ในวัฒนธรรมจีนโบราณ เช่น “สามสหายแห่งเหมันต์” ที่มีดอกเหมย ดอกกล้วยไม้ และต้นไผ่ “สี่บุรุษแห่งมวลบุปผา” ที่มีดอกเหมย ดอกกล้วยไม้ ไม้ไผ่ และดอกเบญจมาศ ที่แสดงถึงความดีและคุณธรรมที่อยู่ภายในของบุคคล นอกจากนี้ยังมีลวดลายประเภทแต่งและผลไม้อีกด้วยได้แก่ ทับทิม ลูกพีช ต้นบันยัน ลิ้นจี่ กล้วย สี่ฤดู เก้ากั ฮ่อง ซึ่งลวดลายการตกแต่งประเภทแต่งและผลไม้เหล่านี้ยังมีความหมายเชิงสัญลักษณ์อีกด้วย ตัวอย่างเช่น แจกันหัวทรงกระเทียมฟ้ากลางฉายลวดลายดอกไม้ รัชสมัยเฉียนหลง (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-11) แจกันสองหูฟ้ากลางฉายภาพพทกวี ดอกไม้ ก้อนหิน และไผ่สีทอง รัชสมัยเฉียนหลง (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-12)

ภาพที่ 4-11 แจกันหัวทรงกระเทียมฟ้ากลางฉายลวดลายดอกไม้ รัชสมัยเฉียนหลง (เครื่องใช้เครื่องเคลือบเตาเผาทางการรัชสมัยเฉียนหลง, สำนักพิมพ์โบราณวัตถุทางวัฒนธรรม)

ภาพที่ 4-12 แจกันสองหูฟาหลางฉายภาพบทกวี ดอกไม้ ก้อนหิน และไก่ฟ้าสีทอง รัชสมัยเฉียนหลง (เครื่องใช้เครื่องเคลือบเตาเผาทางการรัชสมัยเฉียนหลง, สำนักพิมพ์โบราณวัตถุทางวัฒนธรรม)

2) ลวดลายภูมิทัศน์

การตกแต่งลวดลายภูมิทัศน์มีต้นกำเนิดมาจากภาพวาดทิวทัศน์แบบจีนโบราณ ในสายตาของคนจีนโบราณ ภูมิทัศน์เป็นสถานที่ที่ฝึกอุดมคติและความปรารถนาของผู้คน ดังนั้นศิลปะการวาดภาพทิวทัศน์ในยุคแรกจึงเริ่มต้นขึ้นในสมัยราชวงศ์เว่ยและราชวงศ์จิ้น สนุกหรือภาพทางศิลปะประเภทนี้ได้ขยายมาสู่สาขางานหัตถกรรมเครื่องเคลือบเช่น เตาสีโอโจวในช่วงระหว่างราชวงศ์ซ่งและราชวงศ์หยวน เครื่องเคลือบของเตาสีโอโจวเป็นตัวแทนที่เก่าแก่ที่สุดของแหล่งเตาที่ใช้การตกแต่งภูมิทัศน์ของจีนกับการตกแต่งเครื่องเคลือบ หลังจากราชวงศ์ซ่ง เกือบทุกราชวงศ์ยังคงรักษาแนวปฏิบัติเช่นนี้ ในช่วงสามรัชสมัยแห่งราชวงศ์ชิงเป็นยุคที่ดีที่สุดในการสืบทอดและนวัตกรรม การตกแต่งลวดลายภูมิทัศน์ หมายถึงการประดับตกแต่งลวดลายบริเวณส่วนท้องของเครื่องเคลือบเพื่อพรรณนาถึง ภูเขา ป่าไม้ ต้นไม้ และรูปภาพอื่น ๆ โดยพื้นฐานแล้วคือการนำภาพภูมิทัศน์แบบดั้งเดิมย้ายลงมาไว้บนเครื่องเคลือบ ดังนั้น เนื้อหาของฤดูกาลทั้งสี่ ภาพภูเขาที่อยู่ห่างไกลและน้ำที่อยู่ใกล้ เงาของใบเรือ น้ำตกที่กระทบหิน เป็นต้น นอกจากนี้การตกแต่งลวดลายภูมิทัศน์บนเครื่องเคลือบในรัชสมัยเฉียนหลงยังปรากฏขึ้นในรูปแบบของ “การคายกวาง” ที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น แจกันแบนสามรู

ลายภูมิทัศน์ค้ายกวางแบบพื้นฉ่ายสีชมพูและสีเขียว รัชสมัยเฉียนหลง แจกันจวินฝีผาหูทรงหรู้อี้หยาง ฉ่ายลายทิวทัศน์สร้างขึ้นโดยจักรพรรดิเฉียนหลง (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-13) แจกันขนาดใหญ่หูทรง แหวนคู่ลายครามเพิ่มฉาก “สวนดอกท้อ” รัชสมัยเฉียนหลง (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-14)

ภาพที่ 4-13 แจกันจวินฝีผาหูทรงหรู้อี้ หยางฉ่ายลายทิวทัศน์สร้างขึ้นโดยจักรพรรดิเฉียนหลง (เครื่องใช้เครื่องเคลือบเตาเผาทางการรัชสมัยเฉียนหลง, สำนักพิมพ์โบราณวัตถุทางวัฒนธรรม)

ภาพที่ 4-14 แจกันขนาดใหญ่หูทรงแหวนคู่ลายครามเพิ่มฉาก “สวนดอกท้อ” รัชสมัยเฉียนหลง (เครื่องใช้เครื่องเคลือบเตาเผาทางการรัชสมัยเฉียนหลง, สำนักพิมพ์โบราณวัตถุทางวัฒนธรรม)

ในฐานะที่เป็นหนึ่งในยุคสูงสุดของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบโบราณของประเทศจีน เครื่องเคลือบใน “พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเฉียนหลงมีคุณลักษณะด้านการใช้งาน ด้านสุนทรียภาพ และด้านวัฒนธรรม การสืบทอดวัฒนธรรมโบราณ ฝีมือและเทคโนโลยีอันประณีต การตกแต่งอัน วิจิตรงดงาม ลวดลายละเอียดสวยงาม รวมถึงการมีสัดส่วนและรูปทรงที่กลมกลืนกัน หลักการเหล่านี้ ทำให้เครื่องเคลือบในรัชสมัยเฉียนหลงแสดงผลทางภาพอันวิจิตรงดงามและเป็นเอกลักษณ์ สะท้อนถึง ความเคารพและนวัตกรรมสำหรับวัฒนธรรมดั้งเดิม ผ่านการตกแต่งอย่างพิถีพิถันและงานฝีมืออัน ประณีต สิ่งเหล่านี้สะท้อนถึงสัญลักษณ์ของความรุ่งเรืองทางสังคมและบารมีของจักรพรรดิในรัช สมัยเฉียนหลง และกลายเป็นหนึ่งในตัวแทนที่สำคัญของศิลปะเครื่องเคลือบของประเทศจีน

หลักการด้านการใช้งานเป็นหนึ่งในหลักการสำคัญของการออกแบบเครื่องเคลือบใน รัชสมัยเฉียนหลง โดยเน้นถึงประโยชน์ใช้สอย การใช้งานและความปลอดภัยของเครื่องเคลือบ ประการแรก การออกแบบเครื่องเคลือบคำนึงถึงความต้องการที่แท้จริงทั้งในด้านรูปร่าง ปริมาณความ จุและการใช้งาน เพื่อให้มั่นใจว่าเครื่องใช้เครื่องเคลือบมีความสะดวกสบายและใช้งานได้จริง ยกตัวอย่างเช่น ปริมาณความจุของชุดชากำลังพอดี ความลึกของเครื่องถ้วยกำลังพอดี และส่วนจับถือ ได้อย่างสบาย ประการที่สอง การออกแบบโครงสร้างของเครื่องใช้เครื่องเคลือบคำนึงถึงความมั่นคง และความหนา ยกตัวอย่างเช่น ในการออกแบบชุดชา ขึ้นส่วนต่าง ๆ เช่น ช่องน้ำของกาน้ำ ด้าม จับ และฝาปิดจะถูกยึดติดอย่างแน่นหนา เพื่อป้องกันการลื่นหรือหล่นโดยไม่ได้ตั้งใจ ประการสุดท้าย การรักษาพื้นผิวและการตกแต่งเครื่องใช้เครื่องเคลือบยังต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านความปลอดภัยด้วย ยกตัวอย่างเช่น สารเคลือบและสีเคลือบที่ไม่เป็นพิษและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ต้องแน่ใจว่าจะไม่มี การปล่อยสารอันตรายภายใต้อุณหภูมิสูง อีกแง่หนึ่ง เครื่องใช้บางประเภทอาจใช้เทคโนโลยีการรักษา พื้นผิวแบบพิเศษยกตัวอย่างเช่น การขัดเงา การป้องกันการลื่น เป็นต้น เพื่อมอบประสบการณ์การใช้ งานและความปลอดภัยที่ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ การควบคุมของจักรพรรดิเฉียนหลงเกี่ยวกับหลักการ ปฏิบัติของเครื่องใช้เครื่องเคลือบที่มีความเข้มงวดอย่างมาก พระองค์สร้างเครื่องเคลือบสำหรับใช้ใน ราชสำนักในเตาเผาราชสำนัก เตาเผาโบราณและสมบัติทางธรณีวิทยาอื่น ๆ และปฏิบัติตาม มาตรฐานการควบคุมคุณภาพอย่างเคร่งครัด เพื่อให้มั่นใจถึงคุณภาพและความปลอดภัย ซึ่งรวมไป ถึงการเลือกวัตถุดิบที่เหมาะสม ดำเนินการเผาและการอบแห้งที่เหมาะสม ตลอดจนการตรวจสอบ และทดสอบที่จำเป็นเพื่อขจัดข้อบกพร่องใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดปัญหาด้านความปลอดภัย

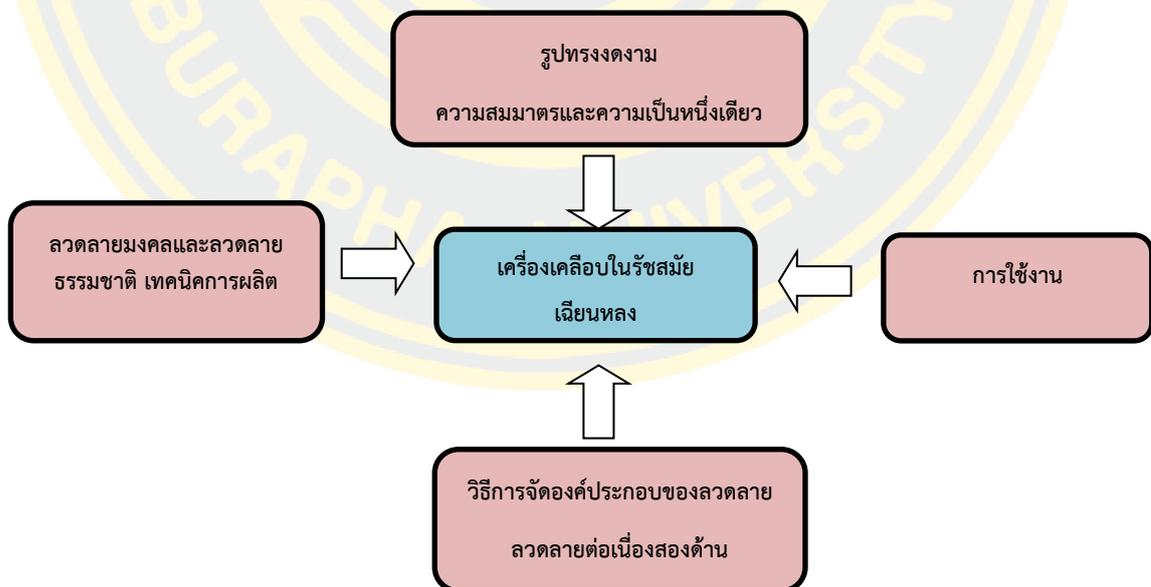
ในการออกแบบเครื่องใช้เครื่องเคลือบในรัชสมัยเฉียนหลงนั้นเป็นหลักการสำคัญ เครื่องใช้เครื่องเคลือบไม่เพียงแต่เป็นงานหัตถกรรมที่ใช้ได้จริงเท่านั้น แต่ยังมีคุณค่าทางศิลปะอีกด้วย จากการออกแบบและการตกแต่งอย่างพิถีพิถันทำให้เครื่องเคลือบมีรูปทรงที่สวยงามและสง่างาม ประการแรกคือ สุนทรียภาพของรูปทรงโดยรวม รูปทรง สัดส่วนและเส้นสายของเครื่องใช้เครื่อง เคลือบเป็นไปตามหลักการของความสมมาตร ความสมดุลและการประสานกัน ผ่านการแกะสลัก

รูปทรงและการควบคุมสัดส่วนรูปทรง ทำให้ภาชนะมีรูปร่างที่งดงาม ประการที่สองคือ สุนทรียภาพของการตกแต่ง การตกแต่งเครื่องใช้เครื่องเคลือบอาจรวมถึงวิธีการต่าง ๆ เช่น การวาดภาพ การแกะสลัก การสลักลวดลาย และวิธีการอื่น ๆ เพื่อเพิ่มคุณค่าทางศิลปะและความชื่นชมของภาชนะ ในรัชสมัยเฉียนหลง ส่วนประกอบของการตกแต่งได้แก่ ดอกไม้ สัตว์ บุคคล รวมถึงการตกแต่งและลวดลายต่าง ๆ ใช้เทคนิคการวาดภาพที่ละเอียดอ่อนและเทคนิคการแกะสลักอย่างประณีต ทำให้เกิดภาพและลวดลายที่สวยงามบนพื้นผิวของภาชนะ ประการสุดท้าย การใช้สีก็เป็นส่วนสำคัญของหลักการทางสุนทรียภาพเช่นกัน สีของเครื่องใช้เครื่องเคลือบสามารถควบคุมได้โดยวิธีการคัดเลือกและการควบคุมอุณหภูมิระหว่างการเผา ภาชนะในรัชสมัยเฉียนหลงมักจะถูกจัดแสดงด้วยการเคลือบสีที่สดใสและการผสมสีที่หลากหลาย ทำให้ภาชนะมีชีวิตชีวาและสดใสยิ่งขึ้น

จากการวิจัยข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าการออกแบบรูปทรงของเครื่องเคลือบในรัชสมัยเฉียนหลง ส่วนมากเป็นไปตามความสัมพันธ์แบบสมมาตรและความเป็นหนึ่งเดียว ในหลักการความงามด้านรูปแบบของรูปทรง ขณะที่การออกแบบตกแต่งส่วนใหญ่เป็นไปตามหลักการขององค์ประกอบลวดลายในการศึกษาลวดลาย การตกแต่งมุมส่วนมากใช้หลักการความต่อเนื่องของลวดลายแบบสองมิติ โครงสร้างโดยรวมเน้นการผสมผสานระหว่าง “การใช้งานจริง” และ “สุนทรียภาพ” นั่นคือความสวยงามของเนื้อหาและรูปทรง นอกจากนี้ ในการออกแบบรูปทรงและลวดลายยังผสมผสานหลักการฮวงจุ้ย ได้แก่ ลวดลายมังกรโบราณ ลวดลายหงส์ ลวดลายเมฆมงคล ลวดลายน้ำทะเล ล้วนเป็นองค์ประกอบที่มีลวดลายมงคล นอกจากนี้ด้านรูปทรงยังมีความเป็นไบโอนิกและสัตว์มงคลอีกด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นเอกลักษณ์ของเครื่องเคลือบในรัชสมัยเฉียนหลง (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-15)

ตารางที่ 4-1

ความงามด้าน รูปแบบ ความ สมมาตรและ ความเป็นหนึ่ง เดียว					
วิธีการจัด องค์ประกอบ ของลวดลาย ลวดลาย ต่อเนื่องสอง ด้าน	ลายคราม 	ฟ้าหลวง 	เฟินฉ่าย 	หยางฉ่าย 	เคลือบในสีแดง

ภาพที่ 4-15 แผนี่ความคิดของการออกแบบเครื่องเคลือบในรัชสมัยเฉียนหลง (Chen Chi)

ภาพตัวอักษรและภาพวาด

จักรพรรดิเฉียนหลงเป็นจักรพรรดิที่เป็น “ปัญญาชน” ที่มีชื่อเสียง พระองค์ชื่นชอบการเขียนอักษรและวาดภาพเป็นพิเศษ ภายในห้องหนังสือ “ซีซานถาง” ของเขา ได้รวบรวมภาพตัวอักษรและภาพวาดหายากไว้มากมายเช่น “ไคว่เซวี่ยสี่ฉิงเทีย” ของหวังซีจื่อ “จงชีวเทีย” ของหวังซีจื่อ และ “ไป่ ย่วนเทีย” ของหวังซุ่น นี่จึงเป็นวิธีการพูดถึงที่มาของ “ซีซานถาง” (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-16)

《快雪时晴帖》

《中秋帖》

《伯远帖》

ภาพที่ 4-16 ภาพตัวอักษรและภาพวาดหายาก ใน “ซีซานถาง”

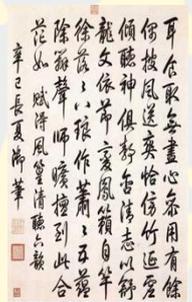
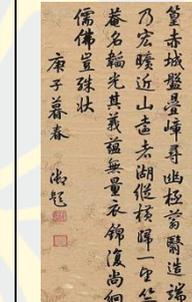
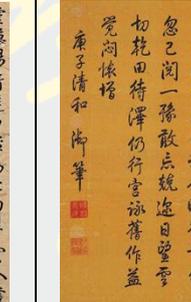
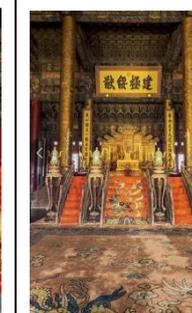
(<https://baijiahao.baidu.com/s?id=1658969687381128260&wfr=spider&for=p>)

ภาพตัวอักษรสามชิ้นนี้ เป็นภาพที่จักรพรรดิเฉียนหลงชื่นชอบมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งหวังซีจื่อ เนื้อหาของอักษรกระชับมาก มีเพียงแค่ 28 ตัวอักษร ด้วยความชื่นชอบของจักรพรรดิเฉียนหลง พระองค์ได้เขียนความรู้สึกหลังจากที่อ่านหลายพันคำที่ด้านหลัง ในฐานะ “จักรพรรดินักปราชญ์” ที่มีความสามารถ จักรพรรดิเฉียนหลงยังมีความเชี่ยวชาญในด้านการเขียนตัวอักษรและ

การวาดภาพ การผสมผสานระหว่างการเขียนตัวอักษรและการวาดภาพได้กลายเป็นเอกลักษณ์ของ ผลงานการเขียนตัวอักษรและการวาดภาพของจักรพรรดิเฉียนหลง

นอกจากนี้ หัวข้อที่จักรพรรดิเฉียนหลงเลือกวาดส่วนใหญ่เป็นภาพดอกไม้ ทิวทัศน์ และ สัตว์ต่าง ๆ ที่อุดมไปด้วยความหมายที่เป็นมงคล ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับ ความเจริญรุ่งเรืองและบรรยากาศที่สงบสุขของสังคมในขณะนั้น และยังส่งผลกระทบต่อท่วงท่า อายและรูปแบบผลงานของ “ปัญญาชน” ของทุกคนชั้น

ตารางที่ 4-2

<p>หลักความงามที่ เป็นทางการ ความเป็น จังหวะและกฎ ของการสัมผัส</p>				
<p>ความเป็นขั้น ความรู้สึกถึง ความ เคลื่อนไหว</p>				
<p>เค้าโครงด้าน พื้นที่ ความสมมาตร และความเป็น หนึ่งเดียว</p>				

จากการวิจัย ได้ข้อสรุปว่า

1) เค้าโครงมีความเข้มงวด รูปแบบของตัวอักษรของจักรพรรดิเฉียนหลงถูกจัดเรียงอย่างเป็นระเบียบ มีความสมบูรณ์สูง ด้วยการจัดตำแหน่งและขนาดของการจัดเรียงอย่างประณีต ทำให้ผลงานดูมีความกลมกลืนและความเป็นหนึ่งเดียว เค้าโครงนี้มีจุดเด่นอยู่ที่ความคิดของพระองค์และแสดงออกถึงกลิ่นอายของราชสำนัก

2) ผลงานถูกสร้างขึ้นด้วยความรู้สึกของชั้นและความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหว ผ่านการพื้นที่ว่างและการตกแต่ง จักรพรรดิเฉียนหลงเชี่ยวชาญในด้านการใช้ความสัมพันธ์ระหว่างความเบาบางและความหนาแน่น เพื่อสร้างผลลัพธ์ที่ตัดกัน ทำให้ผลงานมีความมีชีวิตชีวามากยิ่งขึ้น

3) การเขียนตัวอักษรของจักรพรรดิเฉียนหลงยังมีจังหวะและลีลาไว้ในกฎความงามของรูปแบบด้วยความรู้สึกด้านจังหวะที่แข็งแกร่ง เขาเชี่ยวชาญในการลงน้ำหนัก และการเปลี่ยนจังหวะอย่างเร่งด่วน นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงของจังหวะระกว้างค้ำกับค้ำ และบรรทัดกับบรรทัดก็มีความเหมาะสมเช่นเดียวกัน

4) ในด้านของการจัดวางพื้นที่ ยังคงปฏิบัติตามหลักการของความสมมาตรและความสามัคคีในกฎแห่งความงามของรูปแบบที่ไม่สามารถแยกออกจากแนวคิดเรื่องความสมดุลของจักรพรรดิเฉียนหลง

เครื่องเรือน

แม้ว่า “ซีซานถั่ง” ของจักรพรรดิเฉียนหลงจะมีขนาดเล็ก แต่ภายในนั้นมีฉากกั้นไม้หนานมู่ แกะสลักดอกไม้แบ่งห้องออกเป็นสองห้องเล็ก แต่การตกแต่งมีความหรูหราและเรียบง่าย เพื่อเติมพื้นที่ และมีการออกแบบที่เหมาะสม ทำให้ไม่รู้สึกอึดอัด

ภาพที่ 4-17 เครื่องเรือนใน “ซีซานถั่ง” (auction.artron.net/paimai-art5031242899/)

ภาพที่ 4-18 เครื่องเรือนใน “ซีซานถาง” (auction.artron.net/paimai-art5031242899/)

จากการวิจัย เครื่องเรือนที่จัดโดยจักรพรรดิเฉียนหลงใน “ซีซานถาง” ยังคงจุดเด่นของ เครื่องเรือนแบบหมิงด้วย เส้นที่งดงาม มีรูปทรงเล็ก มีขนาดที่เหมาะสม และมีสัดส่วนที่เหมาะสม ที่ ไม่เพียงแต่เป็นการประดับตกแต่งด้วยบรรยากาศโบราณและเรียบง่ายเท่านั้น แต่ยังเพิ่มคุณค่าการใช้ งานให้ถึงระดับสูงสุด และยังทำให้ “เก็บลมและรวมพลังงาน” ไว้ภายในห้อง นอกจากนี้ยังช่วยให้การ เชื่อมต่อระหว่างสิ่งของต่าง ๆ ในพื้นที่เพื่อส่งเสริมซึ่งกันและกัน

1.2 การวิเคราะห์ด้านสุนทรียภาพ

(1) ศูนย์รวมความสุข

ความน่าสนใจในห้องหนังสือจะมีความชัดเจนยิ่งขึ้น ห้องหนังสือเป็นที่อยู่อาศัยของวัตถุ เพื่อชีวิตในอุดมคติและสถานที่สงบสุขของปัญญาชน เช่นนั้นแล้ว หนังสือและหนังสือที่เก็บอยู่ภายใน นั้น การชื่นชมที่แท้จริงของห้องหนังสือ จึงเป็นขอบเขตทางจิตวิญญาณของพวกเขา ตั้งแต่ระดับวัตถุ จนถึงขอบเขตทางจิตวิญญาณ นี่เป็นสิ่งที่ไม่สามารถล่วงล้ำเข้าไปได้ และกุญแจที่สำคัญคือความ น่าสนใจของมนุษย์ นายหลินหยูถึงกล่าวว่า “ชาวจีนโบราณมีความสนใจของตนเอง เราสามารถเห็น ร่องรอยของความสนใจเหล่านี้ในภาพวาดและของเก่าที่ยังไม่ได้รับอิทธิพลจากปัจจุบัน” ด้วยเหตุนี้ คนที่ไม่มีความสนใจอย่างลึกซึ้ง เหมือนกับการเขียนอักษรและวาดภาพ การเอนตัว ไม้สน การ เจียรระโนหิน และมองสระน้ำ การเขียนอักษรเกิดขึ้นจากสีขาวและสีดำ แต่กลับช่วยเพิ่มสีสันให้แก่ ผู้คน สนใจในการอ่านหนังสือก็เพียงพอแล้ว ที่ทำให้เกิดความสบายใจ วิญญาณที่ไม่น่าสนใจจะ เดินทางไปมาในโลก

ภาพที่ 4-19 หน่วนเก้อฝิ่งตะวันออกในตำหนักหย่างซินเตียน (Chen Chi)

(2) ศูนย์รวมความคิด

ลู่อู๋เซิงแห่งราชวงศ์หมิงกล่าวไว้ว่า “นอกจากหนังสือแล้ว ฉันไม่มีงานอดิเรกใด ๆ และไม่มีสิ่งของที่มีค่า” แต่พื้นที่ปัญญาชนรัชสมัยเฉียนหลงนั้นไม่ใช่ห้องที่มีขนาดใหญ่ ที่มีการจัดวางหนังสือไว้อย่างมากมาย การแสวงหาความรู้ที่แท้จริงต้องอยู่บนพื้นฐานของจิตวิญญาณของหนังสือ ศึกษาความคลาสสิก และครุ่นคิดไปพร้อมกัน

การครุ่นคิดเป็นวิธีเดียวที่ทำให้เราเข้าใจถึงความรู้ที่แท้จริง การอ่านเป็นสิ่งที่ใช้แทนการครุ่นคิดในตนเอง ความรู้คือรากฐาน หนังสือคือแหล่งที่มา การครุ่นคิดคือวิญญาณ การจดจ่อถูกทำมาใช้ หากเราแสวงหารากลึก เราต้องแสวงหาจากแหล่งกว้างขวาง แสวงหาความชัดเจนทางจิตวิญญาณ จากนั้น จิตใจของเราจึงสดใส

ภาพที่ 4-20 หน่วนเก๋อฝ่งตะวันตกในตำหนักหย่างซินเตี้ยน (Chen Chi)

(3) ศูนย์รวมสรรพสิ่ง

การสำรวจสรรพสิ่ง ย่อมมีเมล็ดพันธุ์ที่สวยงามงอกออกมา จากการบ่มเพาะตนเองใน มาตรฐานดั้งเดิม ดังที่คนโบราณกล่าวไว้ว่า “ฉินทำให้คนเหงา ไม้เท้าทำให้คนเบา กระต้อมทำให้คน สง่างาม ไม่ไฝ่ทำให้คนหนาว และหินทำให้คนมีความหมาย” นอกจากการพักผ่อนและความบันเทิง แล้ว ภายในห้องหนังสือยังมีบรรยากาศของบทกวี ทำให้ผู้คนผ่อนคลายทั้งร่างกายและจิตใจ “ทำ ตามใจ โดยไม่ผิดกฎเกณฑ์” การตรวจสอบกฎของสรรพสิ่งคือ การปฏิบัติตน ในที่ปราศจากการกักขัง แต่อย่าอยู่เหนือกฎเกณฑ์ การรู้ถึงตัวตนลึก ๆ ของตนเองเป็นมาตรฐานหนึ่ง การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ และเป็นแบบอย่างให้แก่คนรุ่นหลัง จึงเป็นระดับการตรวจสอบกฎของสรรพสิ่งและรับความรู้ขั้นสูงสุด

ในรัชสมัยเฉียนหลง วิธีการมองสรรพสิ่งของปัญญาชน การขัดเกลาและความหยาบเป็น มาตรฐานแรกในการตัดสิน เมื่อเห็นสิ่งใด ให้แยกแยะข้อดีและข้อเสียของสิ่งนั้น กำหนดขอบเขตของ “ความสง่างาม” สร้างเส้นที่แท้จริงที่สอดคล้องกับสุนทรียภาพของปัญญาชน ซึ่งสิ่งต่าง ๆ ไม่ได้เป็น การเชื่อมโยงอย่างง่าย ๆ แต่เป็นการแสดงออกถึงธรรมชาติของจิตใจ

ภาพที่ 4-21 หน่วนเกอฝิ่งตะวันตกในตำหนักหย่างซินเตี้ยน (Chen Chi)

(4) ศูนย์รวมความสง่างาม

ห้องมีความสง่างามเพราะผู้คน เหตุใดจึงกลายเป็นห้องสง่างาม มีบันทึกของคนโบราณกล่าวไว้ว่า “หน้าต่างใสและโต๊ะจี่ กำลังเผากำยาน ยืนอยู่ตรงข้ามกับแจก ดึงภาพของคนโบราณ ดูนก และตัวอักษรจ้วนที่คดงอเหมือนหอยทาก มียอดเขาประหลาดและน้ำที่อยู่ห่างไกล คนโบราณชอบวัตถุโบราณ พยายามก้าวข้ามข้อจำกัดของชีวิต และทำความเข้าใจกับประวัติศาสตร์มากยิ่งขึ้น” เสน่ห์อันงดงามนี้ ไม่ได้มาจากการจัดแสดงวัตถุที่สวยงามในราชวงศ์ชิงเท่านั้น แต่กลับแฝงอยู่ในการอ่านหนังสือและแบบอักษร ศึกษาชีวิตของม้วนหนังสือของภาพวาดโบราณ ในเวลาว่างของทุกวัน เขาก็เป็นคนในภาพวาด “ซีซานถั่ง” ของจักรพรรดิเฉียนหลงก็เช่นเดียวกัน

ความสนใจต่อความสง่างามนั้น มาจากความสนใจและจิตใจของปัญญาชน ความคิดที่ห่างไกล ความสนใจเพียงเล็กน้อย ทำให้รู้สึกได้ว่าความสง่างามนั้นไม่มีขอบเขต

ภาพที่ 4-22 หน่วนเก้าอี้ตั่งตะวันตกในตำหนักหย่างซินเตี้ยน (Chen Chi)

1.3 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

(1) การจับคู่ระหว่างเครื่องใช้และเครื่องเรือน

เครื่องใช้ด้านหนึ่งคือการเพิ่มความเป็นเลเยอร์ในห้องหนังสือ อีกด้านหนึ่งคือ การจัดวางสองสิ่งให้สมดุลกัน เครื่องใช้ควรเปลี่ยนไปตามตำแหน่งของเครื่องเรือน ซึ่งแตกต่างจากห้องที่อยู่อาศัยห้องอื่น ห้องหนังสือเป็นพื้นที่ที่ปัญญาชนและนักเขียนชื่นชอบ ขณะเดียวกันก็เป็นพื้นที่ส่วนตัว และสามารถควบคุมได้มากที่สุดสำหรับเจ้าของห้อง เครื่องเรือนได้รับการปรับเปลี่ยนและเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องตามความชื่นชอบส่วนบุคคลและสภาพอากาศในขณะนั้น เครื่องใช้เครื่องเรือนในห้องหนังสือให้ความสำคัญกับตำแหน่งแรก เพื่อให้บรรลุถึงผลลัพธ์ทางศิลปะที่เรียบง่าย ดังนั้น กฎและวิธีการวางเครื่องเรือนและของตกแต่งจึงมีความสำคัญเป็นพิเศษ ยกตัวอย่างเช่น โต๊ะแบบพระจันทร์เสี้ยวมักจะนำมาจับคู่กับงานเขียนอักษรและภาพวาดแนวตั้งที่มีความแคบกว่าโต๊ะเล็กน้อย จึงทำให้ผลลัพธ์โดยรวมมีความเรียบร้อยและจัดวางให้ตัดกัน ซึ่งจะช่วยให้หน้าที่ไม่ขัดแย้งกัน ปัจจัยต่าง ๆ ในห้องหนังสือควรจับคู่ซึ่งกันและกัน เหวินเจิ้งเหิง กล่าวไว้ว่า “การจัดวางเครื่องใช้ ควรใช้แนวตั้งและแนวนอนให้เหมาะสม” นั่นคือ การพยายามสร้างความสมดุลกับเครื่องใช้เดิมก่อน รวมถึงการประสานงานระหว่างกัน

แน่นอนว่า เครื่องใช้และเครื่องเรือนมีรูปแบบเฉพาะ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อวางภาพตัวอักษรและภาพวาดร่วมกับเครื่องเรือนเช่น กล้อง โต๊ะจี่ และฉากัน เช่น เป็นเรื่องปกติมากที่จะแขวนม้วนภาพตามสัดส่วนไว้ด้านหลังของเตียง ซึ่งคุณสามารถจับกลับและนอนตะแคงอ่านหนังสือได้

โต๊ะแบบพระจันทร์เสี้ยวมักจะนำมาจับคู่กับงานเขียนอักษรและภาพวาดแนวตั้งที่มีความแคบกว่าโต๊ะเล็กน้อย เหวินเจิ้งเหิงอธิบายว่า “โต๊ะวาดภาพสามารถนำหินแปลกมาวาง หรือดอกไม้ตามฤดูกาล และต้นบอนไซ” เวลานั้น หินแปลกและกระถางดอกไม้สามารถวางบนโต๊ะได้ เพื่อให้ภาพตัวอักษร ภาพวาด เครื่องเรือน และการตกแต่งรวมเข้าไว้ด้วยกันและส่งเสริมกันและกัน

(2) การประสานระหว่างเครื่องใช้และสภาพแวดล้อม

ใน “ฉางอู้จื่อ” กล่าวไว้ว่า “บนโต๊ะจี่มีเหยียนเก่า 1 อัน มีกล่องใส่ฟู่กัน 1 อัน ถาดหมึก 1 อัน ที่ล้างฟู่กัน 1 อัน เหยียนชาน 1 อัน คนโบราณวางเหยียนไว้ทางซ้าย จู่วไว้ทางขวา แสงของหมึกไม่ปวดตา และเหมาะแก่การวางไว้ใต้โคมไฟ” ก่อนอื่นคือ กล่าวถึงวิธีการจัดวางเครื่องใช้ในห้องหนังสือ จากนั้นค่อยแนะนำตำแหน่งและทิศทางของการจัดวาง สิ่งนี้อธิบายได้อย่างสมบูรณ์ว่า ควรพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมของแสงเมื่อวางของตกแต่ง เพื่อหลีกเลี่ยงความไม่สบายที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมที่สว่างเกินไป

ตำแหน่งของผลงานภาพตัวอักษรและภาพวาดในห้องหนังสือต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมด้วย ห้องหนังสือคือ ห้องที่เจ้าของห้องตั้งใจเรียนรู้อย่างเต็มที่ นัยยะที่ละเอียดอ่อนถูกแสวงหาอย่างละเอียดในสภาพแวดล้อมที่สะอาดเมื่ออ่านหนังสือ การตกแต่งที่ประสานระหว่างชีวิตประจำวันและสิ่งแวดล้อม จะทำให้สภาพแวดล้อมในห้องดูผ่อนคลายและเป็นธรรมชาติ ขณะเดียวกันยังช่วยให้เจ้าของบ้านได้รับที่พึ่งพิงกับธรรมชาติและความสะดวกสบายที่สุดในหัวใจ

ในอีกมุมหนึ่ง การจัดวางยังใช้เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อม สถานการณ์ และบรรยากาศ การจัดวางในห้องหนังสือมีเอกลักษณ์เฉพาะที่มีความคล่องตัว และการจัดวางมักจะมีการเปลี่ยนตำแหน่งอยู่เสมอ หลี่หยูเคยเขียนว่า “การตกแต่งของห้องคือ การเปลี่ยนแปลง หากของโบราณถูกเก็บไว้ในที่เดียว มันจะทำให้ผู้คนขาดความมีชีวิตชีวา ไม่ถือได้ว่าเป็นผู้ชำนาญการใช้ของโบราณ” การเปลี่ยนตำแหน่งเครื่องเรือนบ่อยครั้ง ทำให้สภาพแวดล้อมของห้องหนังสือมีความหมายใหม่ ขณะเดียวกันก็ทำให้บรรยากาศของห้องหนังสือเต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวา

(3) การผสมผสานระหว่างเครื่องใช้และพื้นที่ภายในและภายนอก

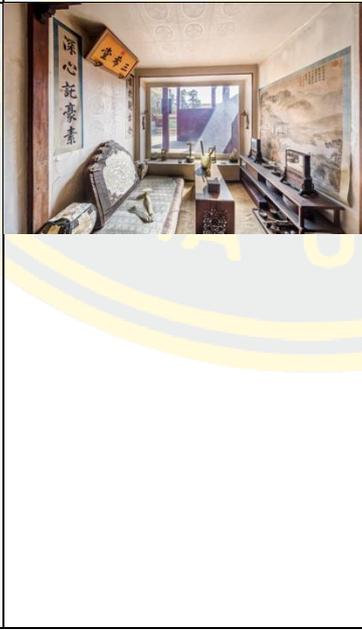
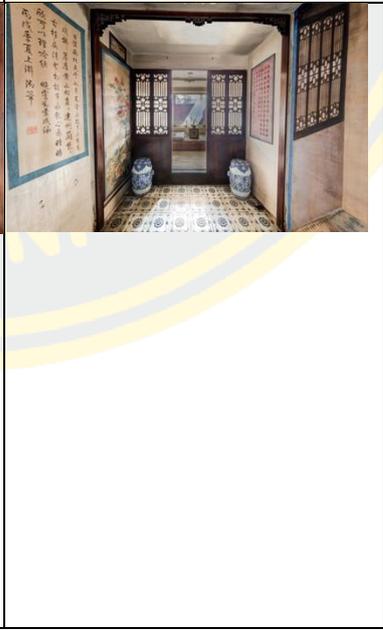
เหตุผลของการตกแต่งภายในของห้องหนังสือปัญญาชนในราชวงศ์หมิงและชิงนั้นมีความเป็นศิลปะมากกว่าราชวงศ์ก่อน นั่นก็คือ การประสานเป็นหนึ่งเดียวและความสมดุลระหว่างของสิ่งตกแต่งภายในและสวนภายนอก ในด้านการสร้างห้องยังเน้น “การยืมทิวทัศน์” และการแสวงหาเพื่อนบ้านเสมือน” ผ่านความเฉลียวฉลาดในการสร้างโดยมนุษย์ ยกตัวอย่างเช่น การเปิดหน้าต่างและการยืมทิวทัศน์ภายนอกมาตกแต่งภายในอย่างแยบยล เพื่อบรรลุถึงบทบาทการยืมทิวทัศน์และการดึงทิวทัศน์ (Wang, 2009)ช่างฝีมือของราชวงศ์ชิงได้ออกแบบชุดหน้าต่างและประตูรูปร่างต่าง ๆ เพื่อบรรลุถึงจุดประสงค์นี้ เมื่อนำมาติดตั้งแล้ว ให้คำนึงว่าการวางนั้นขวางภูมิทัศน์หรือไม่ ยกตัวอย่างเช่น ข้อความที่เขียนโดยเหวินเจิ้งเหิงว่า “ต้องแขวนภาพให้สูงขึ้นสักหน่อย และภายในห้องหนังสือสามารถ

วางได้เพียงภาพเดียวเท่านั้น หากแขวนไว้ทั้งสองด้านและสมดุลซ้ายขวา ถือได้ว่าไม่ค่อยมีรสนิยมที่ดี ภาพวาดยาวสามารถแขวนสูงขึ้นอีกสักหน่อย”

(4) ความเชื่อมโยงระหว่างเครื่องใช้กับนิสัยเจ้าของ

ประสบการณ์ อาชีพ และภูมิหลังครอบครัวของเจ้าของห้องล้วนส่งผลต่อการออกแบบ ภายใน เพื่อแสดงถึงรสนิยมและฐานะของบุคคล เจ้าของห้องต้องทุ่มเทอย่างหนักเพื่อให้ห้องหนังสือของพวกเขาแตกต่างออกไป การจัดวางห้องหนังสือไม่ทราบแน่ชัดว่าต้องให้ความสนใจกับสิ่งของและตำแหน่ง แต่ต้องให้ความสนใจมากขึ้นว่า ควรใช้สิ่งของชิ้นนี้เมื่อใดและควรอ่านหนังสือเมื่อใด นี่จึงหมายถึง จริยธรรมทางสังคมสมัยราชวงศ์หมิงและชิงคือ “ชื่นชอบความสง่างามและใส่ใจในความสนุกสนาน”

ตารางที่ 4-3

การจับคู่ระหว่าง เครื่องใช้และ เครื่องเรือน			สะท้อนถึง รูปลักษณ์ของ เครื่องใช้และ หน้าที่โดยรวม
การประสาน ระหว่าง เครื่องใช้และ สภาพแวดล้อม			การเข้ามาของ แสง หน้าที่ของ การเก็บความ อบอุ่นภายใน ห้อง สภาพแวดล้อม ที่กลมกลืน อบอุ่นในฤดู หนาวและเย็น สบายในฤดู ร้อน

<p>การผสมผสาน ระหว่าง เครื่องใช้และ พื้นที่ภายใน และภายนอก</p>			<p>ด้วยการเปิด ประตูหน้าต่าง “การยืม ทิวทัศน์” และ “เพื่อนบ้าน เสมือน” สามารถบรรลุ หน้าที่ของการ ดึงทิวทัศน์และ ยืมทิวทัศน์ได้</p>
<p>ความเชื่อมโยง ระหว่าง เครื่องใช้กับ นิสัยเจ้าของ</p>			<p>แสดงให้เห็นถึง รสนิยมและ สถานะของ บุคคล</p>

2. ห้องดื่มชา

2.1 การวิเคราะห์เครื่องใช้

(1) ชาและเครื่องหอม

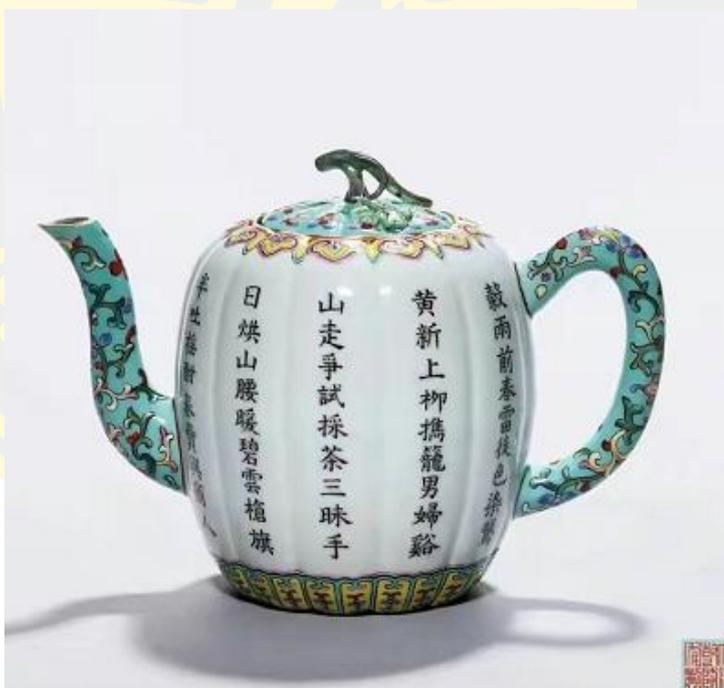
ตั้งแต่สมัยโบราณ “ชาและเครื่องหอม” ความหอม หมายถึง ไม้กฤษณา ชา คือ ชาที่ผลิตในแถบมณฑลเจียงซูและเจ้อเจียง ชาและเครื่องหอมถือเป็นสัญลักษณ์ทางจิตวิญญาณและเป็นส่วนสำคัญของอารยธรรมจีน ทั้งชาและรูปมีความหมายที่พิเศษ ซึ่งทั้งสองอย่างต้องใช้ร่วมกัน “ลิ้มรสชาและจุดเครื่องหอม” ถือได้ว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจและสง่างามสำหรับปัญญาชนและบัณฑิต นี่จึงไม่ได้เป็นเพียงแค่การปลูกฝังทางร่างกายและจิตใจเท่านั้น แต่ยังเป็นพิธีกรรมอันงดงามอีกด้วย ซึ่งแน่นอนว่าการชิมชาและการจุดเครื่องหอมแยกออกจากเครื่องใช้ที่ดีไม่ได้ อุปกรณ์ชงชาและเครื่องใช้ชงมีผลในการอบรมด้านจิตใจที่มีเอกลักษณ์ ซึ่งสามารถทำให้จิตใจสงบและสร้างบรรยากาศอันเงียบสงบได้ด้วยเหตุนี้ ในสมัยโบราณ จึงมีความต้องการพื้นที่กว้าง มิเช่นนั้นกลิ่นกำยานจะคับแคบจนเกินไป จึงกล่าวได้ว่า การดื่มชา เป็นองค์ประกอบแรกในพื้นที่ ถ้าไม่มีพื้นที่ที่ดี ถือว่าเป็นการไม่ให้เกียรติชา

จักรพรรดิเฉียนหลง ครองอำนาจมา 60 ปี และสิริรวมอายุ 88 ปี ตามตำนานเมื่อจักรพรรดิเฉียนหลงสละราชบัลลังก์ให้แก่องค์ชายที่สิบห้าหยงเหยียน มีขุนนางเก่าท่านหนึ่งรู้สึกเสียใจและกล่าวว่า “ประเทศไม่สามารถดำรงอยู่ได้หากไม่มีจักรพรรดิหนึ่งวัน” แต่จักรพรรดิเฉียนหลงยก

ถ้วยชาบนกล่องฉีกร้าและพูดว่า “จักรพรรดิก็ไม่สามารถอยู่ได้หากขาดชาหนึ่งวันเช่นกัน” จะเห็นได้ว่า จักรพรรดิเฉียนหลงเป็นจักรพรรดิที่ชื่นชอบดื่มชา ชิมชา ชมชา และรักชามาก หลังจากที่เฉียนหลง สละราชสมบัติแล้ว เขายังสร้าง “เป่ย์ฉาอู่” ในตำหนักจิ้งจิงจาย ที่สวนเป่ย์ไฮ่ ซึ่งการดื่มชาบำรุง ร่างกายไม่เกี่ยวข้องกับการมีอายุยืน ภายใน “เป่ย์ฉาอู่” ของจักรพรรดิเฉียนหลง

เครื่องชาและเครื่องหอม

จักรพรรดิเฉียนหลงทรงออกแบบและผลิตอุปกรณ์ชงชาและเครื่องหอมตามความชื่นชอบของเขา ภายใต้ความคิดริเริ่มของเขา โรงงานเตาเผาราชสำนักได้ผลิตอุปกรณ์ชงชาและเครื่องหอมสำหรับจักรพรรดิที่งดงามออกมาเป็นจำนวนมาก โดยไม่ต้องคำนึงถึงต้นทุนและไม่เสียค่าใช้จ่าย ใด ๆ ยกตัวอย่างเช่น กาน้ำชาทรงแดงโมหยางฉายที่ผลิตขึ้นจักรพรรดิเฉียนหลง (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-23) ถ้วยชาหยางฉายที่ผลิตขึ้นสำหรับจักรพรรดิเฉียนหลง (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-24) ซึ่งผสมผสานลวดลายการเขียนอักษรเข้าด้วยกัน ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงรสนิยมทางสุนทรียภาพของจักรพรรดิเฉียนหลงได้ในระดับหนึ่ง

ภาพที่ 4-23 กาน้ำชาทรงแดงโมหยางฉายที่ผลิตขึ้นจักรพรรดิเฉียนหลง

(m.toutiao.com/is/iLPQUKHe/)

ภาพที่ 4-24 ถ้วยชาหยางฉ่ายที่ผลิตขึ้นสำหรับจักรพรรดิเฉียนหลง
(m.toutiao.com/is/iLPQUKHe/)

ภาพที่ 4-25 กระจ่างรูปฉลุลายสีขาเฟิ่นฉ่ายเคลือบสีเขียวเทอร์ควอยซ์ลวดลายกิ่งก้านดอกไม้ สร้าง
ขึ้นในรัชสมัยเฉียนหลง(artfoxlive.com/product/7330112.html)

ภาพที่ 4-26 เต้าโรม่าเฟิ่นฉ่ายลวดลายกิ่งก้านดอกไม้ สร้างขึ้นในรัชสมัยเฉียนหลง
(gucn.com/Service_CurioStall_Show.asp?ID=21765538)

พระสงฆ์มักกล่าวว่า “การเข้าถึงจิตใจของชาคือความเชื่อมโยงระหว่างหัวใจกับชา” ซึ่งเป็นการยกสถานะของชาให้สูงขึ้น แล้วทำไมต้องรวมห้องชากับห้องหนังสือไว้ด้วยกันล่ะ และมีความสำคัญอย่างไร แท้จริงแล้ว นอกเหนือจากการดมกลิ่นหอมและชิมชาแล้ว จักรพรรดิเฉียนหลงยังมีหลายสิ่งที่เขา mong ว่าเป็นความสุข ประการแรกคือ การอยู่อย่างสันโดษ นั่งคุยกัน มานั่งในห้องหนังสือ ตีหมา และนั่งคุยกันหลังจากจ่ำฉาวเสร็จ นี่แหละชีวิตที่มีความสุข ประการที่สอง ในช่วงเช้าสามารถท่องหนังสือ ท่องบทกวี วาดภาพ เป่าขลุ่ยและร้องเพลงในห้องชาและห้องหนังสือ นี่จึงเป็นพื้นที่และเวลาเฉพาะสำหรับตัวเอง ประการที่สาม ในช่วงเวลากลางคืนอันเงียบสงบ เขียนอักษรและอ่านหนังสือ เพื่อไม่ให้ง่วงนอน นี่จึงเป็นสถานที่บำรุงจิตใจ ประการที่สี่ ในห้องหนังสือสามารถกระซิบได้ เพื่อรักษาความเป็นส่วนตัว หากมีเพื่อนสนิท ก็มีความงดงามของ “ภายในหนังสือมีหญิงงามตั้งหยก”

จากการวิจัย ชาและเครื่องหอมมีบทบาทที่สำคัญในพื้นที่ปัญญาชน ซึ่งไม่เพียงแต่ให้การฝากฝังทางจิตวิญญาณแก่ผู้คนเท่านั้น แต่ยังให้การอบรมทางจิตใจและความสมดุลของร่างกายและจิตใจได้อีกด้วย อุปกรณ์ชงชาและอุปกรณ์เครื่องหอมเป็นเครื่องใช้ที่ไร้เสียง และยังสามารถสร้างบรรยากาศอันเงียบสงบได้อีกด้วย

2.2 การวิเคราะห์ด้านสุนทรียภาพ

(1) ศูนย์รวมการบำรุง

จักรพรรดิเฉียนหลงอาศัยอยู่ในพระราชวังมาเป็นเวลานาน งานราชการมากมาย แต่เขาก็เบื่อหน่ายเหลือเกิน แต่ห้องหนังสือได้กลายมาเป็นสถานที่สำหรับจิตใจและจิตวิญญาณของเขา ในช่วงเวลาว่าง น้ำชาหนึ่งกา สำหรับกรองและทำความสะอาด จิตใจที่ทำงานอย่างหนัก ได้มาปลดปล่อยผ่านการเขียนอักษรด้วยพู่กันและหมึก ความสุขในหัวใจ คือสิ่งที่ส่งงามของปัญญาชน

การสร้างลักษณะของปัญญาชน อยู่ระหว่างการบ่มเพาะในชีวิตประจำวัน ความสามารถในการเขียนและวาดภาพ และความอดทน ถือเป็นพรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิต หากคุณถือว่าการขาดการบำรุงทางวัฒนธรรม ไม่เพียงแต่หัวใจของคุณจะไม่ถูกหล่อเลี้ยงเท่านั้น แต่คุณยังจะสูญเสียความเป็นตัวเองไปได้โดยง่าย

ความสูงส่งของปัญญาชน ไม่ได้อยู่ที่ชื่อเสียงและอำนาจ แต่อยู่ที่การฝึกฝนตนเอง ซึ่งเปิดเผยสู่ภายนอกอย่างไม่สิ้นสุด

ภาพที่ 4-27 ภาพภายในเป่ย์ฉาอู๋ (Chen Chi)

(2) ศูนย์รวมความเจ็บสงบ

“การออกจากโลกภายนอกไม่ใช่การดูถูกคนบนโลก แต่เพื่อการฝึกฝนตนเอง”

ปัญญาชนมักจะคุ้มครองจากความเร่งรีบและโลกมนุษย์ ไม่ว่าจะประตุนั้นจะอยู่ในเมืองหรือในภูเขา แต่เมื่อเปิดมันออกแล้ว ก็จะมีถ้ำปรากฏขึ้นตรงหน้าพวกเขา ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีความสุขในวันธรรมดาของพวกเขา ประตูที่ซ่อนอยู่ของปัญญาชนเต็มไปด้วยความคิดและความสงบที่หายากในโลก “ไม่ว่าเสียงรถและม้าภายนอกจะเสียงดังมากเพียงใด” ภายในนั้นมีเพียงแค่เสียงเปิดหนังสือ สายลมผ่านมาและเสียงเปียโนที่ผ่านไป ความมั่งคั่งรุ่งเรืองและชื่อเสียงถูกลืมไปชั่วคราว มีเพียงแค่เสียงที่ก้องอยู่ในหู ม้วนหนังสือที่อยู่ด้านหน้าถูกวางลงอย่างช้า ๆ พร้อมกับความหมายโบราณที่แฝงอยู่

ภาชนะหนึ่งใบ วัตถุหนึ่งชิ้น หนังสือหนึ่งเล่มและกล่องหนึ่งกล่อง การสร้างห้องหนังสือมีความสำคัญกว่าการแสวงหาที่อยู่อาศัย จึงไม่น่าสงสัยเลยว่า ห้องหนังสือเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ทางจิตวิญญาณของจีน โดยมีสิ่งบริสุทธิ์เข้ามาในท้องของจิตใจ

ภาพที่ 4-28 เป่ย์ฉาอู่ (Chen Chi)

2.3 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

ห้องตีหมาเป่ย์ฉาอู่ของจักรพรรดิเฉียนหลงเป็นพื้นที่สว่นพระองค์ในราชสำนัก ดังนั้นการออกแบบจึงให้ความสำคัญกับรายละเอียดและความสวยงามเป็นอย่างมาก ห้องตีหมามักจะตั้งอยู่ในพื้นที่เงียบสงบของพระราชวัง ห่างไกลจากความวุ่นวาย สร้างบรรยากาศแห่งความเงียบสงบและผ่อนคลาย รูปแบบสถาปัตยกรรมในห้องตีหมามักจะได้รับอิทธิพลจากสวนแบบดั้งเดิม โดยเน้นการผสมผสานกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ การจัดวางและการออกแบบของห้องตีหมาของจักรพรรดิ

เขียนหลงคำนึงถึงความสิ้นเปลืองและการใช้งานของพื้นที่เป็นหลัก ห้องดื่มชามักจะมีศาลา หอ บ่อน้ำ ภูเขาปลอมและองค์ประกอบอื่น ๆ เพื่อสร้างภูมิทัศน์ทางธรรมชาติและฉากน้ำ องค์ประกอบของภูมิทัศน์เหล่านี้สะท้อนโครงสร้างภายในของห้องดื่มชา สร้างความกลมกลืนและสมดุลของพื้นที่

ภาพที่ 4-29 เป่ย์ฉาอู่ (Chen Chi)

3. ห้องหมากล้อม

3.1 การวิเคราะห์เครื่องใช้

(1) พิณโบราณและกระดานหมากล้อม

จักรพรรดิเฉียนหลงเป็น “จักรพรรดินักปราชญ์” ที่มีชื่อเสียงที่สุดในประวัติศาสตร์จีน ในรัชสมัยของพระองค์ พระองค์ได้แสดงความสนใจและความกระตือรือร้นอย่างมากต่อวรรณกรรมและศิลปะ ด้วยชื่นชอบในด้านดนตรีและหมากล้อม รวมถึงการรวบรวมและสนับสนุนด้านปัญญาชนและบัณฑิต ได้ส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองของวรรณกรรม ศิลปะและวัฒนธรรมของหมากล้อมในช่วงเวลานั้นอย่างมาก การออกแบบพื้นที่สำหรับพิณโบราณและห้องหมากล้อมของพระองค์ ได้กลายเป็นหนึ่งในจุดเด่นของวัฒนธรรมราชสำนักในสมัยนั้น

ภาพที่ 4-30 พิณโบราณ (m.sohu.com/a/398237221_100012543)

ภาพที่ 4-31 กระดานหมากล้อมโบราณ

(gucn.com/Service_CurioStall_Show.asp?Id=3270699)

(2) ดอกไม้และต้นไม้

พื้นที่ในห้องหมากล้อมนี้ค่อนข้างพิเศษเป็นสถานที่พิเศษ เป็นสถานที่เงียบสงบที่สามารถทำให้ผู้คนผ่อนคลายได้ จักรพรรดิเขียนหลงซิ่นชอบดมกลิ่นดอกไม้ขณะตีพิณและเล่นหมากล้อม ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความมั่งคั่งและความสง่างามดั้งเดิมของจีน ดังนั้นเมื่อจักรพรรดิเขียนหลงต้องการจะปลูกดอกไม้ จึงมักจะพิถีพิถันในการเลือกมากขึ้น เช่น กระถางต้นไม้ไม่ได้สำคัญ

มากนัก แต่เน้นที่สีสัน กลิ่นหอมของพืชที่เรียบง่ายและสง่างามเป็นหลัก นอกจากนี้ หากพืชมีหน้าที่พิเศษเช่น การพักสายตา ฟอกอากาศ ดูดซับรังสี ผ่อนคลายความเครียด ก็จะเพิ่มความสวยงามและความชื่นชอบได้มากขึ้น

ตามบันทึกทางวรรณกรรม จักรพรรดิเฉียนหลงชื่นชอบในการสะสมวัสดุต่าง ๆ เพื่อสร้างบอนไซ ดอกไม้และต้นไม้ต่าง ๆ บอนไซเหล่านั้นมีความหมายที่ดีมาก ตัวอย่างเช่น บอนไซลูกท้ออายุยืนที่ถูกนำมาถวายเป็นของขวัญวันคล้ายวันพระราชสมภพ (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-32) บอนไซดอกไม้ซึ่งหมายถึงโชคลาภและสุขภาพดี (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-33) ช่างฝีมือได้ใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น ฟาหลาง การแกะสลักหยก และการขัดด้วยมือเพื่อสร้างผลงานอันงดงามมากมาย ในยุคสมัยดังกล่าวยังไม่มีเครื่องจักรที่ทันสมัย จึงสามารถสะท้อนให้เห็นถึงระดับฝีมือที่ยอดเยี่ยมในสมัยนั้นได้

ภาพที่ 4-32 บอนไซลูกท้ออายุยืน (m.toutiao.com/is/iLPyDevf/)

ภาพที่ 4-33 บอนไซดอกไม้ (m.toutiao.com/is/iLPyDevf/)

จากการวิจัย ในการจัดวางพื้นที่ทั้งหมดของจักรพรรดิเฉียนหลง ตำแหน่งของดอกไม้ และต้นไม้ค่อนข้างสำคัญ โดยเฉพาะความหมายที่ลึกซึ้งบางอย่าง เช่น ต้นโปรงฟ้าสะท้อนถึงความเป็นนิรันดร์ และดอกกล้วยไม้ “คำสัญญาของฉันยืนยาวดั่งกลิ่นหอมของดอกกล้วยไม้ และหัวใจของฉันมั่นคงดั่งกล้วยไม้” ซึ่งทำให้พื้นที่ปัญญาชนมีการเติมเต็มซึ่งกันและกัน

(3) น้ำและหิน

จักรพรรดิและปัญญาชนในแต่ละสมัยล้วนชื่นชอบการแสวงหาน้ำและหิน และนำมาวางไว้ในพื้นที่ของตนเอง ในวิชาการศึกษาฮวงจุ้ย หินเป็นตัวแทนของเส้นเลือดมังกรและชีวิต ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดและเป็นพื้นฐานที่สุด นอกจากนี้ในสมัยโบราณมักเลือกใช้น้ำและหินที่มีรูปทรงต่าง ๆ มาประดับพื้นที่ ที่มีความหมายมงคลและมีบทบาทหลายประการเช่น การให้พร ความเป็นสิริมงคล โชคลาภ และความมั่นคง

เนื่องจากหินอยู่ใต้พื้นดิน จึงได้รับการชำระล้างจากดิน น้ำ ลม และไฟ เพื่อสร้างเป็นรูปแบบที่มองเห็นได้ และยังเป็นฉากที่มีสีสันและแปลกประหลาดที่เกิดขึ้นมาจากการทับซ้อน การสร้างและการยับยั้งของปฏิจาต ด้วยเหตุนี้ สีของหินจึงเกิดขึ้นเป็นปฏิจาตภายนอก สีขาวและสีทองในปฏิจาตคือ ทองคำ สีดำและสีฟ้าในปฏิจาตคือ น้ำ สีแดงและสีม่วงในปฏิจาตคือ ไฟ สีเขียวและสีเขียวเข้มในปฏิจาตคือ ไม้ สีเหลืองและสีน้ำตาลในปฏิจาตคือ ดิน

หินที่จักรพรรดิเฉียนหลงชื่นชอบมากที่สุดคือ หินหลิงปี้ (ดังที่แสดงในภาพที่ 4-34) ครั้งหนึ่งเขาเคยยกให้หินหลินปี้ว่าเป็น “หินก้อนแรกในโลก” หินหลิงปี้ผานด้วยคุณภาพ เสียง รูปทรง และสีเป็นหนึ่งเดียว ที่เรียบง่ายและสง่างาม หากได้นำมาลูบแล้ว ยังมีความฉ่ำวาว และสีเข้มขึ้น ทำให้คนรู้สึกมีความสุข จักรพรรดิเฉียนหลงได้วางความสนุกสนานในการเล่นหินไว้ในสถานที่นี้เพื่อการผ่อนคลาย นอกจากนี้การนำหินนี้มาวางไว้ในพื้นที่ มีฮวงจุ้ยที่ดี ซึ่งเป็นการเติมเต็มอักษรแปดตัวในวันเกิดของจักรพรรดิเฉียนหลง นอกจากนี้ยังมีความหมายว่า ประเทศมีเสถียรภาพและไม่สั่นคลอนง่าย

ในบรรดาจักรพรรดิแห่งราชวงศ์ทั้งหมด จักรพรรดิฮั่นเกาจู่ (หลิวเป่ย์) จักรพรรดิซุยจง แห่งราชวงศ์ซ่ง จักรพรรดิถังซวนจง (หลี่หลงจี) จักรพรรดิหมิงไท่จู (จูหยวนจาง) จักรพรรดิหยวนซือจู (ฮูเป่ย์เล่ย์) และจักรพรรดิคังซีแห่งราชวงศ์ชิงต่างชื่นชอบหินหลิงปี้ มองว่าเป็นวัตถุมงคล และนำมาบูชา จักรพรรดิผู้ก่อตั้งราชวงศ์หมิงจูหยวนจางเคยนำหินหลิงปี้มาสกัดและพกติดตัว เพื่อคุ้มครองเขา จึงทำให้สถานะของหินหลิงปี้สูงขึ้น

ภาพที่ 4-34 หินหลิงปี้ (auction.artron.net/paimai-art5031242899/)

จากการวิจัย บทบาทของหินและน้ำในพื้นที่ปัญญาชนส่วนมากใช้เพื่อปรับฮวงจุ้ย ซึ่งหมายถึงความมั่นคงและป้องกันความชั่วร้าย ซึ่งแน่นอนว่าหินและน้ำสามารถช่วยเสริมวัตถุอื่น ๆ ในพื้นที่ และยังมีบทบาทในการตกแต่งอีกด้วย

3.2 การวิเคราะห์ด้านสุนทรียภาพ

(1) ศูนย์รวมความงาม

พื้นที่ปัญญาชน สุนทรียศาสตร์คือความรู้สูงสุด จุดสิ้นสุดของสุนทรียภาพคือ ความอิสระ ความรู้ความเข้าใจได้สะท้อนอยู่ในอุปนิสัยของบุคคล ผู้มีจิตใจแจ่มใสมักเห็นขอบเขตแห่งสุนทรียภาพในชีวิตประจำวัน การปลูกฝังปณิธานและเห็นความสวยงามทุกที่ “การบำรุงจิตใจ คือการทิ้งร้อยรอยหมึกไว้บนโต๊ะหนังสือ บำรุงลมหายใจคือ กลิ่นหอมของหมึกในห้องหนังสือ” อิศระของสุนทรียภาพเป็นความสุขทางอารมณ์ในเชิงบวก

สุนทรียภาพของมนุษย์มีสามด้าน หนึ่งคือ การชื่นชมความงามตามธรรมชาติ สองคือ การชื่นชมสุนทรียภาพจากการสร้างสรรค์ สามคือ การตระหนักถึงความงามของศีลธรรม พื้นที่ปัญญาชนรัชสมัยเฉียนหลง เปรียบเสมือนโลกที่ส่องแสงความรุ่งโรจน์ ซึ่งเป็นความรุ่งเรืองของประวัติศาสตร์สิ่งประดิษฐ์ในระดับหนึ่ง เครื่องสัมฤทธิ์ รูปปั้นพระพุทธรเจ้า เครื่องเคลือบ เครื่องปั้นดินเผาบริสุทธิ์ หินแข็ง กระจกตึง เต่าเผา แจกัน จอก ภาพตัวอักษรและภาพวาดในห้องหนังสือ เครื่องเรือน ดอกไม้ ต้นไม้ อารมณ์ของฉงเหวินได้แผ่ไปทั่วจีน และพวกเขาทั้งหมดกลายเป็นสิ่งสำคัญของจิตวิญญาณและวิญญาณของปัญญาชน

ภาพที่ 4-35 หยูฉินจาย (Chen Chi)

(2) ศูนย์รวมการพักผ่อน

การพักผ่อนสามารถเพิ่มพลัง “ชี่” ได้ คนโบราณได้กล่าวไว้ว่า “ภายในห้องมีสี่ที่นั่ง ฉากกั้นสองบาน กุณินหนึ่งอัน และคัมภีร์ลัทธิขงจื้อ ลัทธิเต๋า และพระพุทธรูปศาสนาหลายนั่น” ซึ่งนำไปสู่ “การระบายอากาศที่ดี ทำให้สบายทั้งภายนอกและภายใน” ปัญญาชนรัชสมัยเฉียนหลงใช้วิถีชีวิตในอุดมคตินี้ เพื่อสร้างรูปลักษณ์ของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการตีพิมพ์ เล่นหมากล้อม จุดธูปในห้อง หนังสือ การทดสอบชา การล้างหมึก คัดหนังสือ หรือรดวงจันทร์ ฟังเสียงฝน รดน้ำต้นไม้ การตัดหญ้า และปรัชญาคือการพักผ่อนที่ดีที่สุด ดังที่ซูซีกล่าวไว้ว่า “สถานที่ที่สบายใจ คือบ้านเกิดของฉัน” ห้องดูสง่างามขึ้นเพราะผู้คน และห้องอ่านหนังสือเต็มไปด้วยกลิ่นหอมของหมึกที่ซ่อนอยู่ เป็นสถานที่สำหรับฝึกฝนตนเองและกำหนดชีวิตของปัญญาชน พวกเขาเพลิดเพลินกับการอ่านหนังสือ หรือทำความสะอาดรางวัล หรือดมกลิ่นหอมของหนังสือ และมีความสุขอย่างไม่รู้จบ

3.3 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

หยุนฉินจายของจักรพรรดิเฉียนหลงเป็นพื้นที่ที่ออกแบบมาอย่างประณีตสำหรับปัญญาชน โดยผสมผสานการตกแต่งแบบดั้งเดิมของจีน ดนตรี ศิลปะ การอ่านวรรณกรรม และองค์ประกอบอื่น ๆ ผ่านการจัดแสดงพิณโบราณและเครื่องดนตรีแบบดั้งเดิม ตลอดจนองค์ประกอบด้านการตกแต่งที่ถูกคัดสรรมาเป็นอย่างดี ทำให้ประสบความสำเร็จในการสร้างสภาพแวดล้อมที่มีนัยยะทางวัฒนธรรมและการใช้งาน อาจจะใช้ที่นั่งริมหน้าต่างเพื่อชมทิวทัศน์ของสวนพระราชวังร่วมกับดนตรีสร้างเป็นสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่

ภาพที่ 4-36 หยุนฉินจาย (Chen Chi)

จากการวิจัยข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า จักรพรรดิเฉียนหลงได้ผลิตเครื่องใช้ตามความคิดของพระองค์เอง ทรงให้ความสำคัญกับสัดส่วนที่สมดุล ความสมมาตร และความเป็นหนึ่งเดียวในด้านรูปทรงเครื่องใช้ ในด้านลวดลาย มีเอกลักษณ์ในด้านของเป็นมงคลและความเจริญรุ่งเรือง ในด้านองค์ประกอบเน้นถึงจังหวะและระดับความเบาบางกับความหนาแน่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เครื่องใช้เครื่องเคลือบมีบทบาทสำคัญในพื้นที่ปัญญาชนในรัชสมัยจักรพรรดิเฉียนหลง และยังเป็นเครื่องใช้ที่มีการใช้งานอย่างโดดเด่น สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นว่าชีวิตประจำวันของจักรพรรดิเฉียนหลงไม่สามารถแยกออกจากเครื่องเคลือบได้ ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของเครื่องใช้ในพื้นที่ทั้งหมดจึงมีความหลากหลายและสมบูรณ์ด้วยการจับคู่กับอุปกรณ์ต่าง ๆ ในพื้นที่ หลักการผลิตอุปกรณ์และหลักการแสดงออกสร้างขึ้นโดยจักรพรรดิเฉียนหลงซึ่งมีพื้นฐานมาจากสุนทรียภาพของตัวพระองค์เองยังเป็นรากฐานที่มั่นคงสำหรับการสร้างสรรค์พื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยอีกด้วย

จากการวิจัยมุมมองด้านสุนทรียศาสตร์ข้างต้น ได้รับข้อสรุปว่าพื้นที่ปัญญาชนของจักรพรรดิเฉียนหลงนั้นมิได้เป็นเพียงพื้นที่ทางกายภาพสำหรับวางเครื่องใช้เท่านั้น แต่ยังเป็นพื้นที่ทางจิตวิญญาณที่ดึงดูดความสนใจและอารมณ์ของจักรพรรดิเฉียนหลงอีกด้วย ในฐานะ “จักรพรรดิปัญญาชน” จักรพรรดิเฉียนหลงถือว่าความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของพื้นที่ที่ถูกแสดงออกมาอย่างสูงสุด และยังเป็นการวางรากฐานสำหรับการสร้างความหมายแฝงทางวัฒนธรรมในระดับจิตวิญญาณของพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัย

จากการวิจัยสภาพแวดล้อมของพื้นที่ แนวคิดการออกแบบของ “พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเฉียนหลงนั้นมีความเป็นวิทยาศาสตร์ที่สมเหตุสมผล โดยมีสาเหตุหลักมาจากเสถียรภาพของยุคประวัติศาสตร์นี้

1. ความคิดจักรวาล

“ความสอดคล้องเป็นหนึ่งเดียวของโลกสวรรค์และโลกมนุษย์” เป็นความคิดจักรวาลก่อตัวขึ้นในจินโบราณ โดยเชื่อว่า มนุษย์กับธรรมชาติที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้และมีอิทธิพลต่อความเป็นหนึ่งเดียว ความงามของวัสดุและงานฝีมือที่ได้รับความนิยมในการออกแบบตกแต่งภายในของพื้นที่ปัญญาชนในรัชสมัยเฉียนหลง นั่นคือการผสมผสานระหว่างการแสวงหาและธรรมชาติของปัญญาชนโบราณ ซึ่งแสดงออกในด้านต่อไปนี้

1.1 เคารพความเป็นธรรมชาติของวัสดุในพื้นที่

ความเคารพวัสดุนี้ สะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดการออกแบบของจินโบราณ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการออกแบบสร้างสรรค์ของจินโบราณ ในกระบวนการออกแบบนั้น ให้ความสำคัญกับลักษณะของตัววัสดุเอง และการผสมผสานกับงานหัตถกรรมที่สอดคล้องกัน เพื่อบรรลุถึงการสอดคล้องตามความสามารถ “เสียนฉิงโอ่วฉี” ของหลี่หยูจายได้บันทึกไว้ว่า “การปฏิบัติตามคุณสมบัติของสิ่งต่าง ๆ ต้องมีความมั่นคง การทำลายสิ่งของต่าง ๆ นั้นถูกทำลายได้อย่างง่ายดาย เครื่องใช้ที่ทำจากไม้ ร่อง

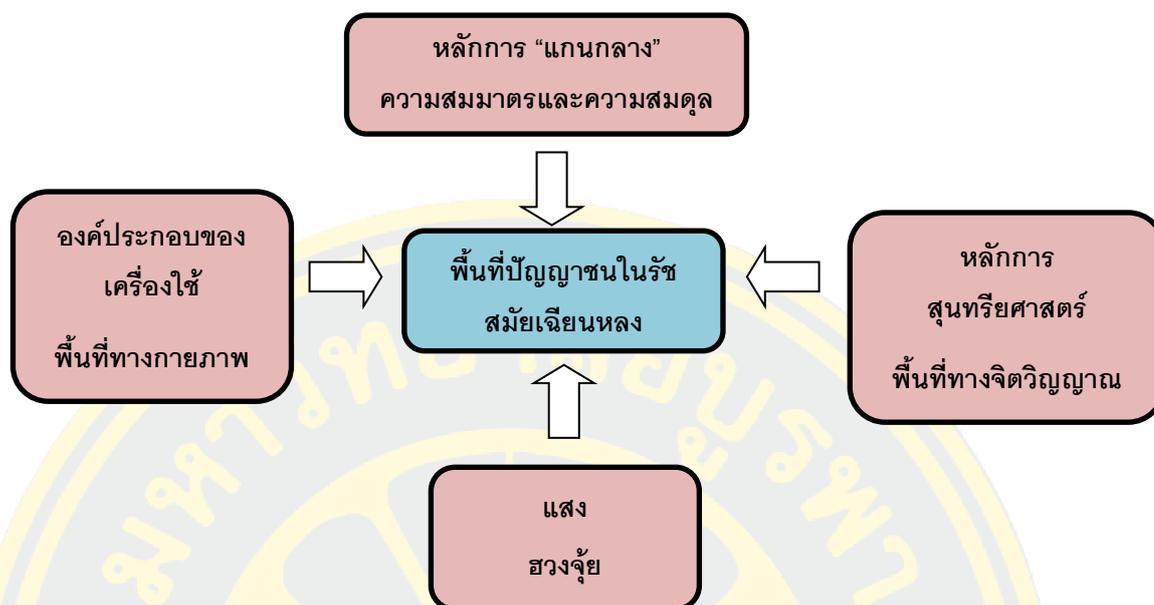
และเดือยไม้ทั้งหมดล้วนสอดคล้องกับธรรมชาติของไม้” แนวคิดทั่วไปคือ การออกแบบและสร้างสรรค์ตามลักษณะของวัสดุมีความแข็งแรงมาก มิเช่นนั้นจะเสียหายได้ง่าย เครื่องเรือนในพื้นที่ปัญญาชนและเครื่องใช้เครื่องเคลือบก็เป็นเช่นนี้

1.2 เคารพหลักการธรรมชาติ

เล่าจื๊อมีความเห็นว่า “กฎที่สะท้อนอยู่ใน ‘เต๋า’ คือ ‘การเกิดขึ้นตามธรรมชาติ’” กล่าวคือ มนุษย์ถูกควบคุมโดยดิน โลกถูกควบคุมด้วยท้องฟ้า ฟ้าถูกควบคุมด้วยกฎเกณฑ์และกฎเกณฑ์ถูกควบคุมโดยธรรมชาติ (สารานุกรมไปตู่) ธรรมชาติให้วัสดุแก่แรงงานมนุษย์ และเป็นพื้นฐานทางวัตถุสำหรับแรงงานของมนุษย์ เพื่อให้มนุษย์ใช้งาน เพื่อรับใช้มนุษย์ ดังนั้นมนุษย์ควรอยู่ร่วมกับธรรมชาติและกลมกลืน ด้วยเหตุนี้ กิจกรรมของมนุษย์ควรปรับตัวและเคารพกฎแห่งธรรมชาติ

2. อุดมคติทางศิลปะที่เรียบง่าย

แม้ว่าจะอยู่ในยุครุ่งเรือง แต่ก็มีผลิตภัณฑ์การออกแบบที่ยุ่งยากและซับซ้อนมากมายในราชวงศ์ซิง ยกตัวอย่างเช่น เตาเผาทางการของโรงงานเตาเผาจักรพรรดิในราชวงศ์ซิง แต่แนวคิดดั้งเดิมของรัชสมัยเฉียนหลงส่วนมากใช้ความเรียบง่ายตามหลักการของสุนทรียภาพและการสร้างสิ่งของ รวมถึงแนวโน้มหลักคือการใช้หลักการของความเรียบง่ายและการใช้งานจริง ดังเช่น “ซีซ่านถั่ง” ห้องหนังสือของจักรพรรดิเฉียนหลง หากมองจากมุมมองของเครื่องเรือนและเครื่องใช้ในห้องหนังสือ รูปแบบศิลปะโดยรวมของห้องหนังสือได้นำเสนอลักษณะของความเรียบง่ายและความประณีต การผลิตที่เข้มงวด งานหัตถกรรมที่ยอดเยี่ยม และความสง่างาม รูปแบบที่เรียบง่ายมีความเชื่อมโยงที่ดีกับวัฒนธรรมและจิตวิทยาจีนดั้งเดิม “เครื่องใช้ที่สร้างขึ้นเรียกว่า ความเฉียวฉลาด เมื่อมีประโยชน์ต่อผู้ใช้ แต่ถ้าไม่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้คือ ความไม่ฉลาด” ดังนั้นการใช้งานได้จริงจึงเป็นแนวคิดการออกแบบของห้องหนังสือ การเป็นหนึ่งเดียวของเส้นที่เรียบง่ายและการใช้งานจริง อารมณ์ที่เรียบง่ายและสง่างามทำให้ผู้คนรู้สึกใกล้ชิดยิ่งขึ้น ในฐานะที่เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในห้องหนังสือ เครื่องใช้เครื่องเคลือบต้องรวมเข้ากับรูปแบบการตกแต่งภายในของห้องหนังสือโดยรวม ความใกล้ชิดและการใช้งานที่เรียบง่ายเช่นนี้คือปรัชญาชีวิตของผู้คนในรัชสมัยเฉียนหลง

ภาพที่ 4-37 แผนภาพความคิดการออกแบบเครื่องใช้เครื่องเคลือบในรัชสมัยเฉียนหลง (Chen Chi)

จากการวิเคราะห์พื้นที่ปัญญาชนจากมุมมองทั้งสามในข้างต้น ทำให้เราได้รับองค์ประกอบปัจจัย รูปแบบอย่างคร่าว ๆ ของความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของพื้นที่ปัญญาชนของจักรพรรดิเฉียนหลง ผ่านพื้นฐานทางทฤษฎีเช่น การออกแบบพื้นที่ กฎความงามของรูปทรงและรูปแบบ หลักการองค์ประกอบของลวดลาย นอกจากนี้ยังได้รับหลักการสร้างพื้นที่ปัญญาชน หลักการออกแบบเครื่องใช้เครื่องเคลือบและหลักการจัดวางตำแหน่ง ในกระบวนการออกแบบในภายหลังของพื้นที่ปัญญาชนและผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบ จำเป็นต้องใช้หลักการเหล่านี้อย่างเต็มที่ เช่นเดียวกับการตกแต่ง งานหัตถกรรม รูปทรงของเครื่องใช้เครื่องเคลือบในรัชสมัยเฉียนหลง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จำเป็นต้องใช้ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุต่าง ๆ ใน “พื้นที่ปัญญาชน” รวมถึงหลักการจัดวาง เพื่อสร้างชั้นเป็นพื้นที่โดยรวม และเพื่อวางพื้นฐานหลักการของการสร้าง “พื้นที่ปัญญาชน” ร่วมสมัย และสร้างเป็นต้นแบบของการออกแบบ

รูปแบบองค์ประกอบ หลักการจัดแสดงและคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ของเครื่องเคลือบใน “พื้นที่ปัญญาชน” ร่วมสมัย

รูปแบบการจัดองค์ประกอบและหลักการจัดแสดงของเครื่องเคลือบร่วมสมัยใน “พื้นที่ปัญญาชน” เกิดขึ้นบนพื้นฐานของการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิม และตามความต้องการของสุนทรียภาพและวิถีชีวิตสมัยใหม่ ไม่เพียงแต่ให้ความสำคัญกับการสืบทอดความหมายแฝงทาง

วัฒนธรรมและทักษะทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังรวมถึงแนวความคิดการออกแบบสมัยใหม่และวิธีการแสดงออกทางศิลปะอีกด้วย เมื่อนำมาจัดแสดง ควรเน้นที่การใช้งานของวัตถุเครื่องเคลือบ ปฏิบัติตามหลักฮวงจุ้ย รวมถึงความเรียบง่ายและความเป็นธรรมชาติ สร้างบรรยากาศพื้นที่ที่สบาย กลมกลืนและมีความเป็นชั้น

1. รูปแบบการจัดองค์ประกอบ

รูปแบบการจัดองค์ประกอบและหลักการจัดแสดงเครื่องเคลือบร่วมสมัยใน “พื้นที่ปัญญาชน” เกิดขึ้นบนพื้นฐานของการสืบทอดพื้นที่ปัญญาชนแบบดั้งเดิม ผสมผสานกับเอกลักษณ์ของสุนทรียภาพและวิถีชีวิตสมัยใหม่ ในด้านรูปแบบการจัดองค์ประกอบ เครื่องเคลือบร่วมสมัยใน “พื้นที่ปัญญาชน” ไม่เพียงแต่รักษาองค์ประกอบของพื้นที่ปัญญาชนดั้งเดิมเช่น รูปทรง การตกแต่ง และสี ขณะเดียวกัน ยังรวมไปถึงองค์ประกอบสมัยใหม่เช่น ความเรียบง่าย ความเป็นนามธรรมและความลื่นไหลของเส้น แสดงให้เห็นถึงจุดเด่นของความทันสมัย ความเรียบง่ายและความสง่างาม

1.1 พื้นที่สำหรับการดื่มชาและพูดคุย

เครื่องใช้เครื่องเคลือบในพื้นที่สำหรับการดื่มชาและพูดคุยของปัญญาชนมีหลายรูปแบบ รวมถึงกาน้ำชา แก้วชา ถาดชา จานรองชา เขี่ยกชา ช้อนชา ตะแกรงกรองชา ถังกรองชา ที่กรองชา และกล่องใส่ชา องค์ประกอบของเครื่องใช้เครื่องเคลือบเหล่านั้นมักจะมีการออกแบบที่เรียบง่าย ลื่นไหล และเป็นธรรมชาติ เพื่อเน้นความงดงามของธรรมชาติ ความงามแห่งธรรมชาติ และความงามแห่งความละเอียดอ่อน ในด้านของการจัดแสดง เครื่องใช้เหล่านี้มักจะจับคู่กับบรรยากาศและหัวข้อของพื้นที่ทั้งหมด ยกตัวอย่างเช่น การจับคู่ของการใช้สีและพื้นผิว เพื่อเพิ่มความรู้สึกโดยรวมของเครื่องใช้และพื้นที่ ขณะเดียวกันก็ปฏิบัติตามหลักการใช้งานและความสวยงาม ทำให้การจัดแสดงมีผลลัพธ์ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขณะที่จัดแสดง ยังต้องคำนึงถึงการจับคู่และความสมดุลระหว่างเครื่องเคลือบกับเครื่องเรือน ภาพอักษร ภาพวาดและพืชพรรณ ด้วยวัสดุ รูปแบบและรูปทรงจะถูกนำมาจับคู่และสะท้อนซึ่งกันและกัน และร่วมกันสร้างเส้นและบรรยากาศที่เป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่สำหรับการดื่มชาและพูดคุย ทำให้พื้นที่ที่มีความกลมกลืน สมดุลและเป็นธรรมชาติมากขึ้น กล่าวโดยสรุปคือ เครื่องใช้เครื่องเคลือบในพื้นที่สำหรับการดื่มชาและพูดคุยของปัญญาชนร่วมสมัยได้ใส่บรรยากาศที่เป็นธรรมชาติ เรียบง่ายและประณีตเข้าไปในพื้นที่ ผ่านการจัดองค์ประกอบและการจัดแสดงอย่างประณีต ได้สร้างสภาพแวดล้อมการดื่มชาที่สบายและกลมกลืน

ภาพที่ 4-38 พื้นที่สำหรับการดื่มชาและพูดคุย (Chen Chi)

ภาพที่ 4-39 พื้นที่สำหรับการดื่มชาและพูดคุย (Chen Chi)

1.2 พื้นที่สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

รูปแบบการจัดองค์ประกอบของเครื่องใช้เครื่องเคลือบในพื้นที่สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของปัญญาชนร่วมสมัย โดยทั่วไปจะอิงตามวัฒนธรรมดั้งเดิมและผสมผสานองค์ประกอบ

ของการออกแบบศิลปะสมัยใหม่เข้าไป เครื่องใช้เหล่านี้มีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งรวมไปถึงชุดน้ำชาแบบดั้งเดิม ภาชนะดอกไม้ กระจ่างรูป และสมบัติทั้งสี่ของห้องศึกษา ตลอดจนของตกแต่งและเครื่องประดับสมัยใหม่

เครื่องใช้เครื่องเคลือบในพื้นที่สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของปัญญาชนร่วมสมัยมักเริ่มต้นจากองค์ประกอบในพื้นที่ปัญญาชนดั้งเดิม ผสมผสานแนวคิดสุนทรียภาพสมัยใหม่และเทคโนโลยีทางนวัตกรรมใหม่ ตัวอย่างเช่น ในด้านรูปทรง ลักษณะพิเศษด้านรูปทรงของเครื่องใช้เครื่องเคลือบสามารถรักษาลักษณะภายนอกของเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิม และยังสามารถผสมผสานรสนิยมทางสุนทรียภาพสมัยใหม่เพื่อสร้างรูปทรงที่แปลกใหม่ ในด้านการตกแต่ง สามารถใช้หัวข้อปัญญาชนดั้งเดิมเช่น ทิวทัศน์ ดอกไม้ นก และบทกวี นอกจากนี้ยังสามารถผสมผสานรูปแบบศิลปะสมัยใหม่เช่น นามธรรม มินิมอลลิสต์ วัฒนธรรมป๊อป เป็นต้น เพื่อผลิตเครื่องใช้เครื่องเคลือบที่ทันสมัย ในด้านของรูปแบบการจัดองค์ประกอบ เครื่องใช้เครื่องเคลือบในพื้นที่สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของปัญญาชนร่วมสมัยมักจะใช้รูปแบบที่เรียบง่าย ทันสมัย และใช้งานได้จริง ซึ่งไม่จำกัดเพียงแค่รูปแบบและลวดลายแบบดั้งเดิมเท่านั้น แต่เครื่องใช้เครื่องเคลือบเหล่านั้นยังเน้นการออกแบบสร้างสรรค์และส่วนบุคคล โดยเน้นการหาสมดุลระหว่างศิลปะและการใช้งานจริง

ในพื้นที่สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของปัญญาชนร่วมสมัย การผสมผสานระหว่างเครื่องใช้เครื่องเคลือบและผลงานศิลปะอื่น ๆ ก็มีความหลากหลายมากขึ้นเช่นกัน ผสมผสานเข้ากับเครื่องเรือน ภาพวาด และประติมากรรม เพื่อสร้างบรรยากาศพื้นที่ที่มีความเป็นศิลปะมากยิ่งขึ้น ในด้านการจัดแสดง ยังให้ความสำคัญกับการประสานกันและสะท้อนซึ่งกันและกันระหว่างวัตถุเครื่องเคลือบและพื้นที่ ผ่านการจัดวางและวิธีการจัดแสดงที่แตกต่างกัน แสดงออกถึงผลของพื้นที่ที่มีความหลากหลายและมีความเป็นชั้น กล่าวโดยสรุปเครื่องใช้เครื่องเคลือบในพื้นที่สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของปัญญาชนร่วมสมัยมีรูปทรงและรูปแบบการตกแต่งที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับการผสมผสานผลงานศิลปะอื่น ๆ เพื่อสร้างพื้นที่ที่มีความเป็นศิลปะมากขึ้น

ภาพที่ 4-40 พื้นที่สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ (Chen Chi)

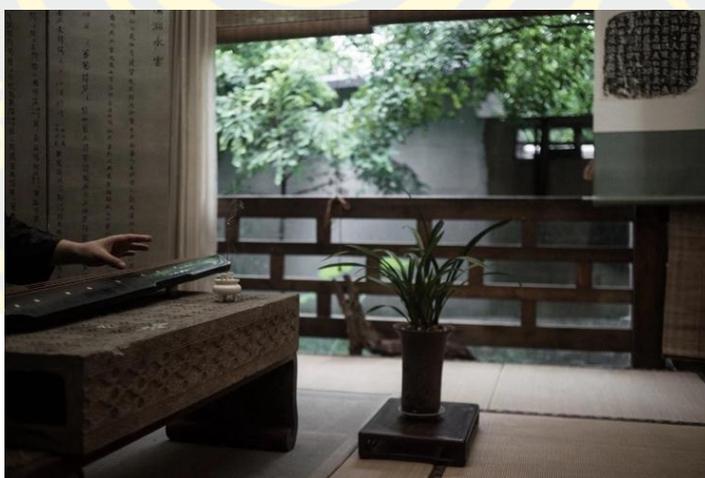

ภาพที่ 4-41 พื้นที่สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ (Chen Chi)

1.3 พื้นที่สำหรับความบันเทิงและการพักผ่อน

พื้นที่สำหรับความบันเทิงและการพักผ่อนของปัญญาชนร่วมสมัยมักจะหมายถึง สถานที่สำหรับความบันเทิงส่วนตัวหรือสาธารณะเช่น ห้องชมรม โรงน้ำชา เป็นต้น เครื่องเคลือบมักมีบทบาทสำคัญในสถานที่เหล่านั้น นอกจากการใช้งานแล้ว ยังเน้นเรื่องการสร้างบรรยากาศและส่งเสริมความหมายแฝงทางวัฒนธรรมผ่านรูปร่าง วัสดุ สีและด้านอื่น ๆ

รูปแบบการจัดองค์ประกอบเครื่องใช้เครื่องเคลือบในพื้นที่สำหรับความบันเทิงและการพักผ่อนของปัญญาชนร่วมสมัยซึ่งสามารถแบ่งได้ตามหน้าที่และการใช้งานที่แตกต่างกัน เครื่องใช้เครื่องเคลือบยังสามารถกลายเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมเพื่อความบันเทิงและการพักผ่อนของปัญญาชนเช่น การดื่มชาเล่นหมากล้อม ดิฉินขึ้นชมดอกไม้ เป็นต้น เพื่อเพิ่มความสุขสนทนาและบรรยากาศทางวัฒนธรรมให้แก่กิจกรรม ตัวอย่างเช่น เครื่องใช้เครื่องเคลือบสำหรับการรับประทานอาหารได้แก่ เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร ชุดไวน์ ชุดน้ำชา เป็นต้น ซึ่งจำเป็นต้องคำนึงถึงการใช้งานจริงสุนทรีย์ภาพ และความหมายแฝงทางวัฒนธรรม องค์ประกอบศิลปะร่วมสมัยสามารถผสมผสานเข้ากับการออกแบบได้ แต่ก็ควรคำนึงถึงลักษณะเด่นและรสนิยมทางสุนทรีย์ภาพที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมดั้งเดิมอีกด้วย เครื่องใช้เครื่องเคลือบที่ใช้สำหรับการตกแต่งอาจเป็นเครื่องประดับ ภาพชงดอกไม้ และอื่น ๆ โดยให้ความสำคัญกับความสวยงามและการตกแต่งเป็นหลัก ซึ่งสามารถเพิ่มองค์ประกอบศิลปะสมัยใหม่ต่าง ๆ ลงในการออกแบบ เพื่อให้มีความทันสมัยและน่าสนใจยิ่งขึ้น กล่าวโดยสรุป เครื่องใช้เครื่องเคลือบในพื้นที่สำหรับความบันเทิงและการพักผ่อนของปัญญาชนร่วมสมัย ควรสอดคล้องกับรสนิยมทางสุนทรีย์ภาพร่วมสมัย ขณะเดียวกันก็สะท้อนความหมายแฝงของวัฒนธรรมดั้งเดิม เพื่อบรรลุถึงความสมบูรณ์แบบของการสร้างสรรค์ทางศิลปะ และร่วมกันสร้างพื้นที่ที่เต็มไปด้วยรสนิยมของปัญญาชน

ภาพที่ 4-42 พื้นที่สำหรับความบันเทิงและการพักผ่อน (Chen Chi)

ภาพที่ 4-43 พื้นที่สำหรับความบันเทิงและการพักผ่อน (Chen Chi)

2. หลักการจัดแสดง

ในด้านหลักการจัดแสดง เครื่องใช้เครื่องเคลือบใน “พื้นที่ปัญญาชน” ร่วมสมัยไม่เน้นความหนักแน่นและความซับซ้อนเหมือนพื้นที่ปัญญาชนดั้งเดิมอีกต่อไป แต่ให้ความสำคัญกับการสร้างบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติ ผ่อนคลายและสบายมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ เมื่อจัดแสดงควรหลีกเลี่ยงการวางซ้อนกันมากเกินไป โดยใช้วิธีการตกแต่งที่เรียบง่าย ให้ความสำคัญกับความรู้สึกกลมกลืนโดยรวมและการจัดวางพื้นที่เป็นชั้น ขณะเดียวกัน ยังควรให้ความสนใจกับการประสานกันขององค์ประกอบต่าง ๆ เช่น สี แสง เงา และเส้น เพื่อสร้างความสบายและเป็นธรรมชาติ

2.1 การใช้งาน

การใช้เครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยไม่ได้เป็นเพียงผลงานศิลปะเท่านั้น แต่ยังมีการใช้งานและประโยชน์ใช้สอยบางประการอีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น กระถางรูปเครื่องเคลือบสามารถให้กลิ่นหอมและกำจัดควัน ภาชนะดอกไม้สามารถใช้สำหรับปลูกดอกไม้และชมดอกไม้ นอกจากนี้ วัสดุเครื่องเคลือบยังเป็นธรรมชาติและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ไม่มีสารอันตราย และมีคุณสมบัติในการต้านเชื้อแบคทีเรีย ด้วยเหตุนี้ ภายใต้อิทธิพลของความตระหนักเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพและสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้นในปัจจุบัน เครื่องใช้เครื่องเคลือบจึงค่อย ๆ กลายเป็นตัวเลือกที่ดีต่อสุขภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นสำหรับผู้คน

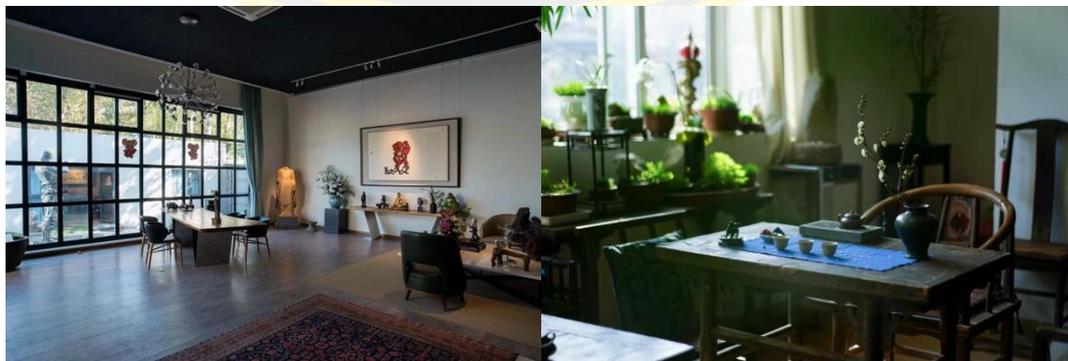
การใช้งานจริง: ในฐานะที่เครื่องใช้เป็นหนึ่งในเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับพื้นที่ปัญหาชน เครื่องใช้เครื่องเคลือบมีหน้าที่พื้นฐานของภาชนะและเครื่องใช้ ประโยชน์ใช้สอยของเครื่องใช้เครื่องเคลือบเช่น ชุดน้ำชา ภาชนะใส่เหล้า กระจกทรงรูป และภาชนะดอกไม้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกและความสวยงามให้กับชีวิตของปัญญาชนเป็นหลัก

หน้าที่ด้านการตกแต่ง: ในฐานะผลงานศิลปะของเครื่องใช้เครื่องเคลือบมีการตกแต่งสูงในพื้นที่ปัญหาชน ซึ่งไม่ได้เป็นเพียงแค่ของตกแต่งเท่านั้น แต่ยังเป็นองค์ประกอบสำคัญที่แสดงถึงรสนิยมและบุคลิกของปัญญาชนอีกด้วย จากรูปร่าง ภาพและลวดลายการตกแต่งที่แตกต่างกัน เครื่องใช้เครื่องเคลือบสามารถนำประสบการณ์ด้านการมองเห็นที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นและความงามมาสู่พื้นที่ปัญหาชน

หน้าที่สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม: ในฐานะที่เป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน เครื่องใช้เครื่องเคลือบมีความสำคัญเชิงสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมในพื้นที่ปัญหาชน ยกตัวอย่างเช่น เครื่องเคลือบลายครามแสดงถึงแก่นแท้ของงานหัตถกรรมและวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน ลวดลายมังกรและหงส์เป็นหนึ่งในลวดลายที่พบบ่อยที่สุดในวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน

หน้าที่ด้านจิตวิญญาณ: เครื่องใช้เครื่องเคลือบยังมีการฝากฝังทางจิตวิทยาบางประการในพื้นที่ปัญหาชน ซึ่งสามารถแสดงอารมณ์และการแสวงหาทางจิตวิญญาณของปัญญาชน ยกตัวอย่างเช่น ปัญญาชนมักเลือกเครื่องเคลือบที่มีบทกวีหรือลวดลายที่ตนเองชื่นชอบเพื่อแสดงถึงอารมณ์และความคิดของตนเอง หรือแสดงทัศนคติและการแสวงหาชีวิตด้วยการจัดกลุ่มเครื่องใช้เครื่องเคลือบ

ด้วยเหตุนี้ เครื่องใช้เครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญหาชนร่วมสมัยจึงไม่ได้เป็นเพียงแต่ผลงานศิลปะเท่านั้น แต่ยังเป็นส่วนสำคัญของการใช้งาน การตกแต่ง สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม และการฝากฝังทางจิตวิญญาณ

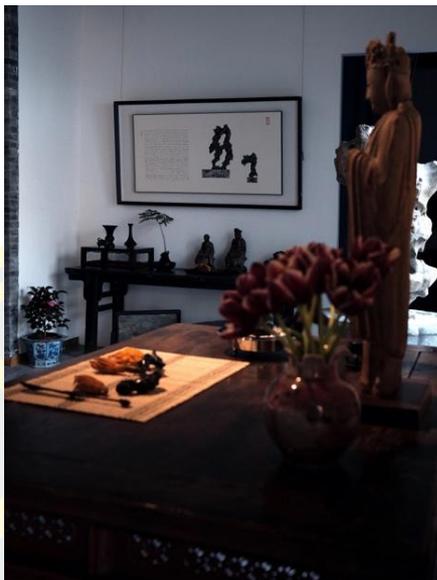

ภาพที่ 4-44 การแสดงหน้าที่ของเครื่องใช้เครื่องเคลือบ (Chen Chi)

2.2 บรรยากาศของพื้นที่

พื้นที่ปัญหาชนร่วมสมัยสร้างบรรยากาศพื้นที่ที่เป็นเอกลักษณ์ผ่านการผสมผสานอย่างลงตัวของเครื่องใช้เครื่องเคลือบและปัจจัยอื่น ๆ วัตถุเครื่องเคลือบมีหน้าที่สำคัญด้านการใช้งานเช่น ชุดน้ำชา เครื่องหอม และภาชนะดอกไม้ ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของปัญญาชนในการดื่มชา จุดรูป และการจัดดอกไม้ ขณะเดียวกันยังเป็นองค์ประกอบสำคัญในการแสดงถึงรสนิยมทางวัฒนธรรมและสุนทรียภาพของปัญญาชน นอกจากนี้ รูปทรง การตกแต่ง พื้นผิวและปัจจัยอื่น ๆ ของเครื่องใช้เครื่องเคลือบยังมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับบรรยากาศของพื้นที่ ซึ่งสามารถสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมและประสบการณ์ทางอารมณ์ที่แตกต่างกันได้ ตัวอย่างเช่น เครื่องเคลือบที่รับแรงบันดาลใจจากเครื่องสัมฤทธิ์โบราณและเครื่องเคลือบที่ทำด้วยมือแบบดั้งเดิมสามารถสะท้อนให้เห็นถึงบรรยากาศของวัฒนธรรมดั้งเดิมและผลงานศิลปะงานหัตถกรรมได้ดียิ่งขึ้น ขณะที่เครื่องเคลือบที่มีเทคโนโลยีทันสมัยและการออกแบบที่เป็นนวัตกรรมนั้นมีความทันสมัยและความล้ำหน้ามากกว่า ซึ่งสามารถเพิ่มความรู้สึกแห่งยุคสมัยและความมีชีวิตชีวาเข้าไปในพื้นที่ปัญหาชน และปัจจัยอื่น ๆ ในพื้นที่ปัญหาชนเช่น เครื่องเรือน ของตกแต่ง หนังสือ เป็นต้น ก็มีผลกระทบกับเครื่องเคลือบเพื่อสร้างบรรยากาศพื้นที่เฉพาะ ยกตัวอย่างเช่น การใช้เครื่องเรือนแบบดั้งเดิมและเครื่องเคลือบสามารถสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม ขณะที่เครื่องเรือนและเครื่องเคลือบแบบทันสมัยที่เข้าชุดกันจะทำให้บรรยากาศของพื้นที่ที่ทันสมัยมากขึ้น ในด้านการจัดวางพื้นที่ ปัญญาชนมักให้ความสำคัญกับการประสานกันและความรู้สึกโดยรวมระหว่างเครื่องเคลือบกับปัจจัยอื่น ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศของพื้นที่ที่มีความกลมกลืน เป็นธรรมชาติและสบายใจ

นอกจากนี้ แสงยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างบรรยากาศของพื้นที่ทั้งหมด หน้าที่และอิทธิพลของเครื่องเคลือบและเส้นแสงร่วมกันสร้างบรรยากาศของพื้นที่เฉพาะและผลทางศิลปะ เครื่องใช้เครื่องเคลือบได้รับผลกระทบของแสงในด้านของวัสดุ รูปทรง สีและลักษณะพิเศษอื่น ๆ ในฐานะที่เป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญของพื้นที่ปัญหาชน ภายใต้หลักการใช้แสงธรรมชาติอย่างเต็มที่ เครื่องเคลือบสามารถสะท้อน หักเหและดูดซับแสง ทำให้เกิดผลและการเปลี่ยนแปลงของแสงเงาที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งส่งผลต่อบรรยากาศโดยรวมและการรับรู้ของพื้นที่ปัญหาชน ตัวอย่างเช่น ภายใต้แสงอาทิตย์ เครื่องใช้เครื่องเคลือบสีขาวจะสร้างแสงสะท้อนที่แพรวพราว ขณะที่เครื่องใช้เครื่องเคลือบสีดำจะดูดซับแสงและสร้างบรรยากาศ นอกจากนี้ การใช้แสง สีและความเข้มข้นของแสงที่แตกต่างกันสามารถปรับสีและเงาของวัตถุเครื่องเคลือบ เพื่อสร้างผลทางภาพและบรรยากาศที่ไม่เหมือนใคร ตัวอย่างเช่น ภายใต้ความนุ่มนวลของแสง โครงร่างและพื้นผิวของวัตถุเครื่องเคลือบจะมีความนุ่มนวลและเป็นมิติ ซึ่งช่วยเพิ่มประสบการณ์ทางอารมณ์ของผู้ชม ด้วยเหตุนี้ ในพื้นที่ปัญหาชน การผสมผสานเครื่องเคลือบและเส้นแสงเป็นองค์ประกอบของการออกแบบและการจัดวางที่สำคัญ ซึ่งสามารถสร้างบรรยากาศของพื้นที่ที่สมบูรณ์และสร้างความเป็นศิลปะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพที่ 4-45 การสร้างบรรยากาศพื้นที่ของเครื่องใช้เครื่องเคลือบ (Chen Chi)

2.3. ฮวงจุ้ย

ในพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัย การจัดวางและการจัดวางเครื่องเคลือบมักจะเกี่ยวข้องกับฮวงจุ้ย ฮวงจุ้ยเป็นทฤษฎีทางวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิมที่เน้นการบรรลุสภาวะสมดุลและความกลมกลืนผ่านรัศมีและพลังงานของสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ปัญญาชน เครื่องใช้เครื่องเคลือบสามารถสร้างบรรยากาศ ฮวงจุ้ยที่ดีผ่านวัสดุ สี รูปทรง และการจัดวาง นำมาซึ่งความเจริญรุ่งเรือง ความสงบสุข และพลังงานที่ดีต่อสุขภาพ และปรับแสงของผู้คนเพื่อให้ได้ผลทางฮวงจุ้ยที่ดี

วัสดุ: เครื่องใช้เครื่องเคลือบมักทำจากดินจีนและวัสดุอื่น ๆ วัสดุเหล่านั้นมีความคงตัวและความทนทานที่ดี ด้วยเหตุนี้จึงถือว่าในทางฮวงจุ้ยสามารถนำความมั่นคงและความโชคดีในระยะยาว เมื่อจัดวางเครื่องเคลือบควรคำนึงถึงการประสานกันของวัสดุและองค์ประกอบอื่น ๆ ของพื้นที่

สี: สียังมีบทบาทสำคัญในฮวงจุ้ย สีของเครื่องเคลือบควรสอดคล้องกับบรรยากาศโดยรวมและรูปแบบการตกแต่งของห้อง ควรคำนึงถึงอิทธิพลของสีต่ออารมณ์และจิตวิทยาของผู้คน ตัวอย่างเช่น สีแดง แสดงถึงความกระตือรือร้นและชีวิตชีวา ขณะที่สีฟ้าหมายถึงความสงบและเงียบสงบ ซึ่งเหมาะสำหรับพื้นที่ในการผ่อนคลายของผู้คน

รูปทรง: รูปทรงของเครื่องเคลือบสามารถส่งผลต่อบรรยากาศของฮวงจุ้ยได้เช่นกัน รูปทรงฮวงจุ้ยทั่วไปได้แก่ ทรงหอยทาก ทรงเต่า ทรงปลา และรูปทรงเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับความมั่งคั่งอายุยืน ความสงบสุข และความหมายอื่น ๆ เมื่อเลือกเครื่องเคลือบ ควรเลือกรูปทรงที่เหมาะสมตามความชื่นชอบของบุคคลและความต้องการของพื้นที่

ทิศทางของตำแหน่ง: การจัดวางเครื่องใช้เครื่องเคลือบก็มีความสำคัญเช่นกัน โดยทั่วไปควรวางเครื่องใช้เครื่องเคลือบในพื้นที่สำคัญเช่น ห้องนั่งเล่น ห้องทำงาน และห้องนอน เพื่อนำโชคติมาสู่ครอบครัว ขณะเดียวกันการจัดวางเครื่องเคลือบก็ต้องคำนึงถึงเค้าโครงของทั้งห้องและการหมุนเวียนของพื้นที่อีกด้วย

ปริมาณและขนาด: ปริมาณและขนาดของเครื่องเคลือบอาจส่งผลกระทบต่อฮวงจุ้ยของพื้นที่ได้เช่นกัน ฮวงจุ้ยแสวงหาความสมดุลและความกลมกลืน ด้วยเหตุนี้จึงเน้นความสัมพันธ์เชิงปริมาณบางประการ ยกตัวอย่างเช่น การวางสิ่งของในสองส่วนที่เท่ากันสามารถสร้างความสมดุลที่เรียกว่า “ความสมดุลของหยินและหยาง” เช่นเดียวกับ การแบ่งสิ่งของเป็นจำนวนสามชิ้น ห้าชิ้นและเจ็ดชิ้นเท่า ๆ กันนั้นยังสามารถสร้างความสมดุลได้ นอกจากนี้ ยังมีตัวเลขพิเศษบางตัวที่ถือว่ามีความหมายพิเศษในฮวงจุ้ย เช่น “แปด (八)” และ “เก้า (九)” ซึ่งพ้องเสียงกับคำว่า “ฟา (发)” และ “จีว (久)” ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์แห่งความโชคดี และมีอายุยืนยาว ขณะเดียวกัน ของตกแต่งที่ถูกจัดวางในห้องก็ควรเข้าชุดกัน โดยไม่ทำให้มีชิ้นใดชิ้นหนึ่งโดดเด่นหรือสะดุดตาเกินไป การจัดวางเครื่องเคลือบตามจำนวนและขนาดของสมเหตุสมผลสามารถปรับพลังงานของพื้นที่ เพื่อบรรลุถึงสภาวะที่สมดุลและความกลมกลืนกัน

ภาพที่ 4-46 หน้าที่ของฮวงจุ้ยจากเครื่องใช้เครื่องเคลือบ (Chen Chi)

2.4 การเผยแพร่วัฒนธรรม

เครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยไม่ได้เป็นเพียงแต่ของตกแต่งและประโยชน์ใช้สอยเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทด้านการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมอีกด้วย เครื่องเคลือบมีความหมายแฝง

ของประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และศิลปะ และถ่ายทอดคุณค่าและความเชื่อทางจิตวิญญาณเหล่านี้ ผ่านการจัดแสดงและการใช้งานในพื้นที่ปัญญาชน

วัฒนธรรมดั้งเดิม: เครื่องเคลือบเป็นตัวแทนของวัฒนธรรมจีนโดยมีกลิ่นอายของ วัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิม ในพื้นที่ปัญญาชน เครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญญาชนมักถูกใช้เป็นสื่อในการ ถ่ายทอดวัฒนธรรม เครื่องใช้เช่น ชุดน้ำชาและภาชนะดอกไม้ในวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิม แสดงให้ เห็นถึงการแสวงหาคุณภาพชีวิตของปัญญาชนและความปรารถนาในความงามตามธรรมชาติ การ เขียนอักษรจีนและอุปกรณ์หมึกเช่น สีสมบัติของห้องศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรักและการ แสวงหาศิลปะการเขียนอักษรจีนของปัญญาชน

สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม: เครื่องเคลือบยังสามารถสื่อความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่ เฉพาะเจาะจงมากขึ้นผ่านการใช้สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม ลวดลายและวัสดุของเครื่องเคลือบยัง สะท้อนถึงวัฒนธรรมและแนวคิดของยุคสมัยต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์ ตัวอย่างเช่น เครื่องเคลือบ โบราณมักถูกวาดด้วยตำนานและเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ เครื่องเคลือบร่วมสมัยสะท้อนถึงการ แสวงหาสุนทรียภาพและวัฒนธรรมของคนสมัยใหม่มากขึ้น ตัวอย่างเช่น ศิลปินสมัยใหม่ผสมผสาน งานหัตถกรรมแบบดั้งเดิมเข้ากับศิลปะสมัยใหม่เพื่อสร้างเครื่องเคลือบร่วมสมัยมากขึ้น

งานหัตถกรรมแบบดั้งเดิม: รูปแบบและงานหัตถกรรมของเครื่องเคลือบยังสะท้อนถึง เอกลักษณ์ของชาติ ตัวอย่างเช่น เครื่องเคลือบลายครามจีนโบราณ เต่าเผาหุเหยา เต่าเผาตั้งเหยา เป็นต้น ล้วนเป็นตัวแทนของงานหัตถกรรมเครื่องเคลือบจีนแบบดั้งเดิมที่เป็นจุดสูงสุดและรูปแบบที่ เป็นเอกลักษณ์ กลายเป็นสมบัติล้ำค่าในวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน ผ่านการจัดแสดงในพื้นที่ปัญญาชน ร่วมสมัย และการสืบทอดวัฒนธรรมเครื่องเคลือบโบราณของจีน

การข้ามวัฒนธรรม: เครื่องเคลือบยังสามารถส่งต่อข้อมูลทางวัฒนธรรมในลักษณะของ การข้ามวัฒนธรรม ในพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัย การออกแบบเครื่องใช้เครื่องเคลือบมักจะดูดซับ องค์ประกอบของวัฒนธรรมตะวันตก ผสมผสานและนวัตกรรม สะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลาย และความเปิดกว้างทางวัฒนธรรม วิธีการเผยแพร่ข้ามวัฒนธรรมนี้ไม่เพียงแต่สามารถขยายอิทธิพล ของวัฒนธรรมจีนเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและการบูรณาการทางวัฒนธรรมอีกด้วย

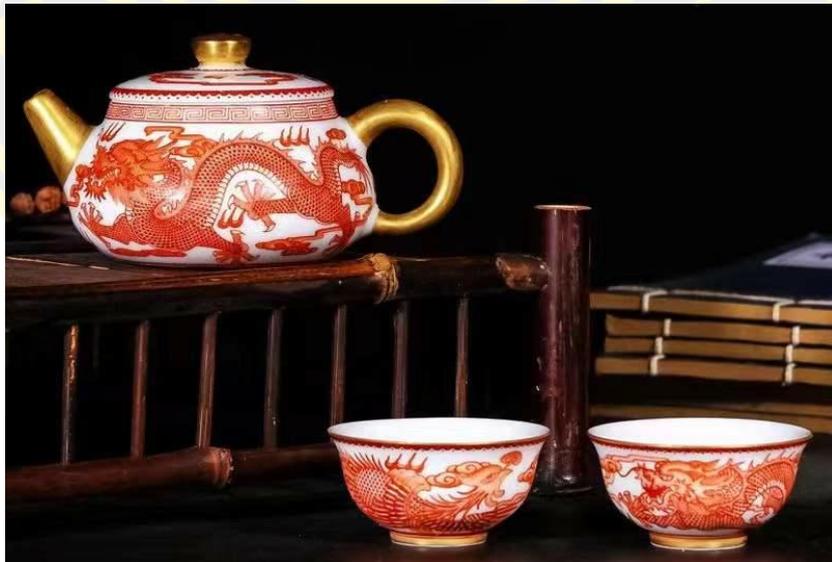
การปกป้องสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน: เครื่องเคลือบยังสามารถสื่อถึงการให้ ความสำคัญกับการปกป้องสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของปัญญาชนร่วมสมัย ด้วยการ พัฒนาของสังคมและการให้ความสำคัญของผู้คนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ศิลปินเครื่องเคลือบจำนวนมาก ได้เริ่มนำวัสดุที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม เครื่องเคลือบในทิศทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ด้วยเหตุนี้ เครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัย ไม่ได้เป็นเพียงการดำรงอยู่ทาง สุนทรียศาสตร์และประโยชน์ใช้สอยเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวนำทางวัฒนธรรมที่พาคุณค่าและความเชื่อ

ทางจิตวิญญาณต่าง ๆ เช่น ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ศิลปะและการปกป้องสิ่งแวดล้อม ผ่านการจัดแสดงและการใช้งานในพื้นที่ปัญญาชน คุณค่าและความเชื่อทางจิตวิญญาณเหล่านั้นได้รับการถ่ายทอดและกลายเป็นส่วนหนึ่งของการสืบทอดและการพัฒนาของวัฒนธรรมร่วมสมัย

ภาพที่ 4-47 การใช้อักษรจีนแบบตั้งเดิมบนภาชนะเครื่องเคลือบ (Chen Chi)

ภาพที่ 4-48 การใช้ลวดลายมงคลบนภาชนะเครื่องเคลือบ (Chen Chi)

3. คุณค่าทางสุนทรียศาสตร์

คุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ของเครื่องเคลือบร่วมสมัยในพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยอยู่ที่รูปแบบการแสดงออกและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย ประการแรก ในฐานะที่เป็นงานศิลปะประเภทหนึ่ง เครื่องใช้เครื่องเคลือบมีคุณค่าทางสุนทรียภาพสูง เทคนิคการผลิตอันประณีตและรูปแบบการออกแบบที่เป็นเอกลักษณ์ล้วนแสดงถึงความสามารถทางศิลปะและการแสวงหาสุนทรียภาพของผู้สร้าง ประการที่สอง การจัดแสดงและการใช้งานเครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญญาชนไม่เพียงแต่แสดงถึงรสนิยมและความรู้ความสามารถทางวัฒนธรรมของปัญญาชนเท่านั้น แต่ยังสื่อถึงความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งและการตกตะกอนทางประวัติศาสตร์อีกด้วย นอกจากนี้ ความสำคัญของเครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญญาชนไม่ได้อยู่ที่คุณค่าทางศิลปะที่โดดเด่นเท่านั้น แต่ยังรวมถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลงานศิลปะ เครื่องเรือน แสงและปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งร่วมกันสร้างพื้นที่ที่มีความหมายแฝงทางวัฒนธรรมและคุณค่าทางสุนทรียภาพในระดับสูง ด้วยเหตุนี้ จึงสรุปความรู้สึกและสุนทรียภาพในการวิเคราะห์ห่อออกเป็น 4 ประเภทดังต่อไปนี้

3.1 สุนทรียภาพด้านการมองเห็น

สุนทรียภาพด้านการมองเห็นของเครื่องใช้เครื่องเคลือบร่วมสมัยเน้นความเรียบง่ายและเป็นธรรมชาติ การผสมผสานระหว่างความดั้งเดิมกับความทันสมัย การประสานกันของสีและลวดลาย รวมถึงคุณภาพและฝีมืออันประณีต แนวโน้มทางสุนทรียภาพเหล่านั้นไม่เพียงตอบสนองความต้องการด้านการใช้งานของพื้นที่ปัญญาชนเท่านั้น แต่ยังเปลี่ยนเครื่องใช้เครื่องเคลือบให้เป็นงานศิลปะ เพื่อมอบคุณค่าและเสน่ห์อันที่เป็นเอกลักษณ์ให้กับเครื่องใช้เครื่องเคลือบเหล่านั้น

(1) ความงามของเส้นสาย

ความงามของเส้นสายของเครื่องใช้เครื่องเคลือบ หมายถึง เส้นที่ลื่นไหล นุ่มนวล และเรียบง่าย ซึ่งสามารถแสดงถึงแนวคิดทางสุนทรียภาพและลักษณะพิเศษด้านรูปทรงของศิลปิน เครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญญาชนส่วนมากรับรูปแบบของธรรมชาตินิยม (Naturalism) และนามธรรมเช่น ภาพลักษณ์สัตว์แบบนามธรรมและรูปทรงพีชพรรณตามธรรมชาติ ร่างรูปแบบทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ผ่านเส้น

(2) ความงามของสี

สีเป็นรูปแบบการแสดงออกที่สำคัญของเครื่องใช้เครื่องเคลือบ ซึ่งสามารถแสดงออกถึงบุคลิกส่วนตัว วัฒนธรรมและอารมณ์ของเครื่องใช้ และส่งผลต่อการรับรู้ทางสายตาและประสบการณ์ทางอารมณ์ของผู้คน สีของเครื่องใช้เครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยส่วนมากเป็นแบบเรียบง่ายและเป็นธรรมชาติ โดยใช้โทนสีพื้นฐานที่เรียบง่ายและงดงามเช่น สีขาว สีเทาและสีน้ำตาล หรือสีขององค์ประกอบธรรมชาติ เช่น ลายคราม เฟินฉ่าย เป็นต้น

(3) ความงามของพื้นผิว

ความงามของพื้นผิวบนเครื่องใช้เครื่องเคลือบ หมายถึง ความมันวาว ลวดลาย และผิวสัมผัสของเครื่องใช้ ซึ่งสะท้อนอยู่บนพื้นผิว ลวดลาย และพื้นผิวของเครื่องใช้ เพิ่มความเป็นศิลปะ และความชื่นชมของเครื่องใช้ พื้นผิวของเครื่องใช้เครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญญาชนส่วนมากเป็นพื้นผิวแบบธรรมชาติและพื้นผิวลวดลายหินเทียม ซึ่งไม่เพียงแต่ให้ความสวยงามเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงความเรียบง่ายของเครื่องใช้อีกด้วย

(4) ความงามของความเรียบง่าย

รูปแบบสุนทรียภาพของเครื่องใช้เครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยมักจะสะท้อนถึงรูปแบบที่เรียบง่าย สง่างามและสดใส เต็มไปด้วยบรรยากาศทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย ความเรียบง่ายประเภทนี้ หมายถึง ลักษณะที่เรียบง่ายและเป็นธรรมชาติของรูปทรง สีเส้นและลวดลายของเครื่องใช้ ซึ่งเต็มไปด้วยนัยยะทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง

(5) ความงามของนวัตกรรม

นอกเหนือจากการสืบทอดลักษณะพิเศษด้านความงามแบบดั้งเดิมแล้ว เครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยยังให้ความสนใจกับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยอีกด้วย การใส่องค์ประกอบทางสุนทรียภาพและการแสดงออกทางศิลปะแบบใหม่ สะท้อนถึงความงามของนวัตกรรม ยกตัวอย่างเช่น การใช้เทคนิคประมวลผลทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ การใช้วัสดุใหม่ และเทคนิคใหม่ เพื่อสร้างรูปทรงที่เป็นเอกลักษณ์และผลทางศิลปะ ซึ่งไม่เพียงแต่มีเสน่ห์ทางสุนทรียภาพแบบดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังเต็มไปด้วยความทันสมัยและนวัตกรรมอีกด้วย

ภาพที่ 4-49 สุนทรียภาพด้านการมองเห็นของเครื่องเคลือบ (Chen Chi)

3.2 ความรู้สึกรูปร่างทางการสัมผัส

นอกจากสุนทรียภาพด้านการมองเห็นแล้ว เครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัย ยังให้ความสำคัญกับความรูสึกทางการสัมผัสอีกด้วย เนื่องจากเครื่องเคลือบเป็นภาชนะที่ทำจากดิน ดังนั้นจึงมีพื้นผิวและการสัมผัสที่เป็นธรรมชาติ พื้นผิว รูปร่างและการจัดการพื้นผิวของเครื่องใช้เครื่องเคลือบอาจส่งผลต่อประสบการณ์ด้านการสัมผัส

ความรู้สึกรูปร่างทางการสัมผัสของเครื่องใช้เครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยนั้น สัมพันธ์กับวัสดุ การจัดการพื้นผิวและปัจจัยอื่น ๆ โดยทั่วไปแล้ว การสัมผัสภาชนะเครื่องเคลือบควร เรียบลื่น ละเอียดย่อน และอบอุ่น สำหรับเครื่องใช้เครื่องเคลือบบางชิ้นที่ใช้เทคนิคการผลิตด้วยมือ แบบดั้งเดิม จะมีรอยมือหรือเส้นที่ไม่สม่ำเสมอ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่เพิ่มพื้นผิวและความสัมผัส ให้กับเครื่องใช้ นอกจากนี้ การจัดการพื้นผิวของเครื่องเคลือบยังส่งผลต่อการสัมผัส ยกตัวอย่างเช่น ความเงางามและระดับความหยาบของพื้นผิวเคลือบ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อประสบการณ์สัมผัส และในพื้นที่ของปัญญาชน มักจะใช้เทคนิคการจัดการพื้นผิวที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น การแกะสลักแบบนูน การแกะสลักกลดลาย เป็นต้น ซึ่งเทคนิคเหล่านี้ทำให้พื้นผิวของเครื่องใช้มีลวดลายและการสัมผัสแบบเว้า นูนที่เป็นเอกลักษณ์ ช่วยเพิ่มความสมบูรณ์ของประสบการณ์ทางการสัมผัสและคุณค่าทางศิลปะ กล่าวโดยสรุป ความรูสึกทางการสัมผัสของเครื่องใช้เครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยเป็นหนึ่งในแง่มุมที่สำคัญของคุณค่าทางสุนทรียภาพ

ภาพที่ 4-50 ความรูสึกทางการสัมผัสของเครื่องเคลือบ (Chen Chi)

3.3 ความรู้สึกด้านการได้ยิน

เป็นที่ทราบกันดีว่าเครื่องเคลือบจึงต่อเจ็นนั้น ชาวราวกับหยก สว่างราวกับกระจก บางราวกับกระดาษ และเสียงดังราวกับระฆัง ซึ่งเสียงดังราวกับระฆังเป็นพื้นฐานสำหรับความรู้สึกด้านการได้ยินของเครื่องใช้เครื่องเคลือบ ความรู้สึกด้านการได้ยินของเครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยส่วนมากหมายถึงเสียงและผลทางเสียงที่ออกมาจากเครื่องใช้ ซึ่งเสียงและผลทางเสียงเหล่านั้นยังเป็นวิธีการโต้ตอบกับผู้ชมอีกวิธีการหนึ่งอีกด้วย

ในพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัย ผลทางเสียงของเครื่องใช้เครื่องเคลือบบางชนิดสามารถกลายเป็นคุณสมบัติพิเศษที่ดึงดูดความสนใจและความสนใจของผู้ชม ยกตัวอย่างเช่น เสียงของฝาด้วย และตัวแก้วขณะดื่มชา และในเครื่องใช้เครื่องเคลือบแบบพิเศษบางประเภทสามารถสร้างเสียงได้ผ่านการเคาะ ซึ่งผลเหล่านั้นยังถือเป็นลักษณะเด่นทางศิลปะและความสุขในการรับชม นอกจากนี้ ขลุ่ยเครื่องเคลือบ กลองเครื่องเคลือบในดนตรีจีนแบบดั้งเดิมยังเป็นเครื่องเคลือบที่ใช้เป็นเครื่องดนตรี และเสียงของพวกมันยังไพเราะมากอีกด้วย

กล่าวโดยสรุป ความรู้สึกด้านการได้ยินของเครื่องใช้เครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยเกิดขึ้นจากวัสดุและเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเครื่องใช้เอง ซึ่งมีผลในการส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพบางประการต่อความงามทางสายตาและความสุขในการชื่นชมเครื่องใช้ และทำให้ผู้คนสัมผัสได้ถึงความงามตามธรรมชาติและความบริสุทธิ์ของเครื่องใช้ นอกจากนี้ยังสามารถเพิ่มบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติ เรียบง่าย และสงบให้แก่พื้นที่ปัญญาชน

ภาพที่ 4-51 ความรู้สึกด้านการได้ยินของเครื่องเคลือบ (Chen Chi)

3.4 ความรู้สึกด้านการดมกลิ่น

ความรู้สึกด้านการดมกลิ่นในพื้นที่ปัญญาชนส่วนมากมาจากวัสดุและการตกแต่งเครื่องใช้เครื่องเคลือบโดยทั่วไปทำจากดินเผาอุณหภูมิสูง ซึ่งมีกลิ่นบางอย่าง โดยทั่วไปแล้วจะเป็นกลิ่นดิน ง่าย ๆ ในการตกแต่งเครื่องใช้เครื่องเคลือบ สารเคลือบที่ใช้ทั่วไปยังส่งผลต่อกลิ่นของมันด้วย ยกตัวอย่างเช่น เครื่องเคลือบที่ผลิตขึ้นโดยวิธีโบราณมักจะใช้แร่ธาตุธรรมชาติหรือวัสดุจากพืชในการผลิตสารเคลือบ จึงทำให้มีกลิ่นที่ค่อนข้างเป็นธรรมชาติ ขณะที่การผลิตเชิงอุตสาหกรรมสมัยใหม่อาจใช้สารสังเคราะห์ทางเคมี ทำให้มีกลิ่นที่แตกต่างออกไป นอกจากนี้ ฉากในการใช้งานและประโยชน์ใช้สอยของเครื่องใช้เครื่องเคลือบอาจส่งผลต่อความรู้สึกด้านการดมกลิ่นของพวกเขาอีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น ชุบน้ำชาในพื้นที่พิธีชงชา มักจะมีกลิ่นหอมของชาหรรษา เมื่อผสมเข้ากับกลิ่นของตัวเครื่องใช้เครื่องเคลือบ จะสามารถสร้างบรรยากาศที่เป็นเอกลักษณ์ได้

เครื่องหอมเครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญญาชนเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญของความรู้สึกด้านการดมกลิ่น โดยปกติแล้วจะใช้เผาเครื่องหอมหรือใส่เครื่องเทศเข้าไป ซึ่งไม่เพียงแต่มีประโยชน์ใช้สอยเท่านั้น แต่ยังสร้างบรรยากาศและฉากพิเศษอีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น การต้มชาจุดเครื่องหอม ติดพินจุดเครื่องหอม เป็นต้น วัสดุและรูปทรงของเครื่องหอมเครื่องเคลือบที่แตกต่างกัน ทำให้กลิ่นที่ออกมาแตกต่างกันด้วย แต่โดยปกติแล้ว ผู้คนจะสัมผัสได้ถึงบรรยากาศที่สดชื่น สว่างและเป็นธรรมชาติ ความรู้สึกด้านการดมกลิ่นของเครื่องหอมเครื่องเคลือบนั้นพิจารณาได้จากสองด้าน หนึ่งคือคุณภาพของกลิ่น สองคือผลรวมของกลิ่นและลักษณะพิเศษของตัวเครื่องใช้ ในด้านคุณภาพของกลิ่น เครื่องหอมเครื่องเคลือบสามารถใช้เครื่องเทศที่แตกต่างกันตามลักษณะของพื้นที่เช่น ไม้จันทร์ แอมเบอร์gris (Ambergris) กวางมัสต์ (Deer musk) เป็นต้น เครื่องเทศแต่ละชนิดมีกลิ่นหอมเฉพาะของตนเอง และคุณภาพ จำนวนปี และสถานที่กำเนิดของเครื่องหอม เครื่องเทศที่ต่างกันยังส่งผลต่อความหอมอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ กลิ่นหอมที่ออกมาจากเครื่องหอมเครื่องเคลือบจะมีความแตกต่างกัน เนื่องจากเครื่องเทศที่แตกต่างกัน จึงทำให้ผู้คนมีความรู้สึกด้านการดมกลิ่นที่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ ในด้านของผลรวมของกลิ่นและลักษณะพิเศษของตัวเครื่องใช้ วัสดุ รูปร่าง การตกแต่ง สีและปัจจัยอื่น ๆ ของเครื่องหอมเครื่องเคลือบยังส่งผลต่อกลิ่นหอมเช่นกัน ตัวอย่างเช่น เครื่องหอมที่สร้างขึ้นจากเทคโนโลยีเครื่องเคลือบชั้นดีสามารถช่วยให้กลิ่นหอมมีความละมุนและติดทนนานยิ่งขึ้น เครื่องหอมที่มีรูปทรงและลวดลายแบบพิเศษ สามารถช่วยให้กลิ่นหอมกระจายตัว เป็นธรรมชาติและความสวยงามได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ สีของเครื่องหอมเครื่องเคลือบยังสามารถเชื่อมโยงกับกลิ่นหอมได้ ยกตัวอย่างเช่น การเลือกเครื่องหอมเครื่องเคลือบสีขาวสดใสน สามารถเพิ่มความสดชื่นของกลิ่นหอมได้ การเลือกเครื่องหอมสีแดงหรือสีเหลือง สามารถเพิ่มความรู้สึกอบอุ่นของกลิ่นหอมได้

ภาพที่ 4-52 ความรู้สึกด้านการตกถิ่นของเครื่องเคลือบ (Chen Chi)

การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

จากการวิเคราะห์ข้างต้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และการออกแบบนวัตกรรมเพื่อเสริมความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างพื้นที่ปัญญาชนในรัชสมัยเจียนหลงและยุคร่วมสมัยจากมุมมองของผู้เชี่ยวชาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มอบประสบการณ์และแนวคิดในการออกแบบเครื่องใช้เครื่องเคลือบใน “พื้นที่ปัญญาชน” ในหัวข้อเจียนหลงร่วมสมัย

จากการสัมภาษณ์ทำให้ผู้วิจัยรู้ว่า ในตลาดปัจจุบัน คุณค่าของการออกแบบเครื่องเคลือบใน “พื้นที่ปัญญาชน” สะท้อนให้เห็นในการออกแบบเครื่องเคลือบเป็นหลัก ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของพื้นที่ปัญญาชน สามารถเพิ่มรสนิยมและระดับทางศิลปะ เพื่อดึงดูดผู้บริโภคระดับไฮเอนด์ (High – end) มากขึ้น การออกแบบเครื่องเคลือบสามารถสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีความหมายแฝงทางวัฒนธรรมและความรู้สึกทางประวัติศาสตร์ผ่านการพัฒนาและสืบทอดวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิม เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคด้านอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม การออกแบบเครื่องเคลือบยังสามารถส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ และเพิ่มพลังใหม่ให้กับอุตสาหกรรมผ่านนวัตกรรมและความก้าวหน้าในวิธีการแสดงออกแบบดั้งเดิม ผลิตภัณฑ์การออกแบบเครื่องเคลือบในพื้นที่ปัญญาชนสามารถส่งเสริมการเผยแพร่วัฒนธรรมจีนและการพัฒนาโดยรวมของ

ประเทศผ่านการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ดังนั้น การออกแบบ “พื้นที่
ปัญญาชน” จะเป็นหนึ่งในเนื้อหาของแนวโน้มด้านการออกแบบเครื่องเคลือบในอนาคตอย่างแน่นอน
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสร้าง “พื้นที่ปัญญาชน” ตามหัวข้อที่มีมรดกทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมของจีน
ที่ยอดเยี่ยม จะถูกนำมาใช้กับพื้นที่ส่วนบุคคลของปัญญาชนร่วมสมัยในอนาคต

ภาพที่ 4-53 ภาพการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Chen Chi)

บทที่ 5

การออกแบบเครื่องเคลือบสำหรับพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยด้วยนวัตกรรมใหม่

จากการวิเคราะห์และการวิจัยข้างต้น ใน “พื้นที่ปัญญาชน” ร่วมสมัย การใช้เครื่องใช้เครื่องเคลือบที่เป็นนวัตกรรมใหม่ ควรผสมผสานงานหัตถกรรมเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมเข้ากับแนวคิดการออกแบบที่ทันสมัย รวมถึงองค์ประกอบการออกแบบที่ทันสมัย ที่เน้นไปที่การออกแบบด้านประโยชน์ใช้สอย การสืบทอดทางวัฒนธรรม และปัจจัยอื่น ๆ การออกแบบที่กำหนดเองยังสามารถนำเสนอความหมายแฝงทางวัฒนธรรมและคุณค่าทางศิลปะ ดังเช่นในงานวิจัยนี้ได้สร้างสรรค์ผลงานเครื่องเคลือบ “พื้นที่ปัญญาชน” ในรูปแบบเขียนหลง

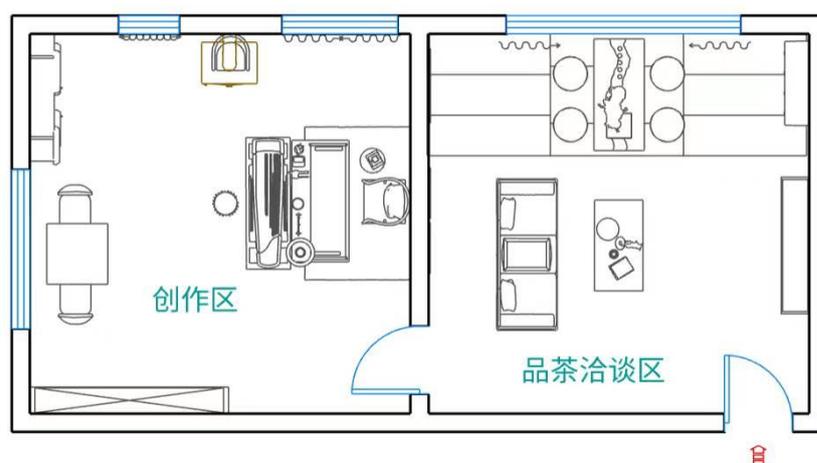
การสร้างสรรค์และแนวคิดของผลงานเครื่องเคลือบใน “พื้นที่ปัญญาชน” รูปแบบเขียนหลง

แนวคิดในการสร้าง “พื้นที่ปัญญาชน” ในรูปแบบเขียนหลงต้องปฏิบัติตามแนวคิดเรื่องความสมมาตรและความสมดุล ในด้านรายละเอียด ไม่เพียงแต่ต้องพิจารณาความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของพื้นที่ปัญญาชนของจักรพรรดิเขียนหลงเท่านั้น แต่ยังต้องรวมรูปแบบองค์ประกอบและหลักการตกแต่งพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัย เพื่อการสร้างสรรค์อย่างรอบด้าน การสร้างสรรค์ผลงานเครื่องเคลือบ “พื้นที่ปัญญาชน” ในรูปแบบเขียนหลง จำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับชีวิตสุนทรียภาพและภูมิหลังทางวัฒนธรรมของจักรพรรดิเขียนหลงและปัญญาชน ตลอดจนความต้องการและรสนิยมของสุนทรียภาพของพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัย รวมถึงลวดลายมงคลแบบดั้งเดิม การตกแต่งรูปทรงของเครื่องใช้และปริมาณ แจกันดอกไม้เครื่องเคลือบ ชุดน้ำชาเครื่องเคลือบ เครื่องหอมเครื่องเคลือบ และห้องอ่านหนังสือเครื่องเคลือบสามารถนำรวมกันในพื้นที่เพื่อแสดงฉากของการรวมตัวกันอันสง่างามของปัญญาชน และสร้างบรรยากาศเชิงพื้นที่ เพื่อแสวงหาธรรมชาติ ความสง่างามและศิลปะของปัญญาชนในสมัยนั้น

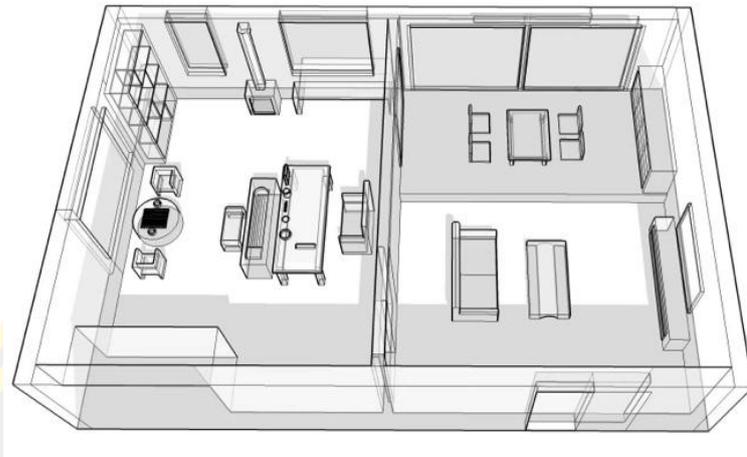
สำหรับการออกแบบพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัย ก่อนอื่นผู้วิจัยได้ดำเนินการตามทฤษฎี “แกนกลาง” เชิงพื้นที่ของการออกแบบโดยรวมของพระราชวังต้องห้ามในกรุงปักกิ่งและตำหนักหย่างซินเตี้ยนในพระราชวังต้องห้าม รวมถึงหลักการความสมมาตรและความเป็นหนึ่งเดียวด้วยสัญลักษณ์ของจักรพรรดิ การวางทิศทางของโครงสร้างโดยรวมคือ “นั่งอยู่ที่ทิศใต้ หันหน้าไปยังทิศเหนือ” โดยมีเหตุผลคือ เพื่อรับแสงสว่าง สะดวกต่อการระบายอากาศ ความกลมกลืนของหินและหยาง และ

ประตูหลักอยู่ทางทิศใต้ สอดคล้องกับที่ตั้งของสถาปัตยกรรมโบราณของจีนโดยเฉพาะประตูพระราชวัง พื้นที่การออกแบบทั้งหมดมี 3 พื้นที่คือ พื้นที่สำหรับชิมชาและพูดคุย พื้นที่สำหรับสร้างสรรค์ศิลปะ และพื้นที่สำหรับความบันเทิงและการพักผ่อน มีการออกแบบช่องหน้าต่างทั่วพื้นที่ พื้นที่สำหรับชิมชาและพูดคุยตั้งอยู่ทางทิศเหนือ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีหน้าต่างใหญ่ที่สุด โถงน้ำชาและที่นั่งดื่มชาได้รับการออกแบบอย่างสมมาตรเพื่อสร้างความรู้สึกสมดุล และมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลระหว่างกระบวนการชิมชา นอกจากนี้ยังมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบธรรมชาติภายในและภายนอก การออกแบบพื้นที่สำหรับสร้างสรรค์ศิลปะนั้นสอดคล้องกับการออกแบบทิศทางของ “ซานซีถิง” ของจักรพรรดิเฉียนหลงอย่างสมบูรณ์ และขนาดของพื้นที่ก็มีความสอดคล้องเช่นกัน ซึ่งได้เป็นที่ “รวบรวมจิตวิญญาณและพลังงาน” ที่นั่งติดกับผนัง ซึ่งหมายถึงความมั่นคง มีที่พึ่งตามหลักการของฮวงจุ้ย พื้นที่สำหรับความบันเทิงและการพักผ่อนได้รับการออกแบบตรงข้ามกับพื้นที่สร้างสรรค์ทางศิลปะ และยังได้รับการออกแบบอย่างสมมาตรอีกด้วย หลังจากดำเนินการสร้างสรรค์เสร็จแล้ว เจ้าของสามารถย้ายไปที่พื้นที่สำหรับความบันเทิงและการพักผ่อนด้วยการติดพิน เล่นหมากล้อมเพื่อผ่อนคลายจิตใจและจิตวิญญาณ และมอบเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ นอกจากนี้ ในพื้นที่ยังมีการติดตั้งเตาผิงอีกด้วย เตาผิงสามารถสร้างบรรยากาศให้กับพื้นที่ได้ในฐานะของสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของประเทศจีน และหน้าที่ที่สำคัญที่สุดคือการให้ความอบอุ่น

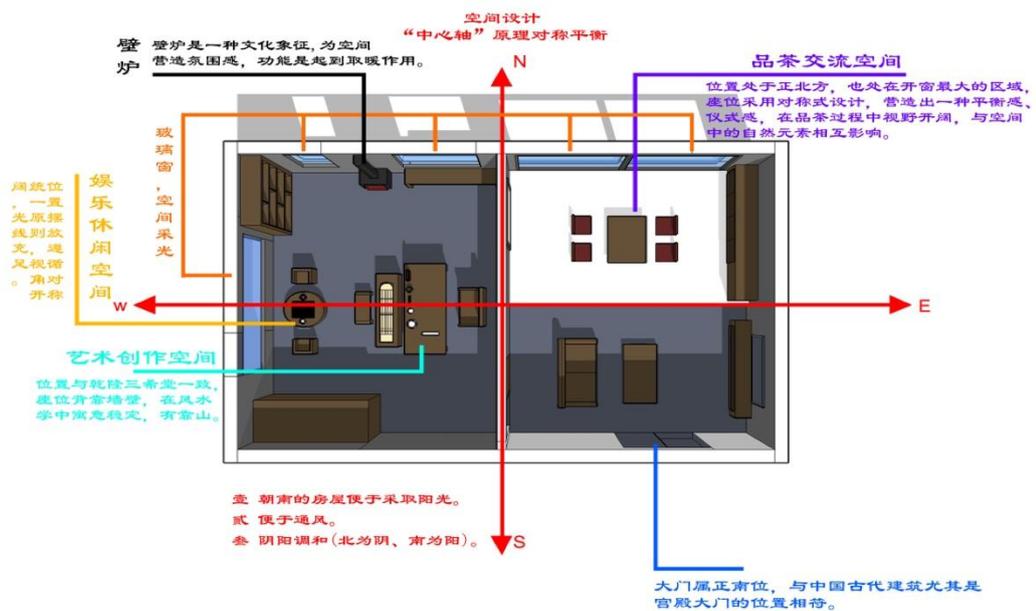
เครื่องเคลือบที่ผู้วิจัยได้ออกแบบทั้งถูกจัดวางในพื้นที่เพื่อการใช้งาน และเสริมองค์ประกอบอื่น ๆ ในพื้นที่ โดยแสดงให้เห็นในแบบจำลองพื้นที่ที่มีรูปแบบเฉียนหลงที่มีเสน่ห์ของราชวงศ์

ภาพที่ 5-1 ภาพการออกแบบ CAD ของพื้นที่ (Chen Chi)

ภาพที่ 5-2 ภาพร่างของการออกแบบพื้นที่ (Chen Chi)

ภาพที่ 5-3 ภาพร่างของการออกแบบพื้นที่ (Chen Chi)

ภาพที่ 5-4 ภาพผลลัพธ์ของการออกแบบพื้นที่ (Chen Chi)

การสร้างสรรค์ผลงานเครื่องเคลือบใน “พื้นที่ปัญญาชน” รูปแบบเขียนหลง

1. การเลือกใช้วัสดุ

ในการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องเคลือบ “พื้นที่ปัญญาชน” ในรูปแบบเขียนหลง การเลือกวัสดุเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับพื้นผิว รูปลักษณะภาพนอก และแนวคิดทางศิลปะของผลงาน วัสดุหลักได้แก่ หินพอร์ซเลน เม็ดสีลายคราม ตัวเครื่องเคลือบสีขาว กระจาดารูปลอกเครื่องเคลือบ (ceramic stained paper) น้ำสีทอง เป็นต้น เมื่อเลือกวัสดุควรใช้อย่างยืดหยุ่นตามวัตถุประสงค์ รูปแบบ และความต้องการด้านสุนทรียภาพของผลงาน ขณะเดียวกัน อุณหภูมิการเผาของผลงานจะถูกนำมาพิจารณาเพื่อให้แน่ใจว่าวัสดุที่เลือกสามารถบรรลุผลตามที่ต้องการในระหว่างระหว่างกระบวนการเผา

ตารางที่ 5-1

		
<p>วัสดุตั้งเดิมหินพอร์ซเลน (Chen chi)</p>	<p>ดินเหนียวพอร์ซเลน (Chen chi)</p>	<p>วัสดุน้ำลายคราม (Chen chi)</p>
		
<p>เครื่องมือการวาดภาพ (Chen chi)</p>	<p>ภาชนะเครื่องเคลือบสำเร็จรูปและ ตัวภาชนะเครื่องเคลือบสีขาว (Chen chi)</p>	<p>น้ำสีทอง (Chen chi)</p>
		
<p>ผลลัพธ์ของการเผาด้วยน้ำสีทอง (Chen chi)</p>	<p>การลงสีทอง (Chen chi)</p>	<p>การตัดเส้นกลมสีทอง (Chen chi)</p>

2. กระบวนการสร้างสรรค์

2.1 ชุดเครื่องชาเครื่องเคลือบ

การออกแบบชุดน้ำชาเครื่องเคลือบ ผู้วิจัยใช้รูปทรงน้ำเต้าและกลีบดอกไม้เป็นหลัก นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังออกแบบมงกุฏของจักรพรรดิไว้บนกาน้ำชา เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นสิริมงคลอีกด้วย บนส่วนของฝาถ้วยประดับด้วยรูปทรงของเปลวไฟที่ลงด้วยสีทอง แง่หนึ่งสะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องเคลือบกับเปลวไฟ ในด้านปริมาณ ผู้วิจัยได้ออกแบบผลงานทั้งหมด 9 ชิ้น ได้แก่ กาน้ำชา ถ้วยน้ำชา จานรองแก้วน้ำชา และที่วางกาน้ำชา ในดาราศาสตร์จีนโบราณ “เก้า” แสดงออกถึงก้านสวรรค์ และเป็นระบบสัญลักษณ์ที่แสดงถึงปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ ซึ่งแบ่งออกเป็น หนึ่ง (甲) สอง (乙) สาม (丙) สี่ (丁) ห้า (戊) หก (己) เจ็ด (庚) แปด (辛) เก้า (壬) สิบ (癸) “เก้า” เป็นตัวเลขสุดท้ายภายในนั้น ซึ่งระบุถึงจำนวนสูงสุด แสดงถึงความสูงส่งและความสูงศักดิ์อย่างยิ่งในฮวงจุ้ย

ในด้านลวดลาย ผู้วิจัยเลือกลายก้านดอกบัวลายครามเป็นลวดลายหลัก หลักการขององค์ประกอบคือการรวมเส้นหยักและเส้นวงกลมเข้าด้วยกัน ขยายตัวต่อเนื่องแบบสองด้านหรือสี่ด้านต่อเนื่องกัน สร้างเป็นรูปแบบพื้นฐานของการเกี่ยวพันของเส้นหยัก จากนั้นเติมดอกไม้และใบไม้ลงในพื้นที่ว่างด้วยจุดกลมหรือเส้นหยัก เพื่อสร้างลวดลายกึ่งก้านดอกไม้ที่พันกัน และลวดลายดอกไม้ที่พันกันและลำต้นพันกัน เป็นภาพที่เป็นไปตามหลักการของความสมมาตรและความเป็นหนึ่งเดียวของกฎแห่งความงามของรูปแบบ เนื่องจากลายก้านดอกบัวลายครามเป็นองค์ประกอบของเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมในรัชสมัยเฉียนหลง จึงสามารถเพิ่มวัฒนธรรมดั้งเดิมเข้าไปในพื้นที่สมัยใหม่ สร้างเป็นบทสนทนาและการผสมผสานระหว่างความดั้งเดิมกับความทันสมัย การผสมผสานนี้สะท้อนให้เห็นความต่อเนื่องของประวัติศาสตร์ ทำให้พื้นที่มีลำดับขั้นและความลึกมากขึ้น ซึ่งเป็นลวดลายและองค์ประกอบทางภาพที่มีความประณีตมาก เพื่อเพิ่มบรรยากาศทางศิลปะให้กับพื้นที่สมัยใหม่ และทำให้พื้นที่ทั้งหมดมีรสนิยมนมากขึ้น ดอกบัวยังเป็นหนึ่งในสัญลักษณ์ของวัฒนธรรมจีนโบราณ ที่แสดงออกถึงความบริสุทธิ์และความสูงส่ง ลวดลายก้านดอกบัวสามารถนำความรู้สึกสดชื่นและความเป็นธรรมชาติมาสู่พื้นที่สมัยใหม่ ทำให้พื้นที่มีชีวิตชีวาและกลมกลืนมากขึ้น ลวดลายครามบนเครื่องเคลือบมักจะเป็นสีน้ำเงินเข้ม ซึ่งสีประเภทนี้เมื่อตัดกับสีอื่นในพื้นที่สมัยใหม่ ทำให้สีทั้งหมดมีความสมบูรณ์และน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกัน ระดับการเปรียบเทียบสูงของลวดลายครามสามารถกลายเป็นจุดสนใจของพื้นที่ได้เช่นกัน

ภาพที่ 5-5 แนวคิดของการออกแบบชุดน้ำชา ส่วนบนของกาน้ำชาใช้รูปทรงมงกุฎของจักรพรรดิเฉียนหลงซึ่งปิดทองโดยใช้เปลวไฟ ด้านการตกแต่ง ดำเนินการออกแบบเชิงนวัตกรรมโดยใช้ลวดลายก้านดอกบัวขยายต่อเนื่องสองด้าน (Chen Chi)

ภาพที่ 5-6 ตัวภาชนะเครื่องเคลือบสำเร็จรูปของชุดน้ำชา (Chen Chi)

ภาพที่ 5-7 ภาพร่างของการออกแบบชุดน้ำชาเครื่องเคลือบ (Chen Chi)

ภาพที่ 5-8 กระบวนการสร้างสรรค์ – การร่างเส้น (Chen Chi)

ภาพที่ 5-9 กระบวนการสร้างสรรค์ – เทคนิคเฟินสூย (Chen Chi)

ภาพที่ 5-10 การเผาผลิต (Chen Chi)

ภาพที่ 5-11 การตัดขอบทอง (Chen Chi)

ภาพที่ 5-12 ผลงานที่สำเร็จแล้ว (Chen Chi)

ภาพที่ 5-13 ภาพผลลัพธ์ในพื้นที่ (Chen Chi)

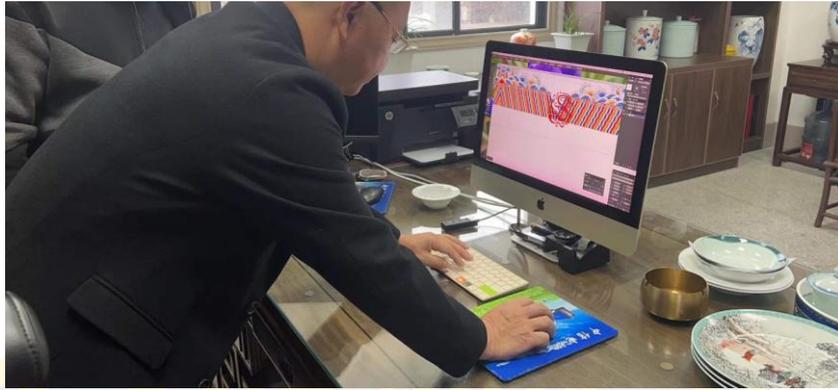
2.2 เครื่องใช้เครื่องเคลือบในท้องถิ่น

ในด้านการออกแบบรูปทรงของเครื่องใช้เครื่องเคลือบในท้องถิ่น โดยมีที่ใส่พุ่กัน ที่ล้างพุ่กัน ตลับหมึก ที่วางพุ่กัน และที่ทับกระดาษเป็นหลัก ในด้านจำนวนได้คัดเลือกผลงาน 5 ชิ้น เนื่องจากในดาราศาสตร์จีนโบราณ “ห้า” ในกึ่งก้านดินถือเป็นตัวเลขที่แสดงถึงทางสายกลางและความกลมกลืน โดยการนำ “เก้า” และ “ห้า” เข้าด้วยกันเป็น “เก้าห้า” แสดงถึงความสูงส่งและจุดสูงสุด

ภาพที่ 5-14 รูปทรงของเครื่องใช้เครื่องเคลือบในท้องถิ่น (Chen Chi)

ในด้านของลวดลาย ผู้วิจัยเลือกภูเขาที่เป็นสัญลักษณ์ของความสิริมงคล เมฆมงคล องค์ประกอบของน้ำทะเล รวมถึงลวดลายและสีของเสื้อคลุมมังกรของจักรพรรดิเฉียนหลง มาปรับเปลี่ยนเป็นลวดลาย โดยใช้วิธีการสร้างรูปแบบต่อเนื่องแบบสองด้าน ซึ่งองค์ประกอบเหล่านั้นยังมีบทบาทที่สำคัญในการสร้างฮวงจุ้ยอีกด้วย สุดท้ายได้มีการใช้วิธีการทางเทคนิคสมัยใหม่ในการผลิตกระดาษรูปลอกเครื่องเคลือบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างตัวอย่างการออกแบบส่วนบุคคลและการผลิตจำนวนมาก

ภาพที่ 5-17 การออกแบบกระตาศรูปลอกเครื่องเคลือบ (Chen Chi)

ภาพที่ 5-18 การทดลองสีของกระตาศรูปลอกเครื่องเคลือบ (Chen Chi)

ภาพที่ 5-19 ผลงานที่สำเร็จแล้ว (Chen Chi)

ภาพที่ 5-20 ภาพผลลัพธ์ในพื้นที่ (Chen Chi)

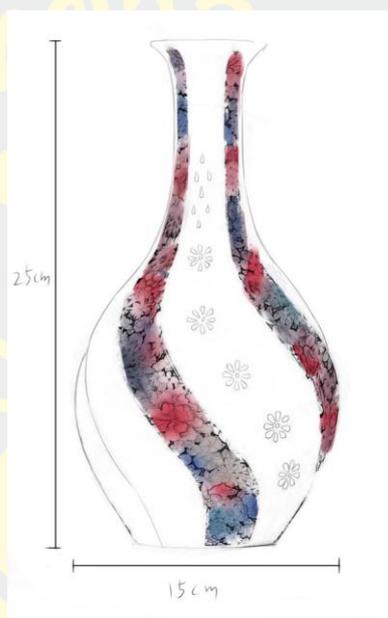

ภาพที่ 5-21 ภาพผลลัพธ์ในพื้นที่ (Chen Chi)

2.3 ภาชนะใส่ดอกไม้เครื่องเคลือบ

ในด้านรูปทรงของภาชนะใส่ดอกไม้เครื่องเคลือบ ใช้การออกแบบแบบเกลียวเพื่อสร้างภาพลักษณ์ภายนอกแบบหมุนหรือแบบเกลียว ทำให้รูปทรงโดยรวมให้ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหวและมีชีวิตชีวา รูปทรงเกลียวทำให้ภาชนะใส่ดอกไม้เครื่องเคลือบสัมผัสได้ถึงความเคลื่อนไหวและความลื่นไหล รวบรวมว่าตัวของภาชนะใส่ดอกไม้เครื่องเคลือบจะเติบโตและขยายตัวออกไป รูปทรงนี้ทำให้เครื่องดอกไม้เครื่องเคลือบไม่ได้เป็นเพียงภาชนะใส่ดอกไม้แบบนิ่งเสมอไป แต่ยังเป็นผลงานศิลปะที่เต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวาอีกด้วย การออกแบบแบบเกลียวมักจะมีความเป็นนามธรรมที่ให้ความรู้สึกของความทันสมัย ซึ่งแตกต่างกับรูปทรงปกติของภาชนะใส่ดอกไม้เครื่องเคลือบแบบดั้งเดิม ทำให้ภาชนะใส่ดอกไม้แบบเกลียวมีเอกลักษณ์และมีความงามที่ทันสมัยมากขึ้น โครงสร้างแบบเกลียวยังให้ความรู้สึกของพื้นที่และความเป็นขั้นได้ เส้นเกลียวในระดับต่าง ๆ ตัดกันในพื้นที่ แสดงออกถึง

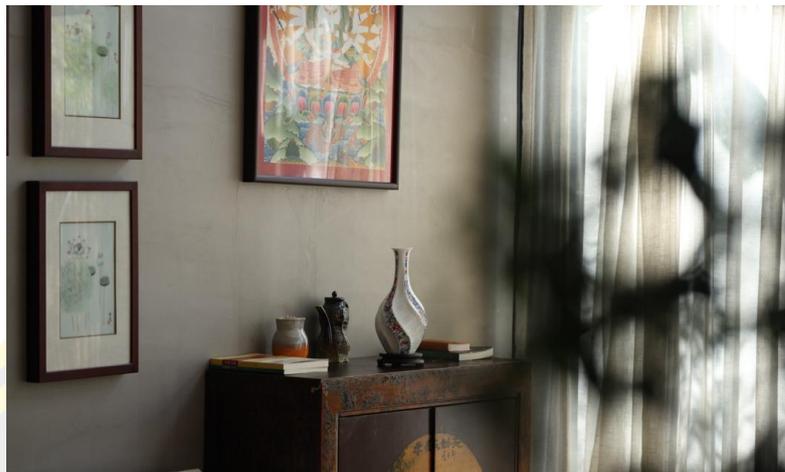
ความมีมิติ เพื่อให้ความเป็นขั้นทางภาพมากขึ้นแก่ผู้ชม ในด้านการตกแต่งใช้การตกแต่งลวดลายดอกไม้บนพื้นและเทคนิคแบบฉลุลายอุดเคลือบ (หลิงหลง 玲珑) ที่แบบอย่างในรัชสมัยเฉียนหลงมาใช้ในการออกแบบตกแต่ง ซึ่งไม่เพียงแต่รักษามรดกทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังให้เครื่องเคลือบแสดงออกถึงความทันสมัยและมีเอกลักษณ์มากขึ้น ซึ่งมีจุดเด่นอยู่ที่การตกแต่งอันซับซ้อนและหนาแน่น ภาพและลวดลายประเภทนี้ทำให้เกิดผลลัพธ์ทั้งงดงามและหรูหรา

ภาพที่ 5-22 ภาพร่างการออกแบบเครื่องดอกไม้ (Chen Chi)

ภาพที่ 5-23 ผลงานที่สำเร็จแล้ว (Chen Chi)

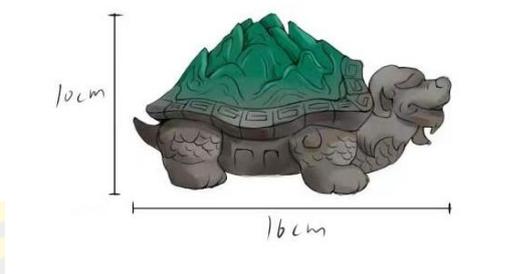
ภาพที่ 5-24 ภาพผลลัพธ์ในพื้นที่ (Chen Chi)

2.4 เครื่องหอมเครื่องเคลือบ

ในด้านการออกแบบเครื่องเคลือบ จะใช้เทคนิคเลียนแบบชีวิต (Bionic) นั่นคือรูปร่างที่เลียนแบบรูปทรงของมังกรปี้ซี้ (虬龙) ลูกมังกรตัวที่ 6 ของ “ลูกมังกรเก้าตัว” ซึ่งเป็นสัตว์ในตำนานในวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน และมีรูปร่างประหลาดคือมีลำตัวเหมือนเต่าและมีหางเป็นมังกร เป็นหนึ่งในสัตว์ในตำนานของตำนานจีนโบราณ มีความหมายเชิงสัญลักษณ์ของการขับไล่วิญญาณชั่วร้ายและคุ้มครองเมืองจากภัยอันตราย แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของการมีอายุยืน และมังกรยังมีความหมายที่เป็นมงคลในวัฒนธรรมจีน ด้วยเหตุนี้มังกรปี้ซี้จึงมีความหมายที่เป็นมงคล ในฮวงจุ้ยมังกรปี้ซี้มักถูกมองว่าเป็นสัตว์ในตำนานที่ปกป้องบ้านเรือน และมีหน้าที่ขับไล่วิญญาณชั่วร้าย ทำให้บ้านเรือนสงบสุขและมั่นคง

ภาพที่ 5-25 รูปทรงของมังกรปี้ซี้ (Chen Chi)

ภาพที่ 5-26 ภาพร่างด้วยมือของเครื่องหอม (Chen Chi)

เครื่องหอมเครื่องเคลือบใช้การออกแบบที่แยกออกจากกัน นั่นคือตัวมังกรและส่วนกระดองสามารถแยกออกจากกันได้ ด้านในสามารถวางเครื่องหอมได้ และด้านบนของส่วนกระดองได้รับการออกแบบให้เป็นรูปทรงภูเขา ด้านบนเป็นที่กระจายกลิ่นของเครื่องหอม

ภาพที่ 5-27 ภาพร่างด้วยมือของเครื่องหอม (Chen Chi)

ภาพที่ 5-28 ผลงานที่สำเร็จแล้ว (Chen Chi)

นิทรรศการ

ผลงานการออกแบบสำเร็จการศึกษาของผู้วิจัยได้เข้าร่วมนิทรรศการทั้งหมด 3 ครั้ง ได้แก่ “ความรู้และการรับประสบการณ์อย่างกว้างขวาง การพัฒนาจากการสั่งสม” – นิทรรศการผลงานของอาจารย์รุ่นใหม่จากจังหวัดยโสธร “การสืบทอดและนวัตกรรม” – นิทรรศการความสำเร็จด้านศิลปะเครื่องเคลือบของวิทยาลัยจิ่งเต๋อเจิ้น และ “ไฟที่ส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น ความรุ่งโรจน์ของศิลปะเครื่องเคลือบ” – นิทรรศการการเขียนอักษรจีนและจิตรกรรมบนเครื่องเคลือบ สถาบันจิตรกรรมบนเครื่องเคลือบหงโจว เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น ได้รับการประเมินที่ดีอย่างเป็นเอกฉันท์จากผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการจากประธาน UNESCO (การคุ้มครองวัฒนธรรมเครื่องเคลือบและนวัตกรรม) ฐานมรดกวัฒนธรรมที่ยอดเยี่ยมของประเทศจีน (วัฒนธรรมเครื่องเคลือบ) ของกระทรวงศึกษาธิการ กรมประชาสัมพันธ์ของคณะกรรมการพรรคเทศบาลจิ่งเต๋อเจิ้น สมาคมศิลปินจิ่งเต๋อเจิ้น และหน่วยงานอื่น ๆ นิทรรศการดังกล่าวสามารถเชื่อมโยงกับพื้นที่ทดลองการสืบทอดและนวัตกรรมวัฒนธรรมเครื่องเคลือบแห่งชาติจิ่งเต๋อเจิ้นได้ดียิ่งขึ้น เพื่อวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับการสร้างสรรค์และพัฒนา “พื้นที่ปัญญาชน” ในหัวข้อ

ภาพที่ 5-29 ภาพถ่ายรวมกลุ่มของงานนิทรรศการ (Chen Chi)

ภาพที่ 5-30 ภาพโปสเตอร์ของนิทรรศการ (Chen Chi)

ภาพที่ 5-31 ภาพโปสเตอร์ของนิทรรศการ (Chen Chi)

ภาพที่ 5-32 สถานที่จริงของการจัดนิทรรศการ (Chen Chi)

ภาพที่ 5-33 สถานที่จริงของการจัดนิทรรศการ (Chen Chi)

ภาพที่ 5-34 สถานที่จริงของการจัดนิทรรศการ (Chen Chi)

ภาพที่ 5-35 สถานที่จริงของการจัดนิทรรศการ (Chen Chi)

ภาพที่ 5-36 สถานที่จริงของการจัดนิทรรศการ (Chen Chi)

ภาพที่ 5-37 สถานที่จริงของการจัดนิทรรศการ (Chen Chi)

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

พื้นที่ปัญญาชนในรัชสมัยเฉียนหลงเป็นส่วนสำคัญของพื้นที่ปัญญาชนในทุกราชวงศ์ของประเทศจีน ซึ่งมีความหมายแฝงและหลักการจัดแสดงอันเป็นเอกลักษณ์ที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวางในการออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบร่วมสมัย การสร้างพื้นที่ปัญญาชนรูปแบบเฉียนหลงมีบทบาทสำคัญในการฟื้นฟูวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของประเทศจีน นอกจากนี้ยังสามารถเป็นตัวอย่างและแนวคิดสำหรับการสร้างพื้นที่ปัญญาชนในหัวข้ออื่น ๆ ได้อีกด้วย

การสรุปผลของการวิจัย

1. จากศึกษาพื้นที่ปัญญาชนสมัยเฉียนหลง ผู้วิจัยได้บูรณาการภูมิหลังทางสังคมและวัฒนธรรมในรัชสมัยเฉียนหลง ผู้วิจัยได้สืบย้อนบริบททางประวัติศาสตร์ของการพัฒนาพื้นที่ปัญญาชน โดยเฉพาะการพัฒนาเครื่องเคลือบ การวิจัยได้แบ่งประเภท วิธีการจัดองค์ประกอบ และเอกลักษณ์ทางศิลปะของพื้นที่ปัญญาชนในรัชสมัยเฉียนหลงอย่างครอบคลุม อภิปรายเกี่ยวกับตำแหน่ง พื้นที่ รูปแบบและอื่น ๆ ของพื้นที่ปัญญาชนในรัชสมัยเฉียนหลง และดำเนินการเรียบเรียงเนื้อหาและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ปัญญาชนในรัชสมัยเฉียนหลงอย่างเต็มที่ และรับรองความรู้ของภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของ “พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเฉียนหลง นอกจากนี้ยังได้รับหลักการและประเภทของเครื่องใช้สำหรับสร้างพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยรูปแบบเฉียนหลง

2. การวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับ “พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเฉียนหลงมีความหมายแฝงทางวัฒนธรรมมากมาย จากมุมมองของเครื่องใช้ สุนทรียภาพ และการออกแบบสภาพแวดล้อม วิเคราะห์หลักการตกแต่งเค้าโครงเชิงพื้นที่ การสร้างบรรยากาศ เน้นการอภิปรายเกี่ยวกับรูปร่าง ลวดลาย สี และปัจจัยอื่น ๆ ของเครื่องใช้เครื่องเคลือบ เรียบเรียงเนื้อหาและหัวข้อของพื้นที่ปัญญาชนในรัชสมัยเฉียนหลงอย่างเต็มที่ และรับประเภทต่าง ๆ เช่น ลวดลายมงคล จำนวนรูปทรง และความหมายของฮวงจุ้ยที่ใช้ในการตกแต่ง นอกจากนี้ยังดำเนินการวิเคราะห์การก่อตัวทางวัฒนธรรม ความหมายของวัตถุ และความหมายแฝงทางวัฒนธรรมอื่น ๆ ดำเนินการวิเคราะห์และนำเสนอ ลวดลาย หลักการในการตกแต่ง และคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ของพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัย ซึ่งเป็นหลักฐานที่ยืนยันถึงคุณค่าทางวัตถุและจิตวิญญาณของพื้นที่ปัญญาชน

3. การใช้หลักการองค์ประกอบของพื้นที่ปัญหาชนในรัชสมัยเฉียนหลง และได้ต้นแบบชุดผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบร่วมสมัยสำหรับปัญหาชน ซึ่งประกอบด้วยชุดชาเครื่องเคลือบ 1 ชุด (9 ชิ้น) รูปทรงของกาน้ำชาได้รับการออกแบบเชิงนวัตกรรมด้วยมงกุฏของจักรพรรดิเฉียนหลง ส่วนตัวของกาน้ำชาได้รับการออกแบบเชิงนวัตกรรมด้วยรูปทรงของน้ำเต้า ในด้านการตกแต่งรับการออกแบบสร้างสรรค์ด้วยลวดลายกิ่งก้านดอกบัวที่พบในแจกันรางวัลในรัชสมัยเฉียนหลง ซึ่งมีความหมายว่าการใช้ชีวิตที่มีความบริสุทธิ์ในจิตใจและความสงบของปัญหาชน ชุดเครื่องใช้ในห้องหนังสือเครื่องเคลือบ 1 ชุด (5 ชิ้น) ในด้านของการตกแต่ง การออกแบบเชิงนวัตกรรมนั้นอ้างอิงมาจากลวดลายของภูเขาเมฆมงคล และน้ำทะเลบนชุดคลุมสีเหลืองของจักรพรรดิเฉียนหลง ชุดชาเครื่องเคลือบจำนวน 9 ชิ้น และเครื่องใช้ในห้องหนังสือ 5 ชิ้น จึงมีความหมายว่า “เก้าห้าถึงสูงสุด” การออกแบบเชิงนวัตกรรมของภาชนะเครื่องหอมเครื่องเคลือบนั้นมีบุตรชายองค์ที่ 6 ของตระกูลมังกรคือปี่ซี ซึ่งมีความหมายว่าสถานะที่ปลอดภัยและมั่นคงในพื้นที่ และภาชนะใส่ดอกไม้เครื่องเคลือบ ในด้านรูปทรง การออกแบบเชิงนวัตกรรมโดยการใช้รูปทรงเกลียว ซึ่งมีความหมายว่าเติบโตตามธรรมชาติของดอกไม้ สำหรับด้านการตกแต่ง ลวดลายดอกไม้บนหมิ่นแบบดั้งเดิมผสมผสานเข้ากับหลักการของความต่อเนื่องเพื่อสร้างการออกแบบเชิงนวัตกรรม จึงทำให้ภาชนะใส่ดอกไม้เครื่องเคลือบนี้มีความสมบูรณ์และเป็นหนึ่งเดียวตามทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและนวัตกรรม การสร้าง “พื้นที่ปัญหาชน” ร่วมสมัยในรูปแบบเฉียนหลงและการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องเคลือบมีความสำคัญอย่างมากในเชิงปฏิบัติ ตั้งแต่โครงสร้างขนาดใหญ่ไปจนถึงเค้าโครงด้านการใช้งาน นอกจากนี้ยังมีขนาดเล็กไปจนถึงโต๊ะหนึ่งตัว เก้าอี้หนึ่งตัว ดอกไม้หนึ่งดอก และต้นไม้หนึ่งต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนสะท้อนถึงปรัชญาชีวิตของปัญหาชนที่สืบทอดมาอย่างชัดเจน เมื่อปัญหาชนร่วมสมัยเข้ามาในพื้นที่แห่งนี้ ล้วนมีความถ่อมตน สุภาพ มีความแตกต่างที่กลมกลืน และมีสมาธิสูง พวกเขาสามารถแสดงอารมณ์ของตนได้พื้นที่แห่งนี้ ทำให้พวกเขารู้สึกปลดปล่อย สบายใจและสงบ ซึ่งสามารถแสดงความคิดและอุดมคติของตนได้อย่างเต็มที่ และยังสามารถสร้างโลกแห่งจิตวิญญาณในอุดมคตินั้น ด้วยเหตุนี้ เมื่อมองจากมุมมองของการสืบทอดและการส่งเสริมวัฒนธรรมดั้งเดิม รัชสมัยเฉียนหลงถือเป็นยุครุ่งเรืองของวัฒนธรรมโบราณของจีน การสร้าง “พื้นที่ปัญหาชน” สามารถแสดงและสืบทอดแก่นแท้ทางวัฒนธรรมของช่วงเวลาประวัติศาสตร์ที่สำคัญนี้แก่ผู้คนได้ จากมุมมองของการปรับปรุงรสนิยมทางสุนทรียภาพและการชื่นชมทางศิลปะ การสร้าง “พื้นที่ปัญหาชน” ในรูปแบบเฉียนหลงและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเครื่องเคลือบ จำเป็นต้องมีการวิจัยเชิงลึกและทำความเข้าใจในศิลปะและสุนทรียศาสตร์ จากมุมมองของการส่งเสริมและการพัฒนานวัตกรรมของศิลปะเครื่องเคลือบ ศิลปะเครื่องเคลือบในรัชสมัยเฉียนหลงมีรูปแบบและเทคนิคที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งมีอิทธิพลที่สำคัญและมีความสำคัญในการอ้างอิงสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเครื่องเคลือบร่วมสมัย

การอภิปราย

1. จากการวิจัยเอกสารก่อนหน้าในสาขาต่าง ๆ โดยมี “ปัญญาชน” เป็นเนื้อหาหลัก ทำให้เราได้รับความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับความสำคัญเชิงสัญลักษณ์ของพื้นที่ปัญญาชนทั้งในระดับวัตถุและระดับจิตวิญญาณ ในฐานะที่เป็นสมบัติของวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ยอดเยียมของจีน เครื่องเคลือบมีบทบาทสำคัญในพื้นที่ปัญญาชนราชสมัยเฉียนหลง จากการสังเกตและการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องเคลือบกับสิ่งของตกแต่งอื่น ๆ ในพื้นที่นั้นถูกระบุและตีความ โดยการวิเคราะห์สิ่งของตกแต่งอื่น ๆ อย่างละเอียดนอกเหนือจากเครื่องเคลือบอีกด้วย ในอนาคต ควรพิจารณาถึงการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการการออกแบบและการจัดวางพื้นที่ปัญญาชนและเครื่องเคลือบในราชสมัยเฉียนหลง เพื่อสร้างระบบและวิธีการทางทฤษฎีที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2. การวิจัยนี้วิเคราะห์ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมและความหมายของพื้นที่ปัญญาชนในราชสมัยเฉียนหลงอย่างลึกซึ้ง จากนั้นนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างตัวอย่างพื้นที่สำหรับพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัยในรูปแบบเฉียนหลง เมื่อพิจารณาถึงการตรวจสอบและการประเมินผลแนวทางการสร้างสรรค์ในภายหลัง ควรรวบรวมกรณีศึกษาเพิ่มเติม เพื่อดำเนินการตรวจสอบการใช้งานและผลลัพธ์ ตลอดจนดำเนินการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพที่สอดคล้องกัน

3. ผู้วิจัยได้ประยุกต์หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับลวดลายมงคล รูปทรง และปริมาณในราชสมัยเฉียนหลง และนำมาประยุกต์ใช้กับการออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบร่วมสมัย ผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบเหล่านั้นมีอิทธิพลบางประการต่อบรรยากาศ หน้าที่วัฒนธรรม และฮวงจุ้ยของพื้นที่ปัญญาชนร่วมสมัย ทำให้สามารถแข่งขันในตลาดได้มากยิ่งขึ้น

4. ในยุคเทคโนโลยีสื่อใหม่ที่มีความรวดเร็ว พิจารณาถึงการวิจัยด้านการเผยแพร่ข้อมูลบนโซเชียลมีเดีย ความบันเทิงดิจิทัล การศึกษาออนไลน์และด้านอื่น ๆ เพื่อนำความเป็นไปได้ใหม่ ๆ มาสู่ชีวิตและการสร้างสรรค์ของปัญญาชน

5. การพิจารณาคคุณค่าจากสามมุมมองได้แก่ การฟื้นฟูวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของประเทศจีน การสืบทอด นวัตกรรมและการคุ้มครองมรดกวัฒนธรรมทางวัตถุ และคุณค่าทางเศรษฐกิจและสังคม การสร้างสรรค์และการจัดแสดงเครื่องเคลือบพื้นที่ปัญญาชนรูปแบบเฉียนหลง ไม่เพียงแต่เป็นการปกป้องและสืบทอดวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังเป็นวิธีการสำคัญในการเผยแพร่วัฒนธรรมจีนไปทั่วโลก และจำเป็นต้องบูรณาการเครื่องเคลือบเหล่านั้นเข้ากับวัฒนธรรมร่วมสมัยอย่างใกล้ชิด ผ่านนวัตกรรมและการสืบทอด และเติมพลังใหม่ให้การอนุรักษ์และการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม เครื่องเคลือบพื้นที่ปัญญาชนรูปแบบเฉียนหลงไม่เพียงแต่มีคุณค่าทางวัฒนธรรมและศิลปะเท่านั้น คุณค่าของพวกเขาไม่เพียงแต่สะท้อนถึงระดับวัสดุเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทเชิงบวกในการส่งเสริมอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่นอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. พิจารณาความร่วมมือแบบสหวิทยาการกับนักประวัติศาสตร์ศิลปะ ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งแวดล้อม และนักวิชาการด้านวัฒนธรรม เพื่อสำรวจคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรมของการสร้าง “พื้นที่ปัญญาชน” ตามหัวข้ออย่างลึกซึ้ง

2. พิจารณาการผสมผสานเทคโนโลยีสื่อใหม่เข้ากับการสร้างพื้นที่ปัญญาชนแบบคงที่สำหรับการเปลี่ยนแปลงที่มีความเคลื่อนไหว เพื่อมอบความคิดสร้างสรรค์และความเป็นไปได้ใหม่ ๆ สำหรับการสร้าง “พื้นที่ปัญญาชน” รูปแบบเขียนหลง ขณะเดียวกัน ยังเป็นเวทีที่กว้างขึ้นสำหรับการเผยแพร่และการส่งเสริมวัฒนธรรมอีกด้วย

3. สำรวจมูลค่าทางเศรษฐกิจของการสร้าง “พื้นที่ปัญญาชน” รูปแบบเขียนหลง เช่นผลกระทบต่ออุตสาหกรรมวัฒนธรรม รวมถึงการสืบทอดและนวัตกรรมของวัฒนธรรมเครื่องเคลือบ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยเพิ่มเติม

พิจารณาการสำรวจแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างต่อเนื่องในการสร้างพื้นที่ปัญญาชนรูปแบบเขียนหลง ซึ่งประกอบไปด้วย การใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์พลังงาน และการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ส่งเสริมเป้าหมายของการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน ขณะที่สืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิม พิจารณาถึงการรักษาความดั้งเดิมของพื้นที่ปัญญาชน ภายใต้บริบทของการดำเนินการเชิงพาณิชย์ เพื่อตอบสนองความต้องการด้านสุนทรียภาพและการใช้งานสมัยใหม่ รักษาคุณค่าทางศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ และเพิ่มอิทธิพลทางสังคมจากสิ่งเหล่านั้น

บรรณานุกรม

- Adorno. (2020). *"Aesthetic Theory"*. Shanghai People's Publishing House.
- Cao, P. (219 AD during the Three Kingdoms Period) "Book with Wu Zhi". *Ancient book*.
- Chen, Z. (2020). *"The complete works of Chen Zhi Fo: 1896-1962.1, pattern method ABC pattern composition method"* Nanjing Normal University Press.
- Chu, L. (2007). "The Feng Shui cultural layout of the study room - Wen, elegance, brightness and tranquility". *Property Market*(7).
<https://doi.org/CNKI:SUN:LSZZ.0.2007-07-025>
- Duan, J. (1999). *China Auspicious Decoration Design*. China Light Industry Press.
- Fu, Y., Liu, Z., & Li, C. (2023). A review of the context of Tang Ying's "Tao Ye Illustrations" and an exploration of the idea of creation. *Art Education Research*(24), 37-39.
<https://doi.org/CNKI:SUN:MSJY.0.2023-24 -011>
- Gui, G. (2023). *Tea Space*. Yuelu Bookstore.
- Guo, J. (1993). *"Garden Illustrations of the Qing Dynasty"*. Shanghai People's Fine Arts Publishing House.
- Guo, X. (2022). *"Literary Space—Enjoy What You Encounter"*. Wenhui Publishing House.
- Hou, Z. (2001). *"The main content of "Famous Writers' Interpretation of Classical Masterpieces: Storytelling and Classical Chinese Novels Part 2" Three "Notes of Yuewei Thatched Cottage"*. Jiangnan Magazine.
- Jiao, S. (2015). *"New Exploration of Space Design"*. China Construction Industry Press.
- Ju, C., & Gui, Z. (Spring and Autumn Period and Warring States Period, 770 B.C.) "The Order of Marquis Wen". *Ancient book*.
- Lei, G. (2016). *"Lei Guiyuan's Pattern Art Theory"*. Shanghai Culture Publishing House.
- Li, Q. (Song Dynasty, 1105 AD). "Follow-up of Records of Gold and Stone". *Ancient book*.
- Li, Y. (1993). *The Way of Decoration*. China Renmin University Press.
- Liu, L. (1999). "On the Palace Study Room in the Qing Dynasty". *Beijing: Journal of the Palace Museum*.
- Liu, Y. (2021). Analysis of the connotation of Chinese ethics and its contemporary mission. *Ningxia University (Humanities and Social Sciences Edition)*(3), 19-24.

<https://doi.org/CNKI:SUN:NXDX.0.2021-03-004>

Shen, Y. (2014). *Research on the artistic thought of Jingdezhen official kiln porcelain design during the third dynasty of the Qing Dynasty* [Jingdezhen Ceramic University].

<https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD201402&filename=1014263978.nh>

Umberto, E. (2023). *"Semiotic Theory"*. Shanghai Translation Publishing House.

Wang, W. (2009). *Research on Interior Furnishings Art Design of Traditional Houses in Ming and Qing Dynasties* [Hebei University].

Wang, W. (2014). Research on the furnishing space of literati's study rooms in the Ming and Qing dynasties. *Design Art Research* (6), 94-98.

<https://doi.org/CNKI:SUN:JCGS.0.2014-06-019>

Wang, Y., & Liu, J. (2018). The literati genes of traditional Chinese architectural interior spaces. *Architecture and Culture* (2), 176-177.

<https://doi.org/CNKI:SUN:JZYW.0.2018-02-064>

Xin, H. (1999). *"Morphological Structure"*. China Academy of Art Press.

Xu, J. (2021). *"Pulsating China: Xu Jilin's 50 Traditional Culture Lessons"*. Shanghai San Lian Bookstore.

Xu, T. (2020). The integration of "poetry, calligraphy, painting and seal" in literati paintings and Song Hui Zong Zhao Ji. *Drama House* (1), 119.

<https://doi.org/CNKI:SUN:XJZT.0.2020-01-069>

Zhang, N., & Zhang, M. (2010). *"The Golden Age of Kangxi and Qianlong: Jingdezhen Official Kiln Porcelain"*. Jiangxi Fine Arts Publishing House.

Zhang, X. (2005). "Talking about Literati". www.chinavalue.net/General/blog/2008-2-28/1684285.aspx

Zhu, X., & Wang, Y. (2016). The expression of life ceramics under the influence of literati space. *Tomorrow's Fashion* (5), 53,174. [https://doi.org/CNKI:SUN:MRFS.0.2016-05-](https://doi.org/CNKI:SUN:MRFS.0.2016-05-145)

[145](https://doi.org/CNKI:SUN:MRFS.0.2016-05-145)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือวิจัย

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

นัยยะทางวัฒนธรรมพื้นที่ปัญญาชนในรัชสมัยเจียนหลง เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ เครื่องเคลือบร่วมสมัยสำหรับปัญญาชน ด้วยนวัตกรรมใหม่

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้เป็นเครื่องมือในการสำรวจเพื่อศึกษาและแลกเปลี่ยนประเด็นที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 คนจาก 3 สาขาที่แตกต่างกัน ทำให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับแนวคิดการออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบ “พื้นที่ปัญญาชน” และเรียบเรียงลักษณะพิเศษทางเทคนิคของเครื่องเคลือบใน “พื้นที่ปัญญาชน” ในยุคปัจจุบันและรัชสมัยเจียนหลง รวมถึงอุปสรรคที่สำคัญระหว่างกระบวนการสร้างสรรค์วิธีการแก้ปัญหา และจะสามารถผสมผสานพฤติกรรมการใช้ชีวิตและการออกแบบได้อย่างไร จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจนถึงวิธีการนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ เพื่อตรวจสอบว่า ลักษณะเด่นของเครื่องเคลือบ “พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเจียนหลงที่เกี่ยวข้องในงานวิจัยมีความถูกต้องหรือไม่ และเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ว่า เราจะสามารถดูดซับและเรียนรู้จากแก่นของเครื่องเคลือบ “พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเจียนหลง เพื่อนำมาใช้สำหรับการสร้างสรรค์เครื่องเคลือบ “พื้นที่ปัญญาชน” ร่วมสมัย แบบสัมภาษณ์นี้ใช้ประกอบในงานวิจัยระดับปริญญาเอกของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 คำถามสำหรับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านในด้านความเป็นมาของพื้นที่ปัญญาชน

ส่วนที่ 2 คำถามสำหรับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านในด้านการจัดพื้นที่ องค์ประกอบและรูปแบบความหมายของพื้นที่ปัญญาชน

ส่วนที่ 3 คำถามสำหรับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน ในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ หรือผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบนวัตกรรม

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 และ 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านความเป็นมาของพื้นที่ปัญญาชน

1	แนวคิด ที่มา และพัฒนาการของพื้นที่ปัญญาชน ในมุมมองเชิงประวัติศาสตร์ของคุณเป็นอย่างไร ขอให้อธิบาย
2	ขอให้คุณอธิบายเกี่ยวกับสถานะของ “พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเฉียนหลงในประวัติศาสตร์การพัฒนาของ “ปัญญาชน” ในประเทศจีน พอลังเซป
3	คุณคิดว่าปรากฏการณ์ของ “พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเฉียนหลงมีบทบาทอย่างไรต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในช่วงเวลานั้น
4	คุณคิดว่า “พื้นที่ปัญญาชน” ในรัชสมัยเฉียนหลงสามารถนำมาอ้างอิงสำหรับการสร้าง “พื้นที่ปัญญาชน” ในอนาคตได้อย่างไร
5	ในความเห็นของคุณ คุณมีมุมมองและแนวคิดอย่างไรต่อการใช้พื้นที่ปัญญาชนเพื่อการพัฒนา

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 และ 4 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดพื้นที่ องค์ประกอบและรูปแบบ ความหมาย ของพื้นที่ปัญญาชน

1	ขอให้คุณช่วยอธิบายเกี่ยวกับประเภทงานสร้างสรรค์ของคุณ พอลังเซป
2	คุณคิดว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการออกแบบเครื่องเคลือบกับวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนนั้น สอดคล้องกับกลุ่มปัญญาชนอย่างไร
3	ในความคิดเห็นของคุณ ควรใช้วิธีการแสดงออกแบบใด เพื่อสะท้อนความเป็นศิลปะและคุณค่าของผลิตภัณฑ์การออกแบบเครื่องเคลือบ “พื้นที่ปัญญาชน”
4	คุณคิดว่า การออกแบบเครื่องเคลือบ “พื้นที่ปัญญาชน” มีความสำคัญต่อการพัฒนาการออกแบบเครื่องเคลือบในปัจจุบันและประยุกต์ใช้ในการสืบทอดวัฒนธรรมเครื่องเคลือบอย่างไร

5	คุณคิดว่ามุมมองการออกแบบเครื่องเคลือบ “พื้นที่ปัญญาชน” เหมาะสมกับการฟื้นฟูวัฒนธรรมที่ประเทศสนับสนุนหรือไม่ เพราะเหตุใด
---	--

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 และ 6 ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ หรือผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบนวัตกรรม

1	ในความคิดเห็นของคุณ คุณคิดว่าผลิตภัณฑ์ประเภทใดและคุณลักษณะใดที่เหมาะสมกับการออกแบบเครื่องเคลือบ “พื้นที่ปัญญาชน” มากที่สุด
2	ในความคิดเห็นของคุณ คุณคิดว่าการผสมผสานระหว่างการออกแบบเครื่องเคลือบและกลุ่มปัญญาชนสามารถสะท้อนแนวคิด รูปแบบ หรือลักษณะพิเศษของผลิตภัณฑ์ได้ดีที่สุดหรือไม่
3	คุณคิดว่าการออกแบบเครื่องเคลือบ “พื้นที่ปัญญาชน” เป็นหนึ่งในเนื้อหาของแนวโน้มการออกแบบเครื่องเคลือบหรือไม่
4	ในตลาดปัจจุบัน มูลค่าของการออกแบบพื้นที่ปัญญาชนอยู่ตรงไหน อย่างไร
5	คุณคิดว่า การออกแบบเชิงนวัตกรรมของ “พื้นที่ปัญญาชน” จะถูกนำไปใช้ในพื้นที่ส่วนตัวของพวกเขาหรือไม่

关于对“文人空间”陶瓷设计产品特征以及创新内容相关人士的 访问采访表

说明 本次访谈是为了研究并交流更深层问题的探索工具，通过采访三个领域六位不同方向的专家深层次的了解“文人空间”陶瓷产品的设计思路，整理现代与乾隆时期“文人空间”陶瓷的工艺特征及创作过程中的重点难点，以及解决的方式与方法，掌握如何将生活习惯和设计融合，从专家访谈到产品创新的方法，以证实论文内容涉及的乾隆时期“文人空间”陶瓷特征是否准确，分析如何吸收借鉴乾隆时期“文人空间”陶瓷之精华，用于当代“文人空间”陶瓷创作。该采访用于支持泰国东方大学美术与应用艺术学院博士论文，内容分为以下3部分：

1. 采访两名文人空间历史源流领域专家
2. 采访两名文人空间的空间布置、元素和图案以及意义领域专家
3. 采访两名产品设计领域专家或创新型设计领域专家

第一、二位受访者：文人空间历史源流领域专家

1	在您的历史观中，文人空间的概念、起源和发展是怎样的？请解释一下。
2	请您简要谈谈乾隆时期“文人空间”在中国历代“文人”发展史的地位如何？
3	您认为乾隆时期“文人空间”现象对当时经济、社会发展有什么作用？
4	您认为乾隆时期“文人空间”对今后“文人空间”打造有什么借鉴意义？
5	在您看来，将乾隆时期的文人空间用于发展的观点和思想如何？

第三、四位受访者：文人空间的空间布置、元素和图案以及意义领域专家

1	请您谈一下您的创作类型是哪一类？
2	您认为陶瓷设计与中国传统文化中文人群体关系契合度如何？
3	您认为“文人空间”陶瓷设计产品艺术性、价值性用什么表达方式体现？
4	您认为“文人空间”陶瓷设计对当今陶瓷设计发展及陶瓷文化传播的应用有什么意义？
5	您认为“文人空间”陶瓷设计这个角度是否和国家倡导的文化复兴相互契合呢？

第五、六位受访者：产品设计领域专家或创新型设计领域专家

1	您认为“文人空间”陶瓷设计以什么产品类型及特征体现最合适？
2	您认为陶瓷设计与文人群体融合最好体现在产品的构思、样式还是特征？
3	您认为“文人空间”陶瓷设计是否为陶瓷设计趋势的内容之一呢？
4	在目前市场上，设计文人空间的价值在哪？具体如何？

5	您认为“文人空间”创新性设计是否会被当代文人运用到自己个人空间中？
---	-----------------------------------

ภาคผนวก ข
เอกสารราชการ

เลขที่ IRB4-114/2566

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย: G-HU 035/2566

โครงการวิจัยเรื่อง: นโยบายทางวัฒนธรรมพื้นที่ปัญญาชนในรัชสมัยเจียนหลง เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบร่วมสมัย
สำหรับปัญญาชนด้วยนวัตกรรมใหม่

หัวหน้าโครงการวิจัย: MR.CHEN CHI

หน่วยงานที่สังกัด: คณะศิลปกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการหลัก (งานนิพนธ์/วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์):

รองศาสตราจารย์ ดร.เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์ หน่วยงานที่สังกัด: คณะศิลปกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการร่วม (งานนิพนธ์/วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์):

ศาสตราจารย์ภรดี พันธฤภากร หน่วยงานที่สังกัด: คณะศิลปกรรมศาสตร์

วิธีทบทวน: Exemption Expedited Full board

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัย
ดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ ไม่มีการ
ล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	ฉบับที่ 2 วันที่ 18 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2566
2. โครงการวิจัยฉบับภาษาไทย	ฉบับที่ 1 วันที่ 28 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วันที่ 27 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 1 วันที่ 5 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566
5. แบบเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบบันทึกข้อมูล (Data Collection Form)
แบบสอบถาม หรือสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	ฉบับที่ 1 วันที่ 28 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566
6. เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)	ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -

วันที่รับรอง : วันที่ 1 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2566

วันที่หมดอายุ : วันที่ 1 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2567

(ดร.พิมลพรรณ เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สำหรับโครงการวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี
ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

**** หมายเหตุ การรับรองนี้มีรายละเอียดตามที่ระบุไว้ด้านหลังเอกสารรับรอง ****

International Journal of Sociologies and Anthropologies Science Reviews, ISSN: 2985-2730
DR.KEN Institute of Academic Development and Promotion.
 No. 139/26 Theenanon Road, Talad Sub-district, Mueang Mahasarakham District,
 Mahasarakham Province, Thailand, 44000 Tel: +66946398978.
 Website: <https://so07.tci-thaijo.org/index.php/IJSASR/index>

No. IJSASR.032

Date: 23 January 2024

Acceptance Letter

Dear: **Chen Chi, Sakesan Tanyapirom, Poradee Panthupakorn**

Paper Title: **The Cultural Connotation of Literati Space During the Qianlong Period of China: Designing Contemporary Ceramic Products for Literati with Innovation**

This is to enlighten you that the above manuscript was reviewed and appraised by the reviewer committee members of the **International Journal of Sociologies and Anthropologies Science Reviews (online)** [IJSASR], Old ISSN 2774-0366 (Online): New ISSN 2985-2730 (Online), indexed by **Thai Journal Citation Index Centre (TCI) Tier 2, DOI Crossref Member, and ResearchGate**. It is acceptable for the purpose of publication in the IJSASR, which will be available in Volume 4 Issue 3 (May-June 2024) at <https://so07.tci-thaijo.org/index.php/IJSASR/about>

Sincerely

Asst. Prof. Dr. Sanya Kenaphoom
Editor-In-Chief

DR.KEN Institute of Academic Development and Promotion

No. 139/26 Theenanon Road, Talad Sub-district, Mueang Mahasarakham District,
 Mahasarakham Province, Thailand, 44000 Tel: +66946398978. E-mail : dr.keninstitute@gmail.com
 Website: <https://so07.tci-thaijo.org/index.php/IJSASR/index>

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	Chen Chi
วัน เดือน ปี เกิด	10 Apr 1987
สถานที่เกิด	Nanchang, Jiangxi, China
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	Jingdezhen, Jiangxi, China
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน	Director of the Administrative Office, Jingdezhen University of Ceramic Art and Design
ประวัติการศึกษา	2004 - 2008 Bachelor, Hunan University of Technology, art design major 2013 - 2016 Master, Hubei University of Technology, Industrial Design
รางวัลหรือทุนการศึกษา	- “Wufu Auspicious Animal”Wuliangye liquor creative packaging, 2021 China Packaging Creative Design Competition, Second Prize of Professional Group. - Intoxicated taste creative packaging design of chopsticks porcelain, 2021 China Packaging Creative Design Competition, Second prize for undergraduate students - 2021 Completed one humanities and social science project in jiangxi universities